

(ตำนาน)

๑๔๘

ชุดที่ ๑๘ ของ _____ ชุด

ชุดที่ ๑๔ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๔

(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๔๓๔

ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว

วันที่ 6 เดือน ๖ พ.ศ. ๕๙

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๓๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๒๘ คน

(เนื่องจากนายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ไปราชการต่างประเทศ นายกริช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้มาลงชื่อประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตาม
ระเบียบวาระการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเรื่องการพิจารณาเรื่องด่วน เชิญคุณศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย

พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ท่านประธาน ผมสังเกตว่า วันประชุมญัตติด่วน
หรือญัตติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอเข้าสู่สภาแห่งนี้เพื่อพิจารณา แล้วก็
ปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ผมไม่เข้าใจว่า ทำไมผู้ที่ทำหน้าที่ที่จะต้อง
รับทราบปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางฝ่ายรัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการพิจารณา
ในญัตติต่าง ๆ น้อยมากครับ ท่านประธาน จะสังเกตได้ว่าทุกวันพฤหัสบดีจะมี
การประชุมค่อนข้างจะโหรงเหรงทีเดียว เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอหารือกับ
ท่านประธานว่า ควรจะมีมาตรการอะไรสักอย่างหนึ่ง อย่าไปให้ความสำคัญ เพียง
แต่ว่าการประชุมในเรื่องของพระราชบัญญัติ ในเรื่องของข้อกฎหมายเฉพาะในวันพุธ
เท่านั้นนะครับ ผมคิดว่าท่านประธานเองก็ต้องสังเกตในส่วนนี้เหมือนกัน ฉะนั้นจะขอ
อนุญาตเรียนถามท่านประธานว่า เราจะทำอย่างไรกันดี ถ้าเกิดภาพมันออกมาอย่างนี้
ทุกครั้งที่มีการประชุม ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ก็ฝาก
ให้ทางคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาไปตามข้อเสนอแนะของคุณศิริศักดิ์ครับ ต่อไปคุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเสรีธรรม จากจังหวัดร้อยเอ็ด
 ท่านประธานที่เคารพครับ ที่กระผมต้องขึ้นมาอภิปรายในตอนนี้นี้ เนื่องจาก
 กระผมจะถามท่านประธานว่า พวกกระผมมันได้ยื่นกระทู้เข้าสู่สภา และ
 ก็บรรจุเข้ามา ๒ - ๓ สัปดาห์แล้ว ไม่มีคิวพูดเลยหรือครับ อย่างสัปดาห์นี้นั้น
 ก็มีกระทู้เข้ามา ๕ เรื่อง ปรากฏว่า ๕ เรื่องนี้ต้องเปิดย้อนหลังไปนะครับ
 สัปดาห์ก่อนก็มี ก่อนนั้นก็ยังมีอีก แล้วจะพูดเมื่อไร แล้วก็หลายเรื่องนั้น อย่าง
 เรื่องของท่านสุรชาติ ชำนาญศิลป์ เรื่อง ติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะประจำหมู่บ้าน
 และตำบล ถ้าเราพูดเข้าไปงบประมาณปี ๒๕๔๐ ตอนนี้จะเข้า ครม. ไปแล้ว
 เรื่องของกระผมก็เหมือนกันเรื่องการรูดยาง ถนนสายอำเภอโพธิ์ทอง อำเภอ
 เมยวดี อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งได้ตั้งกระทู้ถามไปตั้งแต่ก่อน
 งบประมาณปี ๒๕๓๙ ตอนนั้นก็หมดปี ๒๕๓๙ ไปแล้วนะครับ ก็มีบางจุดที่อยากถาม
 อยากให้แก้ไขปรับปรุงให้ทันงบประมาณปี ๒๕๔๐ ท่านบรรจุให้ แต่ไม่มีโอกาส
 พูดเลย อยากเรียนถามท่านประธานว่า ท่านได้จัดเวลาให้อภิปรายกระทู้เพื่อให้
 เจ้ากระทรวงได้ตอบกระทู้ได้ในวันไหน ขออนุญาตเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้บรรจุระเบียบวาระ
 หลังจากญัตติด่วน ถ้าญัตติด่วนก็เป็นเรื่องกระทู้ครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : คงมิได้นะครับ จะเอาเรื่องญัตติ
 ด่วนแล้วกระทู้ต่อ ผมว่าเลือกตั้งอีก ๓ สัปดาห์ก็ไม่ได้พูดหรอกครับ เพราะบางเรื่อง
 ก็ด่วน ๆ เข้ามา กระทู้ก็อยู่ท้ายเรื่องด่วนทั้งนั้นเลยครับ เทียวที่แล้วเราก็ตกลง
 หารือกัน ถ้าจำไม่ผิด ท่านประธานบุญเอื้อ ท่านได้พูดตรงที่ท่านนั่งนะครับว่า ต่อไป
 ทุกวันพฤหัสบดี ถ้ามาประชุมตรงเวลาบ่ายโมงครึ่ง จะให้พูดเรื่องกระทู้ก่อน ๑ ชั่วโมง
 ไม่ทราบว่าเรื่องที่หารือวันนั้นลืมหือยังครับ และก่อนหน้านั้น ก็เคยให้เวลากัน
 ในวันพฤหัสบดีตอนเช้าให้ได้กระทู้ถามรัฐมนตรีบ้าง ไม่ทราบว่าลืมหือยัง
 เรียนถามประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ลืมหือครับ เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้ผมกราบเรียนว่าในสัปดาห์หน้าถ้าเป็นไปได้ อันนี้กราบเรียนท่านสมาชิกว่า
 กระทู้ของเราผมก็ดูเหมือนกันว่า น่าจะเอากระทู้ขึ้นมาก่อน เพราะเรากับบรรจุ
 ระเบียบวาระไปแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องของท่านประธานสภาที่ต้องให้มี
 กระทู้ตอบกระทู้ด้วย

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ถ้าจะให้มีการอภิปรายกระทู้
ต้องบอกล่วงหน้าด้วย อย่างท่านบอกว่า อาจจะ ไม่แน่นอนอาทิตย์หน้า
ถ้าทราบว่าวันไหนจะได้อภิปรายเรื่องกระทู้ คนอภิปรายเตรียมข้อมูลมา
แล้วจะหอบแฟ้มหอบอะไรมาบ้าง รัฐมนตรีคนที่จะตอบก็จะได้เตรียมข้อมูล
มาตอบ ไม่ใช่ว่าวันนี้กระทู้จะมีหรือไม่มีหอบกลับ หรือวันที่ไม่ได้หอบมาก็
ได้พูดอย่างนี้ ขอฝากและแจ้งล่วงหน้าด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ
เชิญคุณวิเชียร

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิเชียร ขาวขำ พรรคกิจสังคม อุดรธานี ท่านประธานครับ ผมอยากจะ
 กราบเรียนหรือท่านประธานว่า เราจะมีมาตรฐานอย่างไรในการใช้ดุลพินิจ
 เรื่องยุติด่วนหรือไม่ด่วน เรื่องพระราชบัญญัติด่วนหรือไม่ด่วน เพราะว่าตามที่
 ผมเห็นในอดีตจนกระทั่งปัจจุบัน เรามองว่าภูตตินั้นควรจะด่วน แต่กลับไม่ด่วน
 ภูตติที่ไม่ด่วน แต่กลับขึ้นมาเป็นภูตติด่วนก่อน บางคนก็ครหานินทาท่านประธาน
 ซึ่งผมเองก็คงไม่เชื่ออย่างนั้นว่าเป็นจริงหรือไม่ บางคนเขาก็บอกว่า ถ้าใคร
 มีความสัมพันธ์กับประธาน ก็ลัดชิดกันและไปหาท่านประธานบ่อย ๆ ภูตติไม่ด่วน
 ก็เป็นด่วนได้ อย่างนี้เป็นต้น อย่างไรก็ตามเราไม่อยากจะให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้
 ผมยกตัวอย่าง อย่างกรณีภูตติด่วน เรื่องน้ำท่วมเข้ามา มีบางครั้งมีรัฐบาลในอดีต
 คือท่านประธานสภาในอดีตไม่ได้บรรจุให้เป็นภูตติด่วน จนกระทั่งน้ำท่วมจนกระทั่ง
 ลดเสร็จเรียบร้อย แล้วหน้าฝนอีกปีหนึ่งมาแล้วท่วม ภูตตินั้นเข้าพอดี คือขึ้นปี
 ปีหน้าได้พูด อย่างนี้เป็นต้น ผมคิดว่าท่านประธานเอง เราเคารพท่านประธาน
 น่าจะใช้ดุลพินิจในการคัดเลือกภูตติที่ว่าด่วนหรือไม่ด่วน ใครยื่นเข้ามาอยากด่วน
 ทั้งนั้นละครับ ผมยื่นผมก็อยากให้มันด่วน แต่เชื่อว่าดุลพินิจของท่านประธาน
 น่าจะให้เหมาะ ไม่อยากชี้ท่านประธาน ไม่อยากให้มันออกมาในลักษณะว่า
 มีการไปล็อบบี้ (Lobby) ท่านประธานให้เกิดภูตติด่วนเกิดขึ้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทั้งภูตติ
 และพระราชภูตติ ทางท่านประธานฯ บุญเอื้อกับผม และท่านรองฯ สุขธรรม
 ได้ร่วมกันพิจารณา ผมได้พิจารณาเกี่ยวกับ พ.ร.บ. เรื่องไหนที่เกี่ยวข้องด้วย
 การเงินเร่งด่วน ท่านสุขธรรมก็พิจารณาเบื้องต้นคือภูตติ เสร็จแล้วก็นำมา
 ร่วมกันพิจารณาว่าอะไรด่วนหรือไม่ด่วน เพราะฉะนั้นการไปประสานงาน
 อะไรต่าง ๆ คงไม่มีปัญหาตรงนั้น เราพิจารณาด้วยหลักด้วยเกณฑ์ ขอบคุณ
 มากครับ เข้าระเบียบวาระเลยนะครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม การุณ ไสงาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคประชาธิปัตย์
 กรณียกขึ้นครับเรื่องภูตติด่วน ท่านประธานดูเรื่องนี้ ท่านประธานวินิจฉัย
 อย่างไรครับว่าเป็นเรื่องที่ไม่ด่วน คือเรื่องที่ท่านเกรียง กัลป์ตินันท์
 ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี พร้อมคณะ ซึ่งมีกระผมร่วมอยู่ด้วยเป็นผู้เสนอเรื่อง
 ภูตติด่วน เรื่อง เพื่อให้สภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาแนวทาง
 การแก้ปัญหาภัยแล้งอย่างรุนแรง ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อน

แก่ประชาชน ปรากฏท่านประธานไม่ได้ถือเป็นเรื่องด่วนเลยครับ ขณะนี้กำลังแล้งรุนแรงทั่วภาคอีสาน ซึ่งท่านประธานเองทราบดีใช่ไหมครับ ปรากฏท่านประธานไปบรรจุไว้อยู่ในเรื่องที่เสนอใหม่คือเรื่อง ข.๑ ถ้าอย่างนี้เรื่องนี้แล้งปี ๒๕๓๙ สงสัยจะแล้งปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ ไม่รู้จะได้เอามาพูดหรือเปล่า มันพันวาระ มันพันสมัยแล้วครับ ไม่ทันสมัยเลย ท่านประธานคิดอย่างไรครับ ท่านประธานเป็นคนอีสาน ก็เห็นอยู่ใช่ไหมครับภาคอีสานเราแล้งขนาดไหน เพราะฉะนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาคความแล้ง อะไรต่าง ๆ ท่านประธานจะไม่นึกไม่คิด ช่วยแก้ปัญหาประชาชนชาวบ้านเลยหรือครับ อีกเดือน ๒ เดือนข้างหน้า ก็กลายเป็นฝนตกแล้วครับท่านประธาน อีก ๔ เดือนข้างหน้าน้ำท่วมอีกแล้ว ปี ๒๕๔๐ ก็ฝนแล้งเข้ามาอีกเหมือนเดิมอีก ท่านประธานคิดอย่างไรครับ ท่านใช้เหตุใช้ผลใช้หลักอะไรในการวินิจฉัยว่าเรื่องอย่างนี้มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องยุคสมัยพอดี เข้าสู่ฤดูกาลพอดี แล้วก็ทันสมัยทันเหตุการณ์พอดี ทำไมท่านประธานไม่บรรจุมา ผมก็เคยทักท้วงท่านประธานตอนนั้น ขอภัยครับท่านประธานบุญเอื้อก็รับแล้วว่าจะไปดำเนินการพิจารณา โดยเร่งด่วนว่าจะเอาเข้ามา ปรากฏมาคู่อีกที อ้าว มาบรรจุในวาระธรรมดาทั่วไปเรื่องอื่น ๆ เสนอใหม่ตั้งไกลอย่างนี้ ท่านประธานลองหาช่องทางแก้ปัญหาอย่างไรให้มันได้ด่วนสักสัปดาห์นี้หรือสัปดาห์หน้าก็ยังดีครับ

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

รัชนิพร ๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอบคุณมากครับ
เรื่องที่ท่านสมาชิกได้ติตติงไปนั้น เราก็จะต้องพิจารณา เพราะว่าเราต้องการ
ให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาทุกเรื่องให้ได้สำเร็จสมประสงค์ของประชาชนต้องการ
ผมขอเข้าระเบียบวาระเลยนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน ญัตติด่วนเรื่อง ขอให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาหาวิธีป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงเซาะตลิ่งพัง
คุณสุเมธ พรหมพันธ์ ห่าว กับคณะ เป็นผู้เสนอ ขอเชิญคุณสุเมธครับ

นายสุเมธ พรหมพันธุ์ (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม สุเมธ พรหมพันธุ์ ส.ส. หนองคาย พรรคเสรีธรรม กระผม
ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสญัตติด่วนได้เข้ามาสู่วาระในวันนี้
ความจริงแล้วกระผมเสนอเมื่อปีที่แล้วช่วงที่มีน้ำท่วมใหญ่ทั่วประเทศ แต่เมื่อมาถึง
วันนี้ความจำเป็นในการป้องกันแผ่นดินพังก็ยังคงจำเป็นอยู่เหมือนเดิมก็ขอ
กราบเรียนว่า หลังจากที่ได้เสนอญัตติเข้ามาแล้ววาระใกล้จะถึงนี้ มีเพื่อนสมาชิก
ตั้งหลายจังหวัดได้ให้ความเห็นว่า ที่หลาย ๆ จังหวัดประกอบด้วย จากจังหวัด
เชียงราย จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร
จังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดอุบลราชธานีนั้นก็มีลักษณะน้ำเซาะตลิ่งพังเช่นเดียวกัน
กระผมจึงขอกราบเรียนว่าที่กระผมเสนอเมื่อวันที่ ๓๖ กันยายน ๒๕๓๘ เรื่อง
ขอเสนอญัตติด่วนเรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาหาวิธีการ
ป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงเซาะตลิ่งพัง ร่วมกับท่าน ส.ส. พินิจ จารุสมบัติ
และคณะ และผู้รับรองญัตติเป็น ส.ส. หนองคาย ๓ ท่าน คือ ท่านธรรมบุญ
เจริญดี และท่านประสิทธิ์ จันทาทอง กระผมขอกราบเรียนว่า เนื่องจาก
จังหวัดหนองคายนั้นเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ชายแดนอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง ซึ่งขณะนี้
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับประเทศไทยนั้นอยู่ชนานกันไป
ตามความยาวของตลิ่งริมแม่น้ำโขงของจังหวัดหนองคาย เริ่มตั้งแต่อำเภอสังคม
ลงไปเรื่อย ไปอำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอเมืองหนองคาย
อำเภอโพนพิสัย กิ่งอำเภอรันทวาปี อำเภอปากคาด อำเภอบึงกาฬ
กิ่งอำเภอวังพร้าวและอำเภอบึงโขงหลง เป็นระยะทางความยาวประมาณ
๓๓๐ กิโลเมตร เนื่องจากลักษณะของแม่น้ำโขงคดเคี้ยวและกระแสน้ำใน
แม่น้ำโขงไหลแรงมาก ในฤดูน้ำหลากจะมีปริมาณกระแสน้ำไหลประมาณ
๔,๖๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที และในฤดูปกติปริมาณการไหลของน้ำประมาณ
๑,๑๒๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที และพื้นที่ริมตลิ่งแม่น้ำโขงหลายแห่งเป็นคังน้ำ
ทำให้กระแสน้ำในแม่น้ำโขงมีการกัดเซาะตลิ่งตามบริเวณที่เป็นคังน้ำฝั่ง
จังหวัดหนองคายติดต่อกันมาทุก ๆ ปี มากกว่าร้อยปี เป็นเวลานานมาแล้ว
ทำให้ประเทศต้องสูญเสียแผ่นดินบริเวณจังหวัดหนองคายเป็นจำนวนหลาย
พันตารางเมตรทุกปี อีกทั้งยังทำให้ทรัพย์สินของทางราชการและวัดวาอาราม
ที่ตั้งอยู่บริเวณฝั่งแม่น้ำโขงรวมทั้งบ้านเรือนของราษฎรเสียหาย คิดเป็น
จำนวนเงินนับล้าน ๆ บาทมาโดยตลอด ท่านประธานที่เคารพครับ สภาพทั่วไป
ของตลิ่งลำแม่น้ำโขงบริเวณจังหวัดหนองคายที่ถูกกระแสน้ำกัดเซาะนั้น ตามข้อมูล

รายงานของสำนักงานการพลังงานแห่งชาติ โดยหน่วยอุทกวิทยา เมื่อปี ๒๕๒๘ ได้สำรวจบริเวณฝั่งตลิ่งลำแม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย ที่ถูกกระแสน้ำกัดเซาะแล้ว ได้จำแนกลักษณะของกัดเซาะตลิ่งของกระแสน้ำเป็น ๒ ลักษณะดังนี้ครับ

ลักษณะที่ ๑ บริเวณที่ถูกกระแสน้ำกัดเซาะรุนแรงเกิน ๓ เมตร ลึกเข้ามาถึง ๓ เมตรต่อปีนั้น รวมทั้งสิ้นมีอยู่ ๖ แห่ง อยู่ในเขตอำเภอเมือง ๓ แห่ง อำเภอท่าบ่อ ๒ แห่ง อำเภอบังกาฬ ๑ แห่ง ความยาวของตลิ่งที่ถูกกัดเซาะทั้งสิ้นประมาณ ๑๘,๕๐๐ เมตร คิดเป็นพื้นที่สูญเสียจากการกัดเซาะของแม่น้ำทั้งสิ้นประมาณ ๓๖๙,๙๐๐ ตารางเมตร ได้ดำเนินการป้องกันรักษาทลิ่งโดยการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งไปแล้ว จำนวน ๓,๓๑๓.๕๐ เมตรเท่านั้น

ส่วนลักษณะที่ ๒ ก็คือบริเวณตลิ่งที่ถูกกระแสน้ำกัดเซาะไม่เกิน ๓ เมตรต่อปี แต่ความยาวนั้นก็เป็นมากกว่า ๑ กิโลเมตร รวมทั้งสิ้นมีอยู่ ๑๗ แห่ง โดยอยู่ในเขตอำเภอเมือง ๒ แห่ง อำเภอโพนพิสัย ๓ แห่ง อำเภอศรีเชียงใหม่ ๕ แห่ง อำเภอโขงเจียม ๑ แห่ง อำเภอสังคม ๒ แห่ง และอำเภอบังกาฬ ๕ แห่ง ความยาวของตลิ่งที่ถูกกัดเซาะทั้งสิ้นประมาณ ๖๒,๙๕๐ เมตร คิดเป็นพื้นที่สูญเสียจากการกัดเซาะของกระแสน้ำทั้งสิ้น ๑,๖๔๓,๒๐๐ ตารางเมตร

การป้องกันรักษาทลิ่ง โดยการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งได้ดำเนินการไปแล้วเพียง ๒,๕๕๗ เมตรเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวกระผมจึงได้ขอเสนอญัตติขึ้นมา เพราะตรวจสอบสภาพที่จริง ๆ แล้ว การช่วยเหลือราชภรณ์นั้นได้ทำโครงการต่อเนื่องเป็นเวลา ๗ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๓๙ พร้อมทั้งกรมโยธาฯ ได้ออกแบบเขื่อนป้องกันตลิ่งแบบถาวรเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละพื้นที่ได้ดำเนินการก่อสร้างตามแผนงานและงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีงบประมาณต่อไป -----

โครงการป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย มีหน่วยงานดำเนินการ
รับผิดชอบอยู่หน่วยงานหนึ่งคือ กรมโยธาธิการและกรมชลประทาน ร่วมกันนะครับ
กรมชลประทานจะดำเนินการป้องกันตลิ่งบริเวณท่ามะเฟือง ตำบลโพธิ์
อำเภอท่าบ่อ และบ้านเวียงคุก ตำบลประโค อำเภอเมือง นอกนั้นเป็นพื้นที่
ในความรับผิดชอบดำเนินการของกรมโยธาธิการ ในส่วนของกรมโยธาธิการ
ได้ดำเนินการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย ไปแล้ว
๑๕ โครงการ คือที่อำเภอบึงกาฬ ๑ โครงการ ยาว ๕๕๐ เมตร อำเภอศรีเชียงใหม่
๓ โครงการ ความยาว ๑,๕๗๕ เมตร อำเภอโพนพิสัย จำนวน ๒ โครงการ
ความยาว ๑,๐๐๐ เมตร อำเภอสังคม ๑ โครงการ ความยาว ๑๗๐ เมตร
อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน ๘ โครงการ ความยาว ๕,๒๒๐ เมตร
เขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขงอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง และยังไม่แล้วเสร็จ
รวมทั้งสิ้น ๕ โครงการ ความยาว ๒,๙๐๐ เมตร งบประมาณก่อสร้างเป็นเงิน
๒๐๑.๙ ล้านบาท ที่อำเภอท่าบ่อ ๑ โครงการ และก็เป็นปัญหาอุปสรรค
ที่กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ทำไม่การดำเนินการเพื่อป้องกันตลิ่งพัง
ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การเสียแผ่นดินไปตลอดทุกปี ๆ ปีละเป็นพัน ๆ เมตรเลย
ก็เท่ากับเราสูญเสียเอกราชของชาติไป โดยอีกประเทศหนึ่งไม่ต้องเสียกระสุน
หรือว่าต้องใช้ยุทธวิธีแต่อย่างใด แต่ว่าความพลั้งเผลอ ไม่เอาใจใส่ในการป้องกัน
ตลิ่งพังที่แม่น้ำโขง รวมทั้ง ๗ จังหวัด ที่กระผมกราบเรียนนั้น ทำให้เราสูญเสียไป
ปีหนึ่งไม่น้อยเลยครับ กระผมขอเรียนว่าถ้าหากรัฐบาลได้เอาใจใส่ที่จะทำให้
มีงบประมาณส่งเสริมอย่างทันเวลาและกี่ย่างเต็มที่ ก็จะทำให้ป้องกันดินแดน
ของประเทศส่วนนี้ไว้ได้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ปัญหา
อุปสรรคที่เกิดขึ้นโดยตลอดในการตั้งโครงการเพื่อป้องกันแม่น้ำโขง ซึ่งกัดเซาะ
ตลิ่งนั้น มีปัญหาใหญ่อยู่ ๓ ประการด้วยกัน คือ

ประการแรก เป็นการจัดการมลพิษที่ดินบริเวณที่มีการก่อสร้างเขื่อน
ซึ่งอยู่ในเขตชุมชนหนาแน่น เช่น ในเขตเทศบาลเมือง ในเขตสุขาภิบาล
ในเขตเหล่านี้ค่าที่ดินสูง

ประการที่ ๒ เนื่องจากกรมโยธาธิการขาดงบประมาณสำหรับ
จ่ายเป็นค่าทดแทนที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตลอดจนการรื้อย้ายสิ่งกีดขวางต่าง ๆ
จึงจำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น เช่น สำนักงานเทศบาล
สำนักงานสุขาภิบาล อำเภอ ท้องที่ ช่วยดำเนินการจัดหางบประมาณมาจ่ายแทน
ให้ราษฎรเอง หรือดำเนินการขอให้ราษฎรอุทิศที่ดินให้แก่ทางราชการ เพื่ออนุญาต

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

วันทนา ๔/๒

ให้กรมโยธาธิการใช้ที่ดินบริเวณที่ราษฎรอยู่ให้ก่อสร้างเรือนได้ นะครับ กระผม
 ขอกราบเรียนว่านอกจาก ๒ ปัญหา คือปัญหาด้านงบประมาณในการก่อสร้าง
 และปัญหางบประมาณในการชดเชยแล้ว ระยะเวลาในการก่อสร้างก็มีจำกัด
 คือระยะเวลาดำเนินการก่อสร้างเรือนในแต่ละปีนั้น มีเวลาที่สามารถดำเนินการ
 ได้เพียง ๕ เดือนเท่านั้น คือช่วงที่ระดับแม่น้ำโขงลดลงต่ำสุด ซึ่งอยู่ระหว่าง
 เดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน ฉะนั้นงบประมาณที่จะทำเรือนนี้จะต้องมีจำกัด
 เวลาด้วยนะครับ กระผมขอกราบเรียนว่าขณะนี้กรมโยธาธิการ โดยเฉพาะ
 กรมโยธาธิการ จังหวัดหนองคาย นั้น ได้ของบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล
 เมื่อปีที่แล้วได้มาเพียง ๑ โครงการเท่านั้น ทั้งที่ความจำเป็นมีมากกว่า
 ๒๐ โครงการ ที่มีอยู่ในเขตจังหวัดหนองคาย ซึ่งมีความยาวมากที่สุดถึง
 ๓๒๐ กิโลเมตร ระดับขนานไปกับ ๒ จังหวัด ของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย
 ประชาชนลาว คือแขวงบริคำชัย และแขวงเวียงจันทน์นะครับ-----

ขณะนี้ได้เสนอโครงการเข้ามาแล้ว มี ๖ โครงการด้วยกัน เพื่อจะขอ
งบประมาณต่อรัฐบาลในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ คือโครงการที่ ๑ เชื้อนป้องกันตลิ่ง
ริมแม่น้ำโขง บริเวณบ้านม่วง หมู่ ๕ บ้านแก้งไก่อ หมู่ ๓ ตำบลแก้งไก่อ
อำเภอสังขุม ความยาว ๕๐๐ เมตร เชื้อนที่ ๒ เชื้อนป้องกันริมแม่น้ำโขง
บริเวณวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย บริเวณ
ท่าแพขนานยนต์ หน้าสถานีรถไฟหนองคาย ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย
ความยาว ๕๐๐ เมตร เชื้อนที่ ๓ เชื้อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขงที่บริเวณ
บ้านปะโค วัดไก่อแก้ว ถึงโรงเรียนชุมชนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอเมือง
ยาว ๑,๕๐๐ เมตร เชื้อนที่ ๔ เชื้อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขง บริเวณ
สุขาภิบาลปากคาด บ้านมวลงชนะ หมู่ ๑ ถึงหมู่ ๕ ตำบลปากคาด อำเภอ
ปากคาด ความยาว ๘๐๐ เมตร เชื้อนที่ ๕ เชื้อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขง
บริเวณบ้านน้ำเป หมู่ที่ ๑ ตำบลรัตนวาปี ถึงอำเภอรัตนวาปี ความยาว
๕๐๐ เมตร เชื้อนที่ ๖ เชื้อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขง บริเวณบ้านศรีเชียงใหม่
หมู่ ๑๓ ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ ต่อจากโครงการปี พ.ศ. ๒๕๓๔
ความยาว ๖๐๐ เมตร ตามที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปถึง
รัฐบาล เพื่อจะขอให้สภานิติบัญญัติมาพิจารณาเพื่อศึกษาหาวิธีป้องกันฝั่งโขง
ซึ่งถูกแม่น้ำโขงกัดเซาะตลิ่งพังนั้นก็เนื่องจากเหตุผลดังกล่าว กระผมเชื่อว่า
นอกจากแม่น้ำโขงแล้ว แม่น้ำชี แม่น้ำมูล ของท่าน ส.ส. เอกภาพ พลซื่อ
ท่าน ส.ส. สันติ ชัยวิรัตน์ แม่น้ำสงครามของท่าน ส.ส. สิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์
ก็คงจะอยู่ในสภาพที่พังทลายเช่นเดียวกัน วันนี้กระผมอยากจะขอยกตัวอย่าง
แห่งหนึ่งที่จังหวัดหนองคาย คือ วัดพระธาตุ เรียกว่าพระธาตุดำ แต่ก่อนนี้
ตั้งอยู่ที่ฝั่งโขง ฝั่งประเทศไทย ขณะนี้ได้ทลายลงไปเมื่อ ๗๐ ปีที่แล้ว และ
พระธาตุดำตรงนี้ก็อยู่ที่ส่วนลึกที่สุดของแม่น้ำโขง แล้วไกลจากฝั่งประเทศไทย
ประมาณ ๓๐๐ เมตร ขณะนี้ปัญหาเรื่องอนุสัญญาเจนีวาที่ว่าด้วยการแบ่งเขตแดน
จะยึดถือน้ำลึกเป็นจุดแบ่งเขตแดน เพราะฉะนั้นน้ำลึกขณะนี้อยู่ฝั่งประเทศไทย
ถ้าเอาพระธาตุองค์นี้ที่ลึกลงไปถึงกลางแม่น้ำโขงเป็นจุดกึ่งกลางแล้ว ร่องลึก
อยู่ที่ฝั่งประเทศไทย ฉะนั้นปัญหาระหว่างประเทศก็จะเกิดขึ้นด้วยการไม่
ป้องกันรักษา กระผมขอกราบเรียนว่าด้วยการเผอเรอเราไปช่วงรัฐบาลที่แล้วนี้
จังหวัดหนองคายได้สูญเสียถนนริมฝั่งโขงไปทั้งหมดนะครับ ยังเหลืออยู่ประมาณ
๒๐ กิโลเมตรเท่านั้น ก็อยากจะขอกราบเรียนว่า ถ้าหากรัฐบาลคิดว่าตรงนี้
คือการป้องกันประเทศ งบประมาณป้องกันประเทศ ความมั่นคง น่าจะโอนมา

เพื่อตั้งเป้าหมายเพื่อจะก่อสร้างเชื่อมป้องกันตลิ่งพังเสีย เพื่อจะได้ป้องกัน
อธิปไตยของชาติ เพราะว่าจังหวัดหนองคายนั้นรวมทั้ง ๗ จังหวัดที่เป็น
จังหวัดที่ตั้งอยู่ในเขตแดนที่เป็นเขตแดนกันชนระหว่างประเทศไทยกับ
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น เป็นหน้าด่าน เป็นประตู
ที่จะทำให้อธิปไตยของเราได้เกิดความเข้มแข็งหรือเกิดความอ่อนแอก็อยู่ที่
ตรงนี้ ฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปถึงรัฐบาล โดยถ้าหาก
วันนี้ไม่สามารถจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาวิธีป้องกันกระแสน้ำ
ในแม่น้ำโขงเซาะตลิ่งพังได้ ก็อยากจะขอให้รัฐบาลรีบไปเพื่อตั้งงบประมาณ
ช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องที่ดิน เพื่อแก้ไขปัญหาระยะเวลา ซึ่งกระผม
ได้กราบเรียนนำเสนอแล้ว เพื่อจะได้ป้องกันอธิปไตยของชาติ เพื่อให้ประชาชน
ได้อยู่ดีกินดี และเพื่อให้ทุกคนในชาตินี้ได้มีหลักป้องกันที่ดีด้วยการตั้งงบประมาณ
เพื่อป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงเซาะตลิ่งพัง โดยงบประมาณแผ่นดิน โดย
รัฐบาลเป็นผู้เอาใจใส่อย่างแท้จริง ให้เสมือนหนึ่งว่าเป็นงบประมาณป้องกัน
ประเทศอีกประการหนึ่ง กรมโยธาธิการพร้อมแล้ว ประชาชนพร้อมแล้ว
ทุกคนในจังหวัดหนองคายพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ขอให้รัฐบาลพร้อมเท่านั้น
ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธรรมบุญครับ

นายธรรมบุญ เจริญดี (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ เจริญดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย
พรรคชาติพัฒนาครับ ผมเกิดที่นั่น โตที่ริมฝั่งแม่น้ำโขง แล้วเป็นผู้แทนราษฎรที่
จังหวัดหนองคายริมฝั่งแม่น้ำโขง ได้เห็นสภาพความเป็นจริงโดยตลอดมา ตั้งแต่
เด็ก ๆ ก็เห็นน้ำมันเซาะมันกระแทกกระแทกตรงที่เป็นคังน้ำ แล้วดินตรงนั้นก็พังไป
พังไป ๆ จนถนนบนเส้นริมทางแม่น้ำโขง เรียกว่าทุกหมู่บ้าน ถนนเส้นต่าง ๆ
ที่ริมฝั่งแม่น้ำโขงทุกหมู่บ้านตรงนั้นเดี๋ยวนี้หายไปหมดแล้ว ถนนหายครับ
แผ่นดินที่ปลูกบ้านหุดครับ เดี่ยวนี้หุดครับ -----

บ้านที่ปลูกอยู่ติดฝั่งแม่น้ำโขงเดี๋ยวนี้ ตอนฤดูน้ำหลาก ท่านประธานที่เคารพ
นอนไม่หลับหรือครับ ขณะที่น้ำกระทุ้ง น้ำเซาะ ไม่รู้ว่าตอนกลางคืนหลับ ๆ อยู่
ดินตรงที่ปลูกบ้านตรงนั้นจะพังพาบ้านเรานั้นพังไปก็อาจจะเป็นไปได้ อันนั้นคือ
ความเสียหาย การพังของดินตรงนั้น เซาะตลิ่งพังนั้นมันไหลเซาะ แล้วดินตรงนั้น
เขาเรียกว่า ดินที่เสียหาย หายไปตรงไหน หายไปเกิดเป็นสันดอน สันดอนที่
เกิดขึ้นใหม่ตรงนั้นไม่ใช่ของไทยตามสนธิสัญญาเดิมนะครับ จะเกิดสันดอนขึ้นมาตาม
ลำแม่น้ำโขงนั้น สันดอนก็เป็นของประเทศลาว เสร็จแล้วน้ำก็จะไหลเซาะ
อย่าลืมว่าตรงที่ท่านสมาชิกสุเมธ พรหมพันธ์ หออนุญาตที่เอ่ยถึง พระธาตุคำ
ที่ตรงหน้าวัดธาตุ จังหวัดหนองคาย ซึ่งอยู่ห่างฝั่ง เมื่อ ๓๐๐ ปีที่แล้วดินได้เซาะ
ตลิ่งตรงนั้นพัง พระธาตุตรงนั้นห่างตลิ่งออกไปแล้วประมาณ ๓๐๐ เมตร
แล้วคาดคิดว่าใกล้ฝั่งไปทางฝั่งของประเทศลาวแล้ว การแบ่งเขตแดน
ระหว่างประเทศลาวกับไทยตรงนั้นก็อาศัยร่องน้ำลึก ผมเข้าใจว่าตอนนี
ร่องน้ำลึกคงจะเลี้ยวเข้ามาทางฝั่งไทย เพราะฉะนั้นพระธาตุคำตรงนั้นก็
กลายเป็นสมบัติของประเทศลาวโดยปริยาย ท่านประธานที่เคารพ แล้วเมื่อไร
ท่านจะป้องกัน หายไปทุกวัน หายไปทุกคืน หายไปทุกเวลา โดยเฉพาะ
ในฤดูน้ำหลาก จริงอยู่ทางรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้เริ่มระยะที่ ๑
มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ จนปี ๒๕๓๘ และขณะนี้ปี ๒๕๓๙ ก็มีงบประมาณดำเนินการ
เพียงแค่ ๕๐๐ เมตรเท่านั้นในทุก ๆ ส่วนที่มีการเซาะอย่างรุนแรง
ท่านประธานที่เคารพ นอกจากดินแดนตรงที่สูญหายไปแล้ว เขตแดนละครับ
แน่นอนก็ต้องขยับเขยื้อนเข้ามาโดยธรรมชาติ โดยที่เขาไม่ต้องเสียเลือดเนื้อ
ในการที่รบเอาดินแดนตรงนี้เลย จะไม่เหมือนกับตรงเส้นแบ่งเขตที่มาเลเซีย
ตรงสิ้นเขาแบ่งกับพม่า ตรงนั้นยังสามารถไปตรวจสอบได้ แต่ตรงนี้ตรวจสอบได้
ก็ขยับเขยื้อนเข้ามาทุกครั้งทุกคราวและทุกปีไป อย่าลืมว่าตลิ่งที่เซาะ
ตรงที่น้ำคั่งหรือตรงกับที่ปากห้วย เขาเรียกว่า ลำห้วยที่อยู่ฝั่งของประเทศลาว
จะกระทุ้งและเซาะพังไปปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ เมตรครับท่านประธาน เฉพาะ
ตรงนั้น หลายคนถ้าหากว่าไปซื้อที่ดินตรงคั้งริมฝั่งแม่น้ำโขง ถ้าหากว่าปีหนึ่ง
ท่านมีโอกาสไปดูดินของท่านสักครั้งหนึ่งท่านจะตกใจ ผมไปเจอเพื่อนที่
เชียงราย อยู่อำเภอเชียงของ ซื้อไว้ ๒ ปีแล้ว กลับไปดู ปรากฏว่ามีดินขาง
ต้นหนึ่งกับกอไผ่ หาไม่เห็นก็ตกใจ ไซ้ดินของเราหรือเปล่า แต่ถามที่ดิน
คนที่อยู่ข้างเคียง เขาบอกว่าพังไปกับน้ำเสียแล้ว ไปเท่าไรครับ กอไผ่กอหนึ่ง
ผมว่าไม่ต่ำกว่า ๓ หรือ ๕ เมตร แล้วดินขางต้นหนึ่งไปเท่าไรครับ เสียทั้ง

ทรัพยากรธรรมชาติ เสียทั้งดินแดน ดินตรงนี้หายไป กลายเป็นดินดอน
 แล้วเป็นของลาวอีกต่างหาก ท่านประธานที่เคารพ ความยาวของจังหวัดหนองคาย
 ความยาวของริมฝั่งแม่น้ำโขงตั้งแต่เชียงราลงมาจนถึงจังหวัดอุบลราชธานี
 ๗ จังหวัดตรงนี้ ๔๒๐ กิโลเมตร แล้วดินที่สูญหายไปเพราะน้ำเซาะกัดตลิ่งพัง
 ตรงนี้ต่อปีหายไปตั้ง ๓๔๕,๒๕๕ ตารางเมตร ถ้าเราไปคิดว่าตรงตลิ่งที่ลาดชัน
 ลงไปตรงนั้น ๑๐ เมตร แล้วเพิ่ม ๐ เข้าไป ก็ต้องเป็น ๓ ล้าน ๔ แสนเศษ ๆ
 ต่อลูกบาศก์เมตร หายไปทุกปี แล้วประเทศไทยก็ปีจะหายไปสักเท่าไร แล้วยัง
 จะหายอีกต่อไป ขอกราบฝากท่านประธานที่เคารพ ฝากให้ท่านผู้รับผิดชอบว่า
 ได้โปรดจัดตั้งงบประมาณโดยเร่งด่วนในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง
 สร้างเขื่อนกันตลิ่งพังตามลำแม่น้ำโขงตรงนี้ให้อย่างเร่งด่วนด้วยนะคะ

สำหรับจังหวัดหนองคายนั้นระยะทางตั้งแต่บ้านห้วยค้อ อำเภอสังคม บ้านดงโคก อำเภอวังไกลกังวล จังหวัดหนองคายนี้เป็นจังหวัดเล็กแต่ยาว ๓๖๑ กิโลเมตรตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นจังหวัดที่ยาวที่สุดใน ๗ จังหวัด เสียหายเท่าไรครับ เสียหายไป ๑๘๐,๐๐๐ กว่า ตารางเมตรต่อไป ถ้าเอา ๑๐ คูณก็ต้องเป็น ๑ ล้าน ๘ แสนกว่าลูกบาศก์เมตร เพราะความลาดชันของตลิ่งดินที่หายไปกลายเป็นสันดอน เป็นของเขา โดยปริยายตรงนั้น ท่านประธานที่เคารพ ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ตามก็จะมีโครงการแผนงานในปีต่อไป ในโครงการระยะที่ ๒ อีก ๑๐ ปี หรือ ๕ ปี มีทั้งระยะที่ ๒ และระยะที่ ๓ ใน ๑๐ ปีของปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕ ซึ่งจะต้องมาดำเนินการในตรงนี้ เฉพาะในส่วนที่จังหวัดหนองคายนั้น อีก ๖๖.๒๕ กิโลเมตรก็ตามที่ แล้วระยะที่ ๓ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ไปถึงปี ๒๕๕๐ ตามที่กรมโยธาธิการวางแผนเอาไว้อีกประมาณ ๓๕.๕ ทั้งหมดก็ประมาณ ๖๖ กิโลเมตรเท่านั้น แต่ก็ยังไม่เป็นที่เพียงพอแก่การที่ทำให้น้ำกัดเซาะ อยู่ตลอดมา เพราะตรงที่มันกัดเซาะมากนั้นก็ยังจะกัดเซาะเรื่อยไป เพราะฉะนั้นอยากจะให้ทางกรมโยธาธิการได้ไปสำรวจเพื่อความแน่นอน แล้วดำเนินการจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการในส่วนนี้โดยด่วน เพื่อไม่ให้ดินแดนของประเทศไทยเราต้องสูญหายไป ข้อสังเกตและอุปสรรคปัญหา ในการดำเนินการตรงนี้ดังที่ท่านสมาชิก ท่านสุเมธ พรหมพันธ์ ท่านก็เกี่ยวข้องกับเรื่องของระยะดำเนินการ เพราะว่าถึงหน้าฝนก็คงทำไม่ได้เพราะน้ำหลาก ก็มีเวลาทำเพียงปีละ ๕ เดือนเท่านั้น แล้วตรงเขตชุมชนอีกที่หนึ่ง ถ้าหากว่า จะชัดเจนตรงนั้นถ้าจะมอบให้เป็นงบประมาณของส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นของสุขาภิบาล ไม่ว่าจะเป็นของเทศบาลก็ตาม ก็คงจัดหางบตรงนั้นมาไม่เป็นที่เพียงพอ จึงขอกราบฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้โปรดพิจารณา ดำเนินการจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ไปดำเนินการเชื่อมฝั่งตลิ่งของแม่น้ำโขงโดยด่วน เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสิทธิชัยก่อนครับ

นายสิทธิชัย โควสุรัตน์ (อุบลราชธานี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสิทธิชัย โควสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิก ๒ ท่านแล้ว ต้องขอเอ่ยนาม ท่านสุเมธ พรหมพันธ์ ท่านได้ยื่นญัตติขอให้ตั้งคณะกรรมการมาธิการวิสามัญ เพื่อศึกษาหาวิธี

ป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงกัดเซาะตลิ่งพัง ท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วย
 กับท่านสุเมธ ที่ได้เอ่ยนามไปแล้ว กระผมขอแสดงความคิดเห็นต่อท่านประธาน
 เพื่อหาวิธีป้องกัน แม่น้ำโขงนี้เป็นแม่น้ำนานาชาติ เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่าน
 หลายประเทศ เริ่มต้นที่ประเทศกัมพูชา จีน ไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตย
 ประชาชนลาว การแบ่งเขตแดนระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตย
 ประชาชนลาว ถือแม่น้ำโขง ถือร่องน้ำลึกเป็นหลัก ประเทศไทยเรา
 เสียดินแดนในส่วนนี้มากแล้วครับท่านประธาน ขอฝากท่านประธานให้
 ช่วยพิจารณาปัจจุบันประเทศไทยเราประสบปัญหาเสียดินแดน สิ่งปลูกสร้าง
 ต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ สาธารณสถาน
 แหล่งวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดจากการกัดเซาะ
 ของน้ำในแม่น้ำโขง ท่านประธานครับ แม่น้ำโขงไหลผ่านประเทศไทย
 มี ๗ จังหวัด มีที่จังหวัดเชียงราย เลย หนองคาย นครพนม มุกดาหาร
 อำนาจเจริญและจังหวัดอุบลราชธานีของกระผม -----

ท่านประธานครับ ในเขตเลือกตั้งของกระผมเองก็มีแม่น้ำโขงไหลผ่านใน
หลายอำเภอครับท่านประธาน มีอำเภอเขมราฐ กิ่งนาตาล อำเภอโพธิ์ไทร
อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโขงเจียม ท่านประธานครับ ช่วงฤดูหน้าฝน
การกัดเซาะริมตลิ่งพังทลายในแต่ละปีมีอัตราสูงมาก ปีหนึ่ง ๆ นะครับ
ท่านประธานในจุดนี้ดินแดนไทยเราที่จะต้องเสียหายไปเพราะการกัดเซาะ
ของน้ำในแม่น้ำโขงนี้ปีหนึ่งหลายแสนลูกบาศก์เมตรครับท่านประธาน จากการ
ศึกษาของกรมโยธาฯ นะครับ ที่กรมโยธาฯ ได้ให้รายละเอียดเรื่องนี้มา
ปัจจุบันนี้มีเขื่อนป้องกันตลิ่งพังที่สร้างเสร็จแล้ว และที่ดำเนินการก่อสร้างอยู่
มีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคือกรมโยธาฯ และหน่วยงานอื่น รวมทั้งภาคเอกชนด้วย
มีความยาวประมาณ ๓๐ เมตร แต่เมื่อเปรียบเทียบกับความยาวของแม่น้ำโขง
ที่ไหลผ่าน ๗ จังหวัดของประเทศไทย มีความยาวประมาณ ๔๒๐ กิโลเมตร
มาเปรียบเทียบเป็นอัตราส่วนประมาณ ๓ ถึง ๔ เปอร์เซ็นต์แค่นั้นเอง
ท่านประธานครับ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งลดค่าบำรุง
รักษาและซ่อมแซมตลิ่งริมแม่น้ำโขง ป้องกันความเสียหายให้กับตัวเมืองและ
สาธารณสถาน สถานที่ราชการต่าง ๆ ลดความสูญเสียด้านเศรษฐกิจสามารถ
ปรับปรุงเป็นท่าเทียบเรือขนาดเล็กได้ตามความเหมาะสมในพื้นที่ส่งเสริมการติดต่อ
กับชายแดนต่างประเทศ ผลประโยชน์ทางอ้อม เป็นแหล่งท่องเที่ยว จัดงาน
ประเพณีลอยกระทง จัดงานประเพณีแข่งเรือ กระผม นายสิทธิชัย โควสุรัตน์
พร้อมด้วยสมาชิกในเขตเลือกตั้ง คุณอิสสระ สมชัย คุณปรีชา เลาทพงศ์ชนะ
ขอให้ท่านประธานตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อศึกษาหาวิธีป้องกันการกัดเซาะตลิ่ง
ของแม่น้ำโขง ท่านประธานครับ ขอฝากท่านประธานไว้ด้วย ผมขอฝาก
ท่านประธานผ่านไปถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ วันนี้ท่าน
ก็นั่งด้วยก็ต้องขอเอย่ยนามท่านนะครับ ท่านสุชาติ ตันเจริญ ขอฝากท่านด้วยว่า
ได้ช่วยจัดหางบประมาณให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ งบประมาณปี ๒๕๕๐ ฝาก
ท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับ ให้จัดหางบประมาณให้หน่วยงานที่รับผิดชอบคือกรมโยธาฯ
มาดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ ไม่ใช่จังหวัดหนองคายจังหวัดเดียวครับ
ทั้ง ๗ จังหวัดครับท่านครับ กราบขอบพระคุณมากท่านประธานครับ สวัสดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรชาติ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ เสรีธรรม อุดรธานี ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วย

อย่างขี้กัที่ท่านสุเมธ พรหมพันท้าว กับท่านพินิจ จารุสมบัติ ได้ร่วมกันเสนอญัตติ
 ในเรื่องแม่น้ำโขงเขาดลิ่งพัง ท่านประธานครับ ผมไม่ขอหาให้ตั้งกรรมาธิการมา
 สรรวจเฉพาะแม่น้ำโขงอย่างเดียว แม่น้ำทุกสาย ลำน้ำทุกแห่งในประเทศไทย
 เรา ที่ผมเองเคยไปตระเวนหลาย ๆ จังหวัดเกือบทั่วประเทศ ได้มองเห็นว่า
 จะเป็นลำน้ำชี ลำน้ำพอง ลำน้ำปาว แม้กระทั่งแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำศรีสงคราม
 หรือแม่น้ำเมยภาคเหนือ ท่านประธานจะเห็นว่าในเขตชุมชนทั้งหลายในลำน้ำที่
 กระผมได้กล่าวมาแล้ว แม้กระทั่งลำน้ำโสมและลำห้วยน้ำรางในท้องที่ของกระผม
 ในเขตชุมชนที่ตั้งอยู่ริมฝั่งของลำน้ำทั้งหลาย ปรากฏว่าแต่ละปี ๆ น้ำหลากหลาย
 ท่วมไร่่นาบ้านเรือนราษฎรเป็นประจำทุกปี เพราะอะไรท่านประธานครับ
 ผมอยากจะให้ท่านประธานมอบหมายรัฐบาลโดยเฉพาะกรมโยธาธิการ ให้ตั้ง
 เจ้าหน้าที่ไปดำเนินการสำรวจตรวจสอบทั่วประเทศทุกแห่งของลำน้ำ ไม่ใช่
 ปล่อยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอญัตติเข้ามาทีหนึ่งทำทีหนึ่ง แก้ปัญหาทีหนึ่ง
 หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเห็นน้ำท่วมบ้านเรือนราษฎรไร่่นาสาโทแล้วก็เสนอ
 ต่อรัฐบาลทีหนึ่ง ของบประมาณไปทีหนึ่งไปแก้ไขปัญหเฉพาะหน้าเท่านั้น ไม่ใช่
 เป็นหลักการที่แก้ไขปัญหให้แผ่นดินเลย ท่านประธานครับ อย่างแม่น้ำโขง
 ระยะทางเป็นพัน ๆ กิโลเมตรตั้งแต่ภาคเหนือยันภาคอีสาน ท่านลองหลับตา
 ดูสิครับ ลำน้ำโขงไหลเขี้ยวกรากมาจากประเทศจีน หิมะถล่มหลายลงมา
 แล้วก็เป้นกระแสน้ำหลากหลายมาจนกระทั่งท่วมบ้านเรือนราษฎรเพราะอะไร
 เพราะลำน้ำแต่ละสายที่ผมได้กล่าวมาแล้วได้ต้นเิน ถ้าต้นเินก็มอบหมายให้
 กรมชลประทาน ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ รักเกียรติ สุขชนะ ท่านก็นั่งอยู่เ็นแล้ว
 รัฐมนตรีช่วยเกษตรฯ ส่งเจ้าหน้าที่กรมชลประทานไปสำรวจลำน้ำทั้งหลายทั้งปวง
 ว่าจุดไหนที่ไหนดันเินสำรวจออกซุดลอก ซุดลอกเสร็จกรมโยธาฯ สรรวจ
 ทำกำแพงคัน คสล. ไว้ ปีหนึ่งประมาณสัก ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ทั่วประเทศ
 ลองตั้งดูสิครับ ผมว่าใช้เงิน ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท
 เราตั้งงบประมาณไปสร้างถนนหนทางทุกสายทั่วประเทศ ปีหนึ่งเป็นพัน ๆ
 กิโลเมตรทำไมถึงทำได้ -----

แต่ลำห้วยต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญในทางผลิตผลการเกษตรด้วย พี่น้อง
ประชาชนทั้งประเทศได้รับประโยชน์ ผมอยากเห็นรัฐบาลในระบอบ
ประชาธิปไตยของเราได้ทำงานอย่างจริงจังแล้วก็จัดการสำรวจให้
ชัดเจนเลข ท่านสุชาติ ต้นเจริญ ขออนุญาตท่านประธานที่เอ่ยนามท่าน
ท่านกำกับดูแลกรมโยธาฯ ส่งเจ้าหน้าที่กรมโยธาฯ ไปเลขสำรวจ
ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง ภาคใต้ สำรวจให้หมด ว่าแหล่งน้ำมัน
มีกี่สาย กี่แห่งกันแน่ แม้กระทั่งชายทะเลต่าง ๆ ก็ตาม ปล่องให้น้ำท่วม
หลากหลายท่านก็มองเห็นกันอยู่แล้ว ฉะนั้นส่งวิศวกรพวกนี้ออกไปสำรวจ
ให้ชัดเจนเลขว่า ลำน้ำนั้นมันพังส่วนนั้น ลำน้ำนั้นมันถล่มหลายต้นเขิน สิ่ง
ลำห้วยต่าง ๆ แม่น้ำมันต้นเขินมันทำให้น้ำหลากหลายไหลท่วมบ้านเรือนราษฎร
โดยเฉพาะภาคอีสานในปีนี้ได้รับความเสียหายได้รับผลกระทบอย่างยิ่งใหญ่มาก
ผมอยากให้เป็นที่ปรึกษาว่า รัฐบาลในระบอบที่พี่น้องประชาชนเลือกเข้ามา
ได้ทำงานกันอย่างจริงจัง กระผมเองอยู่ฝ่ายค้านก็ตาม ผมพร้อมที่จะ
สนับสนุนและผลักดันทุกรูปแบบเช่นเดียวกัน ผมฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า
ให้ตั้งงบประมาณให้ชัด ๆ เลขครีบ ไม่ใช่ว่าจังหวัดนครพนม ๕๐๐ เมตร
จังหวัดหนองคาย ๑ กิโลเมตร จังหวัดอุบลราชธานีไป ๘๐๐ เมตร
จังหวัดมุกดาหาร ๓๐๐ เมตร จังหวัดเลย ๘๐๐ เมตร ฟังดูแล้วอย่างไร
เป็นร้อย ๆ กิโลเมตรตั้งไปเลย ถนนเราทำได้ ทำไมตลิ่งเขาจะพังทำไม
ถึงทำไม่ได้ใช่ไหมครับ ฉะนั้นผมฝากไว้ เด็ดขาดถ้าเมืองลาวยึดเราไปหมด
ตรงไหนเป็นสันดอนของเขามากในสนธิสัญญาฝรั่งเศสทำไว้ ต้องรีบทำ
ต้องรีบแก้ ผมว่าทุกอย่างจะจบเองแล้วประชาชนก็จะแซ่ซ้องว่ารัฐบาล
ที่พวกเราเลือกเข้ามาได้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอย่างมหาศาล
ผมฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีสุชาติกำกับดูแล
กรมโยธาธิการจัดส่งไปเลขเจ้าหน้าที่อย่าไปเอาใจ ส.ส. เอาใจประชาชน
ทั้งประเทศ ท่านรัฐมนตรีรักเกียรติ สุขชนะ กำกับดูแลกระทรวงเกษตรฯ
วันนี้รัฐมนตรีว่าการฯ ไม่มาไม่เป็นไร ส่งเจ้าหน้าที่กรมชลประทานสำรวจ
ให้หมดเลข แล้วปีหนึ่งกรมชลประทานของบมาชุดลอกปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท
๒,๐๐๐ ล้านบาท ว่ากันไปเลย ไม่ใช่ปีละ ๑๐๐ ล้านบาท ๒๐๐ ล้านบาท
จะไปทำอะไรได้ ทำอะไรไม่เต็มไม้เต็มมือรอกท่านประธาน ดึกว่าเอาไป
ทำอย่างอื่น ผมฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลด้วยความเคารพ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด
 สังกัดพรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ ตามที่มีท่านสมาชิกได้เสนอญัตติ
 เรื่องการแก้ไขปัญหาและขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษา
 วิธีการป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงเซาะตลิ่งพัง ซึ่งก็มีท่านสุเมธ
 พรหมพันธุ์ ส.ส. หนองคาย ท่านพินิจ จารุสมบัติ ส.ส. หนองคาย
 ท่านสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ส.ส. สกลนคร ได้ร่วมกันยื่นญัตติในวันนี้
 ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อฟังเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในชายแดนไทยที่ติด
 กับแม่น้ำโขงนั้นน้ำใจหายนะครับ น้ำใจหายจริง ๆ เพราะว่า การที่
 เขตแดนต่างชาติดระหว่างไทยกับลาวนั้นทั่วโลกสากลเลย ว่า ตรงไหน
 ที่เป็นแม่น้ำกั้นระหว่างชายแดนนั้น เขาก็ร่อนน้ำลึกเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง
 ชายแดนแต่มีสัญญาที่ทางฝรั่งเศสทำไว้สมัยที่ปกครองประเทศลาวนั้น
 เขาเขียนไว้บอกว่า ในลำน้ำโขงนั้นมีดินตรงไหน มีดอนตรงไหน ตรงนั้น
 คือแผ่นดินลาวอย่างนี้น่ากลัวนะครับ ถ้าเกิดเราไม่หาทางป้องกันปล่อยให้
 กระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางการกัดเซาะริมตลิ่งของฝั่งไทย อีกไม่กี่ปีแผ่นดินไทยนั้น
 จะเสียไปแผนที่เก่า ๆ ที่เขียนไว้ว่า เมืองไทยเท่านั้นตารางกิโลเมตรเท่านั้น
 ตารางกิโลเมตร ต้องเปลี่ยนใหม่เพราะแม่น้ำเปลี่ยนทิศกัดเซาะตลิ่งพัง
 ท่านประธานครับ การแก้ไขปัญหานี้ หรือปัญหาที่เกิดขึ้น ผมมาอ่านในหนังสือ
 ฉบับนี้เล่มเหลือง ๆ บอกว่าโครงการป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย
 ของสำนักงานโยธาธิการจังหวัด แล้วก็กรมโยธาฯ ได้สำรวจไว้ เขาบอกว่า
 เฉพาะที่จังหวัดหนองคายเอง ไม่ก็อำเภอ รวมทั้งสิ้น ๑๙ แห่ง โดยอยู่ใน
 เขตอำเภอเมือง ๒ แห่ง อำเภอโพนพิสัย ๓ แห่ง อำเภอศรีเชียงใหม่ ๔ แห่ง
 อำเภอบึงโขงหลง ๑ แห่ง อำเภอสังคม ๒ แห่ง และอำเภอบึงกาฬ ๕ แห่ง
 พื้นที่ที่ถูกกัดเซาะไป ๖๒,๔๕๐ เมตร และพื้นที่เสียหายไป ๑,๖๔๓,๒๐๐
 ตารางกิโลเมตร -----

การป้องกันรักษาตลิ่งโดยการก่อสร้างเขื่อนได้ดำเนินการแล้ว ๓.๘๘๗ เมตร เฉพาะไม่กี่อำเภอของหนองคายไม่ได้เอามาจากเขียงราย นครพนม มุกดาหารอะไรเลย ต้องทำความยาวถึง ๑,๖๘๓,๒๐๐ ตารางกิโลเมตร และเพิ่งทำไปแค่ ๒.๒๘๗ เมตร ผมอยากจะฝากรัฐบาลผ่านท่านประธาน ไปว่าขอให้มาวาลิกถึงตรงนี้บ้าง อันนี้คืออาณาเขตแผ่นดินของชาติบ้านเมือง ผมอยู่ร้อยเอ็ดแผ่นดินไม่ติดแม่น้ำโขง แต่คือประเทศไทยของผม เราเอง ก็ทวงแทน รัฐบาลทุ่มเงินในการป้องกันประเทศปีหนึ่งเท่าไร ก็หมื่นล้าน เห็นว่าตอนที่กำลังศึกษาเรื่องโครงการดาวเทียม ๒๘,๐๐๐ ล้านบาทอยู่ จะป้องกันประเทศ เอาไว้ก่อนได้ไหมครับตรงนั้น เอามาแค่ ๑๐ เปอร์เซนต์ เอามาป้องกันประเทศที่เราเห็น ๆ กันอยู่ ไม่ต้องไปสู้รบกับใคร ที่ริมตลิ่ง แม่น้ำโขงตลอดแนวเลย ก็อยากจะฝากท่านประธานฝากถึงรัฐบาลว่าหาทาง แก้ไขจุดนี้ด้วย นอกจากนั้นที่ท่าน ส.ส. ทางฝั่งโขงได้อธิบายเมื่อกับบอกว่า เฉพาะหนองคายแค่ปีเดียวกินไปแล้วตั้ง ๓๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร เนื้อที่ ที่เขาจะไป ท่านประธานนึกดูนะครับ บ้านเมืองเราจะเป็นอย่างไร ถ้าเกิด แม่น้ำเปลี่ยนทิศ ความลึกของแม่น้ำเวลานั้นเกิดเขาไปความลึกก็เปลี่ยนทิศมา ชายแดนลาวก็มาจรดอยู่แต่ริมฝั่งไทย นอกจากลำนํ้าโขงแล้วก็อยากจะฝาก ท่านสำรวจทั่วทั้งประเทศเลยแม่น้ำที่ติดชายแดนนั้น แม่น้ำเมยนี้ออกข่าวมา เรื่องแม่น้ำเปลี่ยนทิศเปลี่ยนทาง ดอนเกิดขึ้นมาพม่าไม่ยอม ท่านสุชาติ ท่านไปอยู่ ท่านต้องหาทางแก้ไขเรื่องพวกนี้ นอกจากการที่แม่น้ำเปลี่ยนทิศ เปลี่ยนทางแล้ว การดูดทรายสัมปทานทรายนี้ก็เป็เหตุหนึ่งในการที่ทำให้ แม่น้ำเปลี่ยนทิศเหมือนกัน เพราะเวลาดูดทรายขึ้นมาตรงนั้นก็ตลิ่งลึก แม่น้ำ ก็ต้องไหลเข้ามา เมื่อแม่น้ำไหลวนเข้ามากัดเขาเขาริมตลิ่งก็พังไป ผมสรุป ตรงนี้ ท่านรัฐมนตรีครับขออนุญาตครับ แผ่นเหลือง ๆ อันนี้เป็นโครงการ ที่ทางโยธาธิการได้ทำพนักกันน้ำกันตลิ่งเขาดีมาก ดูแล้วมันคงถาวร แล้ว ภาพนี้ดูแล้วใจหาย ท่านประธานอาจจะมองไม่เห็นชัดเท่าไร อันนี้คือบ้านเรือน ของราษฎรคิดว่าคงสร้างมาหลายปีแล้ว เห็นไหมครับดินมันตกลงมา สังเกต พิณพิศุบุตรากฎว่าบ้านหลังนี้เสาต้นหนึ่งนั้นมาลอยเด่นอยู่ริมแม่น้ำได้อย่างไรครับ ก็แสดงว่าแม่น้ำกัดเขาเขามากี่หลายปี คงไม่มีใครอุทิศที่สร้างบ้านแล้วเอาเสา มาลอยแสดงว่าน้ำกัดเขา ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีสุชาติรับไปดูแลด้วย เห็นแล้วสงสารครับ มีพี่น้องประชาชนหลายคนมีที่ดินแค่ ๕ ไร่ ๓ ไร่ อยู่ริม ชายฝั่งแม่น้ำโขงในการปลูกมะเขือเทศบ้าง ปลูกข้าวโพดบ้างหาเลี้ยงครอบครัว

ปรากฏว่ามาปีสองปี^{นี้}จาก ๓ ไร่เหลือไร่ครึ่ง จากไร่ครึ่งหมดเลย อย่างนี้
 น่าใจหาย ก็อยากจะฝากท่านประธานถึงรัฐบาล นอกจากลำน้ำโขงแล้วแม่น้ำ
 หลัก ๆ สายอื่นนั้นก็น่าจะสำรวจให้ทั่วประเทศ หากทางแก้ไขจุดนี้ด้วยนะครับ
 อย่างอีสานของผมนะและของท่านประธานลำน้ำชี ลำน้ำชีที่ไหลผ่านจากชัยภูมิ
 เข้ามหาสารคามไปร้อยเอ็ดก็เป็นปัญหาเหมือนกัน ผมขออนุญาตนะครับ
 ผมนั่งกับท่านประธานก็นั่งเครื่องบินมาด้วยกันหลายครั้ง ผมได้ขึ้นท่านประธาน
 บรรทุกหลายครั้ง เรื่องแม่น้ำชีของท่านนั้นก็ฟังเหมือนกัน ท่านก็บรรยายว่า
 รัฐบาลนี้ขอเงินไปแล้วทำไมช้าจัง ก็ได้คุยกันเป็นประจำ เมื่อปัญหานี้เกิดขึ้น
 เข้ามาแล้วก็ช่วยกันหน่อย ฝากรัฐบาลว่าให้สำรวจลำน้ำชีบ้าง ลำน้ำยังบ้าง
 ลำน้ำชีเมื่อวันที่ ๑๕ ที่ผ่านมามีท่านรัฐมนตรีช่วยฯ สุชาติ ตันเจริญ ซึ่งดูแล
 กรมโยธาธิการท่านได้ไปตรวจราชการที่ร้อยเอ็ด ท่านก็ไปดูจุดหนึ่งที่บ้านกุดเขียว
 ตำบลแจ้ง ตรงนั้นลำน้ำชีมันโค้งแล้วกัดเซาะไรรุนแรงชาวบ้านไปตั้งหลายไร่
 ท่านก็คงทราบอยู่ หวังว่าท่านคงไม่ลืมตรงนี้ หากทางแก้ไขด้วย แล้วลำน้ำชี
 ตลอดแนวตรงไหนโค้งก็ดูให้ดีด้วย มันพังนะครับ มีจุดหนึ่งที่บ้านท่าไคร้
 ตำบลกลาง อำเภอสว่างภูมิ จุดนี้กัดเซาะมากเลย ผมเคยทำหนังสือถึง
 กรมเจ้าท่าให้สำรวจและหาทางแก้ไขจุดนี้บ้าง ก็อยากจะฝาก -----

นอกจากนั้นลำน้ำยังเป็นลำน้ำหลักของพี่น้องชาวร้อยเอ็ดเหมือนกัน ก็ไม่น้อยกว่า
ลำน้ำชี ลำน้ำยังจุดกำเนิดเกิดขึ้นจากอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ไหลผ่าน
ภูพานารายณ์ เข้ามาอำเภอนาคูหนอง ต่อเขตเมยวดี เข้ามาเสลภูมิ ต่อเขตอำเภอบึง
เมืองยโสธร ก็มีหลายจุดที่เป็นลำน้ำโค้งแล้วกัดเซาะที่ไร่นาพี่น้องเกษตรกร
ชาวไร่ ชาวนาเดือดร้อนกันมาก นอกจากกัดเซาะแล้วเวลาหน้าฝนน้ำหลากมา
น้ำจะท่วมไร่นาเสียหายกันหมด ไม่มีข้าวที่จะเลี้ยงครอบครัว อยากจะฝากว่า
การแก้ปัญหา ๑. นอกจากจะทำการที่คันตลิ่ง ทำเป็นพนังเป็นเขื่อนกันแล้ว
ตรงไหนที่แม่น้ำมันโค้งน้ำจะทำเป็นเขื่อน ทำนุสชาติรับช่วยพึ่งพ้องน่ะครับ
ช่วยพ้องน่ะครับ ทำนุรัฐมนตรีไม่พ้องผมเลยน่ะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไป

คุณเอกภาพ เชิญต่อ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ก็พูดให้รัฐมนตรีฟังครับ
ท่านประธานครับ ตรงไหนที่เป็นแม่น้ำโค้งมันก็กัดเซาะ แล้วอีสานของเรานั้น
หน้าน้ำขาดแคลนน้ำ ท่านประธานครับ ถ้าหน้าฝนน้ำหลาก น้ำแล้งน้ำจะให้
ให้ควายกินก็ไม่มี ผมอยากจะฝากรัฐบาลไม่ต้องไปรอรัฐมนตรี ไม่ต้องรอ ส.ส.
เขายื่นญัตติเลยครับ ลำน้ำยังนั้นตรงไหนโค้งสามารถทำเขื่อนได้ ทำเขื่อนกันลำน้ำ
ให้เก็บน้ำไว้ แล้วช่วง ๒ ผังนั้นก็ทำเป็นคลองส่งน้ำให้ไหลออกให้พี่น้องประชาชน
ได้รับประโยชน์บ้าง แล้วก็อยากจะฝากสิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาสำคัญที่ผมได้กราบเรียน
เมื่อก็คือเรื่องการอนุมัติอนุญาตให้สัมปทานดูดทราย ปัญหาที่เกิดขึ้นน่ะครับ
ดูดทรายตรงไหนปัญหาตามมานั้น ๑. ถนนหนทางก็พังเสียหาย ๒. แม่น้ำ ลำน้ำ
ริมตลิ่งมันพัง ที่มหาสารคามเดินขบวนจนกันหรือยังไม่ทราบ ที่ร้อยเอ็ดก็เดินขบวน
กันบ่อยเหมือนกันน่ะครับจุดนี้ เปลี่ยนจุดแล้วเดินขบวนบ่อย แล้วก็อนุญาตอยู่เรื่อย
จุดนี้จุดหนึ่งการดูดทรายลำน้ำนั้นก็ปัญหา ผู้ที่สัมปทานดูดทรายนั้นไม่รักษากติกา
ไม่รักษาเขตที่อนุญาต อนุญาต ๑ กิโลเมตรน่ะครับ ทรายดูด ๕ - ๕ กิโลเมตร
๑๐ กิโลเมตรก็มี แล้วก็ลากจูงกันมายาวน้ำก็ไหลกระเพื่อมตีฝั่งตลิ่งมันก็พัง
อยากจะฝากว่าการอนุมัติสัมปทานดูดทรายนั้นให้ถามประชาชนในพื้นที่เขาก่อน
ว่าหมู่บ้านเขาต้องการอะไรไหม ว่าเขาต้องการบ้างหรือไม่ในการดูดทราย
แต่ที่ผ่านมานั้นไม่เคยถามประชาชนเลย อนุมัติกันอยู่ที่กรม อยู่ห้องแอร์ อยู่ที่
ห้องผู้ว่าฯ แล้วรายงานมาที่กระทรวงคมนาคม กรมเจ้าท่าก็อนุมัติกันไป
ชาวบ้านเขาเดือดร้อน อยากจะฝากจุดนี้ว่าการสัมปทานดูดทรายนั้นให้พิจารณา
ให้รอบคอบ ดูสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไร พี่น้องประชาชนเขาต้องการหรือไม่

และทราบว่าที่ร้อยเอ็ดของผมนอ้าเภอเสลภูมิ ท่านฟังด้วยนะครับ อ้าเภอเสลภูมิ
ก็ทำท่าจะขออนุญาตอีกแล้ว พี่น้องประชาชนเขาไล่จากจุดหนึ่งแล้วไปเปิดอีก
จุดหนึ่งก็ไล่อีก ก็เห็นว่าการวิ่งเต้นล็อบบี้ (Lobby) กันอยู่ อยู่พรรคเดียวกัน
คุยด้วยก็แล้วกันว่าพี่น้องเขาไม่ต้องการ ถ้าจะให้จริง ๆ ก็ขอให้ถามประชาชน
ในพื้นที่เขาด้วยว่าเขาอนุญาตหรือไม่การดูตราขาย จำเป็นจริง ๆ นะครับ
แล้วผลประโยชน์ในการดูตราขายตกแก่ใคร ตกกับผู้รับเหมาคนสัมปทาน พี่น้อง
ประชาชนได้ไม่คุ้มทุนนะครับ ไม่คุ้มกับที่เขาเสียพื้นที่ไป ไม่คุ้มกับถนนหนทางนั้น
ต้องพังทลาย อาจจะฝากรัฐบาล ฝากท่าน ส.ส. ทุกท่านว่า ญาติพี่น้องที่น่าที่จะ
รับไว้ตั้งคณะกรรมการจากสภาของเราไปช่วยรัฐบาลบ้าง เพื่อที่จะหาทางแก้ไข
นอกจากแม่น้ำโขงช่วงจังหวัดหนองคายแล้วตลอดแนวเลยตั้งแต่เชียงรายนมาถึง
จังหวัดอุบลราชธานีลงทะเลมาเลย เราก็จะรู้ว่าต้องใช้งบประมาณเท่าไร
งบการป้องกันประเทศนั้นเราก็เจียด ๆ มาย่าง เอาสัก ๕ เปอร์เซ็นต์
๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อจะมาป้องกันแนว อันนี้ก็อาจจะฝาก

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องการดูตราขาย การที่จะอนุญาตให้ดูตราขายนั้น
ขอให้ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวข้อนั้นขอให้ถามพี่น้องประชาชนในพื้นที่ที่ตั้ง
จุดสัมปทานตราขายนั้นว่าเขาต้องการหรือไม่ ก็อาจจะฝาก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวรสุดีครับ

สพ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

ปฎิญา ๑๒/๑

นางวรศุลี เชาวศิริกุล (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน วรศุลี เชาวศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร
พรรคประชาธิปัตย์ ขอขอบคุณท่านประธานมากที่ให้ดิฉันได้มีโอกาสนิพนธ์การ
เสนอขอตั้งกรมการวิสามัญ หาวิธีป้องกันกระแสน้ำกัดเซาะตลิ่งพังในแม่น้ำโขง
ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านสุเมธ พรหมพันธ์วาท์ ดิฉันขอบคุณมากนะคะ
การกัดเซาะของแม่น้ำโขง ตลิ่งพังแต่ละปี ๆ มากเหมือนกับทางท่านสมาชิก
ทุกท่านที่ได้เอ่ยมาเมื่อตะกี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดมุกดาหารของดิฉัน
ความยาวของตลิ่งทั้งหมด ๙๒๐ กิโลเมตร ของจังหวัดมุกดาหารเกือบ
๑๐๐ กิโลเมตร ประมาณ ๖๘,๐๐๐ กว่าเมตร จากการสำรวจของกรมโยธาธิการ
ก็ได้สำรวจดูแล้วเสียหายไป ๔๐,๐๐๐ กว่าเมตร ซึ่งการกัดเซาะนี้ทำให้
ราษฎรสูญเสียทรัพย์สินของราษฎรไปมาก น้ำตาของราษฎรที่อยู่ตามริมฝั่งโขง
ได้มาบอกกับผู้แทนราษฎรอย่างดิฉันว่าทำไมทางรัฐบาลถึงไม่ดูแลในจุดนี้บ้าง
ซึ่งดิฉันก็ได้บอกไปว่า รัฐบาลท่านอาจจะมองดู แต่ก็ไม่ได้พิจารณาให้ถูกต้อง
ถึงจัดงบประมาณให้ได้ไม่ถึง โดยเฉพาะจังหวัดมุกดาหารได้รับการสร้างเขื่อน
ป้องกันตลิ่งพังแค่ไม่กี่เมตรเอง ประมาณ ๕๐๐ เมตร การสูญเสียประมาณ
๔๐,๐๐๐ กว่าเมตร แต่ได้รับการป้องกันแค่ ๕๐๐ กว่าเมตร เมื่อ ๒ วันก่อน
ได้ข้ามไปที่ประเทศลาว ทางประเทศลาวก็ได้บอกว่า ท่านเจ้าแขวงสุวรรณเขต
ได้กล่าวว่า ท่านผู้แทนฯ ที่เคารพ ทำไมรัฐบาลท่านจึงไม่มองดูเลยว่า แผ่นดิน
ของไทยกับแผ่นดินของลาวเขาแบ่งเขตกันอย่างไร ตอนนั้นมองดูสิ ริมตลิ่งเขามา
เขาไม่อยากจะให้รอกค้ำแผ่นดินของประเทศไทย เขาไม่อยากจะ แต่เนื่องจาก
ภัยธรรมชาติที่กัดเซาะตลิ่งไปแต่ละวันแต่ละปี ทำให้สันดอนที่เกิดขึ้นอยู่กลาง
แม่น้ำโขงโผล่ขึ้นมา เขาบอกว่าให้เรียนทางรัฐบาลด้วย ดูแลในจุดนี้บ้าง
สมบัติของแต่ละประเทศเราไม่อยากจะตั้งมาอยู่แล้ว ทางท่านเจ้าแขวงท่าน
บอกผาตมาเมื่อ ๒ วันก่อนที่ข้ามไปฝั่งลาว ดิฉันก็รับทราบแล้วก็มาเรียน
ท่านประธานผ่านถึงทางรัฐบาลให้ดูแลจุดนี้ด้วย ริมตลิ่งทั้งหมด ๙๒๐ กว่า
กิโลเมตร ถ้าหากว่าเราตั้งกรมการวิสามัญขึ้นมาดูแลในจุดนี้ก็อาจจะตั้ง
งบประมาณได้ถูกต้องว่า สมบัติของประเทศชาติเราน่าจะรักษาเอาไว้
ความอยู่ดีกินดีของราษฎรก็น่าจะดูแล น้ำตาของราษฎรที่อยู่ริมตลิ่งก็ให้ดูด้วย
เราก็มีประชาชนคนหนึ่งเหมือนกัน การเกิดของเราก็เกิดจากประชาชนที่
เลือกตั้งให้เข้ามาเป็นผู้แทนของรัฐบาล แล้วก็ให้ตำแหน่งมาขึ้นอภิปรายในสภา
ที่ทรงเกียรตินี้ จึงขอฝากท่านประธาน ขอให้สนับสนุนการขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ

เพื่อหาวิธีป้องกันกระแสน้ำกัดเซาะตลิ่งในแม่น้ำโขงนี้ด้วย ต้องขอความกรุณาจาก
ท่านประธานผ่านถึงรัฐบาลด้วยนะคะ ดิฉันในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรของ
จังหวัดมุกดาหาร รู้สึกว่าถ้าหากมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาในวันนี้
ท่านสมาชิกทุกท่านที่อยู่ในห้องประชุมอันทรงเกียรตินี้พร้อมใจกันสนับสนุนและ
ยกมือให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมา ดิฉันก็จะขอขอบพระคุณเป็นอย่างมาก
สำหรับจังหวัดมุกดาหารของดิฉัน และประเทศชาติ ประเทศไทยของเรา
ซึ่งเรายืนอยู่บนผืนแผ่นดินไทยในขณะนี้ ผ่านไปให้ท่านรัฐมนตรีสุชาติด้วยนะคะ
ซึ่งท่านก็นั่งฟังที่ดิฉันกำลังพูดอยู่ในขณะนี้ ดิฉันต้องขอขอบพระคุณท่านนะคะ
แล้วงบประมาณในปีที่จะมาถึงนี้ คิดว่าท่านคงจะจัดงบประมาณดูแลในจุดนี้
อย่าเพิ่งเอางบประมาณไปลงในส่วนอื่นที่คุณแล้วว่าไม่เหมาะสม ไม่เหมาะสม
สำหรับประเทศชาติและประชาชนของประเทศของเรา ดิฉันต้องขอบคุณไว้ ณ ที่นี้
ก่อนนะคะ ขอขอบคุณมากค่ะท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสิทธิรัตน์

ผู้เสนอ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสกลนคร กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้เสนอญัตติร่วมกับท่านสุเมธ พรหมพันธ์
และท่านพินิจ จารุสมบัติ ส.ส. นองคาย ขอให้สภาแห่งนี้ตั้งกรรมการวิสามัญ
เพื่อศึกษาหาวิธีป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงเซาะตลิ่งพัง -----

ท่านประธานที่เคารพ กุติลนี้ถ้ามองผิวเผินอาจจะเห็นว่าไม่มีสาระหรือว่าสลักสำคัญอะไรนัก แต่ถ้าหากเราเองได้พิจารณาอย่างลึกซึ้งแล้ว จะเห็นได้ว่ากุติลนี้สมควรอย่างยิ่งที่สภาแห่งนี้จะให้ความสนใจและตั้งคณะกรรมการมาพิจารณาตามที่ผู้เสนอกุติลได้เสนอ และก็ต้องขอขอบพระคุณทางผู้ที่รับผิดชอบ มีท่านรองนายกฯ ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบดูแลที่เกี่ยวข้อจากผลกระทบในเรื่องนี้หลายท่านได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านสุชาติ ตันเจริญ ซึ่งท่านได้กำกับดูแลกรมโยธาธิการ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงที่จะดูแลไม่ให้เรื่องนี้ก่อให้เกิดความเสียหาย ท่านผู้เสนอกุติล ท่านสุเมธ พรหมพันธุ์ และก็มีสมาชิกหลายท่านได้กราบเรียนสภาแห่งนี้ไปแล้วว่า ผลเสียหายที่เกิดขึ้นจากสภาวะธรรมชาติจากแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแม่น้ำโขง ทำให้บ้านเมืองเราต้องสูญเสียหลายสิ่งหลายอย่าง ที่สำคัญนั้นจะต้องเสียดินแดน เสียที่ดินไปโดยที่พวกเราหลาย ๆ คนอาจจะคาดไม่ถึง ซึ่งการป้องกันง่ายเหลือเกินครับท่านประธาน ไม่ต้องลงทุนลงรอนอะไรมากมาย ไม่ต้องใช้กำลังทหาร ไม่ต้องเสียเลือดเนื้อ ไม่ต้องซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ที่มีค่าราคาแพง ไม่จำเป็นจะต้องมีดาวเทียม ไม่จำเป็นจะต้องมีเรือดำนํ้าหรือว่ารถถังในการป้องกันตลิ่งพังป้องกันการเสียดินแดนแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากแม่น้ำชายแดนไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำโขง ไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำโขง-ลก หรืออีกหลาย ๆ แห่ง ยังมีแม่น้ำสำคัญหลาย ๆ แห่งครับท่านประธาน ทั้งห้วย หล่ง คลอง บึงต่าง ๆ ถูกกระแสน้ำกัดเซาะพังทลายไปอย่างน่าเสียดาย ผมขออนุญาตกราบเรียนความเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ทั้งที่ประเมินค่าได้และประเมินค่ามิได้น่าเสียดายบ้านเมืองเราขาดการเอาใจใส่ในเรื่องนี้และแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้อย่างจริงจัง ประเมินได้ไหมครับว่าปีหนึ่งเราเองต้องเสียดินแดน เสียผืนดินทั้งที่อยู่ชายแดนและที่อยู่ผืนดินใหญ่นี้จำนวนกี่ร้อยกิโลเมตรกี่พันกิโลเมตร เราไม่ได้ศึกษากันครับ แต่ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผืนดินที่ทำกินของพี่น้องเกษตรกรจะต้องถูกกัดเซาะพังทลายไปเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่มีค่ามากมาย วัดวาอาราม โบราณสถาน แหล่งโบราณคดี แหล่งวัฒนธรรมถูกทำลาย สถานที่ราชการถูกทำลาย ถนนหนทางเลียบฝั่งแม่น้ำถูกทำลาย นี่เกิดจากอะไร เกิดจากเราเองขาดการเอาใจใส่ดูแลเพื่อป้องกันตลิ่งพังที่เกิดจากกระแสน้ำกัดเซาะ นอกจากนั้นครับท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราวิเคราะห์กันอย่างจริงจังแล้ว ราคาที่ดินที่สูญเสียไปปีหนึ่งมากมายก่ายกอง ทุกคนทราบดีว่าวันนี้ที่ดินประเทศไทยนั้นติดอันดับโลกแล้ว -----

ราคาเทียบเท่ากับอเมริกา หลาย ๆ แห่งแพงกว่าประเทศอเมริกาหรือประเทศอื่นที่เขาเจริญเสียอีก เพราะฉะนั้นถ้าเราคิดเพียงว่าถ้าต้องสูญเสียงบประมาณไปทำเขื่อนป้องกันตลิ่งพังแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่ดินจะต้องสูญเสียไป เมื่อเปรียบเทียบกับวัด ศาสนา แหล่งโบราณคดี แหล่งวัฒนธรรม ต้องสูญเสียไปซึ่งประเมินค่ามิได้ ผมว่าเปรียบเทียบกันไม่ได้ จำเป็นว่าสภาแห่งนี้จะต้องให้ความสนใจมาเอาจริงเอาจัง มาศึกษากันเสียที่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนี้มีจำนวนมากน้อยแค่ไหนและจะป้องกันได้อย่างไร เนื่องจากปัญหาที่ได้กราบเรียนสภาแห่งนี้ได้เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และส่งผลกระทบไปหลายหน่วยงาน เพราะฉะนั้นกระผมเองร่วมกับท่านผู้เสนอญัตติจึงขอให้สภาแห่งนี้ได้ตั้งคณะกรรมการมาพิจารณาเพื่อศึกษาหาวิธีป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงและแม่น้ำต่าง ๆ กัดเซาะตลิ่งด้วยครับ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายเรวัต สิริกุล ส.ส. จากกาญจนบุรี พรรคชาติไทย พูดถึงปัญหาน้ำเซาะตลิ่งพัง กระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นมาพูดเพราะได้อาศัยอยู่ในฝั่งแม่น้ำถึง ๓ สายด้วยกัน คือแม่น้ำแม่กลองและแม่น้ำเจ้าพระยา ท่านประธานครับตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เวลานั้นน้ำขึ้นน้ำหลากน้ำไหลเชี่ยว ตลิ่งก็พัง จนทุกวันนี้ก็ยังไม่ได้แก้ไขให้เป็นที่สมปรารถนาของพี่น้อง ผมเองอยากจะกราบเรียนยกตัวอย่าง ไปต่างประเทศมาครับท่านประธาน ในประเทศอังกฤษ แม่น้ำเทมส์ เขากั้นเขื่อนตลอดแนวแม่น้ำเทมส์ทั้งตลอดเลยครับ น้ำไม่มีแห้งเรือเดินได้ทั้งปี เวลานั้นต้นเขิน เขาก็ชุกตลอดคลอง แม่น้ำไรน์ในประเทศเยอรมนีสร้างเขื่อนตลอดแนวแม่น้ำ เรือเดินได้ทั้งปี ต้นเขินชุกตลอด แม่น้ำดานูบ ในออสเตรียสร้างเขื่อนตลอดแนว ท่านประธาน เรือเดินได้ทั้งปี เวลาต้นเขินก็ลอกคลอง ที่นี้มาพูดถึงพวกเรากรมเจ้าท่าลอกคลองแม่น้ำเจ้าพระยา เสร็จแล้วเรือก็เดินไม่ได้ ต้นเขินเป็นประจำเพราะอะไร เสียเงินโดยใช่เหตุ เพราะอะไรครับท่านประธาน ไม่ได้สร้างเขื่อนตลอดแม่น้ำเจ้าพระยาเลย ทุกสายแม่น้ำนี้ไม่ได้ทำ ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องนี้ต้องแก้ตรงนี้ก่อน แม่น้ำทุกสายต้องกั้นเขื่อนตลอดแนว นี่คือวิธีป้องกันน้ำท่วม วิธีป้องกันภัยแล้ง เรือเดินได้ทั้งปี แม่น้ำโขงก็เช่นเดียวกันต้องกั้นเขื่อนตลอดแนว เป็นที่น่าเสียดายที่ไม่มีการป้องกันดินแดน ไม่มีการป้องกันเลย กระแสน้ำท่านประธานจะไปเบี่ยงเบนไม่ได้เลยแม้แต่บ่อย

สพ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

วัชร ๑๔/๒

รื่องน้ำเพียงเบนไม่ได้ เป็นธรรมชาติ เกิดขึ้นมาตามธรรมชาติ มันจะอยู่
โดยธรรมชาติของมันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นต้องสร้างเขื่อนคือวิถีทางเดียว
เท่านั้น ผมก็ตั้งใจเป็นกรรมการเมื่อปี ๒๕๓๙ กรมเจ้าท่าเพิ่งเริ่มโครงการนี้
แล้วบอกว่าจะตั้งงบประมาณมาทำตรงนี้ ชุดลอกคลองเล็กไปได้แล้ว
อย่าไปทำลายครับ ไม่เกิดประโยชน์แม้แต่หน่อย ผมเห็นด้วยว่าแม้แต่เสียเงิน
เท่าไรก็ต้องทำ เป็นหมื่นเป็นแสนล้านบาทก็ต้องทำ ไม่อย่างนั้นไม่ได้เกิด
ประโยชน์เลยประเทศไทย เวลาถึงน้ำท่วมก็มีปัญหา ถ้าเกิดน้ำท่วม
เราไม่ต้องแก้ไขอะไรมากท่านประธาน เพียงแต่กันเขื่อนที่กันอยู่ริมแม่น้ำแล้ว
เท่านั้น น้ำก็มีทั้งปี แล้งก็ไม่เกิดภาวะแล้งด้วย เรือก็เดินได้ทั้งปี อย่างนี้
เป็นต้น พอมาถึงวันนี้กรมเจ้าท่าก็เริ่มแล้ว ก็ถึงจุดละครับ พอจะใช้ได้
พอจะเป็นไปได้ ก็ต้องบอกทางกระทรวงคมนาคมตั้งงบประมาณไปเลย ในปี
ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ทำอย่างเดียวสร้างเขื่อนทุกเขื่อน
ในแม่น้ำทุกสายของประเทศไทย ตรงนี้แก้ไขปัญหาก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผม
จึงอยากกราบเรียนว่าเรื่องนี้ผมตั้งใจที่ได้พูดในเรื่องนี้ แล้วก็ตั้งใจว่า
แม่น้ำโขงซึ่งยาวเหยียดและไม่แน่ว่าจะต้องเสียดินแดนโดยใช่เหตุ ต้องมี
การป้องกัน เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตกราบเรียนว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้
ซึ่งรัฐบาลก็กำลังเริ่มดำเนินการแล้ว แต่ต้องดำเนินการต่อเนื่องให้เกิดประโยชน์
อย่างที่สุดอย่างที่กระผมกราบเรียนมา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอิสสระ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม อิสสระ สมชัย ประชาธิปัตย์
จากอุบลราชธานี ขออนุญาตตั้งเขื่อนแม่น้ำโขงจากภาคกลางขึ้นไปภาคอีสานนะครับ
ตอนนี้ท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับสถิติ
ฉบับนี้ที่ขอให้มีการตั้งกรรมการเพื่อศึกษากรณีแม่น้ำโขงกัดเซาะตลิ่ง -----

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

ชุดิมา ๑๕/๑

ท่านประธานครับ ในแต่ละปีนั้นกระแสน้ำได้กัดเซาะริมตลิ่ง โดยเฉพาะฝั่งไทย ได้สร้างความเสียหายให้กับพื้นดินโดยตลอดความยาว ๙๒๐ กิโลเมตร ในอาณาเขตของประเทศไทยที่ติดแม่น้ำโขง จังหวัดอุบลราชธานีของกระผมนั้นมีความยาวติดกับแม่น้ำโขงทั้งหมด ๑๕๖ กิโลเมตร ท่านประธานครับ ไล่ตั้งแต่อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล โพธิ์ไทร ศรีเมืองใหม่ และโขงเจียม ความเสียหายก็ไม่แตกต่างกันไปจากพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ เพราะเหตุว่าแม่น้ำโขงนั้นเป็นแม่น้ำสายใหญ่ที่สุดในทวีปเอเชีย กระแสน้ำค่อนข้างจะรุนแรงและที่ร้ายที่สุดครับท่านประธาน แม่น้ำโขงนั้นคือเส้นแบ่งปันอาณาเขตระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาว การที่เราสูญเสียริมตลิ่งเนื่องจากกระแสน้ำพัดนั้น ก็หมายถึงว่าเราสูญเสียอาณาเขตแดนของเราโดยที่ไม่มีใครกระทำให้เกิดขึ้นหากแต่เกิดขึ้นตามธรรมชาติเท่านั้นเอง กระผมต้องขอขอบคุณกรมโยธาธิการที่ท่านได้มีความคิดริเริ่มในการที่จะสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งไม่ให้มันพังต่อไปอีก แต่ปรากฏว่าในอดีตที่ผ่านมาท่านประธานครับ กรมโยธาธิการได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณน้อยเหลือเกิน จากความเสียหายที่กรมโยธาธิการได้สำรวจแล้วเวลานี้ความเสียหายอันเกิดขึ้นจากกระแสน้ำ แม่น้ำโขงพัดเซาะตลิ่งพังนั้นรวมความยาวแล้วประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตร เวลานี้เขื่อนใหม่ครับท่านประธาน ตั้งแต่เริ่มดำเนินการมีการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังนั้นได้จัดสรรเงินงบประมาณให้ไปแล้ว ๒๕ กิโลเมตร โดยกระผมจะขอเอารายละเอียดแจ้งให้ท่านประธานทราบว่า ในปี ๒๕๓๓ นั้นรัฐบาลได้ตั้งเงินงบประมาณไปสร้างเขื่อน ๒,๖๕๐ เมตร ปี ๒๕๓๔ ๒,๖๐๐ เมตร ปี ๒๕๓๕ ๒,๓๓๓ เมตร ปี ๒๕๓๖ ๒,๖๐๐ เมตร ปี ๒๕๓๗ ๒,๖๒๐ เมตร และปี ๒๕๓๘ ทั้งหมด ๗,๓๐๐ เมตร ในจำนวน ๒๕ กิโลเมตร ซึ่งทางรัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณไปนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ จังหวัดอุบลราชธานีของกระผมนั้นได้รับจัดสรรเงินงบประมาณไปเพื่อก่อสร้างเขื่อนเพียง ๑,๖๖๖ เมตร ท่านประธานครับ เพียงเท่านั้นเอง แต่ถึงกระนั้นก็ต้องขอขอบคุณรัฐบาลในชุดที่ผ่านมาที่ได้เล็งเห็นความสำคัญในส่วนนี้ เพราะความเสียหายที่เกิดขึ้นจากกระแสน้ำนั้นไม่พียงเฉพาะที่เป็นชุมชน เป็นสุขาภิบาล เป็นเขตเทศบาล เป็นหมู่บ้านเป็นตำบล และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพครับ ที่เป็นวัดวาอารามที่มีคุณค่ามีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ในเขตเลือกตั้งของกระผมนั้นอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า วัดบ้านปากแซง ซึ่งตั้งอยู่ที่กิ่งอำเภอนาตาล ท่านประธานครับ วัดนี้เป็นวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์อย่างยิ่ง ฟันธงไม่ว่าจะเป็นฝั่งไทยหรือฝั่งลาวได้มาจัดงานสักการะเคารพบูชาวัดบ้านปากแซงไม่ยิ่งหย่อน

สผ ๑๕/๒๕๓๕ (ส. ๒)

ชุดิมา ๑๕/๒

ไปกว่าที่วัดพระธาตุพนม แต่จากการที่กระแสน้ำแม่น้ำโขงได้พัดเซาะตลิ่งวัด
 เหลืออยู่เพียงประมาณ ๑๐ เมตรครับท่านประธาน ก็จะถึงตัวศาลาซึ่ง
 พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ เป็นที่ตั้งพระพุทธรูปองค์ใหญ่อยู่ที่นี่ แต่เพราะกรมโยธาธิการ
 ได้จัดสรรเงินงบประมาณไปเมื่อปี ๒๕๓๖ สามารถสกัดกันตามตลิ่งพังที่วัดปากแซง
 ได้จนเป็นผลสำเร็จ กระผมได้ไปเห็นจึงมีความเชื่อมั่นว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลได้
 จัดสรรเงินงบประมาณไปอย่างเพียงพอแล้ว ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาดลิ่งพังได้อีก
 และนอกจากนั้นครับท่านประธาน ในปีงบประมาณที่กำลังดำเนินการอยู่เวลานี้
 จังหวัดอุบลราชธานีก็ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณไปเพียง ๒ โครงการ
 คือที่ตำบลเขมราฐ ได้รับงบประมาณเพียง ๕๐๐ เมตร และที่หาดสองสลึงครับ
 ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร ก็ได้รับงบประมาณไปเพียง ๕๐๐ เมตรเท่านั้นเอง
 ทั้ง ๆ ที่โดยความเป็นจริงแล้วในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนที่แม่น้ำโขงกัดเซาะ
 ตลิ่งพังนั้นมีความยาวทั้งหมด ๒๕ กิโลเมตร-----

เพราะเหตุนี้ท่านประธานครับ กระผมจึงอยากจะขอให้ทางรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการจัดหาเงินงบประมาณเพื่อมาทำการก่อสร้างเพื่อบริการกันตลิ่งพังต่อไป และนอกจากนั้นถ้าหากว่าเราดำเนินการให้ชักเข้าไปกว่านี้ความเสียหายก็จะเกิดขึ้นเรื่อย ๆ และก็จะมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นเท่าทวีคูณ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพในการป้องกันประเทศนั้นท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้อภิปรายไปแล้วว่าไม่ได้หมายความว่าต้องมียอดถึง มีดาวเทียม มีเรือดำน้ำเสมอไปหรอกครับ แต่การจัดเงินงบประมาณมาแก้ไขปัญหานั้นไม่ได้มากเลยครับท่านประธาน ไม่ได้มากเท่ากับเรือดำน้ำครึ่งลำก็ไม่ถึงหรอกครับ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอให้ทางรัฐบาลได้ดำเนินการส่วนนี้ และในการตั้งกรรมาธิการนั้น กระผมขอสนับสนุนความคิดส่วนนี้ เพื่อจะได้รู้แนวเขตที่แน่นอนในการจัดสรรเงินงบประมาณ และจะได้วางแผนในการพัฒนาชายฝั่งแม่น้ำโขงต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายกรีฑ กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุธรรม แสงประทุม รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสิทธิ์ จันทาทอง ครับ

นายประสิทธิ์ จันทาทอง (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประสิทธิ์ จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ กระผมปลาบปลื้มใจ ปลาบปลื้มใจที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้ให้ความสนใจ ให้ความสำคัญแก่เรื่องตลิ่งพังริมฝั่งแม่น้ำโขง กระผมเป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนyddติของท่าน ส.ส. สุเมธ พรหมพันธ์าว ที่ขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อศึกษาหาวิธีป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงพัดตลิ่งพัง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมปลาบปลื้มใจ และก็ดีใจที่ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เกียรติแก่สภา ให้เกียรติแก่ผู้ที่ยืนยติ และก็ได้ให้เกียรติแก่ท่านสมาชิกทุกท่านในสภาแห่งนี้มารับฟังปัญหาข้อเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่อยู่ริมตลิ่งแต่น้ำเสียชายที่จังหวัดของท่านไม่ได้อยู่ใกล้ริมตลิ่ง แต่ก็ได้ทราบข่าวจากสื่อมวลชนว่าท่านมีที่ดินอยู่แถวจังหวัดหนองคายหลายหมื่นไร่ กระผมคิดว่าคงมีหลายแปลงที่อยู่ริมตลิ่งฝั่งโขง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตผ่านไปยังท่านประธานไปถึงรัฐมนตรี และไปถึงกรรมาธิการที่รับผิดชอบสัก ๒ ข้อ

ประการแรก เนื่องจากจังหวัดหนองคายนั้นเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้งบประมาณทำเพื่อกันตลิ่งพอสมควร ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือผู้รับเหมา ซึ่งไปทำการ

ก่อสร้างเขื่อนลิ่งที่ทางกรมโยธาธิการคัดเลือกไปดำเนินการนั้น ท่านไม่พอเลย
อุปกรณ์ไม่พร้อมเลย หลายอย่างที่ขาดตกบกพร่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้รับเหมา
๑ ราย รับเหมาตั้ง ๒ - ๓ จุด แล้วท่านประธานก็ทราบอยู่แล้วว่าการทำเขื่อน
กันลิ่งพังนั้นจำเป็นจะต้องใช้ความรวดเร็ว ใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพราะฉะนั้น
ถ้าหากล่าช้าก็เกิดความเสียหาย นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งครับท่านประธาน ผากผ่านไปยังรัฐมนตรีและผ่าน
ไปถึงกรมโยธาธิการ ซึ่งมีหน้าที่เป็นคนตรวจสอบ เป็นคนออกแบบเขื่อนลิ่งพัง
ท่านประธานครับ ที่จังหวัดหนองคายมีปัญหาหลายที่ อาทิเช่นที่เขื่อนบ้านหินโงม
ตำบลหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เขื่อนบ้านโพนพิสัย ตำบลชุมพล
อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย แล้วก็เขื่อนท่าดอกคำ อำเภอเมือง จังหวัด
หนองคาย ซึ่งสร้างเสร็จยังไม่ถึงปีรับท่านประธาน สร้างเสร็จยังไม่ถึงปี
เขาบอกว่าพังทลายเป็นแถบ ทางช่างผู้ควบคุมโครงการก็ไปโทษผู้ออกแบบ
ไปโทษผู้รับเหมา ทางผู้รับเหมา ก็ไปโทษผู้ออกแบบ-----

สศ ๑๕/๒๕๓๙ (ส. ๒)

ณัฐชนก ๑๗/๑

สุดท้ายทางกรมโยธิการตั้งงบประมาณไปซ่อมแซมตั่งหลายล้านบาท แต่สิ่งที่น่าแปลก ท่านประธานครับ ผู้รับเหมาไปซ่อม แทนที่จะเอาผู้รับเหมารายอื่น กลับเอาผู้รับเหมารายเดิมที่ทำตั่งพังไปแล้ว ทำตั่งทรุดไปแล้วไปซ่อมอีก แทนที่เขาจะเสียเงินค่าประกัน แทนที่เมื่อเขาทำไม่ได้แล้วจะเสียเงินเสียทองของผู้รับเหมา กลับให้ซ่อมแซมเสียเงินอีก กระผมฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบัวสอน
 ประชามอญ ครับ

นายบัวสอน ประชามอญ (เชียงใหม่) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัวสอน ประชามอญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการเสนอญัตติด้วยเรื่อง ขอให้จัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาหาแนวทางป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีความเจริญ ไม่ว่าจะเป็นเจริญในอดีตทางด้านวัฒนธรรม โบราณสถานต่าง ๆ ตลอดจนจนถึงพื้นที่ที่ดินที่มีราคาสูง เฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ที่อำเภอเชียงแสน ที่ดินราคาแพงมากที่ติดกับแม่น้ำโขง ไร่หนึ่งเป็น ๓ - ๔ ล้านบาท ชาวบ้านก็นำมาขายให้กับคนที่มีสตางค์ในกรุงเทพมหานครก็ซื้อไป ปรากฏว่าพอไปดูกันจริง ๆ แล้วไม่มีที่ดินเลย มีแต่แม่น้ำ เพราะว่ามันน้ำโขงกัดเซาะกันมากทีเดียว วัดวาอารามต่าง ๆ หลายที่หลายแห่งไม่เหลือกันแล้ว

ในส่วนเรื่องของแม่น้ำโขง มันเป็นเรื่องทางที่ยาว ถ้าหากเราจะทุ่มงบประมาณผมว่าปีเดียวก็คงจะไม่เพียงพอเพราะว่าใช้งบประมาณมาก แนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาที่ผมคิดว่า ๑. ลงทุนสั้น ๒. เราสามารถรักษาผืนแผ่นดินไทยของเราเอาไว้ ประเด็นแรกก็คือพื้นที่ตรงไหนที่เป็นวัดวาอาราม โบราณสถาน หรือส่วนราชการ เราต้องใช้งบประมาณในการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพัง และส่วนที่ ๒ ที่มากกว่านั้นก็คือพื้นที่ชาวบ้านทำมาหากิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ทางจังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเชียงแสนก็ดี อำเภอเชียงของก็ดี ตลอดจนถึงอำเภอเวียงแก่น ที่ตรงนี้ถ้าหากชาวบ้านมีเอกสารสิทธิได้ ผมมั่นใจว่าทุกคนต้องปกป้องรักษา แต่ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ไม่มีเอกสารสิทธิ เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนฝากท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านสุชาติ ตันเจริญ ถ้าเป็นไปได้พื้นที่ต่าง ๆ ที่รัฐไม่สามารถดูแลได้ ควรที่จะมอบอำนาจให้ชาวบ้านเขาดูแลได้ เขาจะได้ปกป้องรักษาในการสร้างพินังกันน้ำ เรื่องของ

แม่น้ำโขงนี้ผมมั่นใจทุกท่านคงจะมีข้อมูลมาก แต่อีกส่วนหนึ่งซึ่งผมอยากจะกราบเรียนท่านก็คือเรื่องของแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ ที่ตลิ่งพัง มันกัดเซาะกระแสน้ำเปลี่ยนทิศทาง หลายที่เกิดอุทกภัยเพราะว่ากระแสน้ำเปลี่ยนทิศทาง บางท้องที่อย่างจังหวัดเชียงรายมีพินังกันน้ำ ปรากฏว่ากระแสน้ำเปลี่ยนกัดเซาะทางขาดหายไปทั้งพินังกันน้ำ ปีที่แล้วใช้งบประมาณเฉพาะที่อำเภอเวียงชัยหมดไปล้านกว่าบาท หายไปเลยใช้ประโยชน์ไม่ได้ ปีนี้ก็ต้องงบประมาณมาอีก ผมคิดว่าอย่าว่าแต่ ๑ ล้านบาท มากกว่านั้นก็คงจะหาย แนวทางในการป้องกันทำอะไรถึงจะให้กระแสน้ำไหลไปในทิศทางเดิม แต่เป็นเรื่องที่แปลก หน่วยงานราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมเจ้าท่า เจ้าท่าสมชื่อจริง ๆ ขนาด ส.ส. ใช้งบของ ส.ส. ในการขุดลอกห้วย หนอง คลอง บึง ไปขออนุญาตยังไม่ยอม เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนฝากถึงท่านที่เป็นรัฐมนตรีที่ดูแลกรมเจ้าท่าช่วยตรวจสอบด้วยว่า ระบบระเบียบอะไรที่ขัดขวางผลประโยชน์ของประชาชน ผลประโยชน์ของประเทศชาติที่น่าจะแก้ไขได้แล้ว ไม่ใช่ว่ากันทำคนอื่นอย่างเดียว มันเรื่องแปลกหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมเจ้าท่า นายทุนทั้งหลายที่สืบทาย ทำดูดทรายทั้งหลายขออนุญาตได้ แต่ชาวบ้านธรรมดาจะทำพินังกันในพื้นที่ของตนเองแท้ ๆ ไม่ได้ อย่างว่าแต่ชาวบ้านธรรมดา แม้แต่ส่วนราชการขออนุญาตยังลำบาก กระผมคงต้องฝากท่านไว้เพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ความหวังใหม่อุดรธานี ท่านประธานครับ หลายคนอาจจะสงสัยว่าอุดรธานีนั้นติดแม่น้ำโขงหรือไม่ จริง ๆ แล้วไม่ติดหรอกครับท่านประธาน แต่ว่ากระผมเองอยากจะฝากประเด็นถึงท่านรัฐมนตรีสุชาติ ซึ่งขณะนี้ได้มานั่งฟังในที่ประชุมนี้ตลอด มีมืออยู่ ๒ - ๓ ประเด็น ท่านรัฐมนตรีครับ ซึ่งกระผมคิดว่าจะมีประโยชน์เนื่องจากว่าท่านสมาชิกหลายท่านนั้นได้อภิปรายไป ซึ่งเรียนได้ว่าเป็นความจำเป็นของพี่น้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดซึ่งติดกับแม่น้ำสาขใหญ่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม่น้ำโขงซึ่งมีความสำคัญในการเป็นพรมแดนและกันเขตแดนระหว่างประเทศเรากับประเทศอื่นนั้น ขณะนี้การกัดเซาะทำลายนั้นรุนแรงมากขึ้นทุกวัน ๆ งบประมาณที่ได้รับนั้นถึงแม้ว่าจะมีการ

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

บัญชีนก ๑๗/๓

เพิ่มขึ้นทุกปี แต่อย่าลืมว่าเนื่องจากงบประมาณของแผ่นดินนั้นมีจำนวนจำกัด
ถึงแม้เราจะเพิ่มเป็นล้านล้านบาทต่อปีก็ตาม ก็คงไม่สามารถที่จะจัดลงไปที่
การสร้างพนัง หรือเชื่อมกันน้ำตลอดแนวทางได้ แต่อย่างไรก็แล้วแต่กระผมเอง
ได้ขอฝากข้อสังเกตไว้ว่าการทำงานของกรมโยธาธิการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในส่วนที่ท่านรัฐมนตรีรับผิดชอบนั้นว่า การสร้างพนังกันน้ำนั้นขณะนั้นส่วนใหญ่
จะใช้เป็นคอนกรีตเสริมเหล็กเกือบทั้งนั้นเลย -----

- ๑๔/๑

แต่ในบางประเทศนั้น เขาใช้เป็นทึบล็อก คือใช้เป็นลวดชุบสังกะสี ซึ่งทนต่อการกัดกร่อนได้ดีและใช้วัตถุในพื้นที่นั้น เช่นใช้กรวดขนาดใหญ่ เพื่อใช้ในการที่จะเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก แล้วกันติดกับแนวของแม่น้ำสายนั้น ก็จะเป็นการป้องกันการกัดเซาะได้เป็นอย่างดีและเป็นการประหยัดงบประมาณ ได้เป็นอย่างดี ไม่เหมือนกับขณะนี้ซึ่งมีการขนเอาเฉพาะหินภูเขา หินซึ่ง ระเบิดแล้วมาเป็นระยะทางไกลหลายร้อยกิโลเมตร เพื่อจะมาก่อสร้างพนังกั้นน้ำ ทำให้ค่าใช้จ่ายตรงนี้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าใช้เป็นกรวดเฉพาะซึ่งสามารถ อยู่ตรงนั้นจะสามารถประหยัดไปได้ถึง ๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมขอฝาก ประเด็นนี้ไว้ให้กรมโยธาธิการได้รับไปพิจารณา

อีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกัน ขณะนี้การก่อสร้างทางลาดยาง ท่อทั่วประเทศ กระผมขออนุญาตเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองว่า ในส่วน รพช. นั้น ได้มีการอนุมัติให้ใช้ส่วนของกรวดเป็นชั้นปูพื้นทาง แต่โยธาธิการ ยังไม่ยอมในประเด็นนี้ เรียนได้ว่าขณะนี้การระเบิดภูเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขณะนี้รัฐบาลชุดปัจจุบันของเราซึ่งเป็นชุดประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบพยายาม ที่จะสร้างลาดยางทั่วประเทศ ก็ได้มีการระเบิดมากมายเหลือเกิน และ ความเดือดร้อนตรงนี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะจังหวัดเลย จังหวัดขอนแก่น แต่ลามไปถึง ทุกจังหวัด เนื่องจากว่างบประมาณที่ได้รับนั้นนอกจากจำกัดแล้วยังต้องแสวงหา หินภูเขาอีกจำนวนมาก กระผมเรียนว่ากรวดซึ่งอยู่ตามแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ นั้น สามารถนำมาใช้ได้ ย่อยเป็นกรวดคลุกตามมาตรฐาน เบอร์ ๑ เบอร์ ๒ เบอร์ ๓ ก็ว่ากันไป แต่อย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ ในส่วนที่เป็นภูเขาลงไปได้ และป้องกันการเสียของพื้นผิวถนนในอนาคตต่อไป

อีกประเด็นหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ ขอกราบฝากไปถึงรัฐบาล ของเราด้วยว่าขณะนี้เราพูดถึงในเรื่องของแม่น้ำกัดเซาะทำลายผนังหรือทำลายตลิ่ง เราไม่ได้พูดถึงเรื่องการนำน้ำมาใช้ประโยชน์ หัวใจของพี่น้องอีสานนั้นถ้ามีน้ำอีสาน ไม่แล้งเมื่ออีสานไม่แล้งอีสานไม่จน เราได้พูดกันมาหลายสมัยแล้วตั้งแต่รัฐบาล ชุดที่แล้วชุดก่อนเราจะมีการผันแม่น้ำโขง ท่านประธานครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรี ที่เคารพครับ ผมเรียนได้ว่าจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น ไปถึงโคราชนั้น เรามีแหล่งน้ำขนาดใหญ่อยู่ในเขตเหล่านี้มาก แต่ว่าชาดน้ำ ซึ่งจะนำเข้ามาใส่ เราอาศัยน้ำจากบนฟ้าเพียงอย่างเดียว ถ้าเป็นไปได้ ถ้าเราผันแม่น้ำโขงเข้ามาระยะทางเพียงกว้างสัก ๑ กิโลเมตร ยาวไป ตามแนวเรา แล้วแต่ละผ่านจังหวัดใด ตำบลใด อำเภอใด ผมเชื่อเหลือเกิน

สภาพลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเกิดขึ้นนั้น ยินดีที่จะให้เป็นตัวแนวทางผ่านของแม่น้ำสายนี้ เรียกว่าแม่น้ำสายประวัติศาสตร์ของอีสานเลยก็ได้ ถ้าเราได้แม่น้ำสายนี้ ผมเรียนได้ว่าจะเป็นสิ่งซึ่งทำให้ความหวังของคนอีสานรัฐไม่ต้องไปทู่เงินอีกเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท แสน ๆ ล้านบาท เพื่อจะแก้ไขปัญหาดังนี้ เรามีน้ำเราอยู่ได้ คนอีสานเราขยันนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฝากเพียง ๒ ประเด็นเท่านั้นว่า ความจำเป็นในการสร้างพนังหรือเขื่อนกันน้ำนั้นจำเป็น แต่ว่าเราคงจะทำทั้งหมดในปีเดียวคงไม่ได้ แล้วขอฝากถึงเรื่องเทคนิคในการทำด้วย ผมไม่อยากให้กรมโยธาธิการนั้นฝังใจแต่เทคนิคเก่า ๆ คนอื่นเขาแก้ไขไปมากแล้ว ต่างประเทศเขาก็ใช้กรวดในการที่จะทำเป็นพนังกันไปหมดแล้ว แต่เรายังฝังใจเรื่องเดิม ๆ อาจจะเป็นเพราะข้อเท็จจริงแบบข้อเท็จจริง สู้เอาแบบที่เขาวางเอาไว้แล้วใส่ลงไปเลย ขอฝาก ๒ ประเด็นแล้วเรียนได้ว่าจะเป็นการประโยชน์สำหรับพี่น้องอีสานเรา คือเรื่องของการผันแม่น้ำโขง พันธ์องซึ่งอยู่แถวไม่ว่าจะเป็นจังหวัดอุบลฯ ก็คงจะง่าย เพราะมีแม่น้ำชีแม่น้ำมูลผ่าน แต่จังหวัดอุดรฯ จังหวัดขอนแก่นนั้น ไม่มีแม่น้ำสายใหญ่ ๆ ผ่านเลยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านดอกเตอร์ เดโช สวณานนท์ ครับ

นายเดโช สวณานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เดโช สวณานนท์ ส.ส. กทม. ประชากรไทย ในฐานะที่เป็นผู้สนับสนุนและรับรองปฏิบัติที่ท่านสุเมธ พรหมพันธ์ ได้กรุณาเสนอให้สภาพิจารณา ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าประเด็นที่ท่านผู้เสนอปฏิบัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของสภานี้เป็นประเด็นที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ไม่ใช่สำคัญเฉพาะแต่พี่น้องชาวภาคอีสานเท่านั้น แต่มันสำคัญต่อประเทศชาติของเราเป็นที่ตั้ง ความจริงกระผมเองที่ลุกขึ้นยืนตรงนี้ก็คงไม่ต้องเสียเวลาของสภาเพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่าความจำเป็นที่เราต้องรักษาดลิ่งของเรา รักษาอาณาเขตของเรานั้นเป็นอย่างไร เพราะว่าเพื่อนสมาชิกหลายต่อหลายท่านได้พยายามชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญข้อนี้แล้ว แต่ว่าสาระสำคัญที่กระผมยืนตรงนี้ ก็เห็นว่าแม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำเดียวเท่านั้นที่มีน้ำตลอดทั้งปี และเป็นแม่น้ำนานาชาติ-----

ที่ว่ามีน้ำตลอดทั้งปีก็เพราะว่าแม่น้ำโขงไม่ได้เกิดจากป่าเขาลำเนาไพร แต่ที่เกิดของแม่น้ำโขงจริง ๆ นั้นคือหิวัโลกซึ่งมีหิมะปกคลุม แม่น้ำโขงเกิดจากหิมะซึ่งละลายออกมา เราพูดกันหลายต่อหลายปีบอกว่าเราคงจะต้องใช้ประโยชน์ของลำน้ำโขงให้เป็นประโยชน์แก่ทุกประเทศที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ สำคัญเกินไปกว่าที่เราจะมองเห็นว่าเพียงแต่แค่ป้องกันแค่ลิ่งพืงเท่านั้น แต่ว่ามันคงจะต้องอาศัยการเจรจาระหว่างชาติและนานาชาติ ซึ่งความจริงรัฐบาลของหลายประเทศก็มีคณะกรรมการที่จะพิจารณาถึงการพิจารณาพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขงอยู่พอสมควร แต่ในส่วนของเรากระผมคิดว่าหลายต่อหลายปีซึ่งเมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกได้ลุกขึ้นพูดย้ำประเด็นซึ่งกระผมมีความภาคภูมิใจมีความสุขที่ได้ยินท่านพูดประเด็นนี้ขึ้นมาให้สภาได้พิจารณา กล่าวคือเมื่อ ๒ - ๓ ปีที่แล้วมาเราพูดกันถึงเวลาน้ำแล้งจริง ๆ ขึ้นมา เราไม่รู้จะทำอย่างไร นอกจากจะต้องผันน้ำจากแม่น้ำหลัก ๒ สายเข้ามาใช้ คือแม่น้ำโขงกับแม่น้ำสาละวิน เพราะเป็น ๒ สายเท่านั้นที่มีต้นน้ำลำธารมาจากเทือกเขาหิมาลัยทั้งสิ้น เทือกเขาหิมาลัยทางทิเบต เพราะฉะนั้นแหล่งที่มาซึ่งเราจะทำอย่างนั้นเราติดขัดในแง่มุมของการเจรจาระหว่างชาติ ผลประโยชน์ระหว่างชาติ เขาไม่ยอมให้เราทำกันง่าย ๆ พรรคประชากรไทยเคยเสนอบอกว่า ขอกันง่าย ๆ เพียงเจาะท่อเข้ามาเท่านั้นเอง เวลานั้นมันบ่ท่วมล้นขึ้นมาในฤดูน้ำหลากจริง ๆ เราอาศัยน้ำที่มันไม่ลงทะเลตักดวงเอาน้ำตรงนั้นทำทางขึ้นมาต่อเป็นกิโลเมตรก็ว่ากันไปในพื้นที่ดินของเราจะได้หรือไม่ เรามีการศึกษาในเรื่องนี้พอสมควรและเราก็คิดว่ามันไม่ง่ายอย่างที่เราคิด เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเรื่องนี้เราควรจะต้องฝากฝังให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำเป็นจะต้องอาศัยเทคโนโลยีอย่างใหม่ ต้องเจาะอุโมงค์อย่างไร เราจะต้องสร้างทะเลสาบมนุษย์สร้างขึ้นหรือเรียกว่า แมน เมด เลค (Man made lake) อย่างที่ในต่างประเทศ ท่านประธานคงทราบหลายประเทศเขาทำกันอย่างนั้น เมืองไทยเรายังไม่เคยสร้าง แมน เมด เลค เลยแม้แต่อย่างหนึ่ง ทั้งที่เราน่าจะสร้างและมีแหล่งที่มาของน้ำง่าย ๆ ที่จะกระทำอย่างนั้น แต่ว่าอาศัยเทคโนโลยีซึ่งเป็นเรื่องหัวเจาะซึ่งเราเคยคิดว่าจะเจาะรถไฟใต้ดิน เราอาจจะต้องผันหัวเจาะที่เจาะไปเจาะอุโมงค์ที่จะผ่านแล้วก็ต่อกระแสดึงซึ่งสูงกว่าระดับน้ำที่มันท่วมทำลายแผ่นดินทั้ง ๒ ฝั่งฝากแม่น้ำโขงก็ให้เป็นประโยชน์ เรื่องนี้เนื่องจากเห็นเป็นความสำคัญอย่างนี้กระผมคงจะไม่ใช้เวลามากไปกว่านี้ นอกจากจะเขียนเป็นข้อสังเกตว่าคงจะต้องไม่ใช่เป็นแต่ภาระหน้าที่ของคณะกรรมการธิการที่จะตั้งขึ้น

แต่รัฐบาลน่าจะตองนึก ต้องยกเป็นเรื่องสำคัญแล้วก็คงตั้งคณะกรรมการขึ้นมา
พิจารณาเป็นกรณีพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง
ไม่ใช่เฉพาะแต่กระทรวงมหาดไทยแค่เพียงแต่ทำตกลงกันแม่น้ำโขงฝั่งเท่านั้น
กราบขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี เชิญครับ

นายรักเกียรติ สุขชนะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นายรักเกียรติ สุขชนะ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใคร่ขอชี้แจงข้อสงสัยของ
เพื่อนสมาชิก ปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายประกอบการพิจารณาญัตตินี้
ซึ่งในส่วนของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรฯ ได้เข้าไปดูแลในเรื่องปัญหา
การกัดเซาะตลิ่งของแม่น้ำโขงมาเป็นเวลานาน ในช่วงปี ๒๕๑๙ กรมชลประทาน
ซึ่งได้ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบระบบอุทกวิทยา เรื่องกระแสน้ำ เรื่องทิศทาง
เรื่องปริมาณ เรื่องจำนวน เรื่องการไหลของน้ำในแม่น้ำโขงร่วมกับกรมพัฒนา
และส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน
กรมชลประทานได้เข้าไปร่วม เข้าไปเริ่มในการวิเคราะห์ผลกระทบที่ผมได้
กราบเรียนท่านสมาชิกไว้แล้วและทำการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยและเริ่มโครงการ
ขึ้นในปี ๒๕๑๙ การเริ่มโครงการนี้ผมต้องขอเรียนเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ว่า
ความจริงที่สมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายว่าเราเสียดินแดน เราเสียแผ่นดิน
เราเสียพื้นที่ให้แก่ประเทศลาวนั้น ผมอยากทำความเข้าใจเป็นเบื้องต้นก่อนว่า
แม่น้ำที่เป็นอาณาเขตทุกประเทศขณะนี้มีการเปลี่ยนแปลง มีการปรับอาณาเขต
โดยธรรมชาติ แม่น้ำโขงไม่ได้กัดเซาะเฉพาะประเทศไทย กัดเซาะฝั่งขวา
ของแม่น้ำโขงก็เป็นการกัดเซาะประเทศไทย กัดเซาะฝั่งซ้ายก็เป็นการกัดเซาะ
ประเทศลาว แผ่นดินในส่วนที่เสียไปกับแผ่นดินในส่วนที่ออกขึ้นมาริมแม่น้ำโขง
ก็มีปริมาณที่ผมคิดว่ามีปริมาณที่ใกล้เคียงกัน -----

แต่อย่างไรก็ตามเราต้องยอมรับว่าในฤดูที่มีน้ำมาก ในฤดูที่มีน้ำหลากกระแสน้ำเชี่ยว บางปีที่มีมรสุมเข้าซึ่งถือว่ามรสุมที่เข้าทางฝั่งทะเลจีนจะเข้าทางประเทศเวียดนาม และเข้ามาในช่วงที่เป็นพื้นที่ชายแดนประเทศลาวกับประเทศไทยเป็นประจำ ปริมาณน้ำมีจำนวนมาก ความรุนแรงของกระแสน้ำมีจำนวนมาก กระแสน้ำในแม่น้ำโขงคือแต่ละปีก็จะมีเท่าที่ทางกรมชลประทานร่วมกับกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานได้ศึกษาระบบอุทกวิทยาก็จะมีแหล่งที่กักเซาะรุนแรงที่กรมชลประทานทำการสำรวจในช่วงระยะเวลาปี ๒๕๑๙ และดำเนินโครงการป้องกันโดยจัดทำโครงการฝายหินทิ้ง ขึ้นแรกดำเนินการ ๒ จุด ที่บ้านเวียงพุกและที่บ้านท่ามะเฟือง อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดหนองคายได้กรุณานำมาอภิปราย ในปี ๒๕๒๙ ทางกรมชลประทานก็ได้เสนอแนะวิธีการในการที่จะแก้ไขป้องกันโดยขอให้ทางรัฐบาล ขอให้กระทรวงเกษตรฯ ไปจัดสรรงบประมาณไปดำเนินการก่อสร้าง ฝายหินทิ้งเฉพาะในพื้นที่ที่มีการกักเซาะรุนแรง ประการแรก ประการที่ ๒ คือในพื้นที่ที่เป็นเขตชุมชนเป็นเขตที่มีความเจริญที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดเชียงราย บอกว่ามีความเจริญทั้งในปัจจุบันและในอดีต คือมีความเจริญทางด้านอารยธรรม เป็นแหล่งที่เป็นสถานที่สำคัญ เป็นวัดวาอาราม ทางกรมชลประทานก็ได้ดำเนินการ ได้รับการจัดสรรอนุมัติวงเงินงบประมาณไปดำเนินการในหลายพื้นที่ อย่างเช่น มีมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๓ อนุมัติให้พัฒนาโครงการสร้างเขื่อนริมฝั่งแม่น้ำโขงระยะ ๗ ปี เริ่มตั้งแต่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม มุกดาหารและจังหวัดอุบลราชธานี โครงการนี้มีระยะเวลา ๗ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๓๙ มีวงเงินที่รับอนุมัติถึง ๑,๓๓๐ ล้านบาท และนอกจากนั้นยังมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕ เห็นชอบให้มีการสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำและทะเลสาบทั่วประเทศ ไม่เฉพาะลำน้ำโขง ลำน้ำเดิยว ระยะเวลา ๖ ปี คือตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๐ ใน ๕๓ จังหวัด โครงการนี้อนุมัติวงเงินถึง ๓,๐๐๓ ล้านบาทเศษ ซึ่งเป็นโครงการที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องคือกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทยจะได้รับไปดำเนินการ โครงการนี้คณะรัฐมนตรีในปีนั้นได้มอบหมายให้กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทยรับไปดำเนินการ ซึ่งผลการดำเนินการคิดว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ดูแลกรมโยธาธิการ จะนำมาชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี
สุชาติได้รับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุชาติ
ตันเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคชาติไทย
ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอประทานกราบเรียนชี้แจง
เกี่ยวกับปัญหาดินแดนที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คือ ท่านสุเมธ พรหมพันธ์ กับคณะ
ได้ร่วมกันเสนอต่อสภาเพื่อขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาหาวิธี
ป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงนั้นกัดเซาะตลิ่งพัง ซึ่งได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
หลายท่านได้ให้ความสนใจอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งผมพอจะสรุปปัญหาได้
ดังนี้ว่า แม่น้ำโขงนั้นเป็นแม่น้ำที่ไหลจากประเทศจีนผ่านมาประเทศไทย ซึ่งผ่าน
ทั้งหมด ๗ จังหวัด มีตั้งแต่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย
นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ซึ่งระยะความยาวของ
แม่น้ำโขงทั้งสิ้นประมาณ ๙๒๐ กิโลเมตร ที่เป็นปัญหาที่แม่น้ำโขงไหลผ่าน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ชายแดนไทยและลาว ซึ่งเป็นเขตกันชนพรมแดน
ระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาวนั้น สภาพของแม่น้ำโขงนั้นมีสภาพที่คดเคี้ยว
และมีการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำตามฤดูกาล โดยเฉพาะในฤดูฝนนั้นกระแสน้ำ
จะเชี่ยวหลาก ไหลแรง ทำให้การกัดเซาะนั้นรุนแรง โดยเฉพาะในโค้งน้ำ
ซึ่งเป็นโค้งที่รับกระแสน้ำนั้นจะมีการพังทลายของตลิ่งเสียหายเป็นจำนวนมาก
ทำให้ทรัพย์สินที่ดี อาคารที่ดี สิ่งปลูกสร้างที่ดี ตลอดจนสาธารณูปโภค
สาธารณสถานนั้นต้องสูญเสียไป และที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาที่เราได้พูดกันมาก
ก็คือ การสูญเสียดินแดนของประเทศใน ๗ จังหวัด โดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็น
ชายแดนอยู่นั้น ทำให้มีการสูญเสียดินแดนไป ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ทางรัฐบาล
โดยเฉพาะทางกระทรวงมหาดไทย โดยกรมโยธาธิการนั้นก็ได้ตระหนักถึง
ปัญหานี้ มีความเป็นห่วงเป็นใยเหมือนกับท่านสมาชิกทั้งหลาย และได้ดำเนินการ
แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยมอบหมายให้กรมโยธาธิการของกระทรวงมหาดไทยนั้นได้
ดำเนินการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่ง ซึ่งเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อ
วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๒ ซึ่งได้วางแผนไว้ให้แก้ปัญหาดังกล่าว โดยในระยะแรกนั้น
วางแผนไว้เป็นระยะเวลา ๕ ปี คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ - พ.ศ. ๒๕๓๘
โดยวางโครงการไว้ว่าก่อสร้างเป็นระยะความยาวทั้งหมด ๑๙.๑๕ กิโลเมตร
เมื่อสิ้นสุดโครงการ คือเมื่อสิ้นสุดปี ๒๕๓๘ แล้วนั้น ปรากฏว่ากรมโยธาธิการ

ได้สร้างควมยาวถึง ๒๕.๑ กิโลเมตร คือยาวมากกว่าโครงการที่วางไว้ถึง ๕ กิโลเมตร ใช้งบประมาณไปประมาณ ๑๕๐ ล้านบาท ในระหว่างที่ดำเนินการอยู่นั้น กรมโยธาธิการเองก็ได้พิจารณาเห็นว่า ปัญหาการกัดเซาะตลิ่งนั้นรุนแรงมาก เหมือนกับที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายว่าเป็นปัญหาที่รุนแรง น่าเป็นห่วง ทางกรมโยธาธิการก็เห็นว่าปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขโดยรีบด่วน จึงได้ว่าจ้างบริษัททั้งหมด ๓ บริษัท เพื่อดำเนินการศึกษาคู่มือการพังทลายของตลิ่งริมแม่น้ำโขงที่จะหาทางศึกษาป้องกันได้ใช้งบประมาณไปทั้งหมด ๔๕ ล้านบาท แล้วได้ใช้ระยะเวลาการศึกษาเป็นระยะเวลา ๑ ปี ซึ่งบัดนี้การศึกษาได้จบแล้วเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๓๔ ผลของการศึกษาก็ออกมาจำนวนหลายสิบเล่ม นี่เป็นหนึ่งในหลายสิบเล่มที่กรมโยธาธิการนั้นได้ศึกษามา ผลของการศึกษานั้นได้ทราบว่า การกัดเซาะของแม่น้ำโขง ของตลิ่งนั้นมีความยาวจริง ๆ ถึง ๒๔๔ กิโลเมตร แต่ความยาว ๒๔๔ กิโลเมตรนี้เป็นความยาวที่เรียกว่าได้รับการกัดเซาะอย่างรุนแรงที่ต้องรีบดำเนินการสร้างเขื่อนป้องกันการกัดเซาะนั้น มีความยาวอยู่ประมาณ ๑๖๑.๕ กิโลเมตร -----

กรมโยธาธิการจึงได้วางแผนออกมาเป็น ๒ ช่วง ในการดำเนินการแก้ไข
 ปัญหาการป้องกันกีดเซาะของตลิ่งนั้น ในช่วงแรกคือ ได้วางแผนไว้
 เป็นแผนระยะสั้น ๕ ปี จะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ไปสิ้นสุดปี ๒๕๕๔
 ระยะทั้งหมดที่วางไว้ในแผนระยะสั้น ๕ ปี นั้นจะสร้างเขื่อนป้องกันการ
 กีดเซาะนั้นมีความยาวทั้งสิ้น ๖๖.๒๕ กิโลเมตร งบประมาณที่จะต้อง
 ใช้นั้นมีงบประมาณถึง ๖๐๕๓.๔๗ ล้านบาท พื้นที่ที่จะก่อสร้างนั้นประกอบ
 ไปด้วยพื้นที่ในจังหวัดเชียงรายมีความยาว ๑๐ กิโลเมตร ในจังหวัดเลย
 ๒.๒๕ กิโลเมตร และในจังหวัดหนองคาย ๓๐ กิโลเมตร ในจังหวัดนครพนม
 ๑๕ กิโลเมตร จังหวัดมุกดาหาร ๓ กิโลเมตร จังหวัดอำนาจเจริญ
 ๑ กิโลเมตร อุบลราชธานี ๕ กิโลเมตร ในช่วงที่ ๒ คือ นัยที่ ๒
 เป็นแผนระยะยาว ๕ ปี ซึ่งจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๙
 ความยาวทั้งสิ้น ๔๕.๒๕ กิโลเมตร งบประมาณที่ต้องใช้นั้นต้องใช้งบประมาณ
 สูงถึง ๔,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งประกอบไปด้วยพื้นที่ในจังหวัดเชียงราย ๕ กิโลเมตร
 ในจังหวัดเลย ๖.๗๕ กิโลเมตร จังหวัดหนองคาย ๓๓.๕ กิโลเมตร ส่วนใน
 จังหวัดหนองคายนั้นก็จะรวมถึงพื้นที่บ้านเป ตำบลรัตนวาปี กิ่งอำเภอ
 รัตนวาปี และกิ่งอำเภอบึงโขงหลง ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายในพื้นที่
 จังหวัดนครพนมนั้นมีความยาวถึง ๑๕.๕ กิโลเมตร และในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร
 นั้น ๑๕.๗๕ กิโลเมตร ในพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญอีก ๓ กิโลเมตร
 จังหวัดอุบลราชธานี ๑๗.๗๕ กิโลเมตร นี่เป็นช่วงที่ ๒ เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๕
 ถึงปี ๒๕๕๙ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากภารกิจ
 ดังกล่าวนั้นรัฐบาลเองก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ มีความเป็นห่วงเป็นใยในปัญหานี้ได้
 ตระหนักดี ว่าเป็นปัญหาที่เป็นปัญหาอย่างใหญ่หลวงที่จะต้องรีบดำเนินการแก้ไข
 ปัญหาที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายก็เป็นปัญหาที่รัฐบาลเองมีความคิดเห็นตรงกัน
 เพียงแต่ว่าตอนนี้อย่างไร ที่เราจะไต่งบประมาณเร่งงบประมาณให้มากขึ้น
 เพื่อให้การก่อสร้างนั้นเร็วขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ทางกรมโยธาธิการ
 กระทรวงมหาดไทยนั้นจะขอรับไปดำเนินการเพื่อเสนองบประมาณปรับปรุง
 แผนงบประมาณต่อไป

สำหรับปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านประสิทธิ์ จันทาทอง
 ได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องเขื่อนป้องกันการเซาะตลิ่งนั้น ๓ แห่ง ที่ก่อสร้าง
 ไปไม่ถึง ๑ ปี ก็มีสภาพพังชำรุดทรุดโทรมทำให้เสี่ยงงบประมาณในการซ่อมแซม
 ผมเองรับไปที่จะไปสอบสวนดำเนินการต่อไป สำหรับท่านสมาชิกอีกหลายท่าน

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

จินตนา ๒๒/๒

ได้อภิปรายถึงปัญหาการกัดเซาะตลิ่งในลำน้ำอื่น ๆ นอกเหนือจากแม่น้ำโขงนั้น
ผมจะได้เร่งให้ทางกรมโยธาธิการดำเนินการศึกษาต่อไปครับ กราบขอบพระคุณครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน
ชานี ศักดิเศรษฐ์

นายชานี ศักดิเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชานี ศักดิเศรษฐ์ ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ผมได้
ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรี ผมเข้าใจว่าท่านคงจะอธิบายในเฉพาะจุดที่เพื่อน
สมาชิกบางท่านได้กรุณากล่าวไปกับที่ประชุม ผมเห็นว่าปัญหานี้แม้ว่าวันนี้เรา
อาจจะได้รับความสนใจจากเพื่อนสมาชิกไม่มากนัก แต่ว่าแท้จริงแล้วมันเป็น
ปัญหาที่มีอยู่ทั่วไป เป็นปัญหาที่มีอยู่ทั่วทั้งประเทศ ปัญหาที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณา
อธิบายกับที่ประชุม นั้น คงไม่อยากได้คำตอบเพียงว่า กรมโยธาธิการกำลัง
ทำอะไรอยู่กับพื้นที่เหล่านี้ ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกต้องการทราบทัศนคติที่ชัดเจน
ของรัฐบาล ว่ารัฐบาลมีท่าทีอย่างไร และตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหานี้ใน
ลักษณะนโยบายอย่างไร ถ้าความเข้าใจของผมตรงกันเช่นนั้นครับ
ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ในที่สุดคำชี้แจงของรัฐมนตรียก
อย่างนั้นแล้วก็จบ แล้วท่านประธานก็ต้องถามว่าที่ประชุมจะมีมติอย่างไร
ก็มีมติให้รัฐบาลรับไปพิจารณา และผมแน่ใจว่าเปิดสมัยประชุมหน้า
คนที่อยู่แถวจังหวัดหนองคายหรือแถวจังหวัดมุกดาหารแถวชายแดนก็ต้อง
เสนอญัตติอย่างนี้อีก รัฐมนตรียกอย่างนี้ไม่พอครับ ที่พูดอย่างนี้ไม่ได้
หมายความว่า ต้องการที่จะมาท้วงติงท่านอะไรให้มากมาย แต่ว่าปัญหา
ที่ผมจะต้องกราบเรียนกับท่านประธานก็เพราะว่า ปัญหาเรื่องริมฝั่งของเรา
ตลิ่งพัง มันเป็นปัญหาที่แบ่งออกได้ในลักษณะทั่วไปอยู่ ๕ ประเภท
ด้วยกัน ๑. ประเภทแม่น้ำที่เป็นปัญหามแม่น้ำนานาชาติ เป็นเรื่องของพรมแดน
ระหว่างประเทศ ปัญหานี้รุนแรงกรมโยธาธิการรู้ดีกว่า เราไม่เพียงแต่
สูญเสียที่ดินที่จะทำให้สภาพพื้นที่นี้เสียหายเท่านั้น หากบางจุดทำให้สูญเสีย
ในเรื่องของพรมแดนของระหว่างไทยกับต่างประเทศด้วย เป็นปัญหาเร่งด่วน
ที่จะต้องมีการดำเนินการ

ปัญหาที่ ๒ ก็คือแม่น้ำที่เป็นสายหลักของประเทศ ไม่ว่าแม่น้ำปิง วัง ชม น่าน เจ้าพระยา ท่าจีน ตาปี ปากพนัง แม่น้ำเหล่านี้เป็นแม่น้ำที่เป็นที่ตั้งของเมือง อาจจะเป็นจังหวัด อาจจะเป็นอำเภอ ส่วนเหล่านี้มีผลกระทบต่อกับที่ตั้งเมืองของเราแล้วในปัจจุบัน รัฐบาลก็ต้องมีแผนออกมาให้ชัดเจน

ส่วนที่ ๓ ก็คือแม่น้ำที่เป็นที่ตั้งของชุมชน ของตำบล ของท้องถิ่น นี่ก็เป็นปัญหาที่มีความรุนแรงไม่ได้แตกต่างจากแม่น้ำนานาชาติที่ผมได้กล่าวกับท่านประธานไปแล้ว

แม่น้ำสายอีกประเภทหนึ่งก็คือ กำลังที่จะมีผลกระทบอย่างรุนแรงเกิดขึ้น แต่ว่าไม่ได้เป็นที่ตั้งของชุมชนเมืองในปัจจุบัน ปัญหาสิ่งที่ผมต้องการได้รับคำตอบจากท่านรัฐมนตรีก็คือว่า รัฐบาลชุดนี้มีนโยบายอย่างไรในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ชัดเจน ท่านมีแผนงานอย่างไร ท่านมีเวลาในการทำงานเรื่องนี้อย่างไร แล้วก็จะเสร็จสิ้นได้เมื่อไร ที่ผมต้องกราบเรียนกับท่านประธานก็เพราะว่า ปัจจุบันเรารวบอำนาจในการแก้ไขปัญหานี้ไว้ที่กระทรวงมหาดไทย แล้วเราไม่มีใครดูแล ไม่มีใครได้ติดตามว่าทำเสร็จไม่เสร็จ บางทีทำได้ ๖๐๐ เมตร บางทีทำได้ ๓๐๐ เมตร ใช้เวลา ๕ ปี ๕ ปี เราไม่มีวันแก้ไขปัญหานี้ได้แน่นอน ผมถึงต้องเรียนกับท่านประธานว่า ถึงเวลาที่จะต้องจัดทำแผนแก้ไขปัญหาเรื่องของแม่น้ำทั้ง ๔ แบบที่ผมได้กราบเรียนแล้วให้ชัดเจน อยู่ตรงไหน แก้ไขปัญหาอย่างไร เป็นความยาวเท่าไร เสร็จสิ้นเมื่อไร กระทรวงมหาดไทยต้องเรียกประชุมผู้ว่าราชการจังหวัด มอบนโยบายไปจัดทำแผนมาให้ชัดเจน เราอาจจะมียะเวลาในการนำพิจารณาระยะเวลาที่สั้น แต่ต้องมีการปรับกระบวนการในการทำงานเรื่องนี้ได้แล้ว เพราะว่ามีฉะนั้นแล้ว เราไม่มีวันที่จะแก้ปัญหานี้ได้เลย ที่ผมต้องกราบเรียนกับท่านประธานต่อไปอีกก็คือ ในชุมชนที่อยู่ในชนบทที่ดี ในชุมชนที่เป็นที่ตั้งของเมืองเล็ก เมืองใหญ่ ก็ดี ถ้าเราขอให้กรมโยธาธิการเข้าไปแก้ปัญหานี้ให้ ท่านประธานไม่มีวันที่จะแก้ปัญหานี้ได้สำเร็จ ถ้ารัฐบาลตัดสินใจอย่างไร อยากให้ชุมชนเขาทำเองไหม ถ้าอยากให้ชุมชนทำเองเป็นที่เล็ก ๆ ตำบลก็มารับไปทำ อยากให้เทศบาลทำเองได้ไหมก็โอนอำนาจไปให้เทศบาลเขาทำ เทศบาลยังทำไม่ได้ให้โยธาธิการจังหวัดเป็นคนดำเนินการได้ไหม ก็ต้องมอบอำนาจเหล่านี้ไปหรือไม่ก็ท่านรัฐมนตรีอาจจะต้อง ในเฉพาะปัญหาแม่น้ำโขงที่เพื่อนจากริมฝั่งแม่น้ำโขงได้ยกขึ้นมา เป็นไปได้ไหมท่านรัฐมนตรีครับ ท่านเชิญสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอญัตติเหล่านี้ทั้งหมดไปนั่งคุยกับท่านสักวันหนึ่ง เชิญ

อธิบดีกรมโยธาธิการมา งานที่กำหนดไปแล้วไม่เสร็จมันเพราะอะไร รับปาก
ได้ใหม่ว่าเสร็จเมื่อไร งานที่ยังไม่ได้ลงจะลงได้เมื่อไร ท่านรับปากเขาได้ไหม
ว่าปีหน้าจัดงบประมาณให้ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมคิดว่าเป็นการแก้ไขปัญหาก็จริงจัง
มีฉะนั้นแล้วท่านลุกขึ้นมาตอบอย่างนั้นแล้วก็บอกว่า รับไปพิจารณา เชื่อผมเถอะครับ
ท่านไม่มีเวลาพอที่จะมาแก้ไขปัญหานี้ได้สำเร็จหรอกครับ ขอขอบคุณประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากญัตตินี้เป็น
ญัตติที่ขอให้สภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาปัญหาที่สมาชิกเสนอ ก่อนมี
การลงมติผมอยากให้ผู้เจ้าของญัตติได้ใช้สิทธิสรุปครับ เชิญ

นายสุเมธ พรหมพิณแก้ว (หนองคาย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 ประสงค์ สุเมธ พรหมพิณแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดหนองคาย
 ขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณาให้กระผมสรุปข้อเสนอแนะของ
 คณะกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่องขอจัดตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาหาวิธีป้องกัน
 ภาวะแล้งน้ำในแม่น้ำโขงเข่าตลิ่งพัง กระผมต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน
 จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทยได้มารับฟังปัญหานี้ กระผม
 ขอกราบเรียนว่า ถ้าไม่ยุติเรื่องนี้เกิดที่จังหวัดหนองคาย เพราะว่า
 จังหวัดหนองคายนั้น ถ้าพูดถึง ๗ จังหวัดที่อยู่ตามแนวแม่น้ำโขงที่ไหลผ่าน
 ๗ จังหวัดรวมกันเป็นระยะทาง ๔๒๐ กิโลเมตร อีก ๖ จังหวัดรวมกันจะมี
 ระยะทางเพียง ๖๐๐ กิโลเมตรเท่านั้นเอง แต่จังหวัดหนองคายจังหวัดเดียว
 ๓๗๐ กิโลเมตร ท่านคิดดูครับจังหวัดหนองคายนั้นรับปัญหามากควรจะแยกเป็น
 จังหวัดอีกต่อไปแล้ว จะได้ช่วยกันรับปัญหานี้ให้ทัน อันนี้กระผมกราบเรียน
 ด้วยความจริงใจว่า ปัญหาที่ท่านนำมาที่ประชุมที่ประชุมนี้ กระผมอยากจะ
 ขอกราบเรียนว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่าน
 วิฑูรย์ เกษนธ์ ได้กรุณาตอบว่า แม่น้ำโขงมิได้กัดเซาะเฉพาะฝั่งไทย
 และฝั่งลาวก็เสียหายด้วยนั้น กระผมอยากจะขอนำเสนอปัญหาที่เป็นความจริง
 เข้ามากราบเรียนต่อท่านว่า ท่านอาจจะไกลไปสักหน่อยอยู่อุดรธานี กระผมนั้น
 อยู่จังหวัดหนองคายได้พายเรือไปตามลำน้ำโขงเห็นว่า ถ้าท่านมองไปฝั่งทาง
 ด้านฝั่งซ้ายก็จะเห็นว่า ตรงนั้นมีภูเขาทะมึนสูงเป็นกิโลเมตร ๒ กิโลเมตรอยู่ตรงนั้น
 แม่น้ำที่ไหลจากแม่น้ำจากฝั่งประเทศลาวจะกระโจนลงมาจากภูเขา และพุ่งมา
 อย่างแรงก็ชนตลิ่งฝั่งนี้ทำลายเสียหาย แล้วฝั่งนี้ไม่มีภูเขาก็กว้างไปตามปกติ
 ก็ไปถึงครึ่งแม่น้ำแล้วก็หยุดความเชี่ยวกรากอยู่ตรงนั้น เพราะฉะนั้นความรุนแรง
 ระหว่างฝั่งหนึ่งฝั่งซ้ายกับฝั่งขวานั้น จะมีความรุนแรงต่างกันและคั่งต่าง ๆ นี้
 ฝั่งประเทศไทยมีคั่งมากกว่า เพราะฉะนั้น ๒ ใน ๓ จะมาทำลายฝั่งไทยมากกว่า
 ฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่า นี่คือนโยบายที่กระผมต้องนำกราบเรียน
 เสนอพร้อมด้วยคณะเพื่อให้พิจารณาต่อไป เพื่อจะได้ให้ความสนใจ ส่วนท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านสุชาติ ตันเจริญ นั้นกระผมต้องขอ
 ขอขอบคุณที่ท่านอุตส่าห์ให้ความสนใจและรับไปเพื่อจะได้พิจารณา ท่านยอมรับอยู่
 กับแม่น้ำโขงนั้น มีความคดเคี้ยว ฝั่งไทยมีความคดเคี้ยวมาก และมีความเชี่ยวกราก
 ไหลแรงและสร้างความเสียหาย กระผมอยากขอกราบเรียนว่า ส่วนสุดท้ายที่
 ท่านบอกว่า แผน ๕ ปีต่อไปนี้จากปี ๒๕๕๐ ถึง ๒๕๕๔ นั้น ตั้งงบประมาณไว้

แต่ถ้าแผนงานของท่านนั้น เฉพาะจังหวัดหนองคายที่ท่านตั้งไว้ ๕ ปีนั้นเพียง ๓๓ กิโลเมตรเท่านั้น ผมว่าไม่ทันแน่ครับ อย่างไรก็ตามก็ต้องขอให้ท่านได้พิจารณา ท่านเสนอเพิ่มเติม เพราะว่าจังหวัดหนองคายนั้นมีความรุนแรงอยู่จำนวนมาก ภาระผมอยากจะขอทราบเรียนว่า จากเขต ๒ ที่กระผมได้ไปติดตามและไป ตรวจสอบมาพร้อมกับท่าน ส.ส. พินิจ เฉพาะกิ่งรัตนวาปีนั้น นอกจากบ้านน้ำเป แล้วยังมีบ้านหนองแก้ว ซึ่งรับกระแสน้ำโขงอย่างรุนแรงมากัดเซาะตลิ่ง ที่อำเภอปากคาดก็มีเขตสุขาภิบาลปากคาด และก็ยังมียักตำบลนาถึงอยู่ด้วย อำเภอบังกาฬเริ่มตั้งแต่บ้านสะง้อ หอดำ เขตสุขาภิบาลบังกาฬ บ้านท่าไคร้ บ้านท่าโพธิ์ บ้านห้วยเชื่อมใต้ และกิ่งอำเภอบุ่งคล้าก็เขตสุขาภิบาลบุ่งคล้า บ้านหาดแฮ่ เขตอำเภอบังโขงหลวง ที่บ้านหนองฮู บ้านผอยลม ที่บ้านท่าสีโค เหล่าหลวง อันนี้อยู่ในภาวะที่รุนแรง อยากจะขอทราบเรียนว่า อย่างไรก็ตาม ขอให้ถือว่าเป็นภาระที่รัฐบาลต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษตามข้อเสนอของ (อดีต) ท่านรัฐมนตรีธานี ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนั้น กระผมคิดว่าเป็นภาระที่ ขอเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ท่านรัฐมนตรีน่าจะได้เชิญ ส.ส. ซึ่งเป็นตัวแทนของ ประชาชนในแนวของแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นแม่น้ำนานาชาติและแม่น้ำอื่นที่มีสภาวะ เส้นเดียวกันไปพบกับท่าน เรียนปรึกษาท่าน พร้อมต่อหน้าอธิบดีกรมโยธาธิการ ซึ่งกรมโยธาธิการนี้กระผมมีความมั่นใจ เพราะว่าวิเศษของโยธาธิการนี้สามารถสู้กับน้ำ ซึ่งพุงกระแสน้ำเอาตลิ่งได้ ไม่เหมือนกับส่วนที่ทำเขื่อนเอาไว้ นั่นคือเป็นการกักน้ำไว้ แต่อันนี้ไม่เหมือนกัน ไม่กักน้ำ แต่ต้องการป้องกันแผ่นดิน เอาไว้ เพื่อให้แม่น้ำมาชนแล้วแผ่นดินไม่พังทลายต่อไปอันนี้เป็นวิธีการ-----

ผมอยากจะขอตั้งคำถามว่า แผ่นดินที่เสียไปรัฐบาลหวงแหนหรือไม่ หวงแหนเพื่อประชาชนหรือไม่ ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลก็หวงแหน แต่ว่าหวงแหนแล้วตั้งใจจะทำให้อย่างรีบเร่งให้ทันเวลาหรือไม่อันนี้ก็อยู่ที่ท่านจะพิจารณา ถ้าการทำสำเร็จเป้าหมายแล้วจะเกิดผลดีแก่ชาติของเรา เช่น เราสามารถป้องกันแผ่นดินของไทยเอาไว้ไม่สูญเสียไป อธิปไตยของเรา ก็ไม่สูญเสียนอกจากนั้นก็ยังเป็นที่ท่องเที่ยว เป็นที่ทัศนียภาพที่สวยงาม ให้ประชาชนของเราไปเที่ยวในประเทศอย่างน้อย ๆ ไปดูเขื่อนก็เป็นอันหนึ่ง ซึ่งจังหวัดหนองคายขอกราบเรียนว่า หลังจากมีสะพานข้ามแม่น้ำโขงที่ตรงนั้น การท่องเที่ยวเกิดขึ้น เศรษฐกิจดีขึ้นก็เนื่องจากการก่อสร้างอันหนึ่ง ซึ่งเป็นสมัยปัจจุบันก็สามารถจะเรียกความสนใจของพี่น้องประชาชนชาวไทย รวมทั้งประชาชนจากประเทศอื่นมาเที่ยวด้วย นอกจากนั้นก็เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ การปกครอง และเป้าหมายสูงสุดก็คือ การป้องกันประเทศชาติ ขอเสริมอีกอันหนึ่งก็คือ นอกจากนั้นก็เป็นการส่งเสริมประเพณี ถ้าหากเรามีจุดที่ดีในการส่งเสริมประเพณีที่ดี ทุกจังหวัดที่อยู่ตามริมน้ำจะเกิดความสดชื่นแล้วก็ประเพณีสามารถรักษาได้เพราะว่าจะมีวัดอยู่ตามริมฝั่งจะมีประเพณีแข่งเรือ ประเพณีไหลเรือไฟ อะไรต่าง ๆ เกิดขึ้นหลาย ๆ จังหวัดก็เห็นอยู่ ฉะนั้นกระผมต้องขอกราบเรียนว่า ถึงแม้มติจะออกมาอย่างไร กระผมก็ยอมรับ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีท่านมาป็นยันในนามของรัฐบาลเพื่อจะรับไปแก้ไขปัญหาและการสร้างเขื่อนคงจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานและขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาปัญหานี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นว่าควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอ ๆ กันทีเดียว
จะต้องนับให้ชัด

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ขออนุญาตหารือท่านนิดเดียวก่อนที่จะประกาศผลคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะหารือเรื่องอะไร

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ
ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ความหวังใหม่ อุดรฯ เมื่อที่ท่านผู้เสนอญัตติเองก็ไม่ได้
คิดใจเรื่องที่จะให้มีการตั้งคณะกรรมการการวิสามัญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องขอมติ นั่งลง
ก่อนครับ เชิญ ๆ นั่งลงก่อน ให้ตั้งกรรมการการวิสามัญ ๒๕ ท่าน ไม่ตั้ง ๒๓ ท่าน
เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติให้ตั้งกรรมการการวิสามัญขึ้นมาศึกษาปัญหานี้ครับ
ขอเชิญท่านสมาชิกกำหนดจำนวนคณะกรรมการ เชิญเจ้าของญัตติ ท่านเรวัต
เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
เรวัต สิริกุล จากกาญจนบุรี พรรคชาติไทย คือท่านประธานครับ เมื่อที่นี่สมาชิก
ยังอยู่ข้างนอกเบอะเลยครับ และเพิ่งเข้ามา ขออนุญาตเสนอนับใหม่อีกครั้ง
เพราะข้างนอกไม่ได้ยินออกนะครับ ขอเสนอนับใหม่ ขอผู้รับรองด้วยครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ไม่ได้นะครับ
ท่านประธานครับ จบไปแล้ว ประกาศผลแล้วท่านประธานจะให้เสนอตัวจำนวน
กรรมการการวิสามัญไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอเสนอจำนวนกรรมการ ๒๓ ท่าน
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๒๓ ท่าน
เท่าไรนะครับ ท่านจำลองเสนอเท่าไร

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ๒๓ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒๓ ท่าน มีผู้รับรอง
ถูกต้องนะครับ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มี ๒๓ ท่าน เดียวนะครับ
รัฐบาลจัดตั้งใหม่ ๒๓ ท่าน เดียวนะครับ ขอเวลาปรึกษาหน่อย ท่านวีระกร
มีอะไรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วีระกร คำประกอบ จากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับส่วนหนึ่งต้องเรียนว่าอดที่กดเมื่อสักครู่นี้ข้างนอกไม่ได้ยินเลยครับ อันนี้เราไม่ได้โทษกันนะครับ แต่ว่าอยากจะเรียนว่าในคราวนี้เนื่องจากเสียงก้ำกึ่งกันมากเลยครับ ถ้าจะเป็นไปได้ขออนุญาตนับใหม่ได้ไหมครับ ขออาศัยข้อบังคับข้อ ๖๕ เนื่องจากเสียงใกล้เคียงกันมาก ขออนุญาตนับใหม่ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่านจำลอง

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ฟันเวลาแล้วละครับ ตั้งนานแล้วจนเสนอจำนวนกรรมาธิการไปแล้ว แล้วกลับมาแล้วจะอ้างเหตุ ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะเข้าใจว่าการตั้งกรรมาธิการไม่ได้เกิดความเสียหาย ประโยชน์ที่จะได้จากการตั้งกรรมาธิการนั้นเกิดประโยชน์ต่อประชาชน ผมไม่เข้าใจว่าการที่จะไม่ตั้งเพื่ออะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมไม่อยากจะอ้างข้อบังคับ เพราะว่าเราจะทำให้สภานี้ยิ่งเลื่อมหนัก ๆ เข้าไป เพราะว่าเราพิจารณาเรื่องอะไรไปถึงขั้นตอนไหนแล้ว แล้วกลับมาย้อนใหม่ก็จะทำให้สภาเราขาดหลักเกณฑ์และกฎเกณฑ์โดยเฉพาะ และผมไม่เห็นว่าการตั้งกรรมาธิการจะเกิดความเสียหายอย่างไร ฉะนั้นผมคิดว่าท่านวีระกรในฐานะที่ท่านก็ดูแลกระทรวงมหาดไทยอยู่ แล้วกระทรวงมหาดไทยก็มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงน่าจะรับฟังเสียงจากกรรมาธิการ จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นข้อกำหนดหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาก็ได้ ผมไม่คิดว่าจะมาเอาชนะกันตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมให้ประธานตัดสินนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกรครับ ผมว่าก็เลยขั้นตอนมาแล้ว เพราะว่ากดอดตั้งหลายทีด้วย

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ความจริงแล้วยังอยู่ในขั้นตอนที่เราสามารถที่จะขอให้นับคะแนนใหม่ได้ในช่วงเวลาที่คุณเรวัตได้ขอเมื่อสักครู่นี้ ผมเองไม่ใช่เรื่องจะเอาชนะคะคานหรือครับ ความจริงแล้วที่ท่านรัฐมนตรีท่านตอบก็ค่อนข้างจะเคลียร์พอสมควร แล้วก็คิดว่าปล่อยให้รัฐบาลนำไปดำเนินการก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี เพราะฉะนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องเอาชนะคะคาน แต่ว่าขั้นตอนเมื่อสักครู่นี้ ๑. ข้างนอกไม่ได้ยิน

เสียงจริง ๆ ครับ และข้างนอกก็ยังนั่งกันอยู่ ผมก็ยังถาม ทุกคนบอกไม่ได้ยิน เสียงกันหมดเลย เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนว่าขอให้มันเป็นเสียงจริง ๆ ของสภาดีกว่าครับ อย่าเอาว่าเสียงที่ว่ายังเอื้อมกอดแล้วข้างนอกไม่ได้ยิน อย่างนี้เป็นเรื่องยังเอื้อมกอดครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นการใช้สิทธิตามข้อบังคับนะครับ

นายวิระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านจุติครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม จุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ก็ด้วยความเคารพท่านวิระกรนะครับ ท่านเป็นนักการเมืองอาวุโสกว่าผม แต่ว่า ส.ส. ของเราก็หนึ่งข้างนอกทุกคนได้ยินออกหมดถึงได้เดินเข้ามา กระผมคิดว่าเป็นการไม่ถูกต้องที่ว่าจะเลือกได้ยินบ้าง ไม่ได้ยินบ้างมาเป็นเหตุผลในการอ้างอันนี้ และกระผมคิดว่าทุกอย่างที่ทำไปนั้น เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งนั้น ทุกคนก็บอกว่าภาคอีสานเป็นภาคที่ยากจนที่สุด ถึงเวลาแล้วที่เขาควรได้รับการพิจารณาให้ความช่วยเหลือตรงนี้ แล้วถ้าเพื่อรัฐบาลนี้บริสุทธิ์ใจจริงไม่ได้เสียหายนี้ครับ ไม่ได้เสียหายอะไรเลย กระผมคิดว่าน่าจะให้ตั้งกรรมาธิการไปเถอะครับ แล้วรัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลของประชาชน ไม่ต้องกลัวประชาชน ไม่ต้องกลัวตัวแทน แล้วก็ตั้งกรรมาธิการไป แล้วถึงเวลาผลออกมาอย่างไรรัฐบาลก็ไปชี้แจงต่อนงบประมาณไม่น่าจะเสียหายอะไรเลย แต่การจะให้เหตุผลมาอ้างว่าไม่ได้ยินออกนั้น ผมว่าไม่สมควรหรือครับทุกคนอยู่ข้างนอกก็ผู้ใหญ่ ๆ กันทั้งนั้นนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสิทธิรัตน์ครับ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ สกลนคร พรรคเสรีธรรม เรื่องตั้งกรรมาธิการหรือไม่ด้วยความเคารพเพื่อนสมาชิกและที่สำคัญที่สุดด้วยความเคารพท่านผู้เป็นประธานครับ ท่านประธานได้วินิจฉัยไปแล้วว่าเสนอให้ตั้งกรรมาธิการ แล้วก็เสนอให้ทางรัฐบาลเสนอชื่อผู้ที่จะมาเป็นกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนให้ท่านประธานใช้สิทธิประธานในการวินิจฉัยว่าท่านประธานจะดำเนินการตามไปที่ท่านประธานได้ดำเนินการไปแล้วหรือท่านประธานจะถอยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถอยไม่ได้เสียด้วย

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

จิรภา ๒๖/๓

ถ้าอย่างนั้นขอเชิญรัฐมนตรีเสนอจำนวนกรรมมาธิการรับ คุณวีระกรทองนนะศรี
เลขมาแล้ว คุณวีระกรทองนนะศรี เพราะว่าคุณอดคงไม่ได้ขึ้นข้างเดียว ไม่ได้ขึ้น
ด้วยกันทั้งคู่

- ๒๗/๑

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
จริง ๆ แล้วผมก็ว่าตามข้อบังคับข้อ ๖๔ คือ การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำ
เป็นการเปิดเผย แต่เมื่อคณะรัฐมนตรีร้องขอ หรือสมาชิกเสนอญัตติให้สมาชิก
รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน ขอให้กระทำเป็นการลับ จึงให้ลงคะแนนลับ หรือว่า
จะให้วิธีการในข้อ ๖๔ ก็สามารถทำได้ คือจริง ๆ แล้วก็ไปทำตามข้อบังคับ
แต่อย่างที่จะเรียนว่าคงจะต้องขอยืนยันว่าจะขออนุญาตให้สิทธิตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอวินิจฉัยว่า
ได้ผ่านขั้นตอนไปแล้ว ฉะนั้นขอให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณา เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ
กรรมมาธิการครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชาติ ตันเจริญ ส.ส. จากจังหวัดฉะเชิงเทรา
พรรคชาติไทย รัฐบาลขอเสนอในสัดส่วนของรัฐบาลจำนวน ๕ ท่าน ท่านแรก
ดอกเตอร์วรวิทย์ เลิศลักษณ์ ท่านที่ ๒ นายคุณดม ชรรมาภรณ์พิลาศ
ท่านที่ ๓ นายกิจจา ผลภาณี ท่านที่ ๔ นายสุพร จันทรพวง ท่านที่ ๕
นายวีระกร คำประกอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปตาม
สัดส่วนของพรรคการเมืองต่าง ๆ ชาติไทย ๔ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๔ ท่าน
ความหวังใหม่ ๓ ท่าน ชาติพัฒนา ๒ ท่าน พลังธรรม ๑ ท่าน กิจสังคม
๑ ท่าน ประชากรไทย ๑ ท่าน นำไทย ๑ ท่าน เสรีธรรม เอกภาพ
และกัมพลชนอีก ๑ ท่าน เชิญพรรคชาติไทยครับ

พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร (เพชรบูรณ์) : เรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร สมาชิก
พรรคชาติไทย ในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ขอเสนอครับ ท่านเรวัต สิริกุล
ท่านรณฤทธิ์ชัย คานเขต ท่านกิตติคุณ นาคะบุตร ท่านสุทธิ คะสุวรรณ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
พรรคประชาธิปัตย์ ๔ ท่านครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนฯ จังหวัดแพร่ พรรคประชาธิปัตย์
ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ดังนี้

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

สภาร่างฯ ๒๗/๒

ส.ส. สิทธิชัย โควสุรัตน์ ส.ส. อีสสระ สมชัย ส.ส. วรศลิ เชาว์ศิริกุล

ส.ส. บุญชู โรจนเสถียร ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปความหวังใหม่
๓ ท่านครับ

นายวิชัย ชัยจิตวิมลกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม วิชัย ชัยจิตวิมลกุล อุดรธานี ความหวังใหม่ ขอเสนอในสัดส่วนของ
กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนความหวังใหม่ ๓ ท่านครับ คุณไพจิต ศรีวรขาน
นครพนม คุณหมอสุริวิทย์ คนสมบูรณ์ ชัยภูมิ คุณปัญญา จินตะเวช อุบลราชธานี
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
ต่อไปชาติพัฒนา ๒ ท่านครับ

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากนครราชสีมา
ชาติพัฒนา ชาติพัฒนาขอเสนอ ๒ ท่าน ๑. นายปรีชา เลาหงษ์ชนะ
๒. นายประสิทธิ์ จันทาทอง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพรรคพลังธรรม

๑ ท่าน

นายพีระพงษ์ สาคกริก (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม พีระพงษ์ สาคกริก พรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร ขอเสนอนาย
สมิต สันติเมทนีดล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ

พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน

นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ ขอเสนอในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม คุณประวิติ ทองสมบูรณ์
จากมหาสารคาม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ

พรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่าน

นายสมิตร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมิตร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ขอเสนอ
ดอกรัตน์ภูมิชาติ อนุกุลอำไพ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ

พรรคแนวไทย ๑ ท่าน

นายไพบลีย์ พิมพ์พิสิฐถาวร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กำนันไพบลีย์ พิมพ์พิสิฐถาวร พรรคแนวไทย กาญจนบุรี เสนอ
ท่านแก้ว สุมชีระ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพรรคเสรีธรรม

พรรคเอกภาพ พรรคมวลชน ครับ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ส.ส. สกลนคร พรรคเสรีธรรม ขอเสนอกรรมการ
ในสัดส่วนของพรรคเสรีธรรม เอกภาพและมวลชน ๑ ท่าน คือนายสุเมธ พรหมพันธ์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
ครบตามจำนวน ขอเชิญเลขาฯ อ่านรายชื่อคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อศึกษาหาวิธีป้องกันกระแสน้ำในแม่น้ำโขงเซาะตลิ่งพัง ๑. นายวรวิทย์ เลิศลักษณ์
๒. นายคุโณดม ชรรมาภรณ์พิลาศ ๓. นายกิจจา ผลภาณี ๔. นายสุพร จันท์พวง
๕. นายวีระกร คำประกอบ ๖. นายเรวัต สิริกุล ๗. นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต
๘. พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร ๙. พันตำรวจเอก สุธณี คะสุวรรณ
๑๐. นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์ ๑๑. นายอิสสระ สมชัย ๑๒. นางวรศุฉี เชาว์ศิริกุล
๑๓. นายบุญชู วรรณเสถียร ๑๔. นายไพจิตร ศรีวรขาน ๑๕. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
๑๖. นายปัญญา จินตะเวช ๑๗. นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ ๑๘. นายประสิทธิ์
จันทาทอง ๑๙. นายสฤต สันติเมทนีดล ๒๐. นายประวัติ ทองสมบูรณ์
๒๑. นายอภิชาติ อนุกุลอำไพ ๒๒. นายทวี สุภธีระ ๒๓. นายสุเมธ พรหมพันธ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปขอเชิญสมาชิก
กำหนดเวลาพิจารณาของคณะกรรมการชุดนี้ครับ เชิญท่านจตุ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม จตุ ไกรฤกษ์ จากจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ ๖๐ วัน
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๖๐ วัน เมื่อไม่มี
ความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมเสนอให้กรรมการชุดนี้พิจารณาภายใน
๖๐ วัน เป็นอันว่าจบญัตตินี้ครับ ขอเชิญระเบียบวาระต่อไป ขอเชิญท่านจตุ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก กระผมอยากขอ
เสนอเลื่อนญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ ร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายในการ
เข้าเรือนสูง คือเรื่องค่าเบี้ยเลี้ยง ซึ่งจริง ๆ แล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนั้น กระผม
ได้เสนอมาครั้งหนึ่งแล้ว และทางวิปรัฐบาลบอกว่าท่านรัฐมนตรีไม่อยู่ วันนี้
ท่านรัฐมนตรีมาแล้ว และผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสม เพราะว่าจนจะ
เปิดเทอมอยู่แล้ว ถ้าเพื่อล่าช้าไปกว่านี้ รัฐบาลจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
ให้กับประชาชนได้ ด้วยสาเหตุนี้ผมจึงขออนุญาตท่านประธานว่าขอเลื่อนญัตติด่วน
เรื่องที่ ๓ ขึ้นมาพิจารณาก่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุม
แห่งนี้ได้อนุญาตให้นำญัตติด่วนที่ ๓ เรื่อง ขอให้สภาฯ ร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่าย
ในการเข้าเวียนสูง ของคุณจุติ ไกรฤกษ์ กับคณะฯ ขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ

เนื่องจากมีญัตติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ คือญัตติด่วนเรื่อง สถาบัน
การศึกษาเรียกเก็บเงินค่าแป๊ะเจี๊ยะ ซึ่งคุณลำพอง พิลาสัมบัติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๔ ซึ่งทางผมเห็นว่า เป็นเรื่องทำนองเดียวกันน่าจะ
นำมารวมพิจารณาถ้าไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบ
ขอเชิญ เจ้าของญัตติ คุณจุติ

นายจตุ ไรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จตุ ไรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก กระผมและคณะ
 ซึ่งประกอบด้วย ส.ส. สนั่น สุชากุล จากจังหวัดสตูล ส.ส. สาทิตย์ วงศ์หนองเตย
 จากตรัง ส.ส. สมัย เจริญช่าง จากกรุงเทพมหานคร ส.ส. เจริญ คันธวงศ์
 จากกรุงเทพมหานคร และ ส.ส. ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู จังหวัดแพร่ ได้ขอเสนอ
 ยุติคดีวนขอให้สภานั้นร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายในการเข้าเรียนสูง
 ซึ่งค่าใช้จ่ายในการใช้ค่าเล่าเรียนต่าง ๆ เหล่านั้น ท่านประธานครับ ผมอยากจะ
 กราบเรียนท่านประธานดังนี้ว่า ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ ได้บัญญัติไว้ว่า
 การศึกษาอบรมภาคบังคับในสถานศึกษาของรัฐ จะต้องจัดให้โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน
 และโดยทั่วถึงอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังได้ระบุไว้อีกว่า รัฐพึงช่วยเหลือ
 ผู้ยากไร้และด้อยโอกาสให้ได้รับทุนและปัจจัยต่าง ๆ ในการศึกษาอบรมและ
 การฝึกอาชีพ ท่านประธานครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นคือสิ่งที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้
 เป็นหน้าที่ของรัฐบาลซึ่งจะต้องจัดหาให้กับประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ
 ซึ่งเป็นผู้ที่เสียภาษี และภาษีนั่นก็นำมาใช้จ่ายในการจัดหาที่เรียนให้กับประชาชน
 โดยตรง ค่าครองชีพในการที่ส่งลูกหลาน บุตรหลานเข้าเรียนนั้น คงจะเริ่มต้น
 ตั้งแต่ชั้นก่อนวัยเรียน ชั้นประถม ชั้นมัธยมไปจนถึงระดับอุดมศึกษา แต่สิ่งที่ผม
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ค่าครองชีพในการส่งบุตรหลานเข้าไป
 เรียนนั้น ปัจจุบันนี้ประชาชนนั้นมีประสบปัญหามากครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ผู้ที่ด้อยโอกาสแล้วผู้ที่มีรายได้น้อย ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ หรือว่าพนักงาน
 รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ก็ตามที่มีรายได้จำกัด และรายได้ที่แน่นอนไม่ได้ทำธุรกิจ
 สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า สถาบันการศึกษาของเอกชนนั้น
 เวลาเข้าเรียนนั้นเขาจะเก็บค่าเล่าเรียนอย่างไร เก็บเงินกินเปล่าอย่างไรรึนั้น
 เราไม่ไปตำหนิเขา เพราะว่าประชาชนนั้นมีที่เลือก คือถ้าเมื่อไม่พอใจสถาบัน
 การศึกษาของรัฐนั้นสามารถไปใช้สถาบันการศึกษาของภาคเอกชนได้ แต่สำหรับ
 ผู้ที่มีรายได้น้อยนั้นคงจะต้องพึ่งสถาบันการศึกษาของรัฐนั้นเป็นหลัก เมื่อเป็นเช่นนั้น
 แล้วท่านประธานครับ สำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยเขามีปัญหา เป็นปัญหานโยบายของ
 กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการนั้นได้มีนโยบาย ๖๐/๔๐ นโยบายนี้
 ได้มอบให้โรงเรียนนั้นรับเด็กในเขตเล่าเรียนส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งนั้นให้
 โรงเรียนพิจารณาตามเกณฑ์เป็นโควตาพิเศษของโรงเรียน ประเด็นนี้ละครับ
 ท่านประธานที่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก สิ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือว่า ผมได้ไปทำการ
 สืบสวน ท่านประธานครับ ทำการสำรวจค่าใช้จ่ายของผู้ที่จะต้องส่งบุตรหลาน

เข้าเรียนหนังสือในสถาบันการศึกษาของรัฐ จะต้องมีชุดเครื่องแบบ เครื่องเรียน
ตำราเรียน ซึ่งสามารถหาได้จากองค์การการค้าครูสภา และก็ตลอดจนตำราพิเศษต่าง ๆ
ที่จะต้องจัดซื้อ ผลปรากฏว่าจากการที่ผมออกไปสำรวจนั้น ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
เหล่านี้เพิ่มขึ้นมาก มากเกินกว่าค่าใช้จ่ายที่เขามีนั่นจะตามได้ทัน ยกตัวอย่าง
โดยเฉลี่ยแล้วข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือว่าผู้ใช้แรงงาน ผู้ด้อยโอกาสนั้น
รายได้เขาที่ได้เพิ่มนั้นประมาณ ๕ เพอร์เซ็นต์ ถึง ๙.๓ เพอร์เซ็นต์ แต่ว่าค่าใช้จ่าย
ไม่ว่าจะเป็นตำราเรียนขององค์การค้าก็ตามได้ขึ้นราคาไปโดยอ้างว่าต้นทุนในการผลิตสูง
ได้ขึ้นไปประมาณ ๘ เพอร์เซ็นต์ ถึง ๑๕ เพอร์เซ็นต์ หนังสือภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็น
ตำราเรียนซึ่งเป็นวิชาบังคับและกระทรวงศึกษาฯ นั้นได้บังคับให้ใช้ ให้สอนในโรงเรียน
ต่าง ๆ เหล่านี้ ตำราภาษาอังกฤษที่พิมพ์กันขึ้นมาใหม่นั้นราคาสูงขึ้นไปถึง ๓๐ เพอร์เซ็นต์
ครึ่งท่านประธาน ส่วนเครื่องแบบนักเรียนนั้นได้ขึ้นไปมาก ราคาสูงขึ้นไป ๒๐ เพอร์เซ็นต์
ถึง ๒๘ เพอร์เซ็นต์ ประเด็นนี้คือสิ่งที่ผมเป็นห่วงว่าคนที่มียาได้น้อยนั้นจะมีปัญหา
กระทบมาก ถ้าเมื่อกระทรวงศึกษาธิการก็ดี กระทรวงพาณิชย์ก็ดี หรือแม้กระทั่ง
กระทรวงการคลังซึ่งมีหน้าที่จัดสรรงบประมาณต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ดูแลเขา
อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง -----

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

จงถนอม ๓๐/๑

ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ว่า ในระดับศึกษา พวกเรา ส.ส. นี้ก็ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในเขตเลือกตั้งบ้าง แล้วก็ไม่ใช่เขตเลือกตั้งบ้าง ที่เขาทราบดีว่า เราเป็นสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่รับฟังเรื่องราวร้องทุกข์ของคนที่เป็นเจ้าของประเทศ ของคนที่เป็นผู้ที่จ่ายเงินเดือนเราอยู่ทุกวันนี้ ท่านประธานครับ ผมจะยกตัวอย่างให้ฟังว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ใกล้ ๆ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยนั้นเอง เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดหน่วยงานของรัฐ คือกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่านโยบายในการรับเด็กปีนี้มีปัญหามาก ปัญหาก็คือว่า ความเสมอภาคในโอกาสและความเสมอภาคในทางกฎหมายนั้น รัฐหรือผู้บริหารของรัฐนั้นได้ให้เขาเท่าเทียมกันหรือไม่ กระผมยกตัวอย่างว่า เด็กที่อยู่โรงเรียนเดียวกันจากที่อื่นจะมาเข้าต่อโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งนี้ คนที่มีคะแนนดีเรียนมา ๓ กว่าตลอด เข้าโรงเรียนนี้ปรากฏว่าเงินบริจาคคนนั้นไม่มี มีใบให้กรอกฟอร์มว่าผู้ปกครองจะบริจาคเท่าไร ผู้ปกครองก็เห็นว่าลูกหลานเขานั้นเรียนดีอยู่แล้ว เกรด ๓ กว่า ก็กรอกไปอย่างขวน ๆ ว่า ๑๐๐ บาท แต่ในขณะที่เดียวกัน เพื่อนเรียนที่อยู่ในห้องเดียวกันสอบซ่อมตลอดเวลา แต่บังเอิญว่าเกิดมาบุญหล่นทับ สอบซ่อมตลอดเวลา แต่ปรากฏว่าเข้าโรงเรียนนี้ได้ท่านประธาน และท่านประธานจะให้เด็กเขานึกอย่างไร แม้กระทั่งข้าราชการรัฐสภา ผมจะไม่บอกว่าวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร มีลูกจะต้องเข้าโรงเรียนมัศึกษาดังของรัฐ แต่ว่าบอกเป็นข้าราชการไม่เคยโกงใคร ตั้งแต่มาเป็นข้าราชการ ไม่มีปัญญาไปเสียเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้ลูกไปเข้าเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา นี่คือน้ำตาของคนจน นอกจากนั้นสิ่งที่ผมได้เจอกับตัวเอง ไปร้องเรียนที่พรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็บอกกับผมด้วยบอกว่า คุณไม่ใช่ ส.ส. กรุงเทพฯ ก็ตาม คุณรับเรื่องของฉันไปแล้ว ฉันจะเปิดวิทยุฟังว่าเอาเรื่องฉันนี้มาเล่าให้กับรัฐบาลฟังหรือไม่ เป็นเรื่องที่น่าสลดใจครับท่านประธาน เป็นผู้หญิงอายุ ๕๐ กว่า ๆ เดินเข้าไป แล้วก็เอาสมุดพกของลูกให้ดู ที่เรียนมาเกรด ๓.๘ ตลอด จะไปเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปรากฏว่าไม่มีเงินบริจาคโรงเรียน ๕๐,๐๐๐ บาท ผมถามเขาบอกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท ที่ผมฟังดูไม่มากเทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ เขาบอกว่าคุณ ฉันอาชีพตัดเย็บปะเสื้อผ้าตามป้ายรถเมล์ ฉันจะหาเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทนั้นมาจากไหน ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมเล่ามานี้เป็นข้อเท็จจริงทั้งนั้น และนอกจากนั้นยังมีโรงเรียนในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัย คือโรงเรียนสาธิต ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ฮิตมาก ในกรุงเทพมหานคร กระผมจะไม่กล่าวว่าโรงเรียนสาธิตนี้ตั้งอยู่ที่ใด แต่ตั้งอยู่ในถิ่นที่ผู้มีสัดต่างคนนั้นอยู่กันเยอะ ท่านประธานครับ โรงเรียนนี้พ่อ แม่ บิดาเป็นข้าราชการ

มารดานั้นประกอบธุรกิจส่วนตัว ถึงเวลาโรงเรียนมีงานจะจัดรับผู้ใหญ่ใคร ร้านดอกไม้
 เขาไปจัดให้เสร็จเรียบร้อยหมดทุกครั้งที่ตลอดปีที่ผ่านมา แล้วก็พี่สาวเรียนอยู่แล้ว
 ในโรงเรียนนี้ ปรากฏว่าน้องสาวจะเข้า ไม่ได้ เพราะเขาบอกว่า เขาไม่มีปัญญา
 ไปสู้ราคา ท่านประธานทราบไหมครับ เหมือนกับเปิดประมูลตลาดค้าสัตว์อย่างใดอย่างหนึ่ง
 ๓๐๐,๐๐๐ บาท ผมอยากจะถามว่า คนที่เป็นข้าราชการที่ไม่เคยโกงชาติโกงแผ่นดินเลย
 จะเอาเงินที่ไหนมาเสียให้กับลูกเรียน แล้วสิ่งที่ผมห่วงอย่างมากเลยครับท่านประธาน
 ว่าสิ่งเหล่านี้อย่าไปมองเพียงแค่ว่าเป็นการเรียกเงิน เงินกินเปล่า หรือเป็นเงิน
 แปะเจ๊ยะ ซึ่งเป็นสิ่งธรรมดาในสังคมไทย ไม่ใช่ครับ ท่านประธานทราบนะครับ ว่าเด็ก
 จบ ป. ๖ จะเข้า ม. ๑ จบ ม. ๓ จะเข้า ม. ๕ รู้ว่าพ่อ แม่จะต้องไปวิ่งหาสตางค์มา
 จ่ายเพื่อที่เรียนของเขา แล้วท่านประธานคิดดูครับ เด็กเห็นว่าพ่อ แม่ต้องหาเงินมาเสีย
 ค่าแป๊ะเจ๊ยะต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เหมือนกับว่าเห็นวิธีการโกงตั้งแต่เด็ก เมื่อเห็นวิธีการโกง
 ตั้งแต่เด็กแล้ว ท่านลองนึกดูว่าคนที่เป็นหัวอกข้าราชการ ไม่มีใครในโลกนี้จะรักมากไปกว่า
 ลูกของตัวเอง ก็เหมือนกับไปบังคับว่า ถ้าเผื่อจะเอาลูกให้มีการศึกษาที่ดี มีหลักประกันที่ดี
 ต้องบังคับให้ข้าราชการที่ซื่อสัตย์ต้องไปโกงมาด้วย เพื่อหาเงินนั้นมาจ่ายเป็นค่าแป๊ะเจ๊ยะ
 ให้ลูกนั้นได้เรียนในโรงเรียนการศึกษาที่ดี ท่านประธานครับ ถ้าเผื่อเด็กอายุอยู่ ป. ๖
 เข้า ม. ๑ รู้ว่าระบบเป็นตั้งแต่นี้ พ่อเขาโตขึ้นไป เขาก็ต้องโกงตามไปด้วย ถ้าเผื่อ
 แม่พิมพ์โกง พิมพ์เข้าหลอมออกมาก็ต้องโกงตามไป สิ่งนี้คือสิ่งที่ผมเป็นห่วงว่า กระบวนการ
 ศึกษานี้กำลังเพาะ บ่มเชื้อที่ไม่ดีให้กับสังคม-----

กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในรายงานที่สภาได้สรุปให้กับสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ระบุไว้เลยครับท่านประธานว่า เงินแป๊ะเจี๊ยะที่สะสมอยู่ปี ๆ ปีหนึ่งตกประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน ท่านลองนึกดูกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกระทรวงที่บ่ม เพาะจริยธรรม คุณธรรม ยังหาकिनขนาดระดับนี้ แล้วท่านประธาน เห็นว่าถ้าเพื่อรัฐบาลนี้ปล่อยไปอย่างนี้ กระทรวงอื่นที่ไม่ใช่บ่ม เพาะคุณธรรม จริยธรรม ไม่ได้เป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือครับ แล้วบ้านเมืองจะไปอยู่ที่ไหนต่อไปนี้ ประชาชนเขาโกรธมาก แล้วก็น้อยใจว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำไปนั้นภาษีก็เสียตามเวลา เสียเต็มเม็ดเต็มหน่วย คนที่ทำงาน ราชการถูกเก็บภาษีหักเป็นรายเดือน ไม่มีทางเลี่ยงภาษีได้แบบพ่อค้า เขาบอกว่า สิ่งที่เขาเห็นมันน่าทุเรศอยู่แล้ว โกงหิน โกงตึก โกงจวนดาวเทียม แต่สิ่งที่ทน ไม่ได้ที่สุดคือการที่โกงแม้กระทั่งอนาคตของเด็ก สิ่งเหล่านี้คนที่เป็สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรนั้นจำเป็นถึงแม้ว่าจะไม่เต็มใจก็ตาม จำเป็นจะต้องนำสิ่งเหล่านี้ มาพูดในสภา มาพูดให้รัฐบาลนั้นได้ยินว่า รัฐบาลนี้ประชาชนเขากล่าวหาว่า เป็นรัฐบาลต่างตอบแทน มีรัฐมนตรีบางคนนั้นหากินกับเด็กนั้น ผมไม่อยากจะ เกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา ไม่อยากเห็นและไม่อยากจะได้รับรู้ด้วยว่ามันเป็นสิ่งที่ เรื่องเป็นจริง แต่สิ่งที่ผู้แทนฯ นั้นจะปฏิเสธไม่ได้คือ ชาวบ้านนั้นเขาจ้างเรามา เสียภาษี เงินเดือนเรากินจากเขา พวกเรานั้นต้องมีจิตสำนึกว่า อย่างไรก็ตาม นายต้องใหญ่วันยังค่ำ ฉะนั้นวันนี้ ส.ส. หลายท่านรวมทั้งคณะของผมนั้นได้นำ ปัญหาขึ้นมาสู่สภาแล้วหวังว่าจะมีการถกเถียงกันโดยเปิดอกและเอาข้อเท็จจริง มาพูดกัน แล้วว่าจะแก้ปัญหานี้ให้กับเจ้าของประเทศเขาได้อย่างไร ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านปัญจะ เกสรทอง ครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน ขออนุญาต

คุณลำพองเจ้าของสถิติเสนอก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นึกว่าท่านเสนอด้วย

เชิญท่านลำพอง

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมไม่ได้เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านลำพองครับ

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครราชสีมา

พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ กระผมและคณะประกอบด้วย คุณประสพ บุษราคัม
 คุณประชาติปไตย คำสิงห์นอก และคุณธรรมนุญ เจริญดี ได้เสนอญัตติด่วนเรื่อง
 สถาบันการศึกษาเรียกเก็บค่าแยะเจียะ ท่านประธานที่เคารพ คำว่า แยะเจียะ นี้
 ตัวกระผมเองรู้สึกที่ใช้คำพูดนี้ค่อนข้างจะตะขิดตะขวงใจ เพราะคำแปลจริง ๆ นั้น
 ไม่ทราบ แต่ทราบว่า เป็นเงินที่เรียกกินเปล่า เป็นค่าตอบแทน ท่านประธานที่เคารพ
 ในวันแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อสภาผู้แทนราษฎร ท่านนายกรัฐมนตรีและ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ฯพณฯ สุขวิช รังสิตพล ได้แถลงว่า
 รัฐบาลนี้จะเปิดการขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ๙ ปี ท่านประธานที่เคารพครับ
 นี่คือภาคบังคับ ขอกราบเรียนว่าข้อเท็จจริงที่เป็นข่าวและที่ประชาชนพูดมากที่สุด
 และเดือดร้อนที่สุดในขณะนี้คือบิดา มารดา จะต้องหาเงินค่าแยะเจียะที่จะให้ลูกได้มี
 โอกาสได้เข้าโรงเรียน ผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า เด็กในโรงเรียน
 เอกชนที่จะต้องเสียค่าแยะเจียะในปัจจุบันนี้ในขณะนี้กำลังจะเสียอยู่เดี๋ยวนี้นี้นประมาณ
 ๙๐,๐๐๐ คน และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา -----

และโรงเรียนสาธิตประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ที่เป็นตัวเลขที่เก็บมาได้จะมากหรือ
 หย่อนกว่านี้ก็คงจะเป็นเพียงเล็กน้อย ผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า
 ผมได้อ่านหนังสือพิมพ์ในอัตราค่าที่เก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะจากบุตรหลานที่จะต้องไป
 เข้าโรงเรียน อ่านแล้วก็รู้สึกตกใจมาก ท่านประธาน ขออนุญาตอ่านตามที่ทราบ
 จากหนังสือพิมพ์นะครับ ท่านประธาน โรงเรียนสาธิตทุกสังกัด ซึ่งท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติบอกว่าเป็นโรงเรียนที่อิตที่สุดในปัจจุบันนี้ ในอัตราค่าเก็บระหว่าง
 ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท โรงเรียนมัธยมปีที่ ๑ และมัธยมปีที่ ๕ ใน
 โรงเรียนที่มีชื่อเสียงในกรุงเทพฯ ในอัตราเดียวกันกับโรงเรียนสาธิตคือ ประมาณ
 ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนั้นโรงเรียนรอบนอกเก็บอยู่ในระหว่าง
 ๕๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นอัตราในกรุงเทพฯ ที่นี้
 อัตราต่างจังหวัดจะมีอยู่ โรงเรียนที่สามารถจะเก็บได้นั้น จริง ๆ แล้วมีอยู่
 ๓ ประเภท ๑. โรงเรียนประจำจังหวัดชายเดิม โรงเรียนประจำจังหวัดสตรี
 และโรงเรียนอนุบาล ซึ่งอยู่ในระหว่าง ๒๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ บาท แล้วแต่
 สภาพพื้นที่ที่สามารถที่จะดำเนินการได้ นอกจากนี้อัตราการเก็บขยายวงกว้าง
 ไปตามโรงเรียนในสังกัดอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศที่มีชื่อเสียงที่สามารถจะ
 เก็บได้ระหว่าง ๕,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท แล้วแต่สามารถจะดำเนินการได้
 ท่านประธานที่เคารพครับ โรคแป๊ะเจี๊ยะนี้ระบาดพอกับโรคเอดส์ ท่านประธาน
 ไปทุกหนทุกแห่งทั้งในชนบทและในตัวเมือง ผมอยากจะกราบเรียนว่า ไม่ว่า
 ข้าราชการครู ไม่ว่าการโรง ไม่ว่าชาวไร่ ชาวนา ที่ส่งลูกเข้าไปเรียนต่อใน
 โรงเรียน ผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐบาลได้ประกาศแล้วว่าจะจัดการศึกษา
 ให้ฟรีหรือการศึกษาภาคบังคับนี้จะต้องเสียเงิน ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
 มีวันหนึ่งการโรงได้มาบอกผมว่า ท่านผู้แทน ผมขอยืมเงินสัก ๑๐,๐๐๐ บาท จะ
 เอาลูกไปเข้าโรงเรียน การโรงยังต้องหาเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วพวกครูด้วยกัน
 ก็บอกว่า ครูด้วยกันก็ยังเก็บ ท่านประธานครับ โรงเรียนเดียวกันก็ต้องเสียด้วย
 นี่คือลักษณะความเป็นมาที่พี่น้องประชาชนทุกสาขาอาชีพ การเก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะนี้
 ไม่ใช่เก็บจากผู้มีจิตศรัทธาบริจาคนะครับ เก็บเป็นรายหัว โดยที่กำหนดว่า
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์หลัง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ รับผิดชอบในพื้นที่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์หลังจะต้อง
 เก็บ ส่วนเก็บนั้นจะไปซื้อสื่อการเรียนการสอน หรือเอาไปจัดการศึกษาทั้งหมด
 หรือเปล่านั้น ขอกราบเรียนว่าตรวจสอบยาก เพราะเป็นเงินนอกงบประมาณ
 ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง
 จริง ๆ แล้วด้วยความเคารพ ๗๗๗ รัฐมนตรี ที่กระผมเองและเพื่อนได้เสนอ

สผ ๑๔/๒๕๓๕ (ส. ๒)

กัลยา ๓๒/๒

มานี้ จุดประสงค์จริง ๆ นั้น อยากจะให้ ฯพณฯ รัฐมนตรี ระวังเรื่องนี้
 อย่างเด็ดขาด คือหยุดนะครับ อย่าให้มีคำว่า แป๊ะเจี๊ยะขึ้นในพื้นแผ่นดินไทย
 เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของลูกของหลานเลย ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 ในอดีตที่ผ่านมา ท่านประธาน โรงเรียนแต่ละโรงเรียนนั้น เขามีอิสระที่จะ
 จัดการศึกษาตามปรัชญาของโรงเรียนที่ตั้งเอาไว้ เช่นโรงเรียนที่มีความต้องการ
 ที่จะ เป็นเลิศทางวิชาการ เขาก็พยายามที่จะเอาเด็กสอบคัดเลือกเลย จากได้
 คะแนนสูงสุดมาต่ำสุดในจำนวนที่เขาต้องการ และถ้าหากโรงเรียนจะรับใช้
 พื้นที่ ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ก็รับในพื้นที่ได้ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีไม่น่าจะต้องไป
 กำหนดว่า ๕๐/๖๐ หรืออะไรก็ตาม-----

สพ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

เสาวลักษณ์ ๓๓/๑

ผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าดำเนินการอย่างนี้เหมือนอย่างในอดีตที่ดำเนินการมา ปัญหานี้จะไม่รุนแรง ท่านประธานที่เคารพ ผมเองรู้สึกได้ยินข่าวหลายต่อหลายเรื่องเกี่ยวกับเงินค่าแป๊ะเจี๊ยะนี้รู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง หลายคนอาจจดหมายท่านรัฐมนตรี เอาจดหมายจากบุคคลสำคัญที่มีอำนาจที่สุดไปให้โรงเรียน เขาไม่ได้สนใจ เขาไม่อ่านหรือครับ เขาถามว่ามีเงินเท่าไร เพราะฉะนั้น ผมกราบเรียนว่า ท่านสั่งได้เลยว่าหนังสือที่เขียนไปถึงโรงเรียนต่าง ๆ ขอให้ฉีกทิ้งเสีย แล้วก็ให้สอยไหม้ ผมขอกราบเรียนท่านประธานได้กรุณาทราบว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่วิพากษ์วิจารณ์กันเป็นอย่างยิ่ง ผมขอกราบเรียนฝากท่านประธานไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่า กระทรวงศึกษาธิการนี้ตั้งมานานนับเป็นร้อยกว่าปี มีรัฐมนตรีหลายท่านบริหารประเทศ บริหารกระทรวงนี้มาหลายต่อหลายท่านก็มีนิคเนมต่าง ๆ กันตามผลงานที่เคยกระทำ ผมขอยกตัวอย่างสัก ๔ - ๕ ท่าน ท่านประธาน ผมขออนุญาตเอ่ยนามด้วยว่า ท่านรัฐมนตรีในอดีตนั้น ท่านหลวงพรหมโยธี สมัยผมเป็นครูใหม่ ๆ ท่านประธาน ท่านเอาตำราแบบเบสิค (Basic) มาใช้ในการสอน แต่ก่อนสอน ก อะ กะ ก อา กา ท่านเอาไปใช้ ด.ช. ปัญญา ด.ญ. เรณู มาใช้ เขาก็เรียกว่า รัฐมนตรีเบสิค ท่านหม่อมหลวงปิ่น เขาก็เรียกนิคเนมท่านว่า ท่านรัฐมนตรีกล้วยไม้ เพราะท่านแต่งกลอนไว้ว่า กล้วยไม้ ออกดอกข้างด้านใด การศึกษาก็เป็นไปเช่นนั้น แต่ออกดอกที่โรงมดเต็น การศึกษา แต่งปั้นเสร็จแล้วสวยงาม ท่านประธาน ท่านคิดหลาย ๆ เรื่อง สร้างจรรยาบรรณ สร้างอะไรต่อมิอะไรขึ้นเป็นประโยชน์แก่กระทรวงศึกษาธิการมาก และอีกท่านหนึ่งพอเป็นรัฐมนตรีแล้วสร้างเสาธงที่สูงที่สุด เขาเรียกว่า รัฐมนตรีเสาธง ผมไม่อยากจะให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีที่ผมเคารพ ติดปากพูดให้ประชาชนอาจจะต่อว่ารัฐมนตรีแป๊ะเจี๊ยะ ทั้ง ๆ ที่ท่านไม่ได้เงินสักสลึง ท่านไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลย เพราะฉะนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าท่านหยุดได้ สิ่งหยุดเสีย แล้วก็ดำเนินการศึกษาที่ถูกต้อง ซึ่งกระผมจะถือโอกาสกราบเรียน ฯพณฯ เสนอแนะในขั้นต่อไป เพราะฉะนั้น เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ประชาชนวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากมาย ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าท่านประธานจะถามในที่ประชุมเดี๋ยวนี้ ผมคิดว่าคงจะไม่มี ส.ส. ท่านใดยกมือให้ท่านรัฐมนตรีว่า เห็นด้วยกับการเก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะเป็นเด็ดขาด คงจะไม่มีท่านประธาน เท่าที่อ่านหนังสือพิมพ์ แม้แต่ในพรรคของท่านเอง ก็มีความเห็นคัดค้านนี้เป็นอย่างมาก ประชาชน ครูบาอาจารย์เดือดร้อนเป็นที่สุด เพราะฉะนั้น ผมเองด้วยความเคารพอยากจะขอกราบเรียน ฯพณฯ ได้นำปัญหานี้ขึ้นมาทบทวนแล้วคิดว่าถ้าหากจะหยุด และไม่ให้มีคงจะเป็นประโยชน์แก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง----

ท่านประธานที่เคารพ ในระบบการศึกษาของไทยเรานั้น ครูบาอาจารย์ เขาเรียกว่า ปุชนิยชน แต่ถ้าปุชนิยชนมาเรียกเก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะเอง ผมรู้สึกว่าเป็นที่น่าละอายใจ ถ้าเป็นโรงเรียนเอกชนนั้นพอให้อภัยได้บ้าง แต่ถ้าโรงเรียนรัฐบาล ท่านเป็นข้าราชการซึ่งอ้างว่าเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีเหรียญตรา มีขีด โต๊ะก็เป็นโต๊ะหลวง โรงเรียนก็โรงเรียนหลวง แล้วมาเก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะจากผู้เข้าไป รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่ประชาชนตะขิดตะขวงใจ เป็นอย่างยิ่ง ท่านประธาน ผมฝากท่านรัฐมนตรีด้วยว่า รู้สึกว่ามันผิดวัฒนธรรม ผิดประเพณี ผิดจิตผืนใจคนไทยเป็นอย่างยิ่ง ผมคิดว่าถ้าหากท่านจะลองหั่งประชามติ ลองโพลล์ (Poll) ดูแล้วรู้สึกที่ประชาชนไม่เห็นด้วยกับ ฯพณฯ เป็นอย่างยิ่ง ฯพณฯ ครับ คนในกระทรวงศึกษาธิการเขามอง ฯพณฯ ว่าเป็นเจ้าชายแปลกหน้ามา เขาอาจจะให้ความคิดซึ่งผมอยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วก็เหมือนกันกับเทวทัตให้ความคิดกับพระเจ้าอชาตศัตรู กว่าที่พระเจ้าพิมพิสารซึ่งเป็นพระราชบิดาได้สิ้นพระชนม์ไปเสียแล้วฉันใด กว่าที่ ฯพณฯ จะเข้าใจปัญหานี้ ฯพณฯ ก็อาจจะถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเช่นเดียวกับพระเจ้าอชาตศัตรูแหละท่านประธาน ผมขอฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีด้วย ผมเคารพจริง ๆ ผมไม่อยากจะให้บ้านเราเมืองเรา เอาการค้ามาเกี่ยวข้องกับการศึกษา เพราะการลงทุนทางการศึกษาจะต้องขาดทุนแน่ ๆ ฯพณฯ อย่าหวังเอากำไรจากการศึกษาเลย ผมอยากจะกราบเรียนว่า การลงทุนเพื่อการศึกษา นั้น กระผมเองมีโอกาสดูงานในต่างประเทศ ประเทศฝรั่งเศส เขาลงทุนต่อหัวสูงกว่าประเทศไทยเรามากถึง ๒๕๐ เท่า เขาเห็นความสำคัญของการศึกษา เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนฝากในจุดนี้ แล้วผมอยากจะฝาก ฯพณฯ อีกอันหนึ่งว่า ในกรณีที่โรงเรียนเอกชนเขาเรียกค่าแป๊ะเจี๊ยะนั้นเขาผลักระให้กับผู้บริโภค ท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐบาลได้เก็บภาษีโรงเรียน ค่าน้ำ ค่าไฟในอัตราที่ก้าวหน้า ค่าบริการ ไม่ว่าค่าโทรศัพท์ ค่าอะไรต่าง ๆ ในอัตราที่ก้าวหน้า เขาจะต้องผลักระให้กับประชาชนให้กับผู้ปกครองนักเรียน เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นสิ่งที่โรงเรียนเอกชนนั้นอดอดใจเป็นเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าหากว่า ฯพณฯ จะนำไปแก้ไข การเก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะของโรงเรียนเอกชนอาจจะต้องลดลง สิ่งสำคัญที่หนึ่งผมอยากจะกราบเรียนเสนอแนะ ฯพณฯ ว่า ถ้าจะให้เลิกการฝากโรงเรียน เลิกแป๊ะเจี๊ยะ แล้วก็ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มากที่สุดนั้น

สผ ๑๘/๒๕๓๘ (ส. ๒)

รพีพร ๓๘/๒

ผมขอกราบเรียนว่า ขอให้ท่านนำเรื่องคุ้มครองการศึกษามาใช้ในประเทศไทยจะได้ผลเป็นอย่างไร ผมคงจะไม่เสียเวลาอธิบายว่าคุ้มครองการศึกษานี้เขาจัดกันอย่างไร เพราะ ฯพณฯ ก็คงจะทราบดีอยู่แล้ว ขอฝากไว้ด้วย และหวังใจอย่างยิ่งว่า ทางรัฐบาลคงจะไม่เอาชนะคะคาน ถือว่าข้อเสนอนี้เป็นของฝ่ายค้าน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้ารัฐบาลไม่ละอายใจต่อคำแถลงนโยบายว่า รัฐบาลได้ประกาศแล้วว่า จะจัดการศึกษาฟรี การศึกษาภาคบังคับจนถึง ๘ ปี และขอกราบเรียนว่า รัฐบาลจะต้องเลิกเป็นเด็ดขาดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ผมขอกราบเรียนฝาก ฯพณฯ ไว้เพียงเท่านี้ เพราะมีหลายต่อหลายท่านคงจะอภิปรายในเรื่องนี้ ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านปัญจะ เกสรทอง ครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคชาติพัฒนา กระผมมีความดีใจเป็นอย่างยิ่งที่บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เห็นคุณค่าของการศึกษา และได้เสนอญัตติด่วนเรื่องขอให้สภาพิจารณาแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายในการเข้าเรียนสูง (แป๊ะเจี๊ยะ) แล้วก็มีทั้ง ๒ พรรค คือพรรคประชาธิปัตย์และพรรคชาติพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนว่า การศึกษานั้นเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศในการที่จะสร้างบุคลากรของประเทศในอนาคต -----

เพราะฉะนั้นในเมื่อเป็นดังนี้ และรัฐบาลก็ได้แถลงนโยบายอย่างเด่นชัด มีทั้งหมด ๑๔ ข้อ เพราะฉะนั้นในการเข้าเรียนในปีนี้เป็นเรื่องแปลก เป็นเรื่องฮือฮา กันอย่างมาก ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายใหม่ขึ้นมา เปิดโอกาสให้โรงเรียนต่าง ๆ นั้นสามารถที่จะเรียกเงินพิเศษจากบรรดาผู้ปกครองได้ ซึ่งที่ผ่าน ๆ มาทุกรัฐบาลนั้นพยายามที่จะสกัดกั้นโรงเรียนเอกชนไม่ให้เรียกเงิน ค่าใช้จ่ายในประเภทนี้ ผมไม่อยากจะเรียกแป๊ะเจี๊ยะนะครับ ป้องกันทุกวิถีทาง แต่มา ปีการศึกษาปีนี้ รัฐมนตรีว่าการฯ ท่านใหม่ท่านเข้าไปบริหารกระทรวงศึกษาธิการ ท่านกลับมีนโยบายเปิดโอกาสให้โรงเรียนสามารถที่จะเรียกค่าใช้จ่ายได้ ที่กระผม กล้ากล่าวอย่างนี้เพราะบรรดาอาจารย์ต่าง ๆ เป็นผู้ชี้แจงว่าทางกระทรวงไม่ปิดกั้น เปิดโอกาสว่าโรงเรียนใดจะสามารถเรียกค่าใช้จ่ายเพิ่ม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใน โรงเรียนได้ โดยอ้างว่ารัฐบาลไม่สามารถอุดหนุนเงินในการศึกษานั้นเพียงพอ โรงเรียนจำเป็นที่จะต้องหาทางช่วยตัวเอง แต่ท่านประธานที่เคารพ อย่าลืมนะว่า งบประมาณแผ่นดินในปี ๒๕๓๔ นั้นถ้ากระผมจำไม่ผิด กระทรวงศึกษาธิการได้เป็น ลำดับ ๒ ของงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด เพราะฉะนั้นการจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ ของกระทรวงนั้นเราไม่อาจไปล่วงรู้ได้ ผมไม่เห็นมีความเปลี่ยนแปลงเลย การจัด งบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ ผมขอกราบเรียนว่าผมก็เคยไปนั่งอยู่ระยะสั้น ๆ เหมือนกันเป็นบล็อก (Block) บล็อกเดิมตรงนี้ เสร็จแล้วท่านก็แก้เป็นแต่ตัวเลข ก็แบบเดิมอยู่นั้น แต่สิ่งจำเป็นหรือสิ่งขาดแคลนนั่น กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นอันนี้จะไปเปิดโอกาสให้โรงเรียนต่าง ๆ เรียกค่าใช้จ่ายได้นั้น กระผม คิดว่าเป็นการสร้างภาระ ผลักภาระให้แก่ผู้ปกครอง ถ้าหากในกรุงเทพมหานครนี้ หรือปริมณฑลนั้นอาจจะเป็นไปได้ แต่ถ้าย้อนไปดูนักเรียนซึ่งอยู่ต่างจังหวัด ผู้ที่ยากไร้ ผู้ที่ไม่มีเงินทองที่จะเล่าเรียนนั้น จะไปทำอย่างไรครับ ในกรุงเทพฯ เรียกกันเป็น แสนบาท เป็นหมื่นบาท แต่ในต่างจังหวัดเพียง ๕,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ก็แทบจะไม่มีปัญญาชำระแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่ทราบว่านโยบาย ๑๔ ข้อของ รัฐบาลนั้นไม่ได้มีข้อใดเลยที่จะให้มีการเปิดโอกาสให้โรงเรียนต่าง ๆ เรียกร้อง อย่างในปีนี้มีอีกสิ่งคือผู้ปกครองต่าง ๆ พยายามโอดโอยกันเป็นจำนวนมาก ทุกหน ทุกแห่ง เพราะฉะนั้นกระผมแปลกใจเหมือนกันว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ท่านไปกำหนดนโยบายเป็นข้อ ๑๔ เพราะรัฐบาลนั้นมี ๑๔ ข้อ นโยบายในการศึกษา ท่านคงจะไปเพิ่มเป็นข้อ ๑๕ หรือท่านอาจจะติดนิสัยนักธุรกิจ ซึ่งประสบผลสำเร็จ มาจากการเป็นผู้จัดการใหญ่บริษัทคาลเท็กซ์ สร้างความร่ำรวยให้แก่ บริษัทนั้นอย่างมหาศาล ก็เลยหันเอาด้านธุรกิจนั้นมาใส่กับการศึกษา โดยไม่ได้

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

กนกวรรณ ๓๕/๒

คำนึงถึงความทุกข์ยากของบรรดาผู้ปกครอง หรือผู้ยากจนในต่างจังหวัด ผมจะไม่พูด
ในกรุงเทพมหานคร ถ้าพูดแล้วปัญหามาก เพราะฉะนั้นต่างจังหวัดนั้นทุกแห่ง -----

- ๓๖/๑

และประการที่ ๒ เรื่องการจับสลาก ดังที่ท่านทั้งหลายก็พูดมาแล้ว คนเรียนดี มีปัญญา ไม่สามารถจะเข้าเรียนได้ เพราะอยู่ในเขตห่างไกลโรงเรียน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นสิ่งที่จะต้องแก้ไข หรือว่าท่าน ได้รับนโยบายในคณะรัฐมนตรีมาว่าให้เพิ่มเป็นข้อ ๑๕ เสีย งบประมาณเรา ไม่ค่อยจะพอ ก็พยายามเรียกเอาจากผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องมาเพิ่มภาระเข้าอีก อันนี้ผมก็ไม่ทราบได้นะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นสิ่งที่แปลก รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มานั้น พยายามสกัดกั้นในเรื่องค่าใช้จ่าย ในเรื่องแป๊ะเจี๊ยะโรงเรียนเอกชน เดียวนี้ โรงเรียนรัฐบาลเปิดให้มีการเรียกค่าใช้จ่ายได้ กระผมขอกราบเรียนว่ามีบรรดา ผู้ปกครองหลายคนเข้ามาหาผม ผมก็ติดต่อไปยังผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการถาม อย่างไรทราบไหมครับ ท่านปัญจะพี่เอาเดี๋ยวกมาฝากจะมีเงินค่าใช้จ่ายบ้างไหม ผมบอกท่านกล่าวพูดอย่างนี้หรือ ผมพัฒนาโรงเรียนให้ท่านตั้งปีละเท่าไร สร้างถนน คอนกรีตให้ ทำสนามฟุตบอลให้ ท่านจะมาเอาเงิน ๕,๐๐๐ บาทหรือ ผมบอก ผมไม่ให้เข้าหรอก เขาไม่ได้เรียนก็ไม่ได้เรียน ไม่ใช่ลูกผม แล้วอย่างนี้เมื่อทุกปี ไม่มี เพราะปีนี้ไปเปิดโอกาส พวกเหล่าบรรดาครูต่าง ๆ ก็พยายามเอาโอกาสนั้น ที่จะพยายามแสวงหาเพื่อที่จะพัฒนาสร้างความเจริญให้โรงเรียนนั้นแข่งขันกัน แล้วจะได้ขึ้นได้เงินเดือนสูงขึ้น เพราะฉะนั้นอันนี้ผมก็เป็นห่วงว่า รัฐบาลนี้เข้ามานั้น อย่างมาสร้างปัญหาให้แก่ผู้ยากจนเลย ท่านบอกท่านจะพัฒนาการศึกษา ๖ ปี เป็น ๙ ปี แล้วอย่างนี้ใครจะไปสามารถเรียนได้ครับ ท่านไปดูผู้ปกครองบางคนไม่มีไร่ ไม่มีนา เข้าก็หาบตะกร้าออกไปไป เก็บผักเก็บหญ้ามาขายได้วันละ ๖๐ - ๗๐ บาท แล้วอย่างนี้เขาจะไปมีเงิน ๕,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาทไปเสียได้อย่างไร หรือเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทได้อย่างไรครับ ท่านต้องดูมุกกว้าง ท่านน่าจะดูว่าผลสำเร็จในการธุรกิจ ของท่าน แล้วจะเอาเข้ามาผนวกกับการบริหารกระทรวงศึกษาฯ นั้น ผมว่าไม่น่าจะ ถูกทาง ผมจะตำหนิไปจนถึงนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลน่าจะดูแลเรื่องนี้ น่าจะกำหนดนโยบายไว้แน่ชัด เพราะว่าการจะกระทำอย่างนี้เป็นที่เดือดร้อนแก่บรรดา ผู้ปกครอง เพราะฉะนั้นผมก็คงจะฟังคำตอบจากท่านว่าท่านอาจไม่ได้สิ่ง แต่อธิบดี กรมสามัญศึกษาเป็นคนสัมภาษณ์หนังสือพิมพ์บอกว่า โรงเรียนมีความจำเป็นที่จะต้อง ใช้จ่ายเงินมากในการจะไปพัฒนาไปบำรุง งบประมาณไม่พอ เพราะฉะนั้นอันนี้ งบประมาณไม่พอนั้นไม่ได้เป็นความผิดผู้ปกครองเลย ผู้ปกครองเขาไม่รู้เรื่อง เขามี หน้าที่ที่จะส่งบุตรหลานเขาเรียน เป็นหน้าที่ของรัฐบาล แต่กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็น อย่างนั้น เพราะงบประมาณของรัฐบาลจัดให้มันอยู่ในลำดับ ๒ ในปี ๒๕๔๐ นี้ก็ลำดับ ๒ แต่การที่กระทำอย่างนั้นเป็นเรื่องซึ่งเพิ่มเติมนโยบายของท่านเข้าไปเอง เอาละครับ

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

ภาวดี ๓๖/๒

รัฐบาลที่ผ่านมาก็ยังไม่เคยประกาศอย่างนั้น ไม่เคยกระทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
 เดียวนี้ผมเองก็อยากจะทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด ที่ท่านจะบอกว่าจะส่งเสริม
 การศึกษาในบรรดา ๑๕ ข้อ ผมจะไม่เสียเวลาอ่าน แต่จะขยาย ๖ ปี เป็น ๔ ปี
 จะขยายไปได้อย่างไร จะหาคนเรียนที่ไหน กระผมบอกชัดเจนไหมว่า ในนโยบายท่านจะ
 ส่งเสริม หลายข้อในข้อนี้ แต่เสร็จแล้วท่านไปเรียกเงินเข้าพิเศษ แล้วคนยากไร้
 จะเอาเงินที่ไหนเรียน ถ้าทุกคนมีฐานะอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ไม่มีปัญหา อย่างว่าแต่ ๕,๐๐๐ บาท ว่าแต่หมื่นบาท เลขครึ่ง ๒๐๐,๐๐๐ บาท
 ๓๐๐,๐๐๐ บาท ก็เสียได้ แต่ฐานะของบุคคลนั้นไม่เท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผม
 ขอกราบเรียนว่าอันนี้ขอจะฟังแนวนโยบายของท่าน เพราะรู้สึกอึดอัดกรรมสามัญศึกษา
 กระเห็นกระหือริือเหลือเกิน ท่านมหาอะไรที่มาจากกรมการศาสนานั้นแหละครับ รู้สึก
 แกล้งเป็นปีเป็นขลุ่ยเลยนะครับ เอาหัวกระดิกทางใส่รับเลยนะครับ เพราะฉะนั้น
 อันนี้ผมอยากจะขอกราบเรียนบรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ในกระทรวงศึกษาธิการ ท่านต้อง
 ใช้ปัญหาท่านบ้าง สิ่งใดไม่ควรก็ควรจะต้องมีคัดค้าน ชัดแย้งกันบ้าง ไม่ใช่ไปกระทำ
 อย่างนี้ แล้วสร้างภาระปัญหาความเดือดร้อนให้แก่บรรดาผู้ปกครอง บรรดาผู้ยากไร้
 เป็นอย่างมาก-----

เพราะฉะนั้นในวันนี้ ท่านประธาน ผมต้องขอพูดอีกเรื่องหนึ่งซึ่งไม่ได้อยู่ในประเด็นนี้ แต่ผมขียนำติดไปแล้ว แต่เกี่ยวกับการศึกษาเหมือนกัน แต่ญาติผมยังไม่เข้าเพราะอยู่ท้าย ผมไม่กล้าที่จะยกข้ามหัวคนอื่นมา ผมก็เลยขอพูดเสียเลย เด็กไม่มีที่เรียน เดียวนี้ปัญหาใหญ่ทั่วประเทศโดยเฉพาะจังหวัดเพชรบูรณ์ของผมคือวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบูรณ์ปีนี้ประกาศรับนักศึกษา มีผู้สมัคร ๓,๖๒๗ คน ท่านรับได้ ๑,๔๖๕ คน เสร็จแล้วอีก ๒,๑๖๒ คนไม่รู้จะไปเรียนที่ไหน เมื่อปีกลายนี้รัฐบาลของพรรคประชาธิปัตย์ได้ดำเนินการแก้ไข ในขณะที่สภานี้พูดสั่งให้เพิ่มที่นั่ง สั่งให้เพิ่มห้องเรียน สั่งให้เพิ่มภาคการเรียน เพราะฉะนั้นรัฐบาลเองเป็นผู้ประกาศนโยบายบอกว่า เด็กนั้นไม่น่าจะเรียนสายสามัญควรจะมาเรียนสายอาชีพ แต่เดี๋ยวนี้สายอาชีพก็ไม่มีที่นั่งจะเรียน ๓,๖๒๗ คน มีที่นั่งเรียน ๑,๔๖๕ คน รู้สึกว่าจะรับเพิ่มเติมได้อีก ๑๐๐ คน ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าคนยังหาที่เรียนไม่ได้ และท่านประธานที่เคารพ เด็กเหล่านี้เป็นเด็กที่มีผู้ปกครองยากจน ไม่สามารถที่จะไปเรียนโรงเรียนเอกชนได้ เพราะไม่มีค่าหน่วยกิต จังหวัดเพชรบูรณ์ไม่มีโรงเรียนอาชีวะใด ๆ เลย นอกจากจะต้องเดินทางออกนอกจังหวัดไปเรียนที่พิษณุโลก ไปเรียนที่ไหน ค่าใช้จ่ายไม่มีปัญหาจะเสีย เพราะฉะนั้นอันนี้จะเป็นการส่งเสริมการศึกษาอาชีวะไหมครับ แล้วเด็กผู้ปกครองที่ให้นักเรียนเข้ามาเรียนอาชีวะนั้นมีงานทำ พอปี ๓ ปี ๔ บริษัทห้างร้านไปรับที่หน้าโรงเรียนเลยที่จะรับเข้าทำงาน แต่ในเมื่อเป็นอย่างนี้จะทำอย่างไร รัฐบาลนี้จะรับผิดชอบอย่างไรในการศึกษา ถ้าหากว่าไม่มีที่เรียน ๒,๐๐๐ คน ๗๐ กว่าจังหวัดเป็นนักเรียนเท่าไร ที่ไม่สามารถจะมีที่นั่งเรียน แล้วพูดถึงผู้บริหาร พูดจาใหญ่โต ยะโส ผมขอกราบเรียนคนปัจจุบันนี้แหละ คนดี ๆ กลับย้ายหนีผมไปเสีย เอาคนอะไรก็ไม่รู้มาให้ เขาบอกว่าไม่เกี่ยว นักการเมืองไม่เกี่ยวจะมาฝากเด็กฝากเล็กเขาไม่รับผิดชอบ แม้กระทั่ง ส.ส. เอี่ยมไปหาที่โรงเรียนเลยยังไม่ได้ ได้ทราบว่า ส.ส. แก้วโทรศัพท์ไปต่อว่าอะไรต่าง ๆ นานาเหล่านี้ แล้วขอกราบเรียนว่า ถ้าหากการศึกษาไม่พึ่งนักการเมืองจะมีงบประมาณไหม ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ เขาบอกว่าเขาไม่จำเป็นต้องไปสัมพันธ์กับนักการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้น เขาถือว่าเขาเป็นก้นกูดุสิตหรือผู้อำนวยการกองอะไรเขาไม่ทราบ ท่านรัฐมนตรีหันหน้าลงไปดูเสียบ้างสิคนอย่างนี้ แล้วที่ผมไปวิ่งเต้นตัวผมไม่ไปเลย ผมทำหนังสือไป ผมให้เด็กไปติดต่อ คนอย่างผมก็ไม่ไปสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นผมเองจะเอาตัวผมลงไปสัมพันธ์ทำไม ที่ผมช่วยราษฎรผู้ยากไร้ช่วยเหลือที่เขาไม่มีที่เรียน แล้วผมมีกฎเกณฑ์มีหลักเกณฑ์ของผม ทุกคนที่จะมาให้ผมช่วย

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

ประทับ ๓๗/๒

จะต้องมาก่อนสอบ ผมส่งบัญชีไป สอบได้ก็ได้อีก ไม่ได้ก็อยู่ที่ผู้อำนวยการจะมีจิตเมตตา เพราะฉะนั้นอันนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานสภา ควรจะแก้ไขไหม ผมถามว่าควรแก้ไขไหม เป็นรัฐมนตรีว่าการฯ อยากจะแก้ไขไหม เรื่องเหล่านี้รัฐบาลนี้จะแก้ไขไหม เด็กอาชีวศึกษาไม่มีที่เรียนจำนวนมาก แล้วต้นเดือนนี้ก็จะเปิดเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นผมฝากไว้ว่า ท่านจะแก้ไขหรือไม่ ผมนำความมาบอกแก่ท่านแล้ว การสรรหาผู้บริหารนั้นควรจะมีทัศนคติกว้างขวางกว่านี้ ไม่ใช่เห็นนักการเมืองเป็นหมูเป็นแมว มาทำวางตัวปิ้งทำเป็นใหญ่ ผมอยากจะรู้ว่าผู้แทนราษฎรไม่อนุมัติงบประมาณ กระทรวงศึกษาธิการจะมีเงินไหม -----

- ๓๘/๑

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

สธกว.รณ ๓๘/๑

แล้วส่วนตัวผมวิทยาลัยเทคนิคผมไปสร้างสนามฟุตบอลให้ ๖๐๐,๐๐๐ บาท
ผมไปทำถนนคอนกรีตให้ ผมไม่ได้คิดเลยว่าจะทำเพื่อหาเสียง ท่านลองคิดดู
ทำในโรงเรียนหาเสียง ทำเพื่อแก้ไขสร้างความสำเร็จให้แก่วิทยาลัยเหล่านั้น
ทุกโรงเรียนที่ผมเองมีส่วนรับผิดชอบอยู่ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพว่าจะแก้ไขไหม ถ้าแก้ผมจะคอยดู ถ้าไม่แก้ท่านโดนวันที่ ๘ แน่
ท่านรัฐมนตรีผมขอกราบเรียน เมื่อก่อนนี้รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ได้แก้ไข
เงินอนุมัติเงินพิเศษไปให้จัดเพิ่มที่นั่น เพิ่มภาคเรียนภาคเช้า ภาคค่ำ
แต่เดี๋ยวนี้เขาบอกเขาไม่คอย เขาต้องการเด็กที่มีคุณภาพ แต่เขาไม่ได้คำนึง
ถึงเลยว่าผู้ที่ยากจนไม่มีเงินมีทองนั้นจะให้เป็นอย่างไหน แล้วอย่างนี้ท่านจะขยาย
ภาคการศึกษาเพื่อที่จะให้เด็กเรียน ๑๒ ปี อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ และนโยบาย
๑๕ ข้อ ผมขอฝากไว้เพียงแค่นี้ ผมจะดูฝีมือรัฐบาลนี้ ผมจะดูฝีมือรัฐมนตรีว่าการฯ
คนนี้ นักธุรกิจจะแก้ปัญหการศึกษาได้ไหม ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายกรีช กงเพชร

(รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุพัฒน์ครับ

นายสุพัฒน์ ชรรณเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สุพัฒน์ ชรรณเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
ดีใจที่ญัตติด่วนมี ๒ ญัตติ เพื่อขอให้สภาฯร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายใน
การเข้าเรียนสูงขึ้นผิดปกติ ท่านประธาน รัฐบาลนี้ผู้ที่ผู้นำของรัฐบาลไม่เคย
สนใจในเรื่องของการประชุมในวันพุธ และวันพฤหัสบดี ใช้วันพุธหรือวันพฤหัสบดี
วันประชุมสภานั้นไปราชการ อาจจะถือว่าเรียน ๑ ปี ได้ ๖ ขึ้น ก็เป็นไปได้
และท่านประธาน ผมยกตัวอย่างให้เห็นท่านรัฐมนตรี ๒ ท่าน นั่งอยู่ติดกัน
ท่านหนึ่งนั้นขออนุญาตเอ่ยนามท่าน อาจารย์ของผม ชื่อ ๗พลฯ วันมูหะมัดนอร์ มะทา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จบปริญญาโททางการศึกษา เอาไปสร้างสะพาน
เอาไปสร้างถนน สะพาน ถนนทุกทั้งได้ท่านประธาน แต่คนที่อยู่กระทรวงศึกษาธิการ
นั้นต้องเข้าใจการศึกษา เอนักธุรกิจซึ่งคิดเรื่องธุรกิจเอามาดูแลกระทรวงศึกษาธิการ
สร้างคนแล้วทุกทั้งไม่ได้ ตรงนี้เองท่านประธานเป็นความวิปริตของรัฐบาลนี้ คนเป็น
นายฯ ไม่สนใจในเรื่องของการประชุมสภา วันพุธและวันพฤหัสบดีไปราชการ
คนที่รัฐมนตรีคนที่มีความรู้มีความสามารถขาดการบริหารบุคลากร เพราะ
รัฐบาลนี้เชื่อมั่นว่านักธุรกิจสามารถบริหารการศึกษาได้ ท่านประธาน มีประเด็น
อีกมากมายที่ต้องมาพูดคุยกันในวันอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ศึกษาธิการ วันนั้นขอเกริ่นเบา ๆ เพื่อให้ท่านมีความสำนึกว่าเวลานี้ท่านมาอยู่ที่นี้
 ท่านมาสร้างคนไม่ใช่มาสร้างสะพาน อย่าคิดว่า ๑ ปี ขายน้ำมันได้กี่ล้านลิตร
 ได้กำไรเท่าไร การสร้างคนไม่ได้คิดอย่างนั้น รัฐกิจไม่ใช่ธุรกิจ รัฐกิจคือ
 การมุ่งเน้นเรื่องการบริหารนโยบายรัฐบาลประกาศชัดเจนให้ความสนับสนุน
 ทางด้านการศึกษา นั่นคือรัฐกิจ คนจนคนรวยเท่ากัน คนรวยก็มีสิทธิเท่าคนจน
 คนจนมีสิทธิเท่าคนรวย แต่วันนี้คนจนไม่มีสิทธิเท่ากับคนรวย เพราะอะไร
 เพราะสิ่งที่นำมาพูดกันในสภาวันนี้คือคนจนเป็นผู้เสียเปรียบ ผมจึงเรียน
 ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า สิ่งที่กำหนดเป็นนโยบายเอาไว้
 เป็นความผิดพลาด เป็นความล้มเหลวของกระทรวงศึกษาธิการใช้เผด็จการ
 เพราะไม่มาจากการเลือกตั้ง ไม่เข้าใจใช้ไหม จึงทำให้การศึกษาเป็นอย่างนี้
 ท่านประธาน วันนี้ผมได้ยื่นญัตติเข้าสู่ที่ประชุมกรรมาธิการการศึกษา เพราะจาก
 สื่อมวลชนที่ดี การวิพากษ์วิจารณ์คนที่เป็รัฐมนตรี คือการวิพากษ์วิจารณ์นโยบาย
 ของรัฐบาล-----

ใบเรื่องการให้การศึกษาเกี่ยวกับการรับบริจาคเงินให้กับโรงเรียนมัธยมศึกษา
จำนวน ๒๒ โรงเรียนในเขตปริมณฑล นี่เฉพาะในเขตปริมณฑล มีโรงเรียนทั้งหมด
๒๒ โรงเรียนที่เป็นข่าวเป็นคราวทางหน้าหนังสือพิมพ์ มีการสอบถามว่าแต่ละ
โรงเรียนได้ทำอะไร รัฐมนตรีรักษาพยาบาลใหม่ รับจำนวนนักเรียนได้กี่คนในแต่ละ
โรงเรียน ท่านประธาน ท่านประธานกรรมการการศึกษาท่านดอกเตอร์
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านให้ความสนใจในเรื่องนี้ หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาในที่ประชุม
กรรมการในวันนั้น จึงมีมติตั้งนี้เพื่อทราบเรียนท่านประธานผ่านไปทางท่าน
รัฐมนตรีเตรียมข้อมูลให้กับกรรมการด้วย มีมติมาคือให้มีการตรวจสอบว่า
แต่ละโรงเรียนได้รับเงินบริจาคจำนวนเท่าใดในจำนวน ๒๒ โรงเรียน ผมไม่ต้อง
อ่านท่านประธาน ในเขตปริมณฑลที่เป็นข่าวเป็นคราวมาแล้ว ๒. ให้ทางโรงเรียน
มีการแยกแผนงานโครงการที่ใช้จ่ายให้เป็นประโยชน์กับนักเรียนได้อย่างไร
จากการเก็บเกี่ยวเรื่องเงินบริจาคให้กับโรงเรียนต่าง ๆ เหล่านั้นของผู้ปกครอง
ที่ผ่านพ้นมาท่านประธาน ประสพการณ์ตรงมาจากครู ๒ สังกัด ทั้งสำนักงาน
การประถมศึกษาแห่งชาติ ทั้งกรมสามัญศึกษา เหตุการณ์เหล่านี้ไม่ใช่เพียงจะมี
ในรัฐบาลนี้ -แต่รัฐบาลก่อน ๆ นั้นพยายามควบคุมพยายามดูแล พยายามจัดสิ่ง
เหล่านี้ ผมเชื่อมั่นว่าสิ่งเหล่านี้มันก็ไม่ใช่ว่ามีเฉพาะรัฐบาล แต่สิ่งที่มีเกิดขึ้นกับ
รัฐบาลนั้นนั้น นโยบายเป็นการส่งเสริม เมื่อก่อนบอกโรงเรียนเอกชนสามารถ
เก็บได้เท่าไรก็ได้ นั่นหมายถึงประชาชนหรือผู้ปกครองสามารถเลือกเข้าโรงเรียน
เอกชนที่มีชื่อเสียงได้ แต่โรงเรียนที่สังกัดรัฐบาล โดยเฉพาะกรมสามัญศึกษานั้น
ท่านกลับบอกให้ดำเนินการเหมือนกับโรงเรียนเอกชนทำ ถึงเกิดเป็นประเด็นอันนี้
ขึ้นมา จึงเกิดมีการนำมาพูดในสภานั้น จึงเรียนท่านประธานฝากไปยังท่าน
รัฐมนตรี สิ่งกับทางกรรมการต้องการนั้น ขอให้ท่านได้สั่งการให้อธิบดี
กรมสามัญศึกษาได้สำรวจโรงเรียน ๒๒ โรงเรียนในเขตปริมณฑล ถ้าเป็นไปได้
ทั่วประเทศ ว่าโรงเรียนเหล่านั้นเก็บเงินค่าบริจาคได้เท่าไร ผมนำเรียนท่าน
ประธานว่าเงินนอกระบบซึ่งไม่ใช่เป็นเงินบำรุงการศึกษานั้น ที่ผ่านมานั้น
เป็นอำนาจของผู้บริหาร ไม่มีโครงการหรือของท่านประธาน ไม่มีว่าเก็บมาเท่าไร
แล้วมีโครงการอะไรบ้าง จะมีแผนอย่างไร จะปฏิรูปการศึกษาอย่างไร ตรงนี้
ผู้บริหารโรงเรียนต้องการจะไปราชการที่ไหนก็สามารถที่จะล่วงรู้กัน ๒ ท่าน
คือฝ่ายการเงินของโรงเรียนกับผู้บริหารโรงเรียน เหมือนกับเงินของกาชาด
คือไม่ต้องแจ้งประชาชน จัดงานทุกปี รวบรวมเงินบริจาคทุกปี ปรากฏว่าสิ้นปี
ใช้จ่ายงบประมาณไม่มีการแจ้งประชาชน ในโรงเรียนครูผู้สอนไม่เคยรู้ว่า

ที่เก็บนอกระบบมาเก็บมาทำอะไรใช้จ่ายไปทำอะไรให้เป็นแผนสักรับ ผมเชื่อว่า
เป็นประโยชน์ แต่วันนี้ท่านรัฐมนตรีคิดหรือยัง คิดหรือยังว่าต้องการทำให้
เป็นแผนว่าถ้ามานอกระบบจะใช้จ่ายอย่างไรเพื่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียน
อย่างน้อยที่สุดก็เป็นการเฉลี่ยเอาเงินคนรวยมาให้กับคนจนส่วนหนึ่งด้วยใน
สถาบันการศึกษา เพราะนั่นคือเก็บมาเพื่อผลประโยชน์ แต่วันนี้ท่านจะส่งเสริม
ให้เก็บ แต่ไม่ส่งเสริมในการทำโครงการ ผลจึงออกมาเวลานี้คนเดือดร้อน
ท่านประธาน วันที่ ๘ วันที่ ๙ ที่จะถึง เรื่องนี้ทางกรรมาธิการการศึกษา
ได้หยิบยกขึ้นมาแล้วเพื่อให้ทางกระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษาได้สรุป
รายรับทั้งหมด ว่ารับทำอะไร ใช้งบเรียนอะไร เพื่อนำมาสู่กรรมาธิการ

สผ ๑๔/๒๕๓๕ (ส. ๒)

รัตน (๒) ๔๐/๑

ผมอยากจะดูความจริงจัง ความจริงใจของรัฐมนตรีนักธุรกิจมาตรงนี้ สรุปล
ให้ชัดเจน และจะมีแผนอย่างไร นั่นคือความสำเร็จในการจัดการศึกษา
ไม่ได้ถกกันที่รัฐมนตรีครับ แต่อย่างไรที่สุดนั่นคือสะท้อนให้เห็นปัญหาว่า
คนที่มาจากการศึกษา น่าจะดูแลการศึกษา เพราะเข้าใจในเรื่องของรัฐกิจ
ก็คือการบริการประชาชน ในการจัดการศึกษา แต่เวลานี้ธุรกิจจากการศึกษา
อย่างน้อยที่สุด อย่าคิดเรื่องกำไร เพราะคนไม่ใช่เป็นเรื่องการค้าการขาย
แต่คนเป็นเรื่องของการสร้างคน ท่านประธาน คงจะใช้เวลาเพียงแค่นี้
เพราะมีเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านกำลังจะรอการอภิปรายอยู่ จะพบกันวันที่ ๘
ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประสพครับ

นายประสพ บุหราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ประสพ บุหราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ไม่มีปีใดเท่าที่ผ่านมา
ในอดีตว่า ผู้ปกครองเดือดร้อนเหมือนป็นี เดือดร้อนกันทุกหย่อมหญ้า ไปไหนมาไหน
ชาวบ้านก็ด่าสาปแช่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาท่านนี้ ปัญหาก็คือว่า
ทำไมผู้ปกครองจะต้องเสียเงินให้โรงเรียน ชาวบ้านเขาตั้งคำถาม
ถามผมว่า โรงเรียนเป็นของใคร โรงเรียนเป็นของ ผอ. หรือโรงเรียน
เป็นของอาจารย์ใหญ่ หรือโรงเรียนเป็นของประชาชน เวลาผู้ปกครอง
จะไปฝากเด็ก หรือแม้แต่เด็กไปให้ครูสัมผัส คำพูดที่ผมฟังแล้ว ผมรู้สึกสลดใจ
ในฐานะที่ผมเป็นครูเก่า คำพูดว่าอย่างนี้ท่านรัฐมนตรี บอกว่าไปบอกผู้ปกครองเขา
ถ้าอยากจะเรียนต้องเอามา ๒๕,๐๐๐ บาท คำพูดเหล่านี้ท่านประธาน ในชีวิต
ผมเป็นครูมา ๑๗ ปี ไม่เคยได้ยินเลย เพิ่งมาได้ยินในยุคนี้สมัยนี้ จุดนี้เป็นจุดที่
ประชาชนข้องใจอยากจะถาม ขณฯ รัฐมนตรี ว่าการเก็บเงินกินเปล่านี้
ที่เรียกว่าแป๊ะเจี๊ยะ ถ้าภาษารับเหมาเขาเรียกว่าเก็บแป๊ะเจี๊ยะ ไม่รู้แปลว่าอะไร
แต่ภาษาการศึกษาเรียกว่าแป๊ะเจี๊ยะ เมื่อถามผมถามสมาชิกว่า แป๊ะ ถ้าเป็น
ภาษาจีนแปลว่า คนจีนแก่ ๆ ไข่ไหม แป๊ะเจี๊ยะแปลว่าสิ่งที่คนจีนแก่ ๆ กิน
ไข่ไหม ท่านบอกว่าไม่ใช่ จริง ๆ แล้วแป๊ะเจี๊ยะแปลว่ากินเปล่า ถ้าเก็บแป๊ะเจี๊ยะ
แปลว่าหมากินนะครับ ไม่ใช่คนกิน จุดนี้เขาถามว่า แล้วเงินกินเปล่ามันชอบ
ด้วยกฎหมายไหม วันนี้ท่านรัฐมนตรีต้องตอบนะครับว่า เงินกินเปล่าชอบด้วย
กฎหมายไหม แล้วประเด็นที่ ๒ ว่า ถ้าไม่ชอบ รัฐมนตรีจะอย่างไร
ถ้าชอบแล้วเอากฎหมายไหนมารองรับ ถ้าชอบแล้วเก็บเงินไปแล้วใครดูแล
เงินก้อนนี้ สมาคมครูผู้ปกครองบ้านเราไม่เหมือนบ้านเขา ต่างประเทศที่

ฯพณฯ รัฐมนตรีไปจำเขามาที่ค้อท้ออเมริกาว่า สมาคมครูผู้ปกครองเขา
 เขาจ้างครู เขาเสียเงินก็จริง เขาจ้างครู แล้วเขามาดูแล้วครูสอนเด็กใหม่
 ถ้าครูไม่สอนเด็ก เขายื่นซองขาวเลยว่าปี่หน้าเขาไม่จ้างแล้ว แต่สมาคม
 ครูผู้ปกครองเราตั้งขึ้นมาเพื่อเก็บเงินกินเปล่า รวบรวมเงินกินเปล่า
 ฝากเด็กเท่านั้น พอฝากเด็กของตัวเองเรียบร้อยแล้วก็ออกเงินก้อนนั้นให้กับ ผอ.
 แล้วหนีไปเลย ปี่หน้าก็กลับมาเป็นสมาคมครูผู้ปกครองใหม่ เลยกลายเป็นว่า
 สมาคมครูผู้ปกครองบ้านเรา ตั้งขึ้นมาเพื่อหลบเลี่ยงกฎหมาย เพื่อที่จะเรียก
 เก็บเงินจากผู้ปกครอง แล้วมอบให้กับอาจารย์ใหญ่ ผอ. ผมทราบเรียนท่าน
 อย่างนี้ว่า ท่านไปดูอเมริกา อเมริกาคนอยู่ท้องถิ่นไหนเขาให้เรียนตรงนั้น
 ผมเคยไปดูมาแล้วท่านก็ไปดูจุดเดียวกันนั้นแหละ ที่รัฐโอดินิกันที่เขาบอกว่า
 โรงเรียนมัธยมที่ดีที่สุดในโลกอยู่ที่รัฐโอดินิกันที่อเมริกา ผมไปถามเขาว่า
 ถนนเส้นนี้ ที่กทางนี้บ้านแปลงเดียวกันราคา ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญ -----

แต่ซีกทางนี้ราคา ๒๐๐,๐๐๐ เหรียญ ถามว่าแปลนเดียวกัน ทำไมราคาบ้าน
ไม่เหมือนกัน เขาบอกว่า ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญ เด็กที่อยู่ในบ้านหลังนี้จะเข้า
โรงเรียนมัธยมที่ดีที่สุดในประเทศ จะเข้ามหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก แต่ซีก
ทางนี้ ๒๐๐,๐๐๐ เหรียญ แปลว่า (You) จะต้องเข้าโรงเรียนที่มาตรฐาน
ต่ำลงมา นั่นคือความคิดของอเมริกา ท่านเลยไปเอามา ต่อไปนะครับ
ย่านแถวโรงเรียนบดินทร์ โรงเรียนเตรียมอะไร ต่อไปคนรวยก็มาแข่ง มา
ไล่คนจนหนีหมดเลย ในที่สุดสักวันหนึ่งลูกคนรวยก็เข้ามาเต็มทีนั่นท่านไปจำ
เขามา แต่ว่าเมืองไทยเราไม่ใช่อย่างนั้น ผมกราบเรียนท่านเลยนะครับว่า
ปัจจุบันนี้ปัญหามันอยู่ตรงไหน ปัญหามันอยู่ตรงว่าโรงเรียนประถม ทำไมท่าน
ไม่เปิดให้เขาขยายโอกาส เปิดโรงเรียนประถมขยายโอกาสให้เต็มที่ และ
ก็เปิดโรงเรียนมัธยมให้ขยายโอกาสให้เต็มที่ เปิดให้เต็มที่เลย ตอนนั้น
ท่านเปิดไม่เต็มที่ ผมพูดที่สภานี้หลายครั้งเลยนะครับว่ามัธยมเปิดขยายโอกาส
๑๖ ล้าน ได้เด็กมา ๕๐ คน แต่ประถมขยายโอกาส ๑ ล้าน ๖ แสนนะครับ
ได้เด็กมา ๕๐ คน แล้วเด็กก็อยู่ในถิ่นเดิม ปัญหาตอนนี้มันอยู่ตรงนี้นะครับ
ท่านประธาน ถ้าสมมุติว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาฯ ตั้งทบทวนพื้นฐาน
การศึกษา แล้วก็ให้โรงเรียนประถม มัธยมเปิดขยายโอกาสได้เต็มที่ พอขยาย
โอกาสแล้ว ตอนนั้นต้องเข้าใจว่าโรงเรียนประถมเด็กไม่มี ผมไม่อยากจะพูดซ้ำ
แล้วซ้ำอีกนะครับ การคุมกำเนิดได้ผล เด็กประถมไม่มี อาคารเรียนเหลือเพื่อ
เพราะฉะนั้นการขยายโอกาสในโรงเรียนประถม ความเป็นไปได้จะสูงกว่าเพิ่ม
บุคลากร เพิ่มอุปกรณ์การสอนเท่านั้นเอง ผมอยากฝากท่านตรงนี้นะครับว่า
โรงเรียนดี ๆ ในจังหวัด ทำไมเด็กถึงแย่งกันมาเรียน ท่านแก้อย่างนี้ได้ไหม
ท่านจำความคิดผมความคิดเขย ๆ แก่ได้ไหม ว่าปัจจุบันนี้เด็กที่เรียนตามตำบล
ก็ดี ตามอำเภอก็ดี ถ้าท่านเปิดโอกาสว่าเด็กที่เรียนในตำบล เด็กที่เรียนใน
อำเภอ ที่ ๑ - ๒๐ ท่านให้เรียนฟรีเลย ไปเข้ามหาวิทยาลัยฟรีในลักษณะที่ว่า
วิชาที่ขาด เช่น หมอ พยาบาล วิศวฯ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์อย่างนี้
เอาความคิดเหมือนครูสมัยโบราณว่าขาดครู เขาให้ครูจากตำบลจากหมู่บ้าน
ไปเรียน เรียนเสร็จแล้วก็กลับมาเป็นครูที่ตำบลนั้น อันนี้ก็เหมือนกันนะครับ
ถ้าท่านบอกว่าเด็กในตำบลไหน ท่านให้โอกาสเลย ๑ - ๒๐ ให้เรียนฟรี
เลย เด็กในอำเภอไหน ๑ - ๒๐ ให้เรียนฟรีเลย เลือกรเรียน เรียนเสร็จ
แล้วกลับมาอยู่อำเภอนั้น ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วเด็กที่มุ่งจะมาเข้าบดินทร์เออ
เข้าโรงเรียนเตรียมอุดมเออ ซึ่งจริง ๆ แล้ว ๒ โรงเรียนนี้ผมทราบ

ครูไม่ได้สอนหรือกั๊นอยู่เฉย ๆ เด็กมันเรียนเอง เด็กมันเก่งอยู่แล้ว มันวิ่งเร็ว
 อยู่แล้ว ครูไม่จำเป็นต้องสอน เด็กพวกนี้ผู้ปกครองแทนที่จะมุ่งเข้าสู่โรงเรียน
 ที่ว่าดัง ๆ นะครับแล้วลูกตัวเองจะได้มีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัย เด็กพวกนี้จะ
 ขยายกันอยู่ตามตำบล เพราะโอกาสมันเปิดแล้ว จุดนี้นะครับเป็นจุดที่สำคัญที่สุด
 ผมอยากฝาก ขณฯ รัฐมนตรีว่าเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะให้กั๊นนั้น ผมว่า
 เหมือนงมเข็มในมหาสมุทร ผมไม่อยากให้ท่านบรรหารมาพูดบ่อย ๆ เงิน
 ๓,๐๐๐ ล้านบาทนั้น มันไม่พอหรอกคุณจะมา กั๊ แล้วกั๊ก็มีดอกเบี๊ยด้วย ดอกเบี๊ย
 การศึกษากั๊มีนะครับท่านประธาน ผมเพิ่งเคยเห็นประเทศตะวันออกกลาง
 ประเทศมุสลิม ดอกเบี๊ยในธุรกิจเขาก็ไม่มีแต่บ้านเราดันมี ดอกเบี๊ยทางการ
 ศึกษาด้วย ฝากรัฐบาลด้วยนะครับ ถ้าท่านทำอย่างผมว่านี้นะครับ หลายสิ่ง
 หลายอย่างที่ว่า หมอ พยาบาล วิศวะ ดอกเตอร์คณิตศาสตร์ในประเทศไทยเรา
 ท่านรัฐมนตรีทราบไหมครับว่าปัจจุบันนี้มีแค่ ๒๘ คน น้าอับอายนะครับ
 ประเทศไทยทั้งประเทศ มีดอกเตอร์คณิตศาสตร์แค่ ๒๘ คน สิ่งเหล่านั้ท่านส่ง
 เด็กในตำบลนั้นมาเรียนแล้วกลับไปอยู่ ๕ ปี ๑๐ ปี ถ้าผู้ใดไม่ไปอยู่ก็ต้องปรับ
 นี่คืจุดหนึ่งซึ่งผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรี และจุดที่ ๒ ผมเคยพูดหลายครั้ง
 แล้ว เมื่อกั๊นท่านปัญจะ เกสรทอง พูดแล้วว่า เดี๋ยวนั้การศึกษาคือาชีพ ฟั๊นอง
 ประชาชนคนที่ยากจนไม่อยากจะให้ลูกมาเรียนจุฬั ธรรมศาสตร์ เพราะว่า
 พวกนั้นเขาเป็นลูกคนรวย ลูกคนจนจริง ๆ อยากจะเรียนอาชีพ อาชีวศึกษา
 ท่านปัญจะพูดชัดเจนนะครับว่ารับได้แค่พันสองพัน เด็กมาสมัครเป็น ๕,๐๐๐ -
 ๕,๐๐๐ คน ทุกจังหวัดก็เหมือนกันนะครับ-----

เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องนี้น่าจะเป็นเรื่องเร่งด่วน อยากจะให้ ฯพณฯ รัฐมนตรี
เอาเงินที่ท่านจะไปปฏิรูปการศึกษา ขอให้ท่านไปเปิดเรียนอาชีวศึกษาภาคปกติ
ภาคพิเศษ มันหลายรอบนะครับ แม้แต่ฝึกหัดครูก็ดี สถาบันราชภัฏก็ดี ท่านก็เอา
เด็กอาชีวะพวกนี้ไปฝากเรียนที่สถาบันราชภัฏได้ไหม เรียนอะไรครับ เรียนวิชา
สามัญ ไปฝากเรียนที่โน่น ถ้ามันจำเป็นจริง ๆ อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาฯ เอาเด็กไปเรียนศาลาวัดเลย เปิดศาลาวัดเรียนเลย มันไม่
จำเป็นหรอก อย่าเอาเด็ก เดี่ยวนี้การศึกษาบ้านเรามากจะถือเรื่องตึกเป็นเรื่องใหญ่
มีแต่ตึกข้างในไม่มีอะไรเลย ซึ่งผมเคยพูดหลายครั้งว่าลักษณะมีตึกแล้วข้างในไม่มี
อุปกรณ์นั้นะครับ เขาเรียกว่า เอาทองหล่อผ้าชีว การศึกษานี้ น่าจะเอา
ผ้าชีวหล่อทอง แปลว่าอาคารไม่จำเป็นหรอก แต่ข้างในต้องมีอุปกรณ์การสอน
เดี๋ยวนี้อาคารของโรงเรียนประถมเหลือน้อยแล้ว เด็กขาดแล้ว ท่านประธานทราบไหม
ว่าเด็กบางโรงเรียนเล่นฟุตบอลไม่ได้ เพราะว่าเด็กไม่ถึงครบทีมฟุตบอล
เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดที่สำคัญผมไม่อยากจะละเลยตรงนี้ พูดวันนี้แล้วอยากจะให้
เกิดประโยชน์ ไม่ใช่พูดแล้วก็แล้วกันไป ท่านรัฐมนตรีขึ้นมาก็ตอบอ้อมอ้อม ๆ ไป
เสร็จแล้วก็จบกันไป คืออยากจะให้ท่านรัฐมนตรีท่านมาสัญญากับที่ประชุมนี้ว่า
สิ่งที่เดือดร้อนอยู่เดี๋ยวนี้ท่านจะแก้อย่างไร ผมไม่อยากจะเห็นว่าคนที่ในระดับ
อธิบดีก็ดี ระดับปลัดกระทรวงก็ดี มาพูดเรื่องการแก้ปัญหาของการศึกษา ผมอยากจะ
เห็นรัฐมนตรีว่าการฯ รัฐมนตรีช่วยฯ พูดออกมา ท่านอธิบดีท่านนั้นส่วนมากเขาพูดกัน
แต่งงาน รูทีน (Routine) ผมเห็นท่านรัฐมนตรีเชาวริน ผมเห็นหน้าท่านเมื่อไร
ผมก็รู้สึกสะทอนใจ สะทอนใจตรงไหนละครับ คำพูดที่ท่านพูดออกมาผมไม่ค่อย
สบายใจ ท่านบอกว่าชกมวยรายได้ดี ท่านอยากจะให้เด็กไปฝึกชกมวย ผมฟังว่า
รัฐมนตรีช่วยฯ กระทรวงศึกษาธิการท่านอยู่ผิดกระทรวงแล้วกระมังครับ มีแต่ลูกคนจน
เท่านั้นไปชกมวย หรือท่านจะให้ไปแทงสนุกเกอร์เหมือนต้อง คิชย์ฉ่อย อย่างนั้น
ผมว่าสิ่งเหล่านี้มันไม่ใช่สิ่งที่ประชาชนเขาชื่นชม ผมอยากถามท่านประธาน
ท่านประธานเคยเห็นลูกคนรวยคนไหนเอาลูกมาชกมวยแล้วก็ไปเป็นแชมป์โลก
ไม่มีหรอกครับ มีแต่ลูกคนจนทั้งนั้น เพราะฉะนั้นทำไมจะเอาลูกคนจน ถึงแม้จะ
ได้เงินได้ทองก็ตาม แต่ว่าเอาชีวิต เอาเลือดเนื้อเข้าไปแลก ผมไม่อยากจะยิน
ออกจากปาก ฯพณฯ รัฐมนตรี จริง ๆ ก็รักชอบพอกัน ถ้าท่านพูดไปแล้วก็แล้วไป
แต่ว่าคราวหน้าขอร้องอย่าพูดว่า ผมมาอยู่กระทรวงศึกษาฯ ผมจะเอาเด็ก
มาต่อมวย มันเกินไปสังคมไทยเราอาชีพอย่างอื่นซึ่งมีรายได้ดีมันก็เยอะกว่า
ชกมวย แต่ถ้าท่านตอบผมว่าท่านเห็นว่าดี ท่านก็เอาลูกท่านไปชกมวยเลย

แล้วผมจะไปช่วยเชียร์นะครับ ถ้าท่านเอาลูกท่านไปชกมวย แล้วท่านบอกว่า
 อยากให้ลูกท่านเป็นแชมเปียน (Champion) โลก แต่ถ้าท่านไม่ทำ ท่านพูด
 ฟันธงประชาชน ผมว่าเอาไปชกมวย ผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยอันนี้รักกันชอบกัน
 แล้วอีกหลายสิ่งหลายอย่างนะครับท่านประธาน แล้ววันนี้ผมอยากจะกราบเรียนสั้น ๆ
 เพียงเท่านี้ แล้วผมก็อยากจะฟัง ขณฯ รัฐมนตรีผมได้รับหนังสือจากครูประจำบาล
 ทั่วประเทศเลย เขาจะเดินขบวนแล้วเขาก็บอกว่าปฏิรูปไม่ใช่ปฏิรูป ท่านรัฐมนตรี
 คงจะเห็นแล้ว ผมไม่เคยเห็นครูประจำบาลในสมัยไหนที่จะวีโต้ (Veto) หรือว่า
 มีความไม่เห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเหมือนสมัยนี้เลย
 ครู ๓๐๐,๐๐๐ คน ๓๐๐,๐๐๐ คนชี้หน้ามาว่าท่านรัฐมนตรีนี้ไม่ดี มันก็มี ๒ อย่าง
 นะครับว่า ๑. ครูไม่ดี ๒. รัฐมนตรีไม่ดีแต่ความรู้สึกของผมว่าครูตั้ง ๓๐๐,๐๐๐ คน
 ๕๐๐,๐๐๐ คน บอกว่ารัฐมนตรีไม่ดี ผมก็เป็นครูเก่า ผมว่าจริง ๆ แล้วทำอะไรก็ตาม
 ผมว่าอย่างน้อย ๆ ครูคือไม้คือมือของกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าครูเขาบอกว่าไม่ดีแล้ว
 ผมว่ารัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการจะเป็นทศกัณฐ์ มี ๑๐ หน้า ๓๐ มือ ก็แก้ปัญหา
 ของชาติไม่ได้หรือกษัตริย์ว่าท่านยังไม่สามารถที่จะไปพูดให้ครูเข้าใจในเรื่อง
 การปฏิรูปการศึกษาของท่านนะครับ -----

เสร็จแล้วในเมื่อครูไม่เห็นด้วยกับนโยบายของกระทรวงศึกษาฯ แล้วครู
เป็นคนปฏิบัติ เขาไม่เห็นด้วย แล้วเขาจะไปปฏิบัติอย่างไร ถึงแม้ว่าเอาไป
ปฏิบัติก็ปฏิบัติแบบซึ่งกะตาย เดี่ยวนี้ครูเขาบอกว่าเขาสิ้นหวังแล้วละ เพราะฉะนั้น
ผมว่าพรรคความหวังใหม่จะต้องพิจารณาแล้ว พรรคความหวังใหม่มีผู้รู้ทางการ
ศึกษาเยอะแยะเลย ผมว่าหลังอภิปรายแล้วค่อยเชิญท่านสุวัชร กลับไปอยู่
กระทรวงคมนาคมเสีย ไปอยู่กระทรวงที่ท่านถนัด แล้วก็เอากระทรวงศึกษา
ให้กับนักการศึกษา ซึ่งอยู่ในความหวังใหม่เยอะแยะ มีแต่คนมีความรู้ความสามารถ
ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ
ต่อไปคุณสมัย ผู้เสนอญัตติ เอาประเด็นนี้ไปเถียงเลยนะครับ

นายสมัย เจริญช่าง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สมัย เจริญช่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมต้องใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูง
ที่ได้ให้เกียรติเลื่อนเอวาระเรื่องของญัตติด่วน เกี่ยวกับเรื่องขอให้สภาฯ ร่วมกัน
พิจารณาแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายในการเข้าเรียนสูง หรือเรื่องค่าเบี้ยเลี้ยงมาสู่
ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ เพราะเนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องของ
อนาคตของชาติบ้านเมืองที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า บรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายหลายต่อหลายท่านไปแล้ว ท่านก็ได้หยิบยกเอาปัญหาที่เกิดขึ้น
ดูเหมือนว่าจะเป็นไฟลามทุ่งในขณะนี้ แทนที่จะเป็นมะเร็งเชื้อร้ายอยู่เฉพาะในเขต
กรุงเทพมหานคร กลับได้แพร่ขยายวงกว้างออกไปจนถึงส่วนภูมิภาค ไปถึง
ต่างจังหวัดแล้ว กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดในขณะนี้
ก็คือ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่กล่าวเช่นนั้น
เพราะเนื่องจากบรรดาท่านผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานสำเร็จการศึกษาใน
ระดับประถมศึกษาที่ประสงค์จะเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นต้น ต่างได้โอดครวญ
ได้ร้องเรียนกันมาถึงบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้เป็นจำนวนมากมาย
อีกส่วนหนึ่งได้ร้องเรียน ได้แสดงความคิดเห็นผ่านสื่อสารมวลชนทุกแขนง กระผมเอง
เห็นใจ ชพช. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะที่ถึงแม้ท่านจะไม่ใช่นักการเมือง นักการศึกษา แต่ทราบว่ามี ความตั้งใจอยากจะทำงานให้กระทรวงนี้
ได้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ท่านได้ประกาศไว้เป็นบัญญัติ ๑๐ ประการ

ซึ่งกระผมทราบว่า ก่อนหน้านี้ยังไม่เคยมีเสนาบดีหรือรัฐมนตรีท่านใดเคยประกาศ
เป็นข้อบัญญัติหรือกฏบัญญัติขึ้นมาในกระทรวงศึกษาธิการ หลังจากทีพระเชษฐาธิราช
ได้รับพระบัญญัติ ๑๐ ประการมาแล้ว ก็ดูเหมือนว่ามีบัญญัติ ๑๐ ประการขึ้นอีก
ครั้งหนึ่งในสมัยของ ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านปัจจุบัน
ได้เข้าไปบริหารในเครือข่ายของเสมาธรรมจักรในครั้งนี้เป็นครั้งแรก
กระผมไม่สบายใจ เพราะเนื่องจากว่าเจตนาดีของท่านนั้นดูเหมือนว่าเวลานี้
พี่น้องประชาชนไม่เข้าใจ ว่าท่านต้องการจะพัฒนากระทรวงศึกษาฯ ไปใน
ทิศทางใด และที่สำคัญที่สุดก็คือรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยต่อท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างมาก
ถ้าดูหนังสือพิมพ์ฉบับวันที่ ๓ เมษายน พาดหัวข่าวบอกว่า แต่งตั้งสุขวิช ร้อยจับ
สลากนักเรียน ครม. รุมฆ่าเปิดช่องแป๊ะเจี๊ยะ ในเนื้อข่าวรายละเอียดท่านโฆษก
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้แถลงว่า รัฐมนตรีหลายคนตั้งข้อสังเกตว่า ระบบ
ใหม่ที่น่ามาใช้นี้จะกลายเป็นช่องทางทำให้มีการใช้เงิน ทำให้มีการใช้จ่ายเงิน
หรือมีการเรียกแป๊ะเจี๊ยะ ตลอดจนทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างคนจนกับคนรวย
โดยคนรวยจะมีโอกาสมากยิ่งขึ้น ขณะที่คนจนแทบจะไม่มีโอกาส จากคำแถลง
ของท่านโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว ทำให้พี่น้องประชาชนโดยทั่วไป
เกิดความเชื่อว่า เวลานี้รัฐบาลที่กำลังบริหารบ้านเมืองอยู่นั้นมีความคิดเห็น
ไม่ตรงกันนโยบายที่จะรับเด็กนักเรียนเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา กระผม
ใคร่ขออนุญาตกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะเนื่องจากเป็น
ผลกระทบที่พี่น้องประชาชนโดยทั่วไปต่างมีความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยต่ออนาคต
ของบุตรหลาน คนทุกคนที่มีครอบครัวแล้วที่มีทายาทก็ประสงค์จะให้ลูกของตนเองนั้น
ได้มีอนาคตสดใสในวันข้างหน้า คงไม่มีใครหรอกครับ ที่ต้องการจะสร้างลูกให้
เกิดขึ้นมาแล้วเป็นคนที่ไม่มีความรู้ เป็นคนที่ไม่มีความประพฤติในสังคมนี้
ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขออนุญาตได้เรียนกับท่านว่า ในขณะนี้ปัญหา
เรื่องรับเด็กนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมในส่วนกลางนั้นเป็นปัญหาที่กำลัง
เจ้าเรือน รุนแรงอย่างที่สุด ที่เรียนเช่นนั้น เพราะเนื่องจากว่าในปีก่อน ๆ นั้น
ระบบ ระเบียบ กติกา วิธีการที่ดำเนินการนั้นแตกต่างไปจากในปีนี้ ยกตัวอย่าง
เช่น ในปีการศึกษา ๒๕๓๗ มีจำนวนนักเรียนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในบัญชี
เรียกชื่อทั้งประเทศนั้นมีจำนวน ๘๐๒,๕๖๙ คน -----

และในปีการศึกษานั้นเองมีนักเรียนจบชั้น ป. ๖ ทั่วประเทศจำนวน ๘๐๐,๘๐๗ คน ร้อยละ ๙๙.๒๕ จำนวนนักเรียนที่จบชั้น ป. ๖ ที่ศึกษาต่อในปีการศึกษา ๒๕๓๘ คือปีการศึกษาที่กำลังสิ้นสุดอยู่นี้เป็นจำนวนถึง ๖๙๗,๙๓๕ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๗.๑๕ เนื่องจากความพยายามของรัฐบาลที่แล้ว ที่จะต้องยอมรับกันว่าเป็นความพยายามอย่างจริงจังและอย่างต่อเนื่องของท่านนายกรัฐมนตรีชวน และคณะรัฐบาล นักเรียนที่จบชั้น ป. ๖ ออกไปประกอบอาชีพจำนวน ๑๐๒,๘๗๓ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๕ สำหรับในปีการศึกษา ๒๕๓๘ นั้น กรมสามัญศึกษาได้รับเด็กนักเรียน เข้าเรียนในสถานศึกษาของกรมสามัญศึกษาเอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ประมาณ ๖๗,๐๐๐ คน ในปีการศึกษา ๒๕๓๘ กรมสามัญศึกษารับเด็กเข้าเรียน ในชั้น ม. ๑ ได้ประมาณ ๖๐ เพอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ ๖ ที่เหลือนอกจากนั้นก็เป็นที่โอกาสของโรงเรียนเอกชน และในปีการศึกษา ๒๕๓๘ เช่นเดียวกัน กรมสามัญศึกษาได้ใช้เกณฑ์ ๖๐/๕๐ ๖๐ เพอร์เซ็นต์ หมายถึง พิจารณาใช้หลักนักเรียนใกล้บ้าน หรือว่าโรงเรียนอยู่ในเขตใดก็ให้ลูกหลาน ของพี่น้องประชาชนไปเข้าเรียนที่นั่น ที่เราเรียกว่า สคูล โซนนิ่ง (School zoning) หากมีจำนวนเด็กมากกว่าจำนวนที่โรงเรียนจะรับได้ในเกณฑ์ ๖๐ เพอร์เซ็นต์ ก็ให้ใช้วิธีการจับฉลาก ส่วนอีก ๔๐ เพอร์เซ็นต์ ของจำนวน นักเรียนที่จะรับเข้าเรียนได้ให้ใช้วิธีการสอบเข้า ใน ๔๐ เพอร์เซ็นต์นั้น กันไว้สำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถเป็นพิเศษ เป็นกรณีพิเศษ ๕ เพอร์เซ็นต์ เช่น นักเรียนที่มีความเก่งเฉพาะด้าน เช่น ในเรื่องของการกีฬา ในเรื่อง ของวิชาดนตรี เป็นต้น และอีก ๕ เพอร์เซ็นต์ เป็นโควตาสำหรับผู้มีอุปการคุณ ต่อโรงเรียน แต่ ๕ เพอร์เซ็นต์ หลังนี้ก็จะต้องสอบเข้าเหมือนกับนักเรียน คนอื่น ๆ รวมทั้ง ๒ กลุ่มนี้ เป็น ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ก็อยู่ในกลุ่ม ๕๐ เพอร์เซ็นต์ แต่ในปีการศึกษา ๒๕๓๙ ในขณะนี้ ในเขตกรุงเทพมหานครมีนักเรียนจบชั้น ประถมปีที่ ๖ ประมาณ ๙๐,๐๐๐ คน ทั้งโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนของท้องถิ่นและโรงเรียน สปช. ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา ๒๕๓๙ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจะรับนักเรียนเข้าเรียน ในชั้นมัธยมปีที่ ๑ ได้ตามแผนชั้นเรียนจำนวน ๗๐,๓๘๐ คน ที่เหลือนอกจากนั้น คงจะต้องไปเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ซึ่งคงจะต้องให้มีผู้ปกครองนักเรียน แบกภาระอันหนักอึ้งเป็นการต่อไป ขออนุญาตได้เรียนว่าในปีการศึกษา ๒๕๓๙ โดยรัฐบาลชุดนี้เช่นเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้โรงเรียนเอกชน กำหนดค่าบำรุงการศึกษา หรือค่าเทอมเป็นลักษณะลอยตัว คือไม่มีเพดานว่า

จะเก็บได้ไม่เกินเท่าใด เรื่องนี้กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า
 ได้มีสมาคมโรงเรียนเอกชน ได้พยายามวิ่งเต้นขอร้องกับผู้บริหารกระทรวง
 ศึกษาธิการมาตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้ว โดยพยายามวิ่งเต้นขอร้องหลายฝ่าย ทั้ง
 กับ สกศ. คือสภาการศึกษาแห่งชาติ ต้องการที่จะให้มีการกำหนดค่าใช้จ่าย
 รายหัวของนักเรียนชั้นใหม่ให้สูงขึ้น เพื่อหวังจะขอขึ้นค่าเล่าเรียน หรือค่าเทอม
 ลอยตัว มีการวิ่งเต้นกับ สกศ. แต่ผู้บริหารกระทรวงในรัฐบาลชุดที่แล้วไม่เล่นด้วย
 เพราะตระหนักถึงปัญหาที่ประชาชนจะต้องรับภาระหนักยิ่งขึ้น จึงไม่ให้ความเห็นชอบ
 นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังมีนโยบายกวดขันไม่ให้โรงเรียนเอกชนที่ได้รับ
 เงินอุดหนุนจากรัฐ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนเอกชนตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือ
 โรงเรียนเอกชนตามมาตรา ๑๕ (๓) ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน
 ปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ กระทรวงศึกษาธิการในยุคนั้นไม่มีนโยบายที่จะให้โรงเรียน
 ที่ได้รับเงินอุดหนุนนั้นไปเรียกเก็บเงินแป๊ะเจี๊ยะจากผู้ปกครองนักเรียนอีกด้วย
 อย่างไรก็ตามแต่เป็นโรงเรียนของรัฐเลย แต่ในปีการศึกษา ๒๕๓๙ นี้ ในเขต
 กรุงเทพมหานครที่กรมสามัญศึกษาจะรับนักเรียน ๗๐,๓๘๐ คนนั้น กรมสามัญศึกษา
 ได้กำหนดเกณฑ์ ๖๐/๕๐ เหมือนกัน โดย ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ใช้หลักนักเรียน
 บ้านใกล้โรงเรียน หรืออยู่ในเขตบริการที่เราเรียกกันว่า สดูล โซนนิ่ง
 หากมีจำนวนนักเรียนมากกว่าเกณฑ์ ๖๐ ก็ให้ใช้วิธีการจับฉลาก ส่วนอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 ก็ให้รับเข้าเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งขณะนี้โรงเรียนในส่วนกลางได้รับนักเรียนรอบแรก
 เข้าไปแล้วเป็นจำนวน ๔,๕๑๒ คน จากจำนวนนักเรียนซึ่งจบชั้น ป. ๖ ที่มา
 สมัครเข้าเรียนชั้น ม. ๑ ทั้งหมด ๖๘,๘๖๘ คน ๕๐ เปอร์เซ็นต์หลัง ที่มีปัญหา
 เพราะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ไปจากเดิม เดิมใช้วิธีการสอบ แต่ปีนี้กรมสามัญศึกษา
 โดยนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการให้อิสระแก่โรงเรียน ที่จะกำหนดกฎเกณฑ์
 ขึ้นมาเองในการคัดเลือกเด็กนักเรียนเข้าเรียน-----

ส่วนเรื่องเขตบริการของโรงเรียนหรือสศูล โชนหนึ่ง นั้นก็ยังบังคับให้อยู่เหมือนเดิม เขตบริการของโรงเรียนนั้นได้ประกาศใช้ทั่วประเทศ ยกเว้นในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนเพียง ๒๒ โรงเรียน เหตุผลที่ยกเว้น ๒๒ โรงเรียนในกรุงเทพฯ ก็อ้าง ว่าเป็นโรงเรียนเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่นิยมของผู้ปกครองและนักเรียน เช่นสวนกุหลาบ สตรีวิทยา ศึกษานารี ทวีธาภิเศก บดินทร์เดชา เหล่านี้เป็นต้น สำหรับในส่วนภูมิภาคหรือในต่างจังหวัดนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้ ยกเว้นสามารถรับนักเรียนนอกเขตบริการได้ ๔๔ โรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนสังกัดกรมสามัญอยู่จำนวน ๑๑๐ โรงเรียน และยังมีโรงเรียนที่นับ สังกัดส่วนกลางอีกประมาณ ๑๑ หรือ ๑๒ โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนในกลุ่ม ๔ เช่นโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สวนกุหลาบวิทยาลัย ที่อยู่ในจังหวัดใกล้เคียง เช่นนนทบุรี สมุทรปราการ เหล่านี้เป็นต้น โรงเรียน ๒๒ โรงเรียนในส่วนกลาง ที่ได้รับการยกเว้นเป็นกรณีพิเศษแตกต่างไปจากเพื่อนสามารถรับนักเรียนนอกพื้นที่ ได้เหมือนกัน ที่มีผู้นำบุตรหลานแห่ไปเข้าเรียนกันเป็นจำนวนมาก และมีข่าวว่าต้อง เสียค่าแะบะเจียะราคาสูง ๆ โดยผ่านสมาคม ไม่ว่าจะเป็นสมาคมศิษย์เก่าก็ดี สมาคมผู้ปกครองนักเรียนก็ดี ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เป็นเรื่องที่โจษขานกันใน วงกว้าง กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ ก็เพราะเนื่องจาก

๑. เรื่องค่านิยมของสังคมที่ยังมีความเห็นในชื่อของสถาบันการศึกษา บางแห่ง

ประการที่ ๒ กระทรวงศึกษาธิการไม่สามารถที่จะสร้างมาตรฐาน ทางการศึกษา ให้เกิดความเสมอภาคทัดเทียมกันระหว่างโรงเรียนต่าง ๆ ให้ เป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของพี่น้องประชาชน

ประการที่ ๓ ก็คือกระทรวงศึกษาธิการไม่กระจายโรงเรียนที่มี มาตรฐานทางการศึกษา ออกไปยังชานเมืองและเขตปริมณฑลให้มากยิ่งขึ้น เช่นสังคมของพี่น้องในกรุงเทพมหานครขณะนี้หรือพี่น้องชานเมืองนั้น เขานิยม ชื่อโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขานิยมชื่อโรงเรียนสตรีวิทยา นิยมชื่อโรงเรียน สวนกุหลาบวิทยาลัย แต่กระทรวงศึกษาธิการควรจะได้กระจายโรงเรียนที่มี ชื่อเสียงเหล่านี้ให้แก่กิ่งก้านสาขาออกไปยังชานเมืองและภูมิภาคให้มากขึ้น ดังเช่นที่รัฐบาลชุดที่แล้วเขาได้ริเริ่มโครงการโรงเรียนพิเศษสี่มุมเมืองขึ้น แต่มาถึงรัฐบาลนี้ก็จับใส่ไหลตองเป็นที่เรี่ยบริบ คือไม่ให้งบประมาณเป็นกรณีพิเศษ

สาเหตุประการที่ ๔ ก็คือกระทรวงศึกษาธิการยุคนี้เกิดอคตินิยมอะไรที่เป็นของเก่าที่รัฐบาลก่อน ๆ เขาทำไว้ วางแนวนโยบายไว้ดี ๆ เมื่อตนเข้ามาต้องยกเลิกทั้งหมด รื้อทิ้งเพราะกลัวว่าจะเสียเชิงเสียหน้า ที่จริงแล้วเป็นความคิดที่ผิด เพราะทำให้ขาดความต่อเนื่องในการบริหาร การจัดการและนักเรียนก็ต้องรับกรรมในที่สุด วิธีการแก้ไขนั้นกระผมใคร่ขออนุญาตได้กราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า

ประการที่ ๑ กระทรวงศึกษาธิการควรจะได้มีการออกกฎกติการะเบียบการใด ๆ ต้องอยู่ใต้หลักการเดียวกันทั้งหมด อย่าให้มีอภิสิทธิ์ชน ไม่ว่าโรงเรียนใดทั้งสิ้น เพื่อจะได้ลดแกพ (Gap) ลดช่องว่างทางสังคมให้หมดไป ครูและโรงเรียนถ้าเก่งจริงนั้นต้องสามารถสอนเด็กอ่อนให้เป็นคนเก่งให้ได้

ประการที่ ๒ ก็คือกระทรวงศึกษาธิการเองต้องสร้างค่านิยม ที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนของชาติ อย่าให้เขาหลงทางคิดว่าเงินหรือปัจจัย สามารถซื้อทุกอย่างทุกอย่างในชีวิตในสังคมนี้ได้ แม้กระทั่งซื้อโอกาสในการ เข้าเรียนในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งก็ได้ หากเราปล่อยให้เจริญงอกงาม รากงอกออกไปในแนวคิดอย่างนี้มากขึ้น เมื่อเด็กเหล่านี้โตขึ้นก็จะซื้อปริญญาบัตร จะซื้อวิทยานิพนธ์ จะจ้างให้คนไปลอกวิทยานิพนธ์ เหมือนกับผู้หลักผู้ใหญ่กังฉิน บางคนในเมืองบ้านนี้นิยมทำกันอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้วครับ

นายสมัย เจริญช่าง (กรุงเทพมหานคร) : กระผมใคร่ขออนุญาตเรียนว่าวิธีการที่เกิดอภิสิทธิ์ชนนี้ในการรับเด็กเข้าเรียนนั้น เหมือนกับเป็นการกระทำที่เราเด็กให้หมดความบริสุทธิ์ในแนวคิดที่จะรักษาค่านิยมที่ถูกต้อง ต้องสร้างเขาให้มีค่านิยมยอมรับในความเสมอภาค ไม่นิยมในเรื่องอภิสิทธิ์ทั้งหลาย

ประการสุดท้าย ประการที่ ๓ กระทรวงศึกษาธิการเองต้องมีความสามารถในการที่จะควบคุมข้าราชการของรัฐในฐานะผู้ปฏิบัติตามนโยบายให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม สำนึกในเงินภาษีของพี่น้องประชาชน เพราะโรงเรียนก็มาจากเงินภาษีของพี่น้องประชาชนทั้งสิ้น เงินเดือนก็มาจากภาษีของประชาชน โรงเรียนจึงเป็นสมบัติของรัฐและของประชาชนโดยชอบธรรม จึงไม่บังควรที่จะไปเรียกเก็บผลประโยชน์จากประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของโรงเรียนเพิ่มเติมอีก

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

สมบัติ ๔๔/๓

โดยสรุปแล้วท่านประธานที่เคารพ กระผมขอรับรองรัฐบาลอย่าได้ใช้
 วิสัยทัศน์ของการเป็นลูกเศรษฐีหรือการเป็นพ่อค้านายทุน มองปัญหาเรื่องเหล่านี้
 ว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะเรื่องการศึกษาไม่ใช่เรื่องของกำไรขาดทุน แต่
 การศึกษาคือการถ่ายทอดและสืบสานวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง
 และการศึกษานั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งนัก ควรที่จะต้องแก้ไขด้วย
 ความจริงใจ ด้วยความจริงจังและต่อเนื่อง -----

- ๔๖/๑

กระผมใคร่ขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานว่า การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญมาก ในสายตาของวิญญูชนและในวิสัยทัศน์ของนักการศึกษา พวกเราที่อยู่ในสังคมประชาธิปไตย มักจะรู้สึกเสมอว่าฐานของติกคืออิฐ ฐานของชีวิตคือการศึกษา ฐานของปวงประชา คืออำนาจอธิปไตย กระผมเองไม่แน่ใจว่าในขณะนี้ผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการ มีวิสัยทัศน์เหมือนกับพวกเราที่กล่าวมานี้หรือไม่ หวังว่าท่านคงจะไม่คิดว่าฐานของติกคืออิฐ ฐานของสุภะคือกระทรวงศึกษาฯ ฐานของวาสนาคืออำนาจเงินตรา กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า ขออนุญาตเรียนไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่าท่านจะทำอะไรนั้นขอให้มองไปที่คนส่วนใหญ่ อย่าได้มองอะไรแคบ ๆ เพราะมันจะทำให้เส้นทางเดินของท่านนั้นในอนาคตจะต้องคับแคบ และหดเหลือสั้นลงในที่สุด ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนฝากไว้ด้วยความเคารพรับทอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะครับ

นายมานะ วิทยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม มานะ วิทยกุล พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่ใช่ มวยนอกรอบที่เราจะมาเล่นกันก่อนวันที่ ๘ วันที่ ๙ แต่เป็นความจำเป็น ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเข้าใจว่ามีสภาพเหมือนกันหมดทั้ง ๓๔๑ คน ไม่ได้ว่างเว้น ถ้าจะเว้นอยู่สักคนหนึ่งก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพราะท่านไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ผมพูดอย่างนี้เพราะทุกคนเรากลับไปบ้าน ปัญหาขณะนี้ปัญหาวุ่นวายนี้พี่น้องประชาชนผู้ที่ไฟการศึกษา เพราะว่าเราทุกคนต่างก็เร่งรีบเร่งร้อนที่จะให้เยาวชนได้มีการศึกษาสูงขึ้น เพื่อจะพัฒนาสังคมกันในอนาคต ท่านประธานที่เคารพครับ กว่าจะถึงวันที่ ๘ ตรงนั้นผมไม่แน่ใจว่าลูกหลานของผู้ปกครองทั้งหลายในบ้านนี้เมืองนี้จะมีโอกาสมีสถานที่ไปนั่งเรียนอยู่ที่ตรงไหนอย่างไร ผมไม่อาจเอื้อมที่จะไปชี้แนะเพราะว่านักการศึกษา ซึ่งเป็นนักธุรกิจที่อยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการนั้น บัดนี้ทำให้กระทรวงศึกษาธิการนี้กลายเป็นกระทรวงธุรกิจทางการศึกษา แม้จะเจียะนี้มันอายเขา พูดไปที่ไหนก็อายไปที่นั่น แต่ผมอยากจะใช้คำว่า เป็นเรื่องของธุรกิจทางการศึกษา ท่านประธานครับ จะเอาความตามเงื่อนโซ่ที่ว่านั้นผมค่อนข้างจะยาก กัดทางนี้มันไปออกอีกทางหนึ่ง รัฐมนตรีเขาบอกว่าผมไม่ได้สั่งนะ ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบอกฉันเปล่าละ เป็นเรื่องของสมาคมผู้ปกครองต่างหาก ตรงนี้ละครับ มันมีทางเข้ามันมีทางออกรู้หรือรู้ทางกันอยู่ คนยากคนจนผู้ยากไร้จึงเป็นผู้ที่

ขาดโอกาส ท่านประธานครับ มันเริ่มต้นมาจากกำหนดเรื่องรถติดในกรุงเทพฯ
นี่ละ กระจายออกไปจนกระทั่งทำให้เกิดความเดือดร้อนกันทุกหย่อมหญ้าในขณะนี้
ว่าด้วยเรื่องของการหาที่เรียนของนักเรียน ประกอบกับคนที่จบการศึกษา ม. ๓
เพิ่มขึ้นจากนโยบายแห่งรัฐในอดีตขยายโอกาสทางการศึกษา มันมาบรรจบ
ครบรอบเอาตรงนี้ ผมถึงเรียนกับท่านประธานว่าจะต้องหาทางออกกันแล้วละ
ก่อนที่จะถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ซึ่งเป็นคนกำหนดวันเปิดเรียนของโรงเรียน
ทั้งประเทศ รัฐมนตรีซึ่งต้องเป็นผู้รับผิดชอบนั้นจะกำหนดนโยบายเพื่อให้เด็ก
มีที่นั่งเรียนได้อย่างไร ผมอยากจะเรียนถามรัฐมนตรีผ่านท่านประธานไปเดี๋ยวนี้
ละครับว่า หลังจากวันนี้ พรุ่งนี้รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดเป็นนโยบายให้เด็ก
ทั้งประเทศมีที่เรียนได้อย่างไร ต้องให้ชัดเจน อย่าให้ผู้ปกครองจะต้องว่าแหว
อย่าให้ผู้ปกครองจะต้องวิ่งเต้น สภาพความยากจนของพี่น้องประชาชนไม่ได้
เท่าเทียมกัน จนมาก จนน้อย รวยมาก รวยน้อย แต่เขามีน้ำใจเพื่อที่จะให้
ลูกเรียน เพื่อจะให้เกิดความเท่าเทียม เพื่อให้ลูกเขาได้มีโอกาส ที่ดินก็ไม่มี
ที่เท่ากัน มีบางนัดหน่อยก็มานั่งกันอยู่ที่หน้าท่าเนียบ มันยังมีปัญหาการราคาซึ่ง
ผูกพันกันไปหมด -----

ผมถึงเรียนท่านประธานว่านโยบายในเรื่องเขตบริการ ผมถามท่านประธาน เพื่อสะท้อนไปถึงท่านรัฐมนตรี เพราะผมได้รับคำถามนี้มาจากชาวบ้าน ท่านประธานครับ ผิดไหมที่บางคนเขาถามว่าผมมีเงินอยู่บ้างอยากจะให้ลูกไปเรียนในโรงเรียนดี ๆ ในจังหวัด ทำไมจะต้องมากำหนดจำกัดสิทธิของเขา อยากให้ลูกของเรามีโอกาสไปเห็นบันไดเลื่อน อยากให้ลูกของเราได้เห็น รถตุ๊ก ๆ อยากให้ลูกของเราได้รู้จักคำว่าแท็กซี่ ทำไมต้องมาจำกัดมาจำกัด สิทธิอันนี้ จากบ้านนอกจากตำบลทำไมจะต้องไปกำหนดว่าเข้าอำเภอไม่ได้ จากอำเภอทำไมจะต้องกำหนดว่าเข้าตัวจังหวัดไม่ได้ จากตัวจังหวัดทำไม ต้องกำหนดว่าอย่าเข้ามาในกรุงเทพฯ นะนี้หรือประชาธิปไตย นี่เป็นสิทธิ เบื้องต้น ตอบได้ไหมว่าใครเป็นคนกำหนดในเงื่อนไขเหล่านี้ เป็นเรื่องยาก ที่จะทำให้หมด ผมถึงเรียนว่าการขยายเขตการกำหนดเขตในกรุงเทพฯ เราไม่ว่าเพราะปัญหาหลายสิ่งหลายประการ แต่บ้านนอกคนไม่รู้วิสัยบ้านนอก คนไม่รู้ธรรมชาติของคำว่าบ้านนอก กำหนดเขตในแต่ละโรงเรียนมันไม่มี ป้ายรถเมล์มีตรอกมีซอยมีซอยให้เด็กมันเดินเข้าไปถึง จากอำเภอหนึ่งสะท้อน มาอีกอำเภอหนึ่ง ๓ ต่อของรถบวักด้วยเดินเข้าหาโรงเรียนด้วย ไปกันได้ อย่างไร รัฐมนตรีที่กำหนดภาพตัวนี้เคยรู้จักคำว่าบ้านนอกไหม ท่านประธาน ที่เคารพ คนฝึกฝนจะต้องรู้ธรรมชาติและนิสัยของลิง ฉันทัดก็คิดคนกำหนดนโยบาย จะต้องรู้นิสัยและธรรมชาตินั้น ๆ ถึงจะเป็นไปได้ อย่างนี้จะไปกันได้ได้อย่างไร ผมถึงกราบเรียนกับท่านประธานว่า ในสิ่งเหล่านี้มันต้องชัดเจนในวันนี้พรุ่งนี้ มะวันนี้นะ ผู้ปกครองที่เขาไม่รู้ร้อนเขาจะมีที่พึ่งที่หวังอย่างไร ไปที่โรงเรียนก็ บอกว่าเบื่องบนเขาสั่ง ไปหาคนนั้นคนนี้ ตอนนี้อยู่หน่วยงานไหนหมดแล้วไม่อยู่ ไม่อยากรับภาระ ทำไมไม่กำหนดให้ชัดเจน เด็กโรงเรียนอาชีวะ ผู้ปกครอง สายตายาว ท่านประธานครับ ไม่มีเงินสูงพอที่จะเรียนอุดมศึกษาถึงขั้น มหาวิทยาลัย ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก เอาแค่ ปวช. เอาแค่ ปวส. เพื่อจะได้มีประกาศนียบัตรสักใบหนึ่งก่อสร้างเทคนิค เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ หนีบรักแร้เข้าไปเดินหาโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งมันเกิดขึ้นมากของสังคมใน ปัจจุบันนี้ แต่เขาขาดโอกาส ตรงนี้จะครับถ้าจะช่วยคนยากคนจน รัฐมนตรีสั่ง สิครับเพียงแต่บอกว่า ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารโรงเรียนแต่ละโรงเรียน ใช้ปัญญา ใช้สมอง เพียงแต่สั่งการว่าเปิดให้เข้าเรียนให้หมดรอบ ๑ รอบ ๒ รอบ ๓ รอบ ๔ สิ่งแค่นี้ลูกน้องของท่านทำงานได้ อย่าใจจืด อย่าใจขี้ด อย่าใจดำ อย่าทรมานว่าเราเป็นคนมีเงินแล้วจะไปบีบบังคับให้กระทรวงศึกษาฯ ของเรา

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

อรปภา ๔๗/๒

เป็นธุรกิจทางการศึกษา ซึ่งทำให้เกิดช่องว่างของคนยากคนจนมากขึ้น
ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณคณิง

นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน คณิง ไทยประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกำแพงเพชร พรรคชาติไทย วันนี้ดิฉันขอกราบเรียนในฐานะกรรมาธิการ
การศึกษา จากผู้ติดตามของสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ในหัวเรื่องนั้นดิฉันคิดว่า
สาเหตุอันเนื่องมาจากนโยบายการรับนักเรียนโดยไม่ต้องสอบ แต่ก่อนที่จะพูด
ถึงเรื่องนี้ดิฉันได้ฟังสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดหลายท่าน ท่านที่ ๑ ได้กล่าวถึง
คำว่า แป๊ะเจี๊ยะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเรื่องแป๊ะเจี๊ยะ
เรียนครับ

นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์ (ก้านพวงเพชร) : ดิฉันก็ต้องขอพูดหน่อยสิคะ เพราะคำว่า แป๊ะเจี๊ยะ นี้ในโรงเรียนสังกัดรัฐบาลเราไม่เคยใช้ แต่โรงเรียนเอกชนใช้มาเป็นเวลานาน เพราะฉะนั้นมาเกิดขึ้นในสมัยนี้ก็ควรที่จะต้องให้ความสนใจกับคำว่า แป๊ะเจี๊ยะ ในเรื่องที่ ๒ สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อธิบายถึงเกณฑ์ต่าง ๆ นั้นแต่ก็ไม่ค่อยชัดเจน ในเรื่องที่ ๓ ได้เสนอแนะวิธีจัด ส่วนตัวดิฉันนั้นจะเสนอสาเหตุของปัญหาในฐานะที่ดิฉันเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในสายมัธยมมาหลายโรงเรียน ผ่านนโยบายของรัฐบาล รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการมาก็หลายยุคหลายสมัย ผ่านนโยบายแนวการสั่งการของท่านอธิบดีกรมสามัญฯมาก็หลายท่าน ในฐานะที่เราเป็นผู้บริหารต้องเสนอนโยบาย ต้องรับนโยบายของผู้อยู่เบื้องบนสิ่งทุกประการ แต่นโยบายนั้นจะมีปัญหาในทางปฏิบัติมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพ ความรู้อย่างลึกซึ้งในเรื่องของการบริหารการศึกษาของผู้กำหนดนโยบาย หากเพียงรับฟังที่ปรึกษา รับฟังนักวิชาการ และบวกกับหลักการโดยที่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลของสภาพปัจจุบันและปัญหาของเรื่อง ๆ นั้นแล้ว ผู้กำหนดนโยบายจะเห็นว่าเป็นประโยชน์ก่อให้เกิดความเป็นธรรมและสามารถแก้ไขได้ ซึ่งเจตนาดีของผู้กำหนดนโยบาย ดิฉันคิดว่ามิใช่เป็นการเจตนาดี การหยิบยกปัญหาที่เข้าสู่สภาก็นับว่าเป็นความหวังดีของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่มีต่อการบริหารรัฐบาลด้านการศึกษา จึงควรที่จะร่วมกันพิจารณาศึกษาข้อมูลให้ถ้วนถี่ก่อนที่จะตัดสินใจว่ามีปัญหาอย่างไร ในฐานะที่ดิฉันเคยบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษามานั้น ดิฉันได้รวบรวมปัญหาในนโยบายต่าง ๆ ของผู้สั่งการมาหลายครั้ง ในครั้งแรกก็ว่าการสอบทั้งหมดนั้นผู้ปกครองก็ยอมรับว่าเป็นหลักการและมีกฎเกณฑ์ดี ต่อมาก็เปลี่ยนเนื่องจากว่าสภาพบ้านเมือง ประชาชนจาก ๕๕ ล้านคน มาถึงปัจจุบันนี้ ๖๐ ล้านคนเศษนั้น ประชาชน ประชากรมากขึ้นทำให้การพัฒนาในด้านคุณภาพของการศึกษานี้ไม่ทันกับทางด้านปริมาณ ดังนั้นเกณฑ์ของการรับนักเรียนจึงเปลี่ยนไปโดยตลอด มาตรฐานหนึ่งก็มีการจับสลาก มาตรฐานหนึ่งก็มีการเลิกสอบภาษาอังกฤษแต่มีการสอบ มาถึงสมัยหนึ่งก็ให้เลิกการจับสลากเลย แต่มาถึงปีที่แล้วก็บอกว่าไม่ให้มีการจับสลาก พอในปีปัจจุบันนี้เปลี่ยนแปลงไปหมดเลย ที่เห็นว่าเปลี่ยนแปลงนี้เพราะว่าในปี ๒๕๓๗ ให้งดการจับสลาก แต่ในปี ๒๕๓๙ นั้นวิธีการจับสลาก ท่านนำมาใช้โดยท่านไม่ได้คิดว่าปัญหานั้นมันมีอย่างไบบ้าง เพราะฉะนั้นหลักการที่จะสร้างความเป็นธรรมในการเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษา จึงกลายเป็นช่องโหว่ เกิดการสร้างความเป็นธรรมเกิดขึ้น เพราะความพร้อม

ด้านมาตรฐานคุณภาพของสถานการศึกษาทั้งหลายนั้นไม่เท่าเทียมกัน ผู้ปกครอง
 ไม่ยอมรับจึงพากันมุ่งเข้าโรงเรียนที่เชื่อถือได้ ด้วยเหตุต่าง ๆ อย่างนี้ดิฉันก็
 ใคร่ขอประเด็นปัญหาถึงเรื่องความเดือดร้อนของผู้ปกครองเท่าที่พอประมวลได้
 ดิฉันคิดว่าการกำหนดให้ทุกโรงเรียนในสังกัดของกรมสามัญศึกษา หรือจะเป็น
 เอกชน หรือจะเป็นโรงเรียนกรมอาชีวศึกษาต่าง ๆ ใด ๆ ก็ตาม รับนักเรียน
 ใกล้เคียงโดยการจับสลาก ข้อนี้นั้นเฉพาะโรงเรียนมัธยม ปัญหาก็คือเด็กที่อยู่
 ติดกับโรงเรียนจับสลากไม่ได้กลับได้รับการหาที่เรียน ปัญหาข้อนี้ขัดกับนโยบาย
 ซึ่งจะช่วยเหลือทางด้านการจราจร จึงฝากให้ได้คิดในเรื่องนี้ด้วย โรงเรียน
 ที่อยู่ใกล้บ้านจึงไม่สามารถทำให้เด็กที่อยู่ใกล้โรงเรียนได้เข้าเรียนใกล้บ้านอย่าง
 แท้จริง เพราะทุกคนต้องจับสลากไม่มีการยกเว้น รวมทั้งการจัดเด็กที่มีสิทธิ
 เข้าเรียนถึง ๓ โรงเรียน เด็กทุกคนและผู้ปกครองจึงมุ่งสู่โรงเรียนที่มีค่านิยมสูง
 การแข่งขันจึงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับกรมสามัญศึกษาได้ประกาศสร้างค่านิยม
 ให้กับโรงเรียนมัธยมจำนวน ๒๒ โรงเรียน จุดนี้สร้างความไม่เสมอภาค แบ่งแยก
 สถานภาพของโรงเรียนซึ่งขัดกับการประชาสัมพันธ์ของกระทรวงศึกษาธิการ
 ของกรมสามัญศึกษา ซึ่งได้เคยพูดมาโดยตลอดว่าทุกโรงเรียนมีคุณภาพของ
 การศึกษานั้นเหมือนกัน -----

แต่ในนโยบายข้อนี้ ดิฉันคิดว่าเมื่อประกาศ ๒๒ โรงเรียนออกมานั้น ทำให้เกิดความรู้สึกของผู้บริหารในข้อนี้เป็นจุดเสีย จึงขอเรียนให้ทราบ ในจำนวนที่คัดจำนวนโรงเรียน ๒๒ โรงเรียน ให้มีสิทธิสอบ ๔๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ก่อนที่จะจับสลากนั้น โดยที่โรงเรียนเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ทำให้เกิดการแข่งขันในกลุ่มผู้ปกครองที่มั่งมีจะช่วยให้บุตรหลานของตนเองนั้น ด้วยวิธีการบริจาคเงิน ยอมเสียเงินเสียทองให้แก่โรงเรียนในลักษณะที่เป็นการประมูล หรือที่เรียกว่าเสียเป็นแป๊ะเจี๊ยะ คำนี้นิฉันไม่ชอบให้ใช้ มีเพื่ออย่างเดี๋ยวนี้อาจต้องการให้เด็กมีที่เรียน โดยเฉพาะต่างก็เป็นเด็กเก่ง ด้วยความต้องการของผู้ปกครองปรารถนาให้ลูกได้เรียนในโรงเรียนที่ผู้ปกครองยอมรับในสภาพของโรงเรียน แม้ว่าโรงเรียนนั้นจะต้องเดินทางไกลเท่าไร แม้ว่าโรงเรียนนั้นจะเสียเงินสักเท่าไร ความเดือดร้อนก็ไม่แคร์ เพราะกระทรวงศึกษาธิการไม่ทำให้ทุกโรงเรียนเป็นที่ยอมรับโดยความเสมอภาคกัน ก่อนที่จะใช้วิธีบังคับให้ผู้ปกครองต้องจำใจให้ลูกเรียนไกลบ้านนั้น กรณีที่โรงเรียนนั้นยังไม่ใช่ที่ยอมรับของประชาชน เมื่อโรงเรียนรัฐบาลมีพฤติกรรมที่จะสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ปกครอง ประชาชนจึงหวังพึ่งโรงเรียนที่ใดอีก ก็คือโรงเรียนเอกชน แต่ก็ไม่ต้องพูด เมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ค่าเล่าเรียนลอยตัวเกิดขึ้น ประเด็นนี้ขัดกับนโยบายดิฉันขอพูดนี้พูดในฐานะกรรมการการศึกษา เพราะว่าได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ มาเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยทั่วกัน นโยบายที่ให้เด็กที่จบประถมศึกษาปีที่ ๖ ได้เข้าเรียน ม. ๑ นั้น คงจะมีปัญหา มีอุปสรรค พวกที่มีเงินน้อยก็อาจจะให้ลูกเรียนต่อไปไม่ได้ เลือกลำบากไม่ได้ โรงเรียนรัฐที่จะดีหรือไม่ดีนั้นไม่ใช่ที่เชื่อถือ ทั้งนี้ก็เพราะว่าลูกหลานนั้นมีฐานะยากจน เป็นการสร้างความไม่เสมอภาคในการที่รัฐให้บริการ อีกเรื่องหนึ่งที่จะขอเรียนเนื่องจากปัญหาความเดือดร้อนนั้นในนโยบายคือค่าเล่าเรียนลอยตัว กระทรวงศึกษาธิการประกาศนโยบายสำหรับผู้ปกครองและประชาชนที่มีฐานะร่ำรวย โดยไม่คำนึงถึงประชาชนที่ยากจน ซึ่งมีมากกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของทั้งประเทศ ค่าเล่าเรียนที่ลอยตัวประกาศใช้นั้น เป็นของโรงเรียนเอกชน โรงเรียนรัฐบาลก็สร้างปัญหาการแบ่งเกรด แบ่งชั้นของสังคมไทยยิ่งขึ้น การระดมทุนเพื่อการศึกษาจะคิดแบบธุรกิจไม่ได้ คิดว่าการศึกษาดีจะต้องลงทุนมาก ผู้มารับบริการคือผู้บริโภคจะต้องจ่ายนั้นคงไม่ถูกต้องอย่างแน่นอน เพราะการศึกษาไม่ใช่ธุรกิจ แต่เป็นสิ่งที่รัฐจะต้องใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประชาชนโดยรวมของประเทศ ซึ่งประชาชนคนไทยส่วนใหญ่เป็นคนที่มีความยากจน กระทรวงศึกษาธิการจะให้

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

อุทัยวรรณ ๔๔/๒

คนเหล่านี้ต้องร่วมรับภาระอย่างเต็มรูปแบบในการลงทุนนั้น รัฐบาลจะปล่อยให้สภาพเช่นนี้เกิดขึ้นไม่ได้ รัฐบาลจะต้องลงทุน จะต้องเก็บภาษีของผู้ที่มีเงินที่รัฐต้องเก็บอย่างเต็มพิกัดให้เต็มหน่วย แล้วย้อนกลับมาให้ประชาชนด้วยการศึกษา จึงจะถูกต้อง ขณะนี้โรงเรียนเอกชนประกาศขึ้นค่าเล่าเรียนแล้ว เมื่อวานนี้หนังสือพิมพ์หลายฉบับ ซึ่งประธานกรรมการได้ให้สัมภาษณ์ไปว่า รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการว่า ไม่เห็นด้วยกับการขึ้นค่าเล่าเรียนนั้น ดังนั้นหากลูกคนจนเข้าโรงเรียนรัฐบาลที่ใกล้บ้านไม่ได้ ต้องหันเข้าหาโรงเรียนเอกชน ก็ต้องได้รับความเดือดร้อนอีกเช่นกัน มีปัจจัยหลายอย่างที่ต้องทำให้ความปลอดภัยในการใช้การเดินทาง หรือการที่จะต้องให้เด็กที่อยู่ใกล้บ้านต้องเดินทาง ถ้าจับสลากไม่ได้ไม่มีโอกาสเรียน เรื่องนี้จึงขอฝากท่านไว้ด้วย ส่วนในระดับของอาชีวศึกษานั้น ซึ่งเป็นที่พึงของทางผู้ที่มีฐานะยากจน หากว่าจะต้องให้มีการเก็บค่าเล่าเรียนอย่างลอยตัวนี้ ดิฉันก็เป็นห่วงลูกหลานของดิฉัน ซึ่งเข้าทางอาชีวะไม่ได้ แม้แต่จังหวัดของดิฉันเอง มีจำนวนนักเรียนยอดที่เข้าสมัครนั้นตั้ง ๒,๐๐๐ คนเศษ แต่รับได้เพียงเล็กน้อย ปัญหานี้ แต่ขอเสนอแนะว่า ทางวิทยาลัยการเกษตรนั้นยังมีที่ว่างอีกมาก เหตุไฉนถึงจะมีการปรับปรุงเลื่อนจากวิทยาเขตทางเทคนิคนั้น ให้เปิดเป็นสาขาให้เต็มรูปในโรงเรียนที่ได้ว่างนั้นก็จะดีเป็นพระคุณยิ่ง ขอฝากท่านด้วย ในกรณีสุดท้ายนั้น ดิฉันขอกราบเรียนว่า ในฐานะที่ดิฉันมีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารการศึกษามาเป็นเวลานาน มีความเห็นใจผู้บริหาร เพราะตัวเองก็มีประสบการณ์มาโดยตรง แม้ขณะนี้ที่นั่งอยู่ตรงนี้ ทุกคนก็ห้อมล้อมเปรียบเสมือนดิฉันเป็นสาวเนื้อหอม จะต้องรับเด็กเข้าโรงเรียน ทั้ง ๆ ที่เราไม่มีบาร์มีได ๆ แล้ว เพราะว่าเข้าไปพบอาจารย์แต่ละท่านเวลานี้เขาก็ไม่ให้เราพบ แม้แต่โทรศัพท์ก็ไม่ได้รับ -----

ก็ขอฝากประธานว่า ถ้าหากว่ามีสิ่งใดที่พอที่จะช่วยเหลือเด็กที่ยังตกทุกข์อยู่ว่าไม่มีที่เรียนนั้น ก็ขอท่านได้โปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย คิดฉันเป็นห่วงในกรณีที่ว่าในโอกาสที่เด็กยังมีเหลืออีกมากมายนั้นยังไม่มีความสามารถที่จะเข้าเรียนได้ ขอฝากประเด็นสุดท้าย หากมีโอกาสที่ท่านจะบริการหรือช่วยเหลือเด็กในประเด็นสุดท้ายก็ขอฝากท่านด้วย ที่ได้พูดในวันนี้ความจริงแล้วก็ควรจะพูดในแง่คิดของผู้ที่มีประสบการณ์ แต่ฉันได้เห็นว่าคุณประเด็นที่ผู้ทรงเกียรติได้ตั้งขึ้นมานี้เป็นประเด็นถึงปัญหาความเดือดร้อนของผู้ปกครอง จึงรวบรวมข้อมูลในเรื่องของความเดือดร้อนมาเป็นประเด็นที่กราบเรียนให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้รับทราบว่า ประเด็นที่เรารวบรวมมานั้นมีเพียง ๒ - ๓ ประเด็นเท่านั้น หากท่านที่จะมีโอกาสแก้ไขได้ก็แก้ไขในโอกาสที่ท่านจะได้นั่งอยู่ในโอกาสต่อไปเป็นเวลานาน คิดว่าต่อไปก็คงจะแก้กัน ขอขอบพระคุณคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่คุณวิฑูรย์จะพูดขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายสุวิทย์ รั้งสีตพล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุวิทย์ รั้งสีตพล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อนอื่นผมต้องขอประทานโทษด้วย เพราะว่ากระผมขณะนี้เสียงหายไปนิดหน่อย เสียงไม่ใช่เสียงของผมที่เดียว อย่างไรก็ตามผมต้องขอกราบขอบพระคุณผ่านท่านประธานว่า ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ให้ความเห็นต่าง ๆ มานั้น ผมคิดว่าเป็นความเห็นที่เป็นคุณประโยชน์ในการที่จะจัดการศึกษาต่อไปในภายหน้า ทั้งนี้เราต้องยอมรับนะครับในกระทรวงศึกษาธิการนั้นผมคิดว่าท่านทราบนะครับ เรามีข้าราชการกับครูถึงเกือบ ๖๐๐,๐๐๐ คน ถ้ารวมเอกชนแล้วถึง ๗๐๐,๐๐๐ คน เรามีนักเรียนที่อยู่ในระบบโรงเรียนถึง ๑๒ ล้านคน แล้วก็มีนักเรียนที่อยู่ในนอกระบบ ที่สอนนอกระบบอีกประมาณ ๑๖ ล้านคน ๑๖ ล้านคนถ้ารวมผู้ปกครองเข้าไปผมคิดว่ากว่าครึ่งค่อนประเทศหรือทั้งประเทศเป็นนักรับการศึกษาทั้งหมด ไม่มีใครที่จะไม่ใช่นักรับการศึกษา เพราะว่าทุกคนต้องเกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นความเห็นต่าง ๆ นานาที่มานั้นผมเชื่อเหลือเกินว่าเป็นความเห็นหลากหลาย แล้วใครก็แล้วแต่ที่จะมาให้ความเห็นว่าอันนี้ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องนั้น ผมว่าก็คงจะต้องมีการโต้เถียงกันอย่างธรรมดา แล้วก็จะต้องมีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างธรรมดา แต่ผมขอให้ท่านประธานผ่านท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนที่ผมจะเข้ามาถึงในเดือนกรกฎาคมที่มาธิบดีตำแหน่งนี้

เรามองเห็นอย่างหนึ่งคือเรื่องของงบประมาณ คือทุกคนจะบอกว่าอ้ายนั้นทำไม่ได้ ไม่มีงบประมาณ อ้ายนั้นทำไม่ได้มีปัญหาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นโครงการต่าง ๆ จะถูกยกเลิกหมด งบประมาณที่เคยขอ อย่างสมมุติว่าปี ๒๕๓๔ นั้นเราขอ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เราได้มา ๑๓๒,๔๐๐ ล้านบาท แล้วถึงงบประมาณในการขออนุ โทเป็นกรม ไม่มีเอกภาพในการขอของกระทรวงศึกษาธิการ ต่างคนต่างทำก็เข้าซ้อน แล้วผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าถ้า ๑๓๒,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้บอกว่าเป็นที่ ๒ ของงบประมาณกระทรวงที่อยู่ในงบประมาณของ แผ่นดิน แต่ท่านทราบไหมครับ ว่างบประมาณของแผ่นดินขณะนี้มาถึงปี ๒๕๓๔ เงินลงทุนพัฒนามีถึงกว่า ๓๘ เปอร์เซ็นต์ คือกว่าร้อยละ ๓๘ เป็นเงินลงทุนพัฒนา ถ้ามองว่ากระทรวงศึกษาธิการ ในปี ๒๕๓๔ นั้นมีเงินลงทุนพัฒนามีสักเท่าไร ถ้าหลังจากที่เราหักงบสำหรับจ่ายประจำ ต้องงบบริหาร งบอะไรต่าง ๆ ไว้แล้ว มีอยู่ ๑๖.๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เมื่อเทียบกับ ๓๘ กว่าเปอร์เซ็นต์ยังไม่ ถึงถึงหนึ่งเลย แล้วถ้าว่าเป็นเช่นนั้นผมจะเรียนให้ทราบว่า แม้กระทั่งประถมศึกษา งบลงทุนพัฒนามีอยู่ ๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่ง ๖,๗๐๐ ล้านบาทเท่านั้นที่จะพัฒนา เรามีโรงเรียนตั้งเกือบ ๓๐,๐๐๐ โรงเรียน โรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยเอกชนอะไรต่าง ๆ รวม ๆ กันแล้วมีอยู่ ๕๐,๐๐๐ กว่า ไม่ใช่ ๕,๐๐๐ กว่า ๕๐,๐๐๐ กว่า ไม่ใช่ ๒๒ โรงเรียนนะครับ ๕๐,๐๐๐ กว่านะครับ เพราะฉะนั้น ตรงนี้มันเป็นปัญหาของเรา เพราะว่าเงินที่เราให้กับ สปช. ต่อหัว เด็กคนหนึ่ง ที่จะบริหารต่อปีมีเพียง ๑๗๐ บาท ท่านประธานครับ ผมไม่ทราบว่าประชาชน ทราบหรือเปล่าว่าเราให้เงินเท่านั้นจริง ๆ ผมยกตัวอย่างว่าถ้านักเรียน ๑,๐๐๐ คน เขาก็มีอยู่ ๑๗๐,๐๐๐ บาทต่อปี ที่เขาจะบริหารโรงเรียนของเขา ให้ครบทั้งปีแบ่งออกมานักเรียน ๑,๐๐๐ คนมีอยู่ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ผมก็ไม่ทราบ เหมือนกันว่า ผมใช้ครับ ผมมาจากธุรกิจ แต่ผมมองดูแล้วไม่ทราบว่า จะบริหาร อย่างไรเหมือนกัน ไปตามที่ไหน ๆ บอกว่าบริหารได้ไหม ผมเยี่ยมโรงเรียน มากกว่าท่านเลขาธิการในกรมทั้งหลาย ๆ กรม แล้วก็ท่านอธิบดี ตั้งแต่ที่ผม มาอยู่ ๘ เดือน ผมไปถึงในท้องที่ ถ้ามองว่า ๑๗๐,๐๐๐ บาทท่านบริหารได้ไหม บอกบริหารไม่ได้ บอกแล้วท่านทำอย่างไร ก็ทอดผ้าปา ปีหนึ่งทอดผ้าปาสัก ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ขอลจากท่าน ส.ส. บ้าง เพราะว่าเพื่อที่จะบริหารได้ -----

ที่นี้ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ก็เนื่องจากเราจัดงบประมาณให้กระทรวงศึกษาธิการ
 มีอยู่เท่านี้ ๑๖.๕ เปอร์เซ็นต์ของเงินลงทุนพัฒนา ผมก็พยายามไปหาเหตุผล
 หาอะไรต่าง ๆ หาปัญหาทุกอย่างที่เข้ามา ผลที่สุดก็ยกตัวอย่างว่า
 แม้กระทั่งสามัญศึกษา เรามีเงินอยู่เพียง ๗๐๐ บาท เขาบอกให้เก็บแค่ประมาณ
 ๗๐๐ บาทต่อปี รวมอะไรจิปาถะแล้ว ถ้านักเรียน ๓,๐๐๐ คน ๔,๐๐๐ คน
 โรงเรียนต่าง ๆ ที่ท่านพูด ก็ ๗ คูณ ๔ ก็ ๒๘ ถ้า ๔,๐๐๐ ๒ ล้าน ๘ แสนบาท
 ผมไปดูแล้วครับ ถ้าโรงเรียนเหล่านี้ต่ำกว่า ๑๕ ล้านบาทต่อปี บริหารไม่ได้
 ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าเงินมาจากไหน มันก็ค่าที่ท่านพูดนั้นแหละครับ
 จะเป็นแป๊ะเจี๊ยะ หรือจะเป็นบริจาค หรือจะเป็นอะไรก็ตามตรงนั้น แต่ว่า
 โดยหลักเกณฑ์แล้วการแป๊ะเจี๊ยะมันผิดกฎหมาย ทำไม่ได้ การบริจาคอย่างมี
 เงื่อนไขก็ทำไม่ได้ ผมเป็นผู้ปกครองมาเก่า ผมก็เคยบริจาค แต่บริจาคโดย
 ไม่มีเงื่อนไข ผมว่าผมบริจาคมากกว่าคนอื่นเสียด้วยซ้ำไป ลูกผมเรียน
 หลาย ๆ โรงเรียนผมเป็นสมาคมผู้ปกครอง ผมอยู่ในสมาคมผู้ปกครอง ลูกผม
 ไม่ได้เรียนผมก็ต้องบริจาคเพราะอยู่ในสมาคมผู้ปกครอง ผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน
 ว่าตรงนี้การจัดงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้รับมันไม่สามารถที่จะ
 ให้มีเครื่องมือเครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอนได้ คนไม่เท่ากันไม่ใช่
 ไม่เท่ากันที่สมอง หรือไม่เท่ากันที่ร่างกาย แต่ไม่เท่ากันที่ไม่มีอุปกรณ์การเรียน
 การสอน ถามว่ากระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลที่ผ่านมาเคยให้แม้แต่
 คอมพิวเตอร์ตัวหนึ่งให้แก่โรงเรียนไหนหรือเปล่า ผมเช็คแล้วไม่มีเลยครับ
 มีแต่บริจาคทั้งนั้น แล้วโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในถิ่นฐานที่เขาไม่สามารถบริจาคได้
 ต้องถามว่าตรงนั้นจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นในปี ๒๕๔๐ เราถึงจะบอกว่า
 พูดถึงเรื่องการปฏิรูปการศึกษา คนก็ไม่เข้าใจว่าถ้าปฏิรูปการศึกษานี้ปฏิรูปอะไร
 สิ่งแรกที่ผมพยายามทำคือบอกว่าผู้บริหารคงจะต้องพยายามเอาใจใส่ในโรงเรียน
 เพราะว่าถ้าผู้บริหารโรงเรียนดีแล้ว เอาใจใส่ดีแน่นอน อันที่ ๒ คือให้มี
 อุปกรณ์การเรียนการสอนครบครัน มีห้องเรียนครบครัน อันที่ ๓ คือพยายาม
 กระจายอำนาจไปให้ท้องถิ่นเขาดูแล จัดงบประมาณให้เพียงพอให้ท้องถิ่น
 เขาช่วยเหลือให้ดูแล มีอยู่เท่านั้นเอง ไม่ได้มีอะไรมากกว่านี้เลย ให้โรงเรียน
 ได้ร่มรื่น อย่าให้มีฝุ่น สะอาด แล้วก็ให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข มีอยู่เท่านั้น
 ท่านไปดูสิครับ แต่สิ่งสำคัญที่จะทำมันยาก เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นในปี ๒๕๔๐
 ที่กำลังจะมาถึง สิ่งที่รัฐบาล คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ผมมาแล้ว ให้งบประมาณ
 ผม ๑๖๓,๐๐๐ ล้านบาท ประมาณ ๑๖๓,๐๐๐ ล้านบาท ในเบื้องต้นนะครับ ซึ่งจะต้อง

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

อนุสาริตน์ ๕๑/๒

ประชุมกันอีกอาทิตย์หน้า แต่ว่าเบื้องต้นให้มาแล้ว สำนักงานประมาณให้มาแล้ว
 ถ้ามว่าเงินลงทุนพัฒนาเพิ่มขึ้นเท่าไร ก็เป็น ๒๒ เปอร์เซ็นต์กว่า ก็จากที่เดิมที่
 ๑๓๒,๐๐๐ ล้านบาท มีอยู่ ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ
 เป็นเงินลงทุนพัฒนา ก็เป็น ๔๒,๐๐๐ ล้านบาท -----

- ๕๒/๑

ซึ่งมันมากขึ้นเป็นเท่าตัว แต่ว่ามากตรงนั้นมันสำคัญ สำคัญตรงไหน สำคัญที่ว่า ถ้าในกรณีที่มีสมัยเดิมเรามักจะสร้างโรงเรียนขยายไปเรื่อย ๆ การขยายไปเรื่อย ๆ บุคลากรไม่มี เงินไม่มี มีแต่โครงอย่างที่ทำน ส.ส. ได้พูดว่า ข้างในไม่มีอะไรมีแต่โครงอย่างเดียว จะมีประโยชน์ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในปี ๒๕๔๐ เราก็พยายามสร้างโรงเรียนที่จะเพิ่มพื้นที่น้อยที่สุด แต่ปรับปรุงคุณภาพ เอาเงินทั้งหมดมาปรับปรุงคุณภาพให้มีของเท่าเทียมกัน ผมถึงพูดอยู่เรื่อยว่า อยากจะให้เด็กเล่นดนตรี ถ้าเราไม่มีเครื่องดนตรีไว้ให้เขา เขาจะเล่นได้อย่างไร เรามีเครื่องดนตรีไปบริจาคให้โรงเรียนคนตาบอด ก็ถูกครับ โรงเรียนคนพิการเราบริจาคให้เขา แล้วเราบอกเขาว่าเล่นเก่ง ขณะเดียวกันโรงเรียนดี ๆ ที่สมองเขาปกติ ร่างกายปกติเราก็ไม่ได้บริจาคให้เขา แล้วเขาจะเล่นดนตรีได้อย่างไร เพราะสิ่งเหล่านี้อุปสรรคการเรียนการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ขณะเดียวกันในเรื่องของการรับนักเรียนในเขตบริการ เราก็พูดถึงว่าแน่นอนที่สุดคือว่า เราจะต้องให้ทุกคนมีสิทธิที่จะเรียนในโรงเรียนที่ใกล้บ้าน เพราะว่าในต่างจังหวัดท่านก็ทราบ โรงเรียนเดียวกันเนื่องจากเราไม่ได้ให้อุปสรรคการเรียนการสอนเขา เราให้เขาหัวละ ๑๗๐ บาท ผู้ปกครองที่อยู่ใกล้บ้านเขาไม่ยอมส่งลูกไปเรียนในนั้นหรือครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนขยายโอกาส ผมจะบอกให้แน่ครับท่านประธาน ในกรณีโรงเรียนขยายโอกาส บุตรหลานของผู้ปกครองที่มีเงินเขาจะไม่เรียน เขาจะไปเรียนที่ไหน เขาจะไปเรียนที่อำเภอ เขาจะไปเรียนที่จังหวัด เขาจะไปเรียนที่กรุงเทพฯ พอมีอันจะกินเขาจะไปตรงนั้นกัน คนที่เรียนคือคนอะไร คือคนที่มีคุณลักษณะพิเศษคือจนจริง ๆ ถึงจะเรียนตรงนั้น แล้วตรงนั้นถ้าเราไม่ยกมาตรฐานตรงนี้ เขาจะอย่างไร เพราะฉะนั้นงบประมาณทั้งหมดที่ขณะนี้เราก็กักขังอยู่ตรงนั้น เราถึงจะมีเรื่องของเขตบริการขึ้นมา ส่วนในเรื่องของอาชีพะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพะ ผมเห็นขณะที่ปี ๒๕๓๔ ที่ขณะนี้เราสร้างอยู่เป็นสิบ ๆ แห่ง เราสร้างไม่เสร็จ ท่านก็ทำหลายปีมาแล้ว ผูกพัน ๕ ปี กว่าจะสร้าง แต่ก็ยังเปิดไม่ได้ ในปีนี้ ๒๕๓๔ มีอีก ๒๔ แห่ง ๒๔ แห่งถามว่าจะเสร็จเมื่อไร เสร็จอีก ๕ ปีข้างหน้า เวลานี้ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเห็นไหมว่า บุตรหลานของเราไม่มีโอกาสที่จะเข้าโรงเรียนเลยเพราะว่าแน่นไปหมด แต่สร้างอีก ๒๔ แห่ง ๕ ปีหน้าถึงค่อยเปิด แล้วถามว่า ๕ ปีหน้าค่อยเปิด เปิดแล้วรับนักเรียนได้เท่าไร โรงเรียนละ ๕๐๐ คน เพราะว่ารับปีหนึ่งได้ ๕๐๐ คน แล้วจะไปแก้ไขปัญหาอย่างไร ขณะเดียวกันเรามีโรงเรียนเกษตรกรรม โรงเรียนเกษตรกรรมมีที่ดินแต่ละแห่งเป็นพัน ๆ ไร่

พัน ๆ ไร่ไม่เป็นไร มีนักเรียน ๒๐๐ คน ๓๐๐ คน ๔๐๐ คน มีครู ๖๐ - ๗๐ คน ๕๐ - ๖๐ คน มีงบประมาณเป็นพันล้านบาทที่งานจัดไว้ต่อไป แต่ไม่มีนักเรียนเรียน ผมก็ไปดูข้อมูลแต่ไม่มีรัฐมนตรีคนไหนที่เคยไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนเกษตรกรรม หรือว่ามีก็อาจจะห่างมาไม่รู้กี่ปีแล้ว ก็ปรากฏว่าข้อมูลคือบอกว่า คนเขาไม่สนใจ คนเขาไม่สนใจเรียนการเกษตร เพราะว่าทุกคนเขาไม่สนใจในเรื่องของการเรียน เกษตรเนื่องจากว่า เรียนเกษตรจบมาแล้วไปทำอะไรไม่ได้ ก็ตรงนี้แหละครับ ผมถึงบอกว่า ถ้าหากว่าโรงเรียนเกษตรกรรม ชาวเกษตรกรมีเป็น ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ของประเทศ ไปที่ไหนที่ดินเกษตรกรรมเต็มไปหมด แต่ว่าไม่มีคนมาเรียนตรงนี้ ก็จะมีคนเรียนได้อย่างไร รายได้ของประชากรของเกษตรกรรม ๑๒,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท ก็เก่งแล้ว ๒๕,๐๐๐ บาท ก็ยิ่งเก่งเข้าไปใหญ่ แต่การที่จะมาเรียน วิชาเกษตรกรรมจะต้องใช้เงิน เอาละถึงแม้ไม่คิดค่าเล่าเรียนไม่คิดอะไรก็จะต้อง คิดในเรื่องของค่าครองชีพ ค่าอะไร จะอยู่ได้อย่างไร ๒๐,๐๐๐ บาทอย่างน้อย--

เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติบอกว่า มีปัญหาเรื่องของนักเรียนตรงนี้ ในปี ๒๕๓๙ นี้ผมมีนโยบายแล้วว่าให้รับนักเรียนเข้ามาอยู่ประจำ แห่งละ ๑,๒๐๐ คน ได้อย่างน้อยก็ ๕๐,๐๐๐ คน ประมาณ ๕๐,๐๐๐ คนที่เข้ามาเรียนฟรีเสียเลย เพราะว่าถ้าเราไม่ของบประมาณตรงนี้มาใช้จ่าย โอกาสของเด็กลูกหลานเกษตรกรที่จะมาใช้ตรงนี้ ผมว่าจะไม่มีประโยชน์เลย อีกหน่อยจะไม่มีความรู้เลย ตรงนี้จะเอามาดำเนินการ ก็ขอฝากท่านประธานผ่านท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ว่าช่วยกันรณรงค์เอาเข้ามาเรียนให้ได้ แล้วผลที่สุดโรงเรียนวิทยาลัยเกษตรกรรม ก็จะมีชีวิตชีวาขึ้น ขณะเดียวกันยังไม่ใช่เพียงแต่ว่าจะสอนวิชาเกษตรกรรม อย่างเดียว เรายังขยายโอกาสว่าใครที่จะเรียนคาบพิเศษ คาบอะไรต่าง ๆ สามารถที่จะเรียนได้ ปัญหาที่เราจะต้องเอามาอยู่ประจำก็เพราะว่า โรงเรียนวิทยาลัยเกษตรกรรมตั้งห่างจากเมืองอย่างน้อย ๓๐ กิโลเมตร ๕๐ กิโลเมตร ๖๐ กิโลเมตร ๗๐ กิโลเมตรบ้าง แต่ว่าที่อยู่ในเมืองมีอยู่แค่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ ชัยภูมิ ที่อยู่ในเมือง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าคงที่จะช่วยได้ ที่นี้พูดถึงเรื่องการจับสลาก เราพูดถึงที่ท่านสมาชิกได้ถามผ่านมานั้น ผมคิดว่าก็เป็นความเห็นที่อาจจะถูก อาจจะผิดอะไรต่าง ๆ เพราะว่ามันก็กลับไปกลับมา เพราะบอกว่า ถ้าเวลาสอบ คนที่จะสอบได้ก็ต้องคนที่มีฐานะดี เพราะคนที่มีฐานะดีเท่านั้นที่จะไปจ้างครูสอนพิเศษได้ หรือไปติวไปกวดวิชาได้ ถ้าหากว่าไปติวไปกวดวิชาไม่ได้คนฐานะไม่ดีก็ไม่สามารถจะเข้าได้ สอบก็แพ้เขาทุกที เอาจากขยายโอกาสมาสอบแข่งขันสอบได้อย่างไร อะไรทำนองนั้น ถ้าหากว่ามี การจับสลากก็มีผลกันบ้าง คนจนกับคนรวยก็ผลกันบ้าง คนที่มีความรู้ดี กับคนที่มีความรู้พอไปได้ก็เรียนรวมกันได้จะได้ดังกัน ไม่ใช่หิวกะที่อยู่แห่งเดียว แต่สำคัญ ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ทุกวันนี้ ขณะที่เป็นอย่างนี้ก็อยู่ในเรื่องของโรงเรียนต่าง ๆ นั้นมีอยู่ไม่กี่โรง ทุกคนต้องการไปเข้าโรงเรียนนั้น ก็ไม่เพียงพอ แต่ผมยืนยันว่าในการรับนักเรียนในปีนี้นักเรียนทุกคนมีที่ว่างที่จะเรียนในโรงเรียน เพียงแต่ว่าเลือกโรงเรียนต่าง ๆ ไม่กี่แห่งนั้นไม่ได้ เพราะว่ามันไม่มีที่จริง ๆ จะเป็นจังหวัดก็เป็นประจำจังหวัด จะเป็นโรงเรียนในกรุงเทพฯ ดัง ๆ ในใจกลางเมือง หรือปริมณฑล ตรงนี้คงจะมีปัญหา แต่ถ้าหากอยู่ในวิสัยที่ว่าพอที่จะไปได้แล้ว แล้วถ้าหากว่ามี การยกมาตรฐานขึ้นมาแล้วก็คงจะไม่มีปัญหา เพราะในปีหน้า ก็ไม่ไกลแล้ว ตุลาคมเราก็จะมีงบประมาณที่จะมาเสริมเรื่องเครื่องมือเครื่องมืออยู่ในนี้หมดแล้ว เพราะว่าอย่างที่ผมได้กราบเรียนผ่านท่านประธานว่า เงินมีพร้อม งบประมาณมีพร้อมที่จะจัดตรงนี้อาจน้อยที่สุดให้มีอุปกรณ์การเรียน

การสอนเท่าเทียมกันเสียก่อน แล้วครูก็就会有ความสบายใจขึ้น เพราะไม่ใช่มีแต่เฉพาะช็อก หรือมีแต่กระดาน หรือมีแต่ครูยืนอยู่ข้างหน้า อย่างนั้นในช่วงนี้ ผมก็ขอกราบเรียนผ่านท่านประธานว่า ขออธิบายเท่านี้ก่อน เพราะมีเช่นนั้นจะใช้เวลาของท่านสมาชิกมากเกินไป ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิฑูรย์ แล้วก็ท่าน (อดีต) รัฐมนตรีสัมพันธ์

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอุบลราชธานี ต้องขอขอบพระคุณท่านประธาน ท่านเป็นคนที่ผมเคารพ และน่ารักสำหรับกระผมเสมอ เพราะรู้สึกที่ท่านอยากจะได้รับปิดแล้ว เพราะว่าอาจจะไปเตรียมจัดมวยชิงแชมป์ ซึ่งผมจะขออนุญาตไปคุยกับท่านด้วย ท่านประธานที่เคารพ ญัตตินี้ถือว่าเป็นญัตติน่าสนใจ และทันสมัยเป็นอย่างยิ่ง หลายคนหลายวงการให้ความสงสัยเพราะเขาเหล่านั้นได้รับผลกระทบจากเรื่องค่าแบริ่งเรื่อง การเก็บค่าเล่าเรียนแบบที่พวกเราได้อภิปรายกันมานี้ ไม่ว่าผู้ปกครอง ไม่ว่าเด็ก หรือไม่ว่าครูอาจารย์ ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงได้ตอบ ผมเองก็จะเริ่มมองเห็นอนาคตแล้วว่า ค่าหรือแนวทางหลังการอภิปรายวันที่ ๘ วันที่ ๙ วันที่ ๑๐ จะออกมาอย่างไร เพราะจริง ๆ แล้วท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบตามที่เพื่อนสมาชิกหลายคน ผมตั้งใจจะไม่อภิปรายมากเพราะจะซ้ำประเด็นกับเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ท่านยังไม่ได้ตอบเลยครับว่าท่านจะแก้ไขอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องการเก็บค่าแบริ่งเรื่อง พอลามเรื่องนี้ท่านก็บอกว่าท่านก็เคยบวรีจาด ท่านบวรีจาดมากกว่าคนอื่นด้วยซ้ำ ท่านพยายามที่จะเบี่ยงเบนประเด็นไปว่า ให้ไปเข้าโรงเรียนวิทยาลัยเกษตร วิทยาลัยการอาชีพ ซึ่งผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้หลังการอภิปรายก็คงจะมีอะไรน่าดูชมพอสมควร ผมเชื่อว่า ส.ส. ในรัฐบาลหลายท่านก็มีความอดัดใจในเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ดำเนินการในช่วงนี้ -----

ผมคิดว่ากระทรวงศึกษาธิการ โดยท่านรัฐมนตรีท่านมีโอกาสดีกว่าทุกคน
 ๑ ใน ๑๐ เพราะท่านมีโอกาสดิวอร์ม (Warm) ได้ซ่อมก่อนที่จะขึ้นเวที
 จริง ๆ ท่านประธานที่เคารพ หลังจากวันนี้ หรือวันนี้ที่ท่านจะตอบกับ
 เพื่อนสมาชิกนั้นคงต้องมีอะไรที่ชัดเจนแล้วว่า ท่านจะแก้ไขหรือไม่ หรือว่า
 ท่านจะปล่อยให้เป็นเหมือนเดิม ก่อนที่จะมีการเปิดการศึกษานั้น เพราะ
 การศึกษาถือว่าเป็นปัจจัย เป็นพื้นฐานของบ้านของเมือง ของการพัฒนา
 ประเทศชาติผมบอกว่า พี่น้องคนจนเขาขาดโอกาสตลอดมา รัฐบาล
 ฯพณฯ นายฯ ชวน หลีกภัย พยายามที่จะกระจายความเจริญ พยายามที่จะ
 กระจายโอกาสให้กับพี่น้องที่ยากจน พี่น้องที่ขาดโอกาส ผมเองต้องขอกราบเรียน
 ท่านประธานว่าในเรื่องค่าแบริ่งเจียะ แต่ก่อนก็ได้ยินแต่เรื่องของโรงเรียน
 เอกชนเก็บค่าแบริ่งเจียะ ก็เพิ่งจะเห็นเป็นรูปเป็นร่างชัดเจนตอนสมัยนี้แหละว่า
 โรงเรียนของรัฐบาล ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐเป็นจำนวนมาก
 ก็มีการเก็บค่าแบริ่งเจียะจากนักเรียน จากผู้ปกครอง หลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้น
 อาจจะเป็นเรื่องดีต่อการแข่งขัน ต่อการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน
 แต่ในข้อเท็จจริงโรงเรียนสวนกุหลาบ โรงเรียนเตรียมอุดม สตรีวิทย์
 โรงเรียนประจำจังหวัด อย่างอุบลราชธานี โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
 โรงเรียนนารีนุกูล โรงเรียนเหล่านี้ไม่มีปัญหาหรอก ที่ผู้ปกครองจะมาบริจาค
 เขาร่วมเพราะต้องการให้ลูก ให้บุตรหลานของเขาได้เรียนโรงเรียนดี ๆ
 ได้เรียนโรงเรียนประจำจังหวัด ได้เรียนโรงเรียนที่มีชื่อเสียง แต่ขณะเดียวกัน
 โรงเรียนมัธยมตามอำเภอ โรงเรียนมัธยมที่ตั้งขึ้นในแต่ละตำบล ซึ่งแต่ละอำเภอ
 ก็มีอำเภอละ ๓ แห่ง ๔ แห่ง โรงเรียนเหล่านี้ไม่มีโอกาสที่จะได้รับเงินบริจาค
 จากผู้ปกครอง ทำไมโรงเรียนที่ผมกล่าวถึงไม่มีโอกาส เพราะโรงเรียนตาม
 ตำบล ซึ่งเปิดสอนมัธยมนั้น ครูใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนพยายามอย่างยิ่งยวด
 ที่จะหาเด็กเข้าเรียนให้ได้ตามเป้าหมาย โอกาสที่จะได้เงินนั้นไม่มี ขอเรียน
 กับท่านอีกนิดหนึ่งเรื่องงบประมาณ ผมเข้าใจว่างบประมาณในช่วงสมัยรัฐบาล
 ฯพณฯ นายฯ ชวน นั้น กระทรวงศึกษาธิการเคยขึ้นมาเป็นอันดับหนึ่งของทุก
 กระทรวง ในช่วงนี้ขึ้นมาเป็นอันดับที่ ๒ ผมเข้าใจว่าเป็นงบประจำ เป็นงบ
 เงินเดือนมาก งบลงทุนนั้นค่อนข้างที่จะน้อย ท่านได้ชี้แจงว่า ๑๖.๕ เปอร์เซ็นต์
 หรือว่า ๘ เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนประถมเป็นงบลงทุน แต่ผมได้ยินได้ฟังมาจากผู้
 บริหารโรงเรียน ครูในโรงเรียนระดับประถม กล่าวถึงท่านในแง่ที่ไม่ดี ต้อง
 ขอเรียนให้ท่านทราบ ท่านต้องการปฏิรูปการศึกษา ท่านบอกว่ากระทรวงศึกษาธิการ

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

พรเทพ ๕๕/๒

ทุกวันนี้มีงบลงทุนน้อยอยู่แล้ว ให้ประณตศึกษาเพียง ๔ เบอร์เซ็นต์ หลังจากจัดงบประมาณปี ๒๕๓๔ เสร็จเรียบร้อยแล้ว กระทรวงศึกษาธิการยังตามไปเอาของเขาคืนมาอีก เพื่อที่จะปฏิรูปการศึกษา ทำไมท่านไม่เอางบประมาณจากส่วนกลางดำเนินการ นี่คือนโยบายที่ครูประณต ผู้อำนวยการเขาฝากเรียนถึงท่านไว้ในส่วนอื่น ๆ นั้นกระผมคงไม่ได้ชี้แจง แล้วก็คงไม่ถามท่านมาก เพื่อนสมาชิกถามหมดแล้ว ยังเหลือแต่ท่านยังไม่ตอบ ขอเรียนท่านแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน (อดีต) รัฐมนตรีสัมพันธ์

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สัมพันธ์ ทองสมัคร ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช โดยข้อเท็จจริงไม่อยากจะพูดในวันนี้ แต่ว่าพอดีท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาในระบบของพรรค ฟังแล้วชอบกลอยู่ที่เลขขอขากจะชี้แจง เพื่อท่านรัฐมนตรีจะได้ตระหนักไว้ว่าการจัดการศึกษาในรูปแบบลักษณะที่เป็นอยู่ในขณะนี้นั้นมันอันตรายต่อบ้านเมืองในอนาคต เลขขอชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวถึง -----

โดยเฉพาะประเด็นแรกที่สุดถึงว่ารัฐมนตรีไม่ได้ไปเยี่ยมวิทยาลัยเกษตรเลย
 ซึ่งท่านรัฐมนตรีสั่งชั่งทองเป็นผู้ดูแลอยู่วิทยาลัยเกษตร ตอนผมเป็นรัฐมนตรีว่าการ
 เป็นพรรคความหวังใหม่ ท่านก็เกลียดเกลียดท่านรัฐมนตรีสั่งชั่งทอง ท่านต้อง
 ลงไปดูดูว่าวิทยาลัยเกษตรเขาทำอย่างไร ผมได้ร่วมดำเนินการกับท่านรัฐมนตรี
 สั่งชั่งทอง และท่านรัฐมนตรีอดิศร กับข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ปรับ
 วิทยาลัยเกษตรเป็นวิทยาลัยชุมชน เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรระยะยาว
 รองรับการศึกษาโอกาสทางการศึกษา ม. ๑ ม. ๒ ม. ๓ และก็เป็นที่ประจักษ์ว่า
 เด็กเพิ่มจาก ๑๗๐ คน ๒๗๐ คน เป็น ๑,๒๐๐ คนก็มี เป็น ๕๐๐ คนก็มี เป็น
 ๗๐๐ คนก็มี จากจุดอันนี้เองที่เรามองเห็นอนาคตว่า วิทยาลัยชุมชนแห่งนี้จะ
 สนองตอบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแผน ๘ ที่จะทำให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้น
 ได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีจุดนี้ขึ้นมา เกษตรเพื่อชีวิตของท่านรัฐมนตรีนั้น
 จริง ๆ แล้วก็เรียนหลักสูตรวิทยาลัยชุมชนนั้นแหละ แต่ไพล่ไปว่าเป็นเกษตร
 เพื่อชีวิต ไม่อยากจะเรียกชื่ากัน ท่านไม่ต้องปฏิเสธ ท่านไม่ต้องพูดอะไรทั้งสิ้น
 เพราะว่าเรื่องนี้ผมอยู่เหมือนกับอยู่ในที่ประชุมก็แล้วกัน ผมขอเรียนว่าเรื่อง
 แปะเจียะ แปะเจียะนั้นหลังจากอภิปรายนโยบายจากท่านรัฐมนตรีไปแล้ว
 ไปทำแผน แผนเรื่องค่าใช้จ่ายของโรงเรียนกรมสามัญฯ มา อธิบดีกรมสามัญฯ
 ก็ทำเรื่องเสนอมาเพื่อขอปรับค่าเล่าเรียนลอยตัว มาถึงท่านปลัดเพื่อเสนอท่าน
 รัฐมนตรี บังเอิญตอนนั้นมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่ามันผิดกฎหมาย ปลัดจึง
 ยุติเรื่องเอาไว้ แล้วก็ยังมีหนังสือเวียนไปทั่วว่า เรื่องนี้ให้หยุดไว้ก่อน เพราะฉะนั้น
 เรื่องแปะเจียะนี้เป็นเรื่องที่ต้องพูดกันยาวในการอภิปรายไม่ใช่ว่างใจ ความจริง
 ไม่น่าจะอภิปรายท่านรัฐมนตรีสุขวิช มีท่านรัฐมนตรีอื่นอีกหลายคนน่าจะอภิปราย
 ในกระทรวงศึกษาธิการ แต่ว่าในเมื่อเขาเสนอชื่ออย่างนี้ก็มีความจำเป็น
 ผมขอเรียนว่าในเรื่องแผนที่ท่านยกมาทำการปฏิรูปนั้น เรื่องเด็กเข้าเรียน
 โดยวิธีการที่ไม่ต้องสอบนั้นเป็นเรื่องที่ดี ไม่ใช่เรื่องที่เสียหายตรงไหน แต่
 แผนปีการศึกษา ๒๕๔๒ กับปี ๒๕๔๓ ที่เราทำแผน ๑๕ ปี มันจะถึงจุดนี้ เมื่อ
 ระเบียบนสสของกรมวิชาการซึ่งออกมาใช้ร่วมกับโรงเรียนแต่ละระดับเสร็จ
 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เขาก็จะมีเก็บระเบียบนสส โดยอาศัยครูแนะแนวเป็นตัวชี้
 ระเบียบนสสเหล่านี้จะบ่งบอกว่าคนอย่างท่านประธานนี้ควรจะศึกษาในทางใด
 จึงจะเก่ง คนที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการควรจะมาในทางใดจึงจะพูดกัน
 เข้าใจ คนที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีควรมีเช่นไรจึงจะเก่ง และตอนนั้นจะเป็น
 แผนพัฒนาบุคลิกภาพของคน ความสูงของคน ความชานาญของคนแต่ละระดับ

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

เขาวงกต ๕๕/๒

คนมาตรฐานของไทยควรจะมีระดับใด มีอะไรที่จะบ่งบอกได้บ้างไหม มันจะมี
ตัวนั้นเป็นตัวชี้ คราวนี้ท่านก็ดึงตัวนั้นมาใช้ในปีนี้เสียก่อน เพราะอยู่ในแผน ๑๕ ปี
ทั้งหมด ที่ท่านบอกว่าปฏิรูป ๕ ปีนั้น ความจริงมัน ๕ ปี ๕ ปีท่านก็ดึงมา
ในทศวรรษหน้าเราจะปฏิรูปการศึกษา ให้กระจายอำนาจการศึกษาออกไป
ให้ท้องถิ่นรับผิดชอบร่วมกับสถาบันการศึกษาเหล่านั้น นี้อยู่ในแผนนี้ทั้งหมด คราวนี้
คนที่ไปลอกให้ท่าน เขาลอกผิด ผมทราบว่าใครเป็นคนลอกให้ แล้วก็พูดกัน
อย่างไรบ้างผมทราบหมดแต่ที่ผมไม่อยากจะพูด เป็นการหักหน้ากันมากเกินไป
ผมติดตามเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการมาโดยตลอด แล้วผมมั่นใจว่าทุกคนเข้าใจ
ในกระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นถ้าจะดังไปไหนก็แล้วแต่ มันจะมาลงใน
๑๕ ปีนี้ทั้งหมด เขาลอกท่านต่างหากในกระทรวง เขาลอกท่านรัฐมนตรี ผมเอง
ก็เข้าใจ เมื่อเห็นเวลาท่านไปต่างประเทศเขาไปส่งก็คน ๒ คน ๑. คนขับรถ
๒. หัวหน้าสำนักงาน เขาลอกทั้งนั้นในกระทรวง ท่านต้องระวังให้ดีที่สุด
เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่า ท่านจะตอบอย่างไรก็แล้วแต่ แต่พวกเราซึ่งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมตระหนักดีว่า เรามีความรู้สึกอย่างไรกับการจัด
การศึกษาของชาติ เรามีความรู้สึกอย่างไรกับเด็กด้อยโอกาส เรามี
ความรู้สึกอย่างไรกับคำพูดของท่านรัฐมนตรีที่ดื้อรั้นตลอดเวลาในการประชุม
อธิบดี การประชุมอธิบดีทุกครั้งอยู่ที่ผมหมด ใครจะพูดอย่างไรผมติดตาม
ไม่ใช่ว่าคนหนึ่งคนใดให้ ท่านอย่าสงสัยว่าผมไปเอาจากคนโน้นคนนี้ ไม่ใช่
เพราะผมทำมาด้วยมือของผมเอง ทุกอย่างในกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับ
ข้าราชการในกระทรวง ร่วมกับท่านรัฐมนตรีสั่งทอง ทำไมท่านไม่ปรึกษา
ท่านรัฐมนตรีสั่งทอง ทำไมท่านปรึกษารัฐมนตรีอีกคนหนึ่งซึ่งหาผลประโยชน์
จากกรมอาชญากรรมอยู่ในขณะนี้ ทำไมท่านไม่ถามท่านสั่งทอง คนนี้มีสะอาด
ชื่อสัตย์สุจริต อีกคนหนึ่งไม่ต้องพูดว่าเป็นอย่างไรบ้างท่านก็ทราบดี ท่าน
ตระหนักแล้วในขณะนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนกับท่านประธานว่า ผมคิดว่า
คงพอวันนี้ได้ขะจะไปสวดศพอีก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ
เราก็อภิปรายมา จะต่ออีกหรือครับ เชิญท่านบุญมากนิดหนึ่งครับ

นายบุญมาก คิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม บุญมาก คิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ อันที่จริงผมเองก็ได้ยกมือมานานแล้ว แต่ว่าหาโอกาสที่จะ
อภิปรายได้ยากนิดหนึ่ง ถ้าเกิดว่าวันนี้ผมไม่ได้อภิปรายคงกลุ้มใจแน่เหมือนกัน
เพราะว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ยึดอันตันใจ ซึ่งมาจากพื้นที่แล้วจะมาระบายที่นี้
แต่ก็ยังอดอัดเข้าไปใหญ่เมื่อได้รับฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ท่านสุขวิช ชีแจ่ง เพราะว่าเท่าที่ชี้แจงแล้วผมมีความคิดเห็นว่า ท่านมองปัญหา
ด้านเดียวมีความคิดอ่านด้านเดียวเท่านั้นคือการเป็นนักธุรกิจ ก็คือท่านมองอยู่
ว่างบน้อยไป เพราะฉะนั้นท่านเห็นว่าอย่างไรก็แล้วแต่ การหาเงินเข้าโรงเรียน
ด้วยวิธีอะไรก็แล้วแต่ เป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมือนกับว่าสนับสนุนเรื่องแป๊ะเจี๊ยะ ตรงนี้
ผมดูแล้วก็กลุ้มใจเหมือนกัน ถ้าเกิดเห็นว่าเรื่องแป๊ะเจี๊ยะไม่ใช่เรื่องเดือดร้อน
ของประชาชน เราก็คงไม่ให้พูดกันถึงขั้นนี้ แต่ว่าเรื่องแป๊ะเจี๊ยะคือเรื่องที่ประชาชน
เดือดร้อนที่สุดท่านรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นจึงนำมาพูดในที่นี้ แต่สิ่งที่เกิดแป๊ะเจี๊ยะ
แล้วเกิดปัญหาไม่เป็นไร แต่มาตรการที่ท่านออกไปคิดว่าจะให้เกิดความเป็นธรรม
ทางด้านการศึกษาไม่มีเลย เพราะวาทโยบายที่ท่านให้จับสลากจึงทำให้เกิดปัญหา
ดูเหมือนประหนึ่งว่า ไม่รู้ของท่านเป็นรัฐมนตรีจับสลากมาหรือเปล่า ทำให้กลุ้มใจ
อยู่เหมือนกันว่า ตรงนี้แก้ปัญหาไม่ได้ไม่ตรงจุด ที่ผมพูดประเด็นนี้เพราะว่าความ
เสียหายที่เกิดขึ้นก็คือว่า ผู้ปกครองที่เขาจนอยู่แล้วต้องกู้ยืมเงินเข้ามา
โรงเรียนหนึ่งเป็นหมื่นเป็นแสนเพื่อที่จะให้ลูกได้เข้าเรียน แต่ตรงความเดือดร้อน
เหล่านี้ไม่มีใครดูแล ถ้ายังสนับสนุนกันไปยิ่งแย่กันไปใหญ่เลยท่านรัฐมนตรี
เพราะฉะนั้นต้องกราบเรียนและผ่านท่านประธานด้วย ว่าตรงนี้ไม่ตรงจุด แต่ผม
คิดว่าสิ่งที่น่าจะแก้ไขได้ก็คือว่าการกระจายโอกาสทางด้านการศึกษาแล้วสร้าง
ความเป็นธรรมทางด้านการศึกษา ไม่ว่าให้ตัวบุคคลของนักเรียนก็ตาม หรือว่า
ให้ทางพื้นที่ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศก็ตามต้องใช้ระยะเวลาในการบริหาร แต่ไม่ใช่
ด้วยการจับสลาก ผมอยากจะเรียนว่าสิ่งเหล่านี้เอง เพราะว่าค่าแป๊ะเจี๊ยะทำให้เกิด
ประเด็นที่ว่าเงินที่จะต้องใช้จ่ายโดยที่ไม่ได้รับผลอะไรเลย ซึ่งภาษาฝรั่งเรียกว่า
นอนโพรดักทีฟ มัชนี (Non-productive money) ขอบกัที่ต้องใช้ภาษาฝรั่ง
ตรงนี้ไม่เกิดประโยชน์จริง ๆ นอกจากจะไปสร้างภาระแล้วทำให้เกิดเงินเพื่อ
ด้วยซ้ำไป อยากจะกราบเรียนว่าอย่างนั้น เพราะคำนวณออกมาแล้วเป็นจำนวน

นับพันล้านบาทในปีนี้ ซึ่งสูงโด้งมากเกี่ยวกับเรื่องค่าแป๊ะเจี๊ยะ อีกสิ่งหนึ่งที่จะต้อง
 กราบเรียนก็คือว่า ท่านได้เรียนชี้แจงชัดเจนว่า ส่วนใหญ่นักเรียนที่สอบได้จะต้อง
 มีฐานะดี ๆ ทั้งนี้มีเงินติดอะไรต่ออะไร ผมคิดว่าท่านต้องยอมรับความจริงว่า
 ความสามารถของคนไม่เท่ากัน อย่างท่านรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีช่วยฯ ความสามารถ
 ก็ไม่เท่ากัน การสอบแข่งขันจึงเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเหมือนกัน ไม่ใช่คิดว่า
 ทุกคนเท่าเทียมกันหมด ความสามารถเท่าเทียมกันหมดทั่วทั้งโลก ไม่ใช่เลย แต่ว่า
 สิ่งที่ต้องยอมรับในปัจจุบันถึงอดีตกาลนาน การที่คนต้องสอบแข่งขันเพราะว่าคนเรา
 มีความสามารถไม่เท่าเทียมกัน แล้วก็สร้างโอกาสทางด้านเศรษฐกิจไม่เท่ากัน
 เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนว่า สิ่งที่ท่านได้พูดไปนั้นผมไม่เข้าใจเลยว่าเป็นไปได้
 อย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนแล้วก็ถามเข้าไปอีกนิดหนึ่ง เพื่อที่
 จะให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่าเรื่องแป๊ะเจี๊ยะท่านจะแก้หรือเปล่า หรือเห็นว่าไม่ใช่
 เป็นปัญหา-----

เรื่องที่ ๒ เข้าใจว่าท่านกำลังพูดอยู่ด้วยเหมือนกันแล้วท่านเห็นด้วย ก็คือว่า การที่นักเรียนเข้าห้องเรียนมีจำนวนนักเรียนเพียงพอหรือไม่ สำหรับ โรงเรียนต่าง ๆ

ประเด็นที่ ๓ เรื่องการกระจายทางด้านการศึกษาให้โอกาส เท่าเทียมกันและให้โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีความสามารถในการให้การศึกษ ได้อย่างเท่าเทียมกันจะต้องทำอะไร ขอรบกวนเรียนเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ
ท่านอดีตรัฐมนตรีสังข์ทอง พาดพิง

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ ขอใช้สิทธิพาดพิงนิดเดียว กระผม สังข์ทอง ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ขอเรียนถึงการบริหารวิทยาลัยเกษตร ของกรมอาชีวศึกษาในช่วงที่กระผมดำรงตำแหน่งอยู่พร้อมกับท่านสัมพันธ์ ทองสมัคร และที่ท่านอดีตร พึ่งเกษ ขอเรียนว่าช่วงนั้นได้พยายามไปเยี่ยมวิทยาลัยเกษตร ทุกแห่งทั่วประเทศไทย และก็เจอปัญหาลักษณะเดียวกัน ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ได้พูดคือ นักเรียนเรียนน้อย แต่ว่าครูอาจารย์ค่อนข้างจะมาก และก็มีความกว้าง เราก็ได้เตรียมในการที่จะพัฒนาวิทยาลัยเกษตร เนื่องจากเห็นว่าอาชีพเกษตร เป็นอาชีพที่มีความสำคัญ เป็นอาชีพเก่าแก่ของพี่น้องชาวไทย จำเป็นจะต้องได้รับการฟื้นฟู โดยเราเตรียมที่จะปรับให้เป็นวิทยาลัยชุมชนรับเด็กเข้าไปโดยเป็นลูก เกษตรกรที่บ้านใกล้โรงเรียน แล้วก็สอนหลาย ๆ วิชาเพิ่มขึ้น นอกจาก วิชาเกษตร จะต้องปรับปรุงให้เป็นเกษตรอุตสาหกรรมให้ได้ ต้องให้นำ เทคโนโลยีและความรู้ใหม่ ๆ เข้าไปใช้ในวิชาเกษตรให้ได้ ซึ่งก็มีนโยบาย ที่จะรับลูกเกษตรกรกรใกล้โรงเรียนเข้าไป โดยไม่ได้สร้างเป็นหอพักเหมือนกับ ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ที่กำลังจะทำอยู่ในขณะนี้ ซึ่งก็มีในลักษณะเดียวกัน แต่ว่า วิธีปฏิบัตินั้นคนละอย่าง ในช่วงอยู่ก็จะรับนักเรียนที่เป็นลูกเกษตรกรกรบ้านใกล้โรงเรียน และก็ให้สอนมากวิชาขึ้นกว่าวิชาเกษตร โดยจะให้นำนวิชาความรู้ที่เรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ แต่ว่ามาในยุคนี้ท่านมีความคิดว่า จะต้องเอานักเรียนเข้าไปเรียนไว้ในวิทยาลัย โดยการให้มีหอพัก ซึ่งวิธีนี้ก็เป็นการ พัฒนา วิธีการปฏิรูปอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งถ้าหากว่าทำได้ก็จะเกิดประโยชน์มาก เพราะว่าเด็กเกษตรจะต้องเรียนและมีการฝึกอาชีพอยู่ใกล้ ๆ ในส่วนนี้จะต้องใช้งบประมาณมาก ก็ขอเรียนชี้แจงว่าในช่วงที่ดูแลวิทยาลัยเกษตรในกระทรวง ศึกษาธิการนั้นก็ได้ตั้งใจนอนใจ ก็ดำเนินการแก้ไขปัญหาย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงศึกษาธิการที่กำลังแก้ปัญหาอยู่ในขณะนี้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี
เข้าร่วม

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน
ลัทธศักดิ์ศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กระผมขออนุญาตใช้โอกาส
ตรงนี้สักเล็กน้อย เพราะนับตั้งแต่เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
โอกาสที่จะพูดในสภาเกือบจะแทบไม่มีเลย วันนี้การที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หลายท่านได้เสนอญัตติเกี่ยวกับปัญหาเรื่องการศึกษาลูกหลานไทย ถือได้ว่า
เป็นเรื่องที่ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ ผมต้องใช้โอกาส
ตรงนี้ขอบคุณท่านสมาชิกทั้งหลายทั้งปวงที่ได้มีความห่วงหาอาทรในปัญหาการ
ศึกษาของเด็ก และปัญหานี้ กระผม มั่นใจว่ามันไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะปีนี้ปีเดียว
แต่มันมีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นมาโดยตลอดเกือบทุกปีการศึกษา ทั้งนี้และทั้งนั้น
ก็เนื่องจากว่า ค่านิยมของผู้ปกครองหลาย ๆ คน ที่ต้องการให้บุตรหลานเรียน
ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง และโรงเรียนที่มีชื่อเสียงส่วนมากก็เป็นโรงเรียน
ที่ตั้งมานาน และได้รับการสนับสนุนงบประมาณในอัตราที่สูงกว่าโรงเรียนอื่น
ในระดับเดียวกัน ทำให้สามารถจัดระบบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และยิ่งนานวันก็ยิ่งเป็นปัญหาหนักขึ้นไปอีก เพราะว่าพวกที่เป็นครีม (Cream)
ของเด็กจากโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศต่างก็มุ่งหวังที่จะเข้าโรงเรียนที่มี
ชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นสวนกุหลาบ สตรีวิทย์ หรือเตรียมอุดม ซึ่งเป็นอยู่ระดับ
ม. ปลาย แต่อย่างไรก็ตามปัญหาเหล่านี้ เพื่อนสมาชิกคงจะยอมรับว่ามันไม่ได้
เกิดขึ้นมาในช่วงระยะของปีการศึกษา ๒๕๓๙ ที่กำลังจะเปิดเทอมในเดือนหน้า
ผมเชื่อแน่ว่าถ้าท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้ง ทุกปีที่ผ่านมา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่เป็นมาหลาย ๆ สมัย คงจะได้รับการร้องขอจาก
ราษฎรให้ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ลูกหลานเข้าไปในโรงเรียนต่าง ๆ ตามที่
ผู้ปกครองแต่ละคนต้องการ ซึ่งตรงนี้ก็ไม่ใช่ความผิดของผู้ปกครอง และก็ไม่ใช่
ความผิดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร-----

สพ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

ฐานิสสา ๕๘/๑

ผมอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ตรงกันข้ามที่ว่าผู้แทนราษฎรคนไหน ไม่ฝากเด็กเข้าเรียน ผมสงสัยว่าเขาได้รับเลือกตั้งมาอย่างไร เหมือนอย่าง เขาไม่มีเพื่อนอย่างนั้น อย่างผมนี่นั่งฟังท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดใน ปัญหาเรื่องนี้ติดต่อกันทั้งหมด ๑๒ ท่านก็ยังอุตส่าห์มีจดหมายพิมพ์มาเสริม เพื่อที่จะให้ผมเซ็นชื่อฝากเด็กเข้าโรงเรียน แล้วผมก็เซ็นทุกใบ ขอมมาเถอะครับ เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าลูกหลานของชาวบ้านอยากเรียนหนังสือ ช่วยกันส่งเสริม ไม่ได้ผิดอะไร เราไม่ได้ส่งเด็กไปเป็นโจร ขออย่างเดียว ถ้าเด็กตั้งใจเรียนเราช่วยกันสนับสนุน แล้วตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า เป็นเรื่องที่น่าภูมิใจที่สุดในสมัยก่อน เราต้องติดต่อบังคับให้เด็กไปเรียนหนังสือ เดี่ยวนี้เด็กมันแย่งกันเรียนนับเป็นนิมิตหมายที่ดี ชำดีบ้านเมืองของเรามีอนาคต ถ้าหากว่าเด็กไม่เรียนนี่สิครับเป็นเรื่องใหญ่ที่เราต้องวางกลยุทธ์ว่าจะแก้ปัญหา กันอย่างไร นี่เด็กใส่ใจที่จะเรียนหนังสือขอให้ช่วยกันเถอะครับ และในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ แม้ว่าผมจะไม่มีโอกาสดูกรมสามัญศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาที่กำลังพูดจากันอยู่ในขณะนี้ แต่กระผมมั่นใจว่าผมทำงานกับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านนี้ได้อย่างมีลูกทางแจ่มใส ท่านได้ กรุณามอบหมายให้ผมดูแลกรมการศาสนา กรมศิลปากร กรมพลศึกษา และ สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรมสามัญฯ แต่ในฐานะเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมนำปัญหาของเพื่อนสมาชิกไปกราบเรียนท่าน ท่านรับฟัง อยู่ตลอดเวลา และที่อภิปรายกันมาทั้ง ๑๒ ท่านนั้น มีหลาย ๆ ท่านได้เสนอสิ่งที่ เป็นประโยชน์ ซึ่งกระผมได้จดไว้หลาย ๆ ประเด็น แล้วก็จะได้นำไปหารือกับ ขณกฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในที่ทำการต่อไปเพื่อจะนำไปสู่การ แก้ปัญหาของพี่น้องประชาชน ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ซึ่งมีประสบการณ์เป็นสมาชิกอาวุโสที่สุดคนหนึ่งของสภาผู้แทนราษฎร แห่งนี้ ที่ท่านได้พูดถึงผู้บริหารการศึกษาในเขตเลือกตั้งของท่าน ว่าดูถูกดูแคลน มายังตัวท่านนั้น ผมเองก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ ผมเห็นจดหมาย ฝากเด็กมากมายกองกองจนผมจำไม่ได้ว่าเซ็นฝากใครไปบ้าง โรงเรียนไหนบ้าง แต่ผมรับว่าผมเซ็นฝากเด็กทุกคนและผู้ปกครองทุกคนที่มาหาผมฉันผมเซ็นฝาก แต่ผมไม่เคยเอาปิ่นไปจ่อหัวผู้บริหารโรงเรียนแห่งหนึ่งแห่งใด บอกว่าจะต้อง รับเด็กที่ผมฝากไป ก็ให้เขาใช้ดุลพินิจเหมือนอย่างที่ท่านผู้อาวุโส จากจังหวัด เพชรบูรณ์ได้พูดไปแล้ว และในวันจันทร์ผมได้สั่งผู้บริหารการศึกษา ๒ คนให้มาพบ ผมที่กระทรวง ทำไมจดหมายจากรัฐมนตรีช่วยฯ ส่งไปบอกว่าให้บอกกับผู้ปกครอง

ว่าอย่างไรรู้ไหม คุณไปบอกคนที่ออกจดหมายให้มาพบผมแล้วค่อยมาพูดถึงเรื่อง
ฝากเด็ก เพราะฉะนั้นท่านผู้มีเกียรติจากเพชรบูรณ์โดนปัญหานั้นผมเชื่อว่าเป็นจริง
หนทางก็คือจะต้องแก้ด้วยวิธีการย้ายผู้บริหารคนนั้นออกไปจากโรงเรียนนั้นไปอยู่
ที่อื่น เรามีความสามารถทำให้โรงเรียนเขาเป็นที่นิยมจนผู้คนอยากจะเอาลูกหลาน
มาเรียนโรงเรียนนี้ เพราะฉะนั้นจะต้องย้ายไปอยู่ต่างอำเภอ อยู่ต่างตำบลเพื่อ
ช่วยทำโรงเรียนในต่างตำบล ต่างอำเภอให้มีประสิทธิภาพเหมือนอย่างที่คุณคน
อยากจะเอาลูกหลานเข้าโรงเรียนที่เขาอยู่ในปัจจุบันนี้ สิ่งนี้ผมถือว่าเป็นสิ่งที่
เป็นประโยชน์ที่เอามาพูดกัน อย่างไรก็ตามในโอกาสที่ผมได้ขึ้นตรงนี้ ผมขออนุญาต
ท่านประธานอีกนิดเดียว ผมไม่สบายใจอยู่สำหรับท่านสมาชิกบางท่าน ไม่ใช่บางท่าน
ท่านหนึ่งครับ ขอภัยที่จะไม่เอ่ยนามเขา เพราะเขาพูดถึงนายกรัฐมนตรีว่าไม่สนใจ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผมอยากจะวิงวอนว่าไม่ว่าใครก็ตามที่มาเป็นนายกรัฐมนตรี
ของพวกเรา ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งด้วยกันนั้น ขอได้
โปรดให้เกียรติ และอย่าไปย่ำยีในทุกครั้งที่มีโอกาส เพราะการที่เป็นตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีนั้นจะต้องดูแลทั้งประเทศ การประชุมสภาผู้แทนราษฎรบางนัดนั้น
มีผู้รับผิดชอบอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องเอาเวลาของนายกรัฐมนตรีมานั่งอยู่ใน
สภาโดยตลอด และอยากจะขอความเห็นใจจากเพื่อนสมาชิกว่ารัฐบาลชุดนี้ที่มา
จากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม แล้วเข้ามาเป็นรัฐบาลนั้น บังเอิญเรา
โชคดีครับ ที่ได้มีโอกาสทดสอบความสามารถ เพราะเกิดภาวะน้ำท่วมตั้ง
๓ - ๔ เดือน นายกรัฐมนตรีต้องแก้ปัญหาโดยตลอด และนอกจากนั้นก็
เป็นเรื่องที่ต้องขอบคุณรัฐบาลเก่าที่ไปสร้างงานไว้เยอะแยะ จนรัฐบาลนี้ต้องไปทำต่อ
ไม่ว่าจะเป็นอาเซียน (ASEM) ซีเกมส์ (SEA Games) หรือการประชุม นาฟต้า
(NAFTA) หรืออะไรต่ออะไรต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นเรื่องที่สานตีมารจากรัฐบาลเก่า
และรัฐบาลนี้ต้องไปสาน ดังนั้นท่านนายกรัฐมนตรีคงจะไม่สามารถมานั่งประชุม
ทุกนัด ทุกวัน ตรงนี้ต้องกราบขอโทษว่า ถ้าเราพูดกันในลักษณะอย่างนี้ประชาชน
จะเกิดความไขว้เขว และระบอบประชาธิปไตยเราก็จะถูกทำลายให้อ่อนแอ
ลงไป อันนี้เป็นอันตราย-----

อีกสิ่งหนึ่งก็คือท่านสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่า รัฐบาลแต่ละชุดขึ้นมาแล้วชอบยกเลิกผลงานของรัฐบาลเก่าหรือโครงการของรัฐบาลเก่านั้น ไม่เป็นความจริง ท่านผู้มีเกียรติครับ อย่างน้อยที่สุดโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษา นั้น ได้ริเริ่มมาจากรัฐบาลเก่า แล้วรัฐบาลชุดปัจจุบันเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์จึงได้สานต่อ ไม่ใช่ไปยกเลิกทุกเรื่อง แต่แน่นอนครับ ในบางเรื่องบางสิ่งบางประการที่มันไม่ถูกต้อง มันก็จำเป็นต้องแก้ไข อันนี้ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

(นายชัย ชิดชอบ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ

ท่านจะประทับใจไหม

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ขอนิดเดียวครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอนิด ฯ นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : พยายามนึกที่สุด ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคชาติไทย
 เมื่อสักครู่นี้ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการฯ ได้บอกว่า ที่จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ
 วิทยาลัยเกษตรอยู่ในเมือง ถูกต้องครับ ท่านประธาน ความจริงผมไม่อยากจะ
 จะพูดอยู่แล้ว พอดี ๗๗ ชาววิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ท่านพูด ก็มันแทงใจดำผมครับท่านประธาน คือในชีวิตของกระผมไม่ค่อยอยาก
 ผากใครทั้งสิ้น แต่บังเอิญสมัยก่อน ๆ ไม่มีปัญหากระทรวงศึกษาธิการ ไม่มีเลย
 แต่สมัยรัฐมนตรีชุดนี้มาบริหาร มีปัญหา มีปัญหาอย่างไรครับ อธิบดีเขาไม่เอาด้วย
 ผู้อำนวยการโรงเรียนต่าง ๆ เขาไม่เอาด้วย ขนาดเลขาฯ นะครับ
 อยู่ไหน เลขาฯ ไพจิต ท่านสู่อุตสาหกรรมเรื่องในนามของรัฐมนตรีว่าการฯ
 ผู้อำนวยการเขาไม่เอาด้วยหรือครับ เขาบอกไม่มีความหมาย เดี่ยวเขาก็
 ไล่ออกไปแล้วเพราะว่าเขาจะอภิปรายไม่ไว้วางใจวันที่ ๘ รูปมันออกมาอย่างนั้น
 ท่านประธาน กระผมพยายามในฐานะที่เคยเป็นอดีตประธานคณะกรรมการ
 การศึกษาของสภาแห่งนี้มา และได้ศึกษาประเด็นต่าง ๆ มามากพอสมควร
 ในเรื่องด้านการศึกษา แต่ทำไมความจริงท่านรัฐมนตรีว่าการฯ คนนี้ท่านก็ตี
 ท่านแก้ไขปัญหามาเยอะ แต่ทำไมบริหารการศึกษาพวกระดับ ซี. ๗ ซี. ๘
 ซี. ๑๖ ไรมันไม่เอาด้วย เพราะอะไร ดวงอะไรมันทำอย่างนั้น ผมก็คิด
 ผมจึงเห็นว่าที่ทางฝ่ายค้านเขาเสนอไม่ไว้วางใจนั้น ก็ถูกของเขาครับ

สผ ๑๕/๒๕๓๔ (ส. ๒) :

พัชรี ๕๔/๒

เพื่อท่านจะได้แก้ตัว ที่ปัญหาเรื่องแป๊ะเจี๊ยะ ไม่ใช่แป๊ะซี ๆ อย่างเขาว่า
มันเจี๊ยะกันจริง ๆ ครับท่านประธาน ผมฝากเด็กคนหนึ่ง เด็กผู้หญิงเสียชีวิต
ดนตรีก็เก่ง จบจากราชวินิต แล้วคนเซ็นชื่อก็นายพนมอริยดิศกรมสามัญศึกษา
บอกว่าคุณชัย ชิดชอบ ถ้ามั่นใจพิเชษฐก็ได้ เพราะกระทรวงศึกษาธิการ
ผมไม่เคยไปแตะแม้แต่แอะเดียว ในการที่เป็นคณะกรรมการพิจารณา
งบประมาณรายจ่ายประจำปีของแผ่นดิน แต่ละปีร่วมกับท่านประธานด้วย
เราเสริมเต็มทีครับ เอาเท่าไรเราไม่ว่า แต่ว่าท่านพนมเก่งอย่างดีเลยบอกว่า
ท่านชัย ชิดชอบ ฝากเด็กด้วยคนหนึ่ง ได้เคยให้ความอุปถัมภ์แก่กระทรวง
มาโดยตลอดและกรมมาโดยตลอด ขอให้อนุเคราะห์ และเด็กคนนี้ ๓.๔ นะครับ
และตีพิมพ์ฉบับ ๑ ของประเทศเสียชีวิต แต่ไม่มีคำว่าแป๊ะซี ๆ ให้เขา เพราะ
พ่อมันจน อันนี้ครับถามท่านเลขาฯ ก็ได้ ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการฯ บอกว่า
พี่ ๆ อย่าพูด ๆ เดี่ยวผมจัดการเอง จัดการวันที่เท่านี้ก็แล้ว วันที่เท่านี้ก็แล้ว
มันก็ตก ดีแต่ว่าบังเอิญไปสำรวจจับฉลากที่อื่นได้ ถ้าอย่างนั้นเด็กคนนี้ก็คุ้ม
อันนี้ละเรื่องของแป๊ะเจี๊ยะ เรื่องของปล่อยให้การศึกษาสารี ปล่อยให้พวก
ซี. ๘ ซี. ๙ กินแผ่นดิน ผมต้องโทษท่านประธาน เพราะท่านประธานเป็นหลัก
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทำไมโทษผมละครับ
นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : โทษสิครับ ท่านประธานไม่กระซิบ
บอกท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ในฐานะอยู่พรรคเดียวกัน ผมโทษท่านประธาน
เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ด้วยเหตุนี้ที่ ๗๗๗ รัฐมนตรีเข้าวริน ในฐานะ
เป็นนายตำรวจจับพระ ท่านบอกว่าใครพิมพ์มาเซ็นให้ เซ็นไปมีประโยชน์อะไรครับ
เขาไม่เอาด้วยกับท่าน -----

พ.ศ. ๑๘/๒๕๓๙ (ส. ๒)

จิราพร ๒๐/๑

หลอกผู้แทน หลอกได้ทีเดียวนะครับ มันหลอกไม่ได้อีกแล้ว แล้วกระผมก็อายุ
 ปูนี่ และผมยืนยันและจำไว้ด้วย ไม่ใช่ท่านจะเอาเงิน เอาเงินไปผลาญ
 การศึกษาไม่ได้เรื่อง ปีนี้ถ้าผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณคอยดูก็แล้วกัน
 ผมจะไล่ อยากจะให้ ขณฯ รัฐมนตรีเป็นคนไปชี้แจงเสียด้วย นี่แหละบ้านเมือง
 เป็นอย่างนี้ ผมจำเป็นที่จะต้องมาพูดและท่านรัฐมนตรีอย่าหลอกเขาอีกครับ
 อย่าให้ผู้แทนฯ ไปเซ็นชื่อเลย เลิกได้แล้วครับในกรณีนี้ ให้ท่านแก้เสียในเรื่อง
 แป๊ะเจี๊ยะเลิกเสียครับ เลิกปล่อยเสรีเสียครับ อยู่ในระเบียบแบบแผนที่เขา
 มาแล้วดีแล้ว ตอนนี้อย่าไปในทางที่ไม่ดี ผมไม่เห็นด้วยครับ กราบขอบพระคุณ
 ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ
 ถ้าตีตื้นมันจะตีตื้นเรื่อย ๆ นะครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการ) : ผมคงนึกเดี๋ยวนะครับ คือผมต้องอนุญาตท่านประธาน ผมเอง
 เห็นใจท่านสมาชิกอาวุโส ท่านชัย ชิดชอบ ผมได้เห็นข้อความที่ท่านอธิบดี
 กรมสามัญศึกษาได้แทงไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่ท่านพูดถึง คุณชัย ชิดชอบ
 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มีบุญคุณกับกรมสามัญฯ ได้ดูแลมาโดยตลอด
 ในการพิจารณางบประมาณทุกปี ขอความอนุเคราะห์ด้วย ผมเองก็ไม่เข้าใจว่า
 ผู้บริหารคนนั้นทำไมถึงปฏิเสธ แม้แต่เป็นลายเซ็นของอธิบดีก็ยังปฏิเสธ แต่ท่านชัย
 ชิดชอบ ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าจะให้มันฉลาดเหมือนพวกเรา
 ทุกคน มันก็มาเป็นผู้แทนฯ เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นมันก็คงมีคนงออยู่บ้าง
 ปะปนอยู่ในสังคม ซึ่งต้องตามแก้กันไป ผมขออนุญาตกล่าวโดยสรุปว่า ผมไม่ได้
 หลอกผู้แทนฯ ใครมาขอความช่วยเหลือผมเซ็นให้ทั้งนั้น แต่แน่นอนที่สุดเซ็นไปทุกคน
 จะเข้าไปทั้งหมดทุกคนเป็นไปได้ ท่านครับ บางโรงเรียนเขารับ ๗๐๐ คน
 มีคนแพ้ไปสมัครเป็นพัน ๆ คน มันก็ต้องมีได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แต่ใครที่ไม่ได้มาหาผม
 ผมก็จะแก้ปัญหาให้ ขออย่างเดี๋ยวนะอย่าเลือกที่เรียน แต่อย่างไรก็ตาม
 มีกรณีที่เกิดการจับสลากแล้วเกิดความรับไม่ได้ก็คือ บังเอิญคนที่เรียนเก่ง
 แล้วจับสลากไม่ได้ ตรงนี้น่าเห็นใจ แล้วบังเอิญบ้านอยู่ห่างจากโรงเรียน
 ๕๐ เมตร ๕๐ เมตร อย่างนี้ต้องช่วยแก้ปัญหาให้เขา ซึ่งผมก็แก้ไปหลายราย
 เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกถ้ามีรายใดในเขตเลือกตั้งของท่าน แล้วคิดว่ามัน
 ไม่เป็นธรรมมาเถอะครับ กระทรวงศึกษาธิการพร้อมที่จะดูแลปัญหาเหล่านี้

สผ ๑๘/๒๕๓๙ (ส. ๒)

จิราพร ๖๐/๒

เช่นเดียวกับทุกปีที่ผ่านมา ผมเองมาจากการเลือกตั้งเหมือนท่าน มีความ
เข้าใจว่า สิ่งที่ราษฎรเดือดร้อนนั้น คือความเดือดร้อนของพวกเขา

ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ
ท่านอดีตรัฐมนตรี อติศร มีพาดพิงอีก

นายอติศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม อติศร เพียงเกษ นำไทย ขอนแก่น คงจะไม่พูดอะไรมากนักครับ
ก็อยากถามทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านยอมรับหรือไม่ว่า
มีการเก็บแป๊ะเจี๊ยะกันจริง ถ้ายอมรับว่าจริงและมากแล้ว ท่านจะแก้ไขอย่างไร
ขอนแก่นผมก็มีเหมือนกันครับ เตรียมอุดม ลูกคุณมานะ เชาวรัตน์ อดีต
ส.ส. ก็มาร้องทุกข์ต่อผม หากเป็นจริงตามที่เขากล่าวหาที่ท่านก็ควรจะ
บาปัดโทษให้น้อยลง เพราะว่ากว่าจะถึงวันที่ ๘ พฤษภาคม อาจจะมีเหตุ
บรรเทาโทษให้ท่านในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ
เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ครูหรือผู้อำนวยการนั้นเขาเข้าใจว่าเขาเป็นเจ้าของ
โรงเรียนเอง เขาไม่ได้เข้าใจว่าเขาเป็นข้าราชการซึ่งจะต้องรับใช้
พี่น้องประชาชน มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ ผู้อำนวยการกำลังแข่งกัน
สร้างอาคารหรือซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ทำกำแพงเพื่อจะเอา ๒ ชั้น จากใคร
คนใดคนหนึ่งหรือเปล่าผมไม่ทราบ -----

ผมไม่อยากพูดกระทรวงศึกษาธิการครับ เพราะผมเจ็บปวด เพราะผมถือว่า
กระทรวงนี้ได้สร้างทุกคนอยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ เป็นครู เป็นวิศวกร เป็นนายแพทย์
ทั้งนั้น แต่ลูกคนยากคนจนไม่มีโอกาสที่จะเข้าได้ ท่านประธานครับ ผมขอยืนยันว่า
ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่ได้ศึกษางานรัฐมนตรีชุดที่แล้ว เราไปตรวจงานเท่าที่
เรามีเวลา ไม่ได้นั่งอยู่เฉย ๆ เหมือนรัฐมนตรีชุดนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คงจะพอสมควรแล้ว
เห็นว่าน่าจะปิดอภิปรายได้แล้วนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น

(นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมปิดก่อน ค่อยสรุป
ถือว่าเป็นปิดเลยครับ ที่ประชุมแห่งนี้ไม่มีใครเห็นอย่างอื่น ก็ปิดการอภิปราย
ต่อไปผู้เสนอญัตติ ๒ คนจะเป็นใครที่จะอภิปรายสรุป คนใดคนหนึ่งครับ เชิญ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ ผู้เสนอญัตติ
คนใดคนหนึ่ง จะต้องลุกขึ้นมา

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ไม่ใช่ครับท่านประธาน
ท่านประธานถามว่ามีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ผมยกมือครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะทำอะไร

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ผมเห็นเป็นอย่างอื่นครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอย่างใดครับ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ขออนุญาตใช้สิทธิครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เด็ดชวก่อนครับ
เมื่อก่อน

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ผมขอนิดเดียว
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอ.เค.

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม สิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ สกลนคร เสร็จธรรมครับ ผมได้ฟัง
การอภิปรายของเพื่อนสมาชิก แล้วก็ฟังที่ท่านรัฐมนตรีที่กำลังดูแลรับผิดชอบ

ได้ตอบแล้ว ผมมีความคิดเห็นว่า ยิ่งฟังยิ่งสับสน ถ้าหากญัตตินี้ท่านประธาน
ไม่เปิดโอกาสให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงให้ชัดเจน ความเสียหายจะเกิดขึ้น
ไปหมดครับ เพราะญัตตินี้ เป็นญัตติที่พี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศให้ความสนใจ
ครู ผู้ปกครองให้ความสนใจกันทั้งนั้นครับ ไปที่ไหนพูดกันทุกแห่ง ทุกหมู่บ้าน
ทุกตำบล ที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบมา ยิ่งตอบยิ่งสับสนครับท่าน ถ้าท่านไม่เปิดโอกาส
ให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง ความเสียหายนั้นละครับยังจะเกิดกับท่านรัฐมนตรี
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดูการทำงานของท่านรัฐมนตรีแล้ว ผมยอมรับว่า
ท่านมีความตั้งใจจริง ท่านได้เสนอหลายสิ่งหลายอย่าง แต่ความตั้งใจจริง
ไม่ได้หมายความว่า จะไม่ผิดพลาด วันนี้สภาได้เสนอจุดอ่อนข้อบกพร่องที่เห็นว่า
มีปัญหาการบริหารทางด้านการศึกษา ผมขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบครับว่า
ข้อแรก เรื่องค่าแป๊ะเจี๊ยะ ท่านรัฐมนตรีเห็นด้วยใช่หรือไม่
ท่านยอมรับว่ามีใช่หรือไม่ และมีปัญหา และแก้ไขไม่ได้ใช่หรือไม่ และจำเป็น
จะต้องมีใช่ไหม

ข้อที่ ๒ ท่านรัฐมนตรีท่านยอมรับครับว่า งบประมาณบริหาร
การศึกษามีน้อย งบประมาณบริหารโรงเรียนขาดแคลน งบประมาณจัดซื้อ
จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนขาดแคลน ท่านไม่ครับ เมืองงบประมาณได้ผ่าน
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเรียบร้อยแล้ว ตั้งอยู่ในแผนงบประมาณรายจ่าย
ประจำปี ๒๕๓๘ แผนของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว หลายโรงเรียนเตรียมหา
ผู้รับจ้างเรียบร้อยแล้ว ทำไมท่านไปตัดของเขาค้าง ยิ่งขาดแคลนท่านก็ยิ่งไปตัด
ส่วนกับที่ท่านได้แถลงต่อสภาแห่งนี้

ประการที่ ๓ การคัดเลือกเด็กเข้าเรียนด้วยวิธีจับสลาก
ท่านเห็นด้วยใช่หรือไม่ อธิบดีกรมสามัญศึกษาได้ตอบว่ามอบอำนาจให้ทางโรงเรียน
แต่ทุกโรงเรียนใช้วิธีจับสลาก เพราะว่าไม่ให้มีการสอบ ท่านเห็นด้วยกับ
วิธีการจับสลากมากกว่าการสอบใช่ไหม ท่านส่งเสริมให้เด็กนักเรียนนั้นใช้วิธี
เสี่ยงโชคมากกว่าตั้งใจเรียนใช่หรือไม่ และเมื่อเรียนจบแล้ว เข้ารับราชการ
จะใช้จับสลากอีกหรือไม่ ถ้าคิดว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ถูกต้อง เด็กนักเรียนจะได้ไม่เครียด

ประการที่ ๕ เรื่องนโยบายรับเด็กใกล้บ้าน ท่านยอมรับละครับว่า คุณภาพการศึกษา คุณภาพมาตรฐานของโรงเรียนนั้นไม่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพฯ คุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนจะสูงกว่าในชนบท ในต่างจังหวัด ในกรุงเทพฯ มีปัญหาเด็กเดินทางไปโรงเรียน มีปัญหาจรรยาบรรณ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านแยกได้หรือไม่ครับว่า นโยบายรับเด็กใกล้บ้าน ขอให้แยกระหว่างกรุงเทพฯ กับต่างจังหวัด แน่่อนที่สุดครับโรงเรียนต่างจังหวัด คุณภาพการศึกษานั้นไม่เท่าเทียมกัน การที่ท่านไปจำกัดว่าใครอยู่ตำบลใดอำเภอใด ควรเรียนใกล้บ้าน สิ่งนี้เป็นการลิดรอนสิทธิทางการศึกษาใช่หรือไม่ ผมขอให้ฯพณฯ รัฐมนตรีได้กรุณาตอบชี้แจงให้ท่านสมาชิก ให้พี่น้องประชาชนที่รับฟัง อยู่ทางบ้านได้ทราบ ถ้าท่านไม่ตอบแล้วผมถือว่าเป็นเรื่องเสียหาย และท่านก็จำนนด้วยเหตุผล ยอมรับว่ามีปัญหาแก้ไม่ได้ และท่านก็ควรจะพิจารณาตนเอง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะตอบ เชิญคุณลำพองรอบสอง

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : ก่อนอื่นขอหารือ ท่านประธานก่อนครับว่า ญัตติของตัวกระผมเองและท่านจุติ คนละญัตติ ถือว่ามีโอกาสจะสรุปคนละครั้งใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปคนเดียว มันเป็นญัตติรวมกันครับ

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : เพราะว่าของใครของมัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ของใครของมัน ก็สรุปคนเดียว ท่านพูดก่อนก็ได้ แต่ว่าเวลาสรุปให้สรุปคนเดียว ท่านจะพูดเป็นครั้งที่ ๒ ก็ได้ เชิญครับ

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กระผมขออนุญาต เลยครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จาคนครราชสีมา ชชาติพัฒนา ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านประธาน ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีเข้าวรินนะครับว่า ที่พวกกระผมได้เสนอญัตตินี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการฝากเด็ก ไม่เกี่ยวข้องกับการฝากเด็กใด ๆ ทั้งสิ้น แต่มีความรู้สึก ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎร เห็นประชาชนเขาเดือดร้อน จึงได้ยื่นญัตติเพื่อ ขจัดปัดเป่าความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ขอ ฯพณฯ ได้เข้าใจด้วย

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองได้ฟังคำตอบของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ผมรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ผมพูดแต่แรกแล้วว่า
 ฯพณฯ เป็นคนแปลกหน้าของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเจ้าชาย เขาต้อนรับ
แต่เขาหวังดีกับท่านนะครับ เพื่อที่หาผลประโยชน์ ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 ฯพณฯ สนใจการศึกษาเหมือนพระเจ้าอชัตศัตรู อยากจะศึกษาธรรมเนียมของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ไปเจอเทวทัตเสียก่อน เลยจับพระเจ้าพิมพิสารไปขัง
นี่คือปัญหา เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่ ฯพณฯ พูด ฯพณฯ เข้าใจ
ปรัชญาของการบริหารเป็นอย่างดี ผมยอมรับและเกิดทุนเป็นอย่างดี
แต่ปรัชญาในการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ ฯพณฯ รับผิดชอบต่อ
ปวงชนชาวไทยที่จะทำให้หน้าตา จิตสำนึกของคนไทย นิสัยใจคอของคนไทย
ความรับผิดชอบของคนไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยนั้น ผมอยาก
จะกราบเรียนว่า ฯพณฯ ยังไม่ถึงตอนนั้น ฯพณฯ ครับ ผมไม่อยากจะกราบเรียนว่า
 ฯพณฯ ไม่เข้าใจ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ปรัชญาของการศึกษาในการพัฒนา
คนนั้นต้องพัฒนาอารมณ์ สังคมและจิตใจไปพร้อม ๆ กัน ฯพณฯ ครับ ไม่ใช่
ในการบริหารอย่างเดียว เพราะฉะนั้นการสอนนักเรียน การสอนคนนั้นจะต้องสอน
ให้มีจิตสำนึกในความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรัก มีความสามัคคี
มีความผูกพัน มีความประหยัด มีความอดออม มิใช่ว่าสอนให้มันพร้อมทั้งหมด
ท่านครับ ผมอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานว่า เดิมนั้นคนจน ๆ ก็ซื้อรถยนต์
ไปกู้หนี้ยืมสิน ฯพณฯ กำลังจะสอนให้คนไปเป็นแบบนั้น แต่ไม่ได้สอนให้คนไทย
อดออม ไม่สอนให้คนพัฒนาในร่างกายนิตใจในความรู้สึก ผมเป็นครูครับ
เป็นครู ๒๐ กว่าปี ฯพณฯ ครับ ได้เรียนวิชาครูมา จบปริญญาทางครูด้วย
ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ฯพณฯ ครับ
ผมอยากจะกราบเรียนถามตรง ๆ เลखว่า ที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อ
สภาผู้แทนราษฎรว่า จะขยายการศึกษาภาคบังคับ ๒ ขั้ว ๙ ปี และ ๑๒ ปี
หมายถึง ม. ๓ และ ม. ๖ แต่ในขณะเดียวกันรัฐไปเก็บค่าแป๊ะเจี๊ยะ
ถือว่าไม่สนองนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ หรือส่วนทางกับนโยบายที่แถลงไว้
ต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ มิใช่ว่าจะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น
การจัดการศึกษาแล้วมุ่งผลถึงร้อยปีข้างหน้าจะครับท่านประธาน -----

สผ ๑๔/๒๕๓๙ (ส. ๒)

เบญจวรรณ ๖๓/๑

ผมอยากจะกราบเรียนว่า มันเป็นเรื่องที่จะต้องพูดกันยาว เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะกราบเรียนถาม ขณฯ ตรง ๆ เลยว่า อ้ายเรื่องค่าแยะเจียะ
ที่จะพูดนี้ ขณฯ ยังยืนยันอยู่หรือเปล่า ถ้าจะยืนยันนะครับ เป็นอันว่า
พวกกระผมในฐานะผู้แทนราษฎรจะต้องพูดกันอีก แต่ถ้าบอกว่าหยุด
วันที่ ๘ วันที่ ๙ จะหยุดกัน ผมจะไม่พูด ท่านประธานที่เคารพครับ นี่ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ถ้าหยุด ผมอยากจะกราบเรียนถามว่า เงินที่รับไปแล้ว
จากประชาชน ผมถือว่าบังคับเอาไป จะคืนเขาหรือไม่ นี่คือปัญหา ผมว่า
ต้องคืนนะครับ เพราะว่าไม่มีสิทธิที่จะเอา และนอกจากนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า
เมื่อสักครู่นี้ ขณฯ รัฐมนตรีเข้าวรินทร์ท่านบอกว่า มันมีมาแล้ว จริง ผมยอมรับ
ว่ามันจริง เหมือนโสภณนะครับมีตั้งแต่สมัยพุทธกาล แต่มีปิด ๆ ลับ ๆ ล่อ ๆ
ไม่เปิดเผย นั่นก็ยังพอทำเนา แต่ว่าถ้าตีทะเบียนเมื่อไรแล้วนำดู เป็นพัฒนาพงศ์
กันหมดทั้งประเทศ ฉันทิดก็ฉันทัน นี่หมายถึงว่า ตอนนี้องค์การ
เปิดให้มีแยะเจียะอย่างเปิดเผย เตือนร้อนกันทุกหย่อมหญ้า เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่ผมขอกราบเรียนไปนี้มันเป็นเรื่องเตือนจริง ๆ
อยากให้ ขณฯ หยุดนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า เจตนาที่กราบเรียน
เจตนาที่เสนอญัตติด่วนสภาผู้แทนราษฎรวันนี้ ไม่มีเจตนาอย่างอื่น นอกจากจะให้
ยุติการเก็บค่าแยะเจียะโดยสิ้นเชิง ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีตอบนะครับ
เชิญครับ

นายสุขวิช รังสิตพล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ ผมขอ
ยืนยันนะครับ กระทรวงศึกษาธิการนั้นไม่มีการเก็บแยะเจียะ แล้วก็การบริจา
คกับโรงเรียนนั้น หรือว่าการบริจาคอื่นใดนั้น สาธารณกุศลเขาทำกันหมด
ยกเว้นในกระทรวงศึกษาธิการเราบอกว่า ใครก็แล้วแต่ที่จะบริจาค จะต้อง
ไม่มีเงื่อนไขในการรับนักเรียน แล้วผมเชื่อเหลือเกินว่า ขณะนี้ไม่มีใคร
ที่จะรับนักเรียนโดยรับเงินบริจาคแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่า จะไม่ให้
เรื่องนี้เกิดขึ้นอย่างแน่นอน แล้วถ้าหากว่ามีการเก็บแยะเจียะ เราก็จะต้อง
ลงโทษทางวินัย แล้วก็ลงโทษทางกฎหมายอย่างรุนแรงสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่อื่นนั้น
ขณะนี้การรับนักเรียนยังไม่มีมีการเก็บเงินเลย แล้วถึงแม้ว่าบริจาคเราก็บอกว่า
ไม่ให้มีการเชื่อมโยงว่า รับนักเรียนเพื่อที่จะรับบริจาค เพราะฉะนั้นตรงนี้
ขอยืนยันครับ ในเรื่องของงบประมาณที่จะเอามาใช้ในการปฏิรูปการศึกษานั้น

ความจริงแล้วถ้าดูจากการปฏิรูปการศึกษา ที่เราจะปรับปรุงสถานศึกษา
 จะปรับปรุงโรงเรียน จะปรับปรุงบุคลากร ปรับปรุงในเรื่องของหลักสูตร
 ในเรื่องของการบริหารการศึกษา ก็มีเป้าหมายเหมือนกับที่ท่านทำมาแล้วเหมือนกัน
 แต่ขณะนี้จนถึงวันนี้ งบประมาณที่เขาถืออยู่เขาใช้ปกติอยู่ แล้วผมขอยืนยันนะครับ
 ถึงวันนี้เรายังไม่ได้เอางบประมาณอะไรที่มามีใช้ในการสั่งซื้อหรือทำอะไร
 สำหรับการปฏิรูปการศึกษาแม้แต่บาทเดียว แต่ที่ท่านอาจจะสงสัยว่าสถานศึกษา
 โรงเรียนเดี๋ยวนี้มีการปรับปรุงทั่วทิศดีขึ้นทำอะไรดีขึ้น นั่นเป็นเรื่องของ
 ผู้บริหาร เขากำของเขเอง ชุมชนมาช่วยก็เยอะ เขาต้องการที่จะให้
 โรงเรียนเขาดีขึ้นก็เป็นความร่วมมือ เป็นโรงเรียนในอุดมคติ ก็เป็นหน้าที่ของเขา
 แต่ผมขอยืนยันครับว่า ยังไม่มีการใช้งบประมาณแม้แต่บาทเดียวสำหรับการปฏิรูป
 การศึกษา ส่วนในเรื่องอื่น ๆ นั้นผมคิดว่า ผมได้พูดตั้งแต่ตอนต้นแล้วนะครับว่า
 การศึกษานี้ไม่ใช่ทำงานง่าย ผมยอมรับว่าไม่ใช่ทำงานง่าย แล้วความเห็นของแต่ละท่าน
 ๖๐ ล้านคนนี้มีความเห็น ๖๐ ล้านคนนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องรวบรวมความเห็น
 อะไรที่จะเป็น ๗๐ เปอร์เซ็นต์ อะไรที่เหลือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าขนาดเล็ก
 ๒ เปอร์เซ็นต์นี้ก็แย่แล้วนะครับ -----

สศ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๓)

วันที่ ๖๔/๑

แต่ว่าถ้าเราจะให้เหลือ ๔๘ เพอร์เซ็นต์ แล้วค่อยบอกนี่เป็นสิ่งถูกต้อง
 เราจะตัดสินใจ ผมก็คิดว่ามันลำบากเหมือนกันนะครับ เวลานี้เราต้องยอมรับ
 ผมเห็นด้วยครับว่า การปฏิรูปหรือว่าการเปลี่ยนแปลง เราจะต้องทำค่อยเป็น
 ค่อยไป ควรจะทำ ๑๐ ปี เราบอกว่าการศึกษาไทยจะเป็นเลิศใน ๒๕๕๐
 ๑๓ ปีข้างหน้าก็ใช้เวลาเนิ่นๆครับ แต่ว่าเรามีโรงเรียน ๕๐,๐๐๐ โรงเรียน
 กว่าจะให้หมดทำไปละก็โรงเรียนละครับ ถ้า ๑,๐๐๐ โรงเรียนก็ต้องใช้ ๒๐ ปี
 ถ้า ๒,๐๐๐ โรงเรียนก็ต้องใช้ ๔๐ ปีถึงจะสำเร็จ ขณะนี้บ้านเมืองไปถึงขนาด
 เป็น ๑ ใน ๕ เสียเสียแล้ว เศรษฐกิจของเราดูหน้าไปจนกระทั่งคนจนกับ
 คนรวยมีช่องว่างมากถึงขนาดที่คนรวยเหลือไม่ถึง ๑๐ เพอร์เซ็นต์เสียแล้ว
 ส่วนใหญ่คนจนทั้งหมดแล้ว แล้วจะทำอย่างไรครับ บ้านเมืองวุ่นขึ้นมาถึงขณะนี้
 แล้วเราจะไม่พัฒนาการศึกษาของเราให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของ
 ชาติหรือครับ เราจะไม่พัฒนาการศึกษาของเราให้สอดคล้องกับโลกยุคโลกาภิวัตน์
 หรือครับ เพราะฉะนั้นผมก็พยายามครับ ผมพยายามทุกอย่างที่จะให้สอดคล้อง
 ในวงเงินที่เราคิดว่า งบประมาณนี้ ทำอย่างไรไปเห็นว่ามากนะครับ ถึงแม้ว่า
 เราขอมา จะเป็นสิ่งที่มันลำบากอะไรลำบากก็ไม่ได้มากหรอกครับ มันสำคัญ
 อยู่ที่โรงเรียนต้องเป็นโรงเรียนของชุมชน คือชุมชนต้องว่า สามารถที่จะเอา
 ลูกหลานไปเรียนในนั้นได้ ผมอยากให้อำเภอจังหวัดอย่าส่งคนมาเรียนในกรุงเทพฯ
 เลยครับ แต่ว่าโรงเรียนต้องมีคุณภาพ อันนี้คือเป้าหมายที่ผมทำนะครับ ทุกอย่าง
 ผมจะนำไปทำการเพื่อจะปรับปรุงให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้านของการศึกษา ขอขอบคุณครับ

(นายจุติ ไกรฤกษ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
 คุณจุติเดี๋ยวก่อนครับ มีผู้ยกมือที่จะอภิปราย เชิญครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม วิเชียร ขาวขำ ในฐานะผมเคยเป็นอดีตครูประจำบาล ถึงแม้จะเป็น
 รัฐบาลด้วยตนเอง ผมต้องขออนุญาตท่านประธานสักนิดหนึ่งว่า ผมเห็นใจ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นอย่างยิ่ง ผมจะพูดในฐานะเป็น
 คนกลาง จะไม่เข้าข้างท่านรัฐมนตรี แล้วก็สิ่งใดที่พรรคฝ่ายค้านพูดไม่ถูก
 ในขณะที่ท่านยังไม่ได้ดำรงตำแหน่ง ผมจะพูดตรงไปตามนั้น เราเห็นด้วย
 ผมเห็นด้วยว่า เรื่องการปฏิรูปการศึกษาเราจะต้องทำ แล้วผมมองเลยไป
 กว่านั้นว่า คนที่จะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น ในยุคปัจจุบัน
 จะต้องผ่าตัด ไม่ใช่การปฏิรูปอย่างเดียว แต่คนจะผ่าตัดได้นั้นจะมีงบประมาณ

สส ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

วันี่ ๒๕/๒

คนที่จะมีงบประมาณและจะสั่งบัญชาเรื่องงบประมาณได้จะต้องเป็นนายกรัฐมนตรี ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการทำไม่ได้ คนที่จะสั่งการ ดำเนินการเรื่องนี้ได้จะต้องเป็นนายกฯ ผมเห็นว่านายกรัฐมนตรีควรจะมานั่งควบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ใช่กระทรวงมหาดไทย แล้วผมเห็นด้วย กับนโยบายปฏิรูปฯ แต่ไม่เห็นด้วยอย่างหนึ่งกับท่านรัฐมนตรีก็คือว่า การที่จะดึงหรือ ทยอยเงินส่วนอื่น ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการบางส่วน ของทุกกรมหรือส่วนใด ส่วนหนึ่ง เข้ามาเพื่อดำเนินการชะลอส่วนหนึ่งแล้วมาทำอีกส่วนหนึ่ง อย่างนี้ใคร ก็ทำได้ แต่ถ้าฝีมือ ถ้ามีความรอบรู้ รอบรู้ ว่า โรงเรียนเล็ก ๆ ที่เขา ร้องงบประมาณ ที่เขาจะสร้าง จะพัฒนา จะพัฒนาการอยู่นั้น ถ้ารู้ใจเขา ถ้ารู้ หัวอกครูประชาชนแล้ว เราจะต้องใจเย็นไปนิดหนึ่ง คือรอเมื่อปี ๒๕๔๐ แล้ว ก็ขอเงินรัฐบาล พูดกับนายกฯ ให้เข้าใจว่า ความจำเป็นในการปฏิรูปการศึกษา มันเป็นอย่างไรมาก่อนแล้วส่งสารท่านเหลือเกินว่า เรื่องแป๊ะเจี๊ยะเรื่องเก็บเงิน ท่านยืนยันว่า ไม่มี นั่นคือ ท่านไม่รู้ว่ามีจริง ๆ แต่คนอย่างพวกเรารู้ว่ามี แล้วมีทุกโรงเรียน โรงเรียนประจำจังหวัดใหญ่ ๆ ทุกโรงเรียนในแผ่นดินไทย นี่มีหมด แล้วเก็บเงินหมด ถ้าพูดกันตรง ๆ ว่า ถ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีสาบานกันตายหมด ทั้งเมือง นั่งอยู่ตรงนั้นจำกันไม่รู้กี่คนแล้ว เอาอย่างนั้นผมส่งสารท่านว่า ท่านไม่รู้ ท่านไปก็จริง แต่ว่าท่านไปเจอผักชีโรยหน้าทีโรงเรียน แล้วในระหว่างเขาสอบ เขาจับสลาก เขาฝากเขาอะไรกัน ท่านก็ไม่เห็นหรอก แต่พวกเรานี้เห็น เพราะ พวกเราได้ฝากเหมือนท่านหึหึ เราฝากเป็น ๓๐ - ๔๐ คน ผมเองก็ฝาก เพราะ ชาวบ้านมาหา ต้องฝาก เราก็ฝาก แต่ผมบอกเลยว่า ประชาชนไม่มีเงินนะ ผม ก็ไม่จ่ายเงินด้วย แต่ว่าผู้ปกครองไปถึงบ๊าย พอฝากได้แล้วผู้ปกครองไปเขาก็เรียก เอาจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองก็มาบอกว่า ท่าน ส.ส. ผมจ่ายไป ๒๐,๐๐๐ บาทนะ เพราะว่าเขาเรียก ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อร่องลงมาเหลือ ๒๐,๐๐๐ บาท มีทุกโรงเรียน แล้วก็ย้อนกลับมาท่านดอกเตอร์บุญมากผมเห็นใจท่าน เรื่องการจับสลากอย่าไปโทษ ท่านรัฐมนตรีสุขวิชเลย ท่านรัฐมนตรีสุขวิชเพิ่งเข้ามา ๘ เดือน นโยบายจับสลากนั้น สมัยเมื่อปีท่าน (อดีต) รัฐมนตรีสัมพันธ์ ทองสมัคร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีการจับสลากเกิดขึ้น อย่างนี้ดีหรือไม่ดีเราตอบไม่ได้ขณะนี้ เพราะฉะนั้น การศึกษาไม่ใช่วันนี้พรุ่งนี้ มันเป็นอนาคตของชาติ มันเป็นอนาคตที่ยาวนานมาก

เพราะฉะนั้นประเทศที่เขาวิวัฒนาการด้านการศึกษาอย่างดี อย่างมีประสิทธิภาพ
ทุกส่วนของแผ่นดิน ทุกส่วนของคนในแผ่นดินให้ความสำคัญหมด แต่ว่าขณะนี้
ผมถามว่า ผมเองเป็นรัฐบาล ผมถามว่ารัฐบาลให้ความสำคัญอะไรกับเรื่อง
การศึกษาบ้าง ยืนยงติเตเข้ามาพูดกันอย่างนี้ พูดกันเป็นร้อยปีก็พูดกันอย่างนี้แหละ
ปีหน้าก็ฝากอีก ปีหน้าก็ต้องยืนยงติเตอีก อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธาน ผมคิดว่า
ถึงเวลาหรือยังว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะต้องเป็นผู้กำหนด
นโยบายของประเทศก็คือ นายกรัฐมนตรี ถ้าเป็นอย่างนี้ได้ นโยบายการศึกษาเรา
ผมว่าไม่ต้องรอ ไม่ต้องรอเอาคนดี ๆ อย่างท่านรัฐมนตรีสุวิชัย ไม่ต้องรอเอา
มืออาชีพด้านธุรกิจเข้ามา เอาท่านบรรหารเรานี้แหละ คนที่ท่านถูกกล่าวหาว่า
ปริญญาทเก๊ อะไรวงวนนี้ เอาไปทำเรื่องการศึกษา ต้องเป็นคนมีอำนาจในการ
ตัดสินใจเรื่องงบประมาณ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวุฒิชัย
คนเดี๋ยวนะครับ แล้วจะได้ปิดการอภิปราย

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย ขาดพัฒนา จากชัยภูมิ ผมใคร่ขออนุญาตเวลาไม่มาก
ท่านประธาน ใช้เวลาสั้น ๆ ที่สุด ว่าจะไม่พูดแต่ว่าเนื้อเรื่องเนื้อความรู้ลึกว่า
มาถึงจุดที่ยากจะนำเสนอต่อที่ประชุมแล้วก็ท่านประธาน รวมทั้งท่านรัฐมนตรีด้วย
สิ่งที่พูดถึงเมื่อกี้ที่ท่านรัฐมนตรีให้คำตอบต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า นโยบายของ
กระทรวงศึกษาธิการไม่เคยให้มีการจัดเก็บแป๊ะเจี๊ยะจากผู้ปกครอง
ให้เฉพาะส่วนที่เป็นเรื่องของงบบริจาคแก่ทางโรงเรียน ท่านประธานที่เคารพ
ฟังแล้วนำฟังว่ามีเรื่องอย่างนี้จริง ๆ ว่านโยบายเป็นอย่างนั้น แต่ในท้องตลาด
บ้านของเราในเรื่องการศึกษาเขาไม่ได้คิดกันอย่างนั้น เขาไม่ได้พูดกันอย่างนั้น
ความแตกต่างระหว่างค่าแป๊ะเจี๊ยะกับบริจาคมันต่างกันอย่างไร ในเมื่อผู้ที่
เข้าเรียนได้รับการติดต่อบอกว่า ถ้าจ่ายให้จึงจะได้บรรจุเข้า มีโอกาสได้เรียน
หนังสือ แต่ถ้าไม่จ่ายก็ไม่ได้ ถ้าการบริจาคมันเกิดขึ้นหลังจากเข้าไป นั่นคือ
การบริจาค แต่นั่นมันเกิดขึ้นก่อนเข้าไปครับท่าน เกิดขึ้นก่อนเข้าไปจะเรียกว่า
บริจาคได้อย่างไร ถ้าจะมองว่าบริจาคก็ได้ พูดบอกว่า ผู้ปกครองมีเจตจำนง
ที่จะบริจาคให้โรงเรียนนี้เท่านั้น ๆ นั่นก็คงจะเป็นเรื่องพอจะฟังได้ แต่ถ้าให้ชัดเจน
ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีจะให้โอกาสเป็นนโยบายออกไป เป็นคำสั่งออกไปว่า
ถ้าเป็นเรื่องของการบริจาคเกิดขึ้นหลังจากที่เด็กเข้าเรียนแล้ว ไม่ใช่เกิดขึ้น
ก่อนที่เด็กจะเข้าเรียน นั่นเป็นเรื่องหนึ่ง เรื่องต่อไปเดี๋ยวนี้อาจพัฒนาไปใหญ่

ท่านประธาน บางทีท่านรัฐมนตรีไม่ทราบ ขออนุญาตมาพูด ไม่ได้ขายโรงเรียน
 แห่งใดแห่งหนึ่ง แต่มีโรงเรียนประจำจังหวัดขนาดใหญ่ จังหวัดขอนแก่น
 ไม่พูดหรอกครับว่าโรงเรียนไหน วิธีการเป็นอย่างไร เด็กสอบเข้าเรียน
 ตอนนั้นสอบเข้าได้จริง ๆ ๕๐ คน อยู่ในบัญชีสำรองอีก ๑๐๐ กว่าคน คนไหนจ่าย
 คนนั้นได้เข้า ต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้จะแปลว่าอะไรท่านประธาน
 ท่านรัฐมนตรีเคยได้ยินสิ่งเหล่านี้หรือเปล่าก็ไม่ทราบ แต่นี้ไม่ใช่การบริจาค
 มันปะเจี๊ยะ ถ้าบริจาคันนั้นเกิดขึ้นข้างหลังแน่นอน เกิดขึ้นหลังจากที่เด็กเข้าไปแล้ว
 แต่ผมแปลกใจว่ากระบวนการที่ท่านรัฐมนตรีจะให้โอกาสนักบริหารการศึกษาไปทำ
 อย่างนั้น ให้เข้า ๑ ชั้นเรียนแค่ ๕๐ คน แล้วอีก ๑๒๐ กว่าคนเก็บเอาไว้สำรอง
 เข้าบัญชีสำรองขาวเหี้ยมเฉย เคยมีที่ไหนไหมครับท่าน ผมว่าเรื่องนี้เป็นการ
 จงใจเพื่อสนองตอบต่อแนวคิดของท่านรัฐมนตรีหรือไม่ก็ไม่ทราบ ว่าต้องการที่จะ
 หาเงินไปบำรุงโรงเรียน แต่ก็แปลกใจว่าถ้าจะเป็นเงินบำรุงโรงเรียนแล้ว
 สมาคมผู้ปกครองโรงเรียนต่าง ๆ มีอยู่แล้ว น่าจะไปอย่างนั้น วันนี้ได้รับการติดต่อว่า
 ต้องคุยกับท่าน ผอ. โดยตรงเสียด้วยซ้ำไป ท่านประธาน เรื่องนี้ผมไม่ต้องบอก
 ท่านรัฐมนตรีคงจะไปหาข่าวได้ว่าเป็นที่ไหน แล้วอย่าให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้เลย
 ส่งสารเด็กอีก ๑๐๐ กว่าคน ให้เรียนเถอะครับ อย่าให้เข้าบัญชีลิสต์ (List) นี้
 ออกไป ผมว่าคนละไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท
 เป็นเงินมหาศาลนะครับ แล้วผู้ปกครองเขาเดือดร้อน คนต่างจังหวัดไม่ใช่คนใน
 กรุงเทพมหานคร นั้นเป็นเรื่องหนึ่งครับ แต่ว่าปัญหาทั้งหมดนี้เมื่อที่ท่านรัฐมนตรี
 ได้เรียนต่อที่ประชุมว่า สิ่งที่จะเป็นปัญหาให้แก่กระทรวงศึกษาธิการคือเรื่อง
 งบประมาณ ผมก็พยายามดูมันมีอยู่ ๒ เรื่องด้วยกัน ต้นเหตุของการเรียกค่าปะเจี๊ยะ
 ที่ความพยายามจะให้ผู้ปกครองเกิดความนิยมในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งนั้น
 ผมคิดว่าการกระจายมาตรฐานการศึกษาให้แก่โรงเรียนในต่างจังหวัด หรือ
 โรงเรียนหลาย ๆ แห่งให้เท่าเทียมกันยังไม่เกิดขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ ----

นั่นเป็นหน้าที่โดยตรงของท่าน ที่ผู้บริหารการศึกษาจะต้องดูแลเรื่องนี้
กระจายไปเถอะครับ บอกว่า โรงเรียนไหนเก่ง ๆ กิตติศัพท์เด่น ๆ ดัง ๆ
เอาครูโรงเรียนนั้นไปตั้งไว้อีกโรงเรียนในชนบทเก่า ๆ แก่ ๆ หรือว่าไม่ค่อย
มีชื่อเสียง ลองเอาไปปลูกปล้ำให้โรงเรียนแห่งนั้นมีชื่อเสียงเหมือนโรงเรียน
ที่เขาทำอยู่ในขณะนี้ได้หรือไม่ พยายามทำให้เกิดความคิดว่า ผู้ปกครองล้มล้าง
ความคิดผู้ปกครองที่มีความคิดอย่างนั้น ใครก็อยากให้เห็นลูกเจริญ ใครก็อยาก
เห็นลูกได้มีโอกาสไปเรียนหนังสือในโรงเรียนดี ๆ มีเพื่อน มีโอกาสเรียนต่อ
ประสบความสำเร็จในชีวิต นั่นเป็นเรื่องปกติ แต่จริง ๆ ตรงนี้ท่านยังไม่สามารถ
กระจายมาตรฐานการศึกษา สร้างให้มันเท่าเทียมกันได้ นั่นเป็นปัญหาของท่าน
แต่ท่านก็ย้อนกลับมาว่า เรื่องงบประมาณ เพราะว่างบประมาณมันขาดแคลน
เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนการสอน เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ไม่เพียงพอ
ท่านพยายามที่จะปฏิรูปทางการศึกษา เห็นด้วยครับ แต่ว่าอย่าทำวิธีการแบบนี้เลย
ท่านไปต่อสู้งบประมาณได้ไหม ผมไม่เคยได้ยินว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ลุกขึ้นมาว่า รัฐบาลนี้ให้หรือสนับสนุนนโยบายการศึกษาน้อยเกินไป เพิ่งได้ยิน
จากท่านในสภาเมื่อสักครู่นี้เอง เห็นแต่ได้ยินว่าวันนี้ต้องการจะเอาเงินไปซื้อ
ดาวเทียม ซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ใหญ่ ๆ นั่นเป็นเงินออกนอกประเทศด้วยซ้ำไป
พรรคเดียวกับท่านละครับ หัวหน้าพรรคท่าน ผมไม่เคยได้ยินเลยครับว่า เอาเงิน
เหล่านั้นมาให้แก่การศึกษา ปลูกปล้ำขึ้นมา ผมก็จะเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกผม
คุณวิเชียรพูดสักครู่นี้ว่า ให้นายกรัฐมนตรีมานั่งคร่อมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาฯ
จัดงบประมาณเข้ามาเยอะ ๆ ครับ ๑๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทก็ไม่พอ ให้มันเยอะ ๆ
สักที แผน ๘ ก็บอกว่าจะพัฒนาคน อยากจะพัฒนาคนแต่ไม่มีเงินมาพัฒนาได้อย่างไรครับ
ท่านประธาน ฉะนั้นวันนี้อย่าไปเอาเงินจากผู้ปกครองเลยครับ เอาเงินจาก
งบประมาณของรัฐนี่ละครับ ตรงไหนมันขาดแคลนก็ส่งเสริม จ่ายเข้าไปเยอะ ๆ ครับ
ผมคิดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ที่นี่ ทุกคนก็มีความคิดตรงกัน อยากเห็น
ลูกหลานของเรามีโอกาสได้เรียนหนังสือ ๗๘ เปอร์เซ็นต์ จบ ป. ๖
๖ เปอร์เซ็นต์ ขึ้น ม. ต้น ๕ เปอร์เซ็นต์ ม. ปลาย ๖ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือ
อยู่ที่มหาวิทยาลัย ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้มานั่งคิดแล้วครับ ๗๘ เปอร์เซ็นต์
มันหายไปเยอะแยะกว่าที่จะจบมาถึงระดับมหาวิทยาลัย มันหายไปไหนครับ
รัฐบาลเองก็มีแนวคิดสืบสานต่อจากรัฐบาลที่แล้ว ต้องการให้เกิดโอกาส
แก่เด็กนักเรียนที่ยากจน โดยการจัดกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จัดไปจัดมา
๓,๐๐๐ ล้านบาท เดิมตั้งไว้ไว้ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ลดเหลือ ๓,๐๐๐ ล้านบาท

แต่ปีนี้จะให้อีก ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทก็ว่ากันไป แต่ตรงนี้จำนวนเงินที่จะให้ผมไม่แน่ใจ มันจะพอเพียงแก่เด็กจำนวนเท่าไร ในขณะที่พยายามจะเห็นให้เด็กมีโอกาส ได้เรียนหนังสือ สร้างโอกาสให้เด็กไม่มีเงินก็กู้ยืมไป ผมไม่แน่ใจว่ากู้ยืมเงิน มาจ่ายแป๊ะเจี๊ยะหรือเปล่า ไม่แน่ใจเหมือนกัน เพราะต้องการหาโอกาสให้ แก่ตนเอง ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะเป็นอย่างนี้แล้ว สิ่งที่ผมอภิปราย ในวันนี้ ต้องการอยากจะให้โอกาส ให้ข้อคิดที่บางที่ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่ทราบ หรืออาจจะทราบแล้วท่านดำเนินการสั่งการไม่ได้ผมก็ไม่แน่ใจ แต่ผมให้กำลังใจ ท่านว่า อยากให้ท่านสั่งการ อย่างที่เขาพูด ๆ กันอยู่ทุกวันนี้ว่าท่านไม่มีอำนาจ สั่งการ ผมเองไม่เชื่อ เพราะท่านคือเจ้ากระทรวงเบอร์ ๑ ท่านต้องมีอำนาจสั่งการ ท่านลองใช้อำนาจสั่งการ แล้วนำสิ่งที่ผมพูดถึงเมื่อสักครู่นี้บางส่วนที่มันจะสามารถ ไปช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องการศึกษา เรื่องแป๊ะเจี๊ยะให้สักหน่อย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ

ท่านเปรมศักดิ์

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : พาดพิงนิดหนึ่งครับ นิดเดียวครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เมื่อสักครู่นี้ ต้องประทานอภัยที่ขอเอ่ยนามท่านวุฒิชัย ท่านได้กล่าวถึงจังหวัดขอนแก่น ของกระผมว่า มีการเรียกเงินค่าแป๊ะเจี๊ยะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาอย่าเพิ่งกล่าว ถึงจังหวัดอีกมากมายนะครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : ครับ ผมขอกล่าวนิดหนึ่งครับ ว่าปัญหานี้ผมขอทราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เป็นอาชญากรรมทางการศึกษา ที่ต้องทำลายระบบมาเฟียเหล่านี้ มิฉะนั้นแล้วผมคิดว่า รากฐานของตึกคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือการศึกษา มันจะไม่มีทางเป็นจริงได้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกทุกท่านครับ เราก็อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ผมเห็นว่าควรยุติการอภิปรายได้แล้วนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่ายุติการอภิปราย แต่ญัตตินี้เป็นญัตติที่จะต้อง ให้มีมติ ก็ขอให้ท่านที่เสนอญัตติได้อภิปรายเป็นคนสุดท้าย สรุป ขอเชิญครับ

คุณจุติ

นายจตุ ไรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จตุ ไรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์
 กระผมอยากจะขอซักถามท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่า เจตนาของผมในการเสนอญัตติ
 นี้ มิใช่มาตำหนิเรื่องฝากเด็กเข้าเรียนไม่ได้ แต่เป็นการสะท้อนให้ท่านรัฐมนตรีได้
 เห็นภาพ ได้เห็นปัญหาว่า ประชาชนเจ้าของประเทศ เจ้าของเงิน เจ้าของภาษี
 นั้นเขาประสบปัญหาอย่างไร กระผมไม่มีเจตนาที่จะมาซ้ำเติมหรือว่าให้ร้ายกับ
 ท่านรัฐมนตรี แต่ต้องการว่าเมื่ออาทิตย์ที่แล้วที่เราต่อรองกันว่า ขอให้รัฐมนตรีมา
 ชี้แจงด้วยตนเองนั้น ผมคิดว่าผมขอม เพราะท่านรัฐมนตรีมาฟังปัญหาแล้ว จะได้
 นำปัญหานี้ไปแก้ไขถอนรากถอนโคนปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ให้ได้ ท่านรัฐมนตรีรับ
 ท่านได้ทำงานมา ๘ เดือนแล้ว กระผมไม่เชื่อเลยว่าท่านไม่สามารถล้วงลูกกลี
 ได้ถึงรากเงาของปัญหาของแป๊ะเจี๊ยะ กระผมยืนยันต่อท่านประธานได้ว่า การจ่าย
 แป๊ะเจี๊ยะนั้นในบางโรงเรียนดัง ๆ มีการจ่ายเป็นเช็คบริจาคให้โรงเรียนติดตาม
 ได้ บางคนต้องจ่ายเช็ค ๒ ใบ ใบหนึ่ง ผอ. ในหนึ่งให้กับโรงเรียน เพราะฉะนั้น
 ท่านรัฐมนตรีจะต้องทำการบ้านมามากกว่านี้ วันที่ ๘ - ๙ - ๑๐ - ๑๑ นั้น ต้องให้
 มากกว่านี้เยอะเลย ไม่อย่างนั้นท่านแน่แน่ กระผมอยากจะกราบเรียนสรุปปัญหาว่า
 ปัญหาจริง ๆ แล้ว แป๊ะเจี๊ยะนี้ท่านรัฐมนตรีจะเรียกว่าเป็นการบริจาคอะไรก็ตามแต่
 แต่เป็นปัญหาที่มีจริง แล้วปีนี้เป็นปีแรกที่มีการจ่ายกันอย่างเปิดเผย กระผมขอยืนยัน
 เลยว่ารัฐบาลชุดที่แล้ว ท่าน (อดีต) นายกฯ ชวน หรือว่าท่าน (อดีต) รัฐมนตรี
 สัมพันธ์ ทองสมัคร ที่ดูแลคุมงานอยู่ ไม่มีนโยบายในการจับสลากเด็ดขาด ช่องโหว่
 ตรงนี้แหละครับ ของการจับสลากเอามาเป็นเครื่องมือในการหาเงิน หาเงินนั้นถ้าเพื่อ
 คนที่ดีก็อาจจะมองได้ว่าหางบประมาณเข้าโรงเรียน แต่บางครั้งอาจจะไม่ใช่ ผอ.
 เอง บางครั้งอาจจะป็นหน้าห้องซึ่งแอบอ้างแล้วก็หาเงินต่าง ๆ เหล่านั้น เข้าพกเข้า
 หาดตัวเอง ผมอยากจะสรุปปัญหาว่า ปัญหาแป๊ะเจี๊ยะนั้น ข้อ ๑ ปัญหาขาดงบประมาณ
 ปัญหาขาดคุณภาพของโรงเรียน แล้ววิชาสอนไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
 แล้วอาชีพและตลาดแรงงานของประเทศ ท่านประธานครับ ปัญหาการขาดงบประมาณ
 นั้นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีพูดมาว่า หักละ ๑๗๐ บาท เป็นเรื่องที่น่าสลดใจ แต่ผมคิดว่า
 ปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ แต่ว่าแก้ไขได้ครับท่านรัฐมนตรี ท่านประธานจะทราบ
 นะครับว่า ท่านบอกแล้วว่ามีโรงเรียนตั้ง ๕๐,๐๐๐ โรงเรียน ท่านครับ ท่านไปตกลง
 กันในพรรคท่านได้ไหม พรรคความหวังใหม่ว่า เพื่อชาติ เพื่อแผ่นดิน เพื่อประชาชน
 ตัดงบดาวเทียมออก ตัดงบเรือดำน้ำออก ท่านจะมีเงินอีก ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้ว
 โรงเรียนทั้ง ๕๐,๐๐๐ โรงเรียนนั้นจะมีงบประมาณเพิ่มขึ้นอีกโรงเรียนละ ๑ ล้านบาท

คนยากคนจนได้ลืมตาอ้าปากได้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
ผมไปเรียนไปศึกษาที่ต่างประเทศมาก็จริง ผมได้ไปประทับใจจนทุกวันนี้
๑๐ กว่าปีแล้ว เมื่อตอนนั้นรัฐบาลออสเตรเลียเขาตัดงบประมาณการศึกษา
สมาคมครูทั่วประเทศลงขันกันทำโฆษณา ๒ ชุด ออกมาให้ประชาชนเห็น
ชุดแรกเป็นชุดที่ว่าเครื่องบินเจต (Jet) เครื่องบินเจต เอฟ. ๕
เอฟ. ๑๖ มาใหม่ พอเขาเปิดเครื่องบินขึ้นมาปรากฏว่าเป็นลิงนั่งใส่หมวก
คนขับเครื่องบินอยู่ แล้วเขาก็มีคำพูดข้างใต้โน้นว่า ถ้าเพื่อไม่พัฒนาคนแล้วก็จะมิ
แต่ลิงขับเครื่องบินแล้วจะไปรบกับใคร โฆษณาอันที่ ๒ เขาเปิดในห้องประชุม
บริษัท คนหนึ่งใส่สูทเต็มไปหมดเลย พอฉาย โคลส อัป (Close up) เข้าไป
มีแต่หน้าลิงทั้งนั้น แล้วก็บอกว่าธุรกิจของประเทศจะไปแข่งกับใครได้ ถ้าเพื่อ
ทุกคนมีสมองเหมือนลิง ท่านประธานครับ ในที่สุดประชาชนทั่วประเทศเขียน
จดหมายไปว่า ส.ส. ทั้งฝ่ายค้าน ทั้งฝ่ายรัฐบาล ในที่สุดรัฐบาลต้องเอา
งบประมาณการศึกษานั้นคืนให้กับรัฐบาลไป ตรงนี้ไม่ต้องการอะไรเลย
ต้องการความกล้าหาญ ความกล้าหาญทางการเมืองว่า ท่านจะสามารถไปบอก
ได้ไหมว่า งบประมาณในการจัดซื้อดาวเทียม งบประมาณในการจัดซื้อเรือดำน้ำ
ก็ตาม เป็นประโยชน์กับเด็กทั้งประเทศ เมื่อเป็นประโยชน์แล้วท่านลองนึกภาพดู
เงิน ๑ ล้านบาท จะไปพัฒนาโรงเรียน ๑ โรงเรียน ทำได้มหาศาล แล้วผลที่
ได้นั้นระยะยาวมาก ผมอยากจะกราบเรียนตรงนี้ หันมาดูว่าสิ่งที่ท่านรัฐมนตรี
ได้ตอบไปอยากจะบอกเลยนะครับว่า สมมุติฐานของท่านว่า คนที่มีการศึกษาสูง ๆ
มาจากฐานะดี กระผมก็คิดว่ามันเป็นจริงส่วนหนึ่ง แต่ผมคิดว่าฐานะนั้นไม่ใช่
เป็นเครื่องตัดสินว่าใครจะได้เรียนเก่ง เรียนดี -----

ผมคิดว่าสิ่งที่ตัดสินใจนั้นคือเรื่องโอกาส ท่านประธานครับ กระผมเป็นคนที่สูง
 เด็กนักเรียนเรียนหนังสือเยอะ ลูกคนยากคนจน ชาวไร่ ชาวนา ผมให้โอกาส
 กับเด็กคนหนึ่งเรียนอยู่บ้านนอก ม. ๑ ถึง จบ ม. ๓ จบ ม. ๖ ปัจจุบันนี้
 เขาสอบเข้าโรงเรียนแพทย์ เรียนอยู่ปี ๓ สิ่งนี้คือสิ่งที่พิสูจน์ให้ท่านประธาน
 เห็นว่า โอกาสนั้นสำคัญกว่า ไม่จำเป็นต้องจนหรือรวย ความสามารถเขา
 ไม่แพ้ใคร แต่ต้องให้โอกาสเขาเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ นี่คือนโยบายที่ผมอยากจะทำ
 กราบเรียนท่านประธานไว้ กระผมอยากจะทำโดยเร็วก็คือว่า ปัญหาต่าง ๆ
 เหล่านั้นท่านรัฐมนตรีก็ต้องยอมรับไปว่า แม้จะไม่ใช่ไม่มี มีจริง แล้วสิ่งที่
 ท่านได้บอกว่าท่านก็เคยบริจาคให้กับโรงเรียนนั้น ก็อย่าไปอ้างเลยครับว่ามัน
 บริจาคไม่มีเงื่อนไข เพราะทุกคนนั้นบริจาคมีเงื่อนไขกันทั้งนั้น แม้กระทั่ง
 ตำแหน่งในพรรคการเมืองบริจาคก็ยังมีเงื่อนไขเลย กระผมก็อยากจะ
 กราบเรียนกับท่านประธานสั้น ๆ เลยว่า ถ้านโยบายรัฐบาลยังไม่เปลี่ยน
 ความกล้าหาญทางการเมืองยังไม่มี ความเป็นเอกภาพในความคิด ในนโยบาย
 การศึกษานั้นยังไม่บรรลุผลได้ ถ้าท่านไม่สามารถใช้ความปรองดอง ความกล้าหาญ
 ทางการเมือง บอกไปเลยครับว่า สิ่งนี้คือสิ่งที่ประเทศชาติต้องการใน
 ๑๐ - ๑๕ ปีข้างหน้า ท่านรัฐมนตรีเป็นคนที่มีความสามารถมาก พิสูจน์มาแล้ว
 จากผลงานในภาคเอกชน บริหารงานบริษัทเอกชนจนเจริญมา ท่านประธาน
 ก็ต้องย้อนไปดูว่า สิ่งที่ท่านได้ทำแข่งขันกับเขาจนประสบผลสำเร็จนั้น
 คือท่านรัฐมนตรีนำบริษัทที่มีนั้นมาอยู่ในแนวหน้าได้ จากอะไร จากการปรับปรุง
 คุณภาพและการปรับปรุงบริการ นั่นคือเรื่องการค้าแข่งขันกัน โรงเรียน
 ก็เหมือนกัน ท่านจะต้องไปปลุกฝังสำนึกว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนนั้น
 ไม่ใช่เจ้าของโรงเรียน เจ้าของโรงเรียนนั้นคือประชาชนที่เป็นเจ้าของ
 ที่เสียภาษีอยู่ทุกวัน และไม่ใช่ว่าคนยากคนจน กรรมกร ชาวไร่ ชาวนานั้น
 ไม่มีรายได้ประจำ ไม่มีภาษีจะเสีย เสียครับ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เสียอยู่
 ทุกวัน ๆ แล้วก็มีแนวโน้มว่ารัฐบาลจะเพิ่มจาก ๓ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๔ เป็น
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งพวกผมจะต้องคัดค้านต่อไป ก็อยากจะกราบเรียนว่า
 นโยบายทั้งหมดนั้น ถ้าท่านไม่ใช้ความกล้าหาญได้นั้น ไม่มีโอกาสสำเร็จ
 ก็อยากจะสรุปว่า ถ้าเป็นอย่างนี้ไม่แก้ไขต่อไป ท่านรัฐบาล (อดีต) นายฯ ชวนนั้น
 ท่านให้โอกาสกับนักเรียนยากจนมาก ในเรื่องของกองทุนการศึกษา
 ที่ตั้งขึ้นมา ในเรื่องของการขยายโอกาส ฉะนั้นอย่าให้ชาวบ้านไปพูดได้ว่า
 รัฐบาลชวนนั้นให้โอกาสกับนักเรียนยากจน แล้วรัฐบาลนี้มีหลงจึงให้โอกาส

สผ ๑๕/๒๕๓๕ (ส. ๒)

นิวรา ๖๘/๒

คนผู้บริหารท่ามาหาภินบนความทุกข์ยากของคนจน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ
ท่านสมาชิกครับ ญัตติทั้ง ๒ ฉบับนั้น ได้เสนอมาเพื่อให้สภาได้ร่วมกันพิจารณา

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผมยังไม่สรุปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปแล้วครับ
สรุปคนใดคนหนึ่งครับ คนเดียว ท่านประสพครับ ฟังนิดหนึ่งนะครับว่า
ตามข้อบังคับเมื่อปิดการอภิปรายแล้ว ตามข้อ ๕๔ ให้ผู้ที่อภิปรายก่อน
คนใดคนหนึ่งสรุปได้คนเดียว พอสรุปเสร็จแล้วก็ลงมติ ก็ยุติการอภิปราย
แล้วครับ ก่อนที่ท่านจะ จุติ ไกรฤกษ์ จะได้สรุป และได้สรุปเรียบร้อยแล้ว
ท่านประสพครับ ขอความกรุณาครับ คืออย่าให้ผมทำผิดข้อบังคับเลยครับ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผมเคารพท่านประธานนะครับ ผมเข้าใจว่าญัตติของท่านเจตินั้น ท่านเจติสรุปแล้ว
แต่ว่าญัตติของพรรคชาติพัฒนายังไม่สรุปนะครับ ผมก็เป็นคนเสนอด้วยนะครับ
ท่านประธาน ผมไม่เคยลักไก่ นะครับ ลักแต่ข้างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็สรุปสั้น ๆ นะครับ
นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : สั้น ๆ นะครับท่านประธาน
ผม ประสพ บุษราคม ส.ส. จังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา สรุปประเด็นว่า
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีช่วยฯ ไม่สามารถที่จะ
แก้ปัญหาได้เลยนะครับสรุปชัดเจน แล้วจึงสลดใจเมื่อท่านรัฐมนตรีเข้าวัน
ได้มาพูดถึงการฝากเด็กในฐานะท่านเป็นรัฐมนตรี คนเป็นเสนาบดีบังคับบัญชา
ข้าราชการประจำไม่ได้ ไม่รู้จะอยู่ไปทำไมนะครับ จะต้องไปสิงคโปร์แล้วครับ
ท่านประธาน จะต้องไปจัดการตัวเองแล้ว นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ สั้น ๆ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
บอกว่า เงินแป๊ะเจี๊ยะไม่มี ถ้าเงินแป๊ะเจี๊ยะไม่มี ผมอยากจะให้ท่านพูดชัดเจน
เลยนะครับว่า เด็กนั้นมันแยกไม่ออกหรอก แป๊ะเจี๊ยะกับบริจาคแยกไม่ออก
ให้ถือว่าแป๊ะเจี๊ยะกับบริจาคมันเงินก้อนเดียวกันแล้วกัน แล้วก็อยากจะให้
ฯพณฯ รัฐมนตรีประกาศวันนี้เลยว่า ถ้าผู้ปกครองคนไหนเสียเงินบริจาค
เงินแป๊ะเจี๊ยะ เงินเก๊าเจี๊ยะ เงินอะไรเจี๊ยะก็แล้วแต่ ถ้าให้โรงเรียนแล้ว
ให้ไปเอาคืน เอาคืนทุกบาททุกสตางค์เลย ถ้าโรงเรียนไหนไม่ให้
ให้ไปแจ้งความ ไปแจ้งความนะครับ เพราะว่าท่านบอกว่าเงินแป๊ะเจี๊ยะ

สผ ๑๔/๒๕๓๔ (ส. ๒)

นิวรา ๖๔/๓

เป็นเงินไม่ชอบโดยกฎหมาย จะต้องไปแจ้งความที่โรงพักจับผู้อำนวยการ
 โรงเรียน ท่านต้องประกาศนะครับ แล้วถ้าท่านประกาศอย่างนั้นแล้ว ผมว่าไม่ถึง
 ๓ วัน เงินแป๊ะเจี๊ยะเหล่านี้จะกลับคืนสู่ผู้ปกครองทุกบาททุกสตางค์
 ท่านกล้าไหมละครับ นี่สรุปอย่างนั้นะครับ ท่านต้องกล้าขนาดนี้ -----

-๖๔/๑

ถ้าท่านไม่กล้าขนาดนี้แล้ว ท่านปกครองกระทรวงศึกษาฯ ไม่ได้เลย แล้วถ้าท่าน
 ทำได้ผมจะยกมือให้ท่านวันที่ ๘ วันที่ ๙ ยกมือให้ท่านเลย แต่ถ้าท่านไม่ทำ
 อย่างว่าแต่มือเลยครับ อย่างอื่นก็ยกไม่ขึ้นครับท่านประธาน นี่มันต้องพูดกันแบบนี้
 นักการเมือง อย่างมาพูดกันแบบเล่นลิ้น อย่างมาพูดตีวาระทบทวนเอามันชัด ๆ
 เลย ว่าทำไมชาวบ้าน โรงเรียนท่านจัดพูดชัดเป็นของประชาชน ทำไมประชาชน
 จะต้องไปทั้งแจกทั้งแถมละครครับ ทำไมจะต้องไปเสียเงินอีก แล้วผมเชื่อมั่นว่า
 ผู้แทนราษฎรที่รับฟังมาหมดเต็มหูแล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีท่านบอกว่า ท่านไม่ทราบ
 นี่สิครับผมว่า ไม่รู้ท่านอยู่อย่างไร คนเป็นรัฐมนตรีนะครับท่านประธาน นอกจาก
 ทำจะติดดินแล้ว หูต้องติดดินด้วย หูติดดินนี่แปลว่า ไปรับฟังความคิดเห็นของ
 ผู้ปกครองมาแก้ปัญหา ถ้าท่านหูติดดินแล้วท่านแก้ปัญหาไม่ได้ ท่านจะต้องพิจารณา
 ตัวเอง อย่างให้พวกเรายกมือไล่เลย ต้องพิจารณาตัวเอง ไม่เช่นนั้นแล้วตำแหน่ง
 เสนาบดี ตำแหน่งที่พวกผมยกให้ท่านมันก็ไม่มี ความหมายสิครับ เราอยากได้
 รัฐมนตรีขึ้นไปแก้ปัญหาให้ประชาชน อย่าลืมนะครับว่า ถ้าท่านแก้ได้พวกเราเป็น
 ผู้แทนราษฎร เราไปเยี่ยมชาวบ้านเขาก็ชมเชยพวกเรา เดียวนี้เราไปบอกว่า
 ผมเป็นฝ่ายค้านครับ คุณไม่ต้องมาแก้ตัว เลือกคุณเข้าไปแล้ว ทำไมคุณไม่ไป
 แก้ปัญหาให้ผมเขาพูดอย่างนั้นนะครับ พอผมเห็นหน้ารัฐมนตรีผมก็เลยอยากขึ้นหน้า
 เลย เพราะว่าเราถูกด่ามาจากต่างจังหวัด มาเจอหน้ารัฐมนตรีก็อยากกระโดด
 เข้าบ๊ีบคอสิครับ เพราะเราถูกด่า แต่ถ้าท่านทำดีสิครับ เห็นหน้าท่านอยากกราบ
 อยากไหว้เลย มันดีด้วยกัน มันเสียด้วยกัน เพราะฉะนั้นญาติที่ขึ้นเข้ามาท่านเขาวิน
 มาทำให้ญาติเสียหายหมด คนจะเข้าใจไปว่า ญาตินี่คือญาติฝากเด็ก ไม่ใช่ครับ
 ที่หลังท่านเขาวินจะพูดอะไรก็ตามต้องดูประเด็นด้วย อย่างมุ่งแต่จะหาเสียงลูกเดียว
 จะมาพูดในสภาต้องพูดตรงไปตรงมานะครับ แล้วมาบอกว่าผมเป็นรัฐมนตรีผมเซ็นหนังสือ
 ไป เขาก็ไม่เอา แล้วผมว่าเซ็นทำไมละครับ เอาเป็นกระดาดชำระทั้งลงดีไหมละ
 ไม่มีประโยชน์ ลายเซ็นรัฐมนตรีไป เขาก็บอกว่าเขาไม่สนใจ ผมว่ารัฐมนตรีอะไร
 จะต้องไปฝากเด็กนะครับ รัฐมนตรีต้องไปแก้ปัญหว่า เด็ก ป. ๑ ท่านประธานครับ
 ผมอยากเรียนท่านสุขวิชว่า ทำไมเด็ก ป. ๑ บ้านผมไม่เคยมาหาผู้แทนฯ ผู้แทนฯ
 ไปฝากเด็ก ป. ๑ เข้าโรงเรียนน้อย ไม่มีครับ เพราะอะไร เพราะรัฐแก้ปัญหา
 ได้แล้ว แล้วผู้แทนราษฎรคนไหนละครับอยากไปฝากเด็ก ที่นี้เด็กเขาอยากเรียน พ่อ
 แม่ เขามีเงินอยากให้ลูกเรียน แล้วเขาเข้าไม่ได้เขามาหาผู้แทนราษฎรมันเสียหาย
 ตรงไหน คนเสียหายก็คือคนที่ เป็นรัฐบาลคนที่ เป็นรัฐมนตรี ท่านจะต้องประกาศเลยว่า

ตั้งแต่พุ่มนี้เป็นต้นไป เด็กคนไหนก็ตาม ถ้าตกค้างอยู่ที่ไหน ท่านจะต้องเข้าไป
จัดการทุกจังหวัด ทุกตำบล ทุกอำเภอ ท่านต้องยื่นขึ้นมารับปาก ว่า ท่านจะต้อง
แก้ปัญหานี้แหละ หมายความว่าเด็กที่ค้างอยู่ตอนนี้อยู่ตรงไหนบ้าง แล้วท่านก็เข้า
ไปจัดการ อย่างนี้ถึงเรียกว่า เป็นเสนาบดินะครับท่านประธาน ถ้ามาพูด
กล่อมเกลี้ยง ๆ งบประมาณก็ไม่มี อันนั้นก็ไม่มี อันนั้นก็ไม่มี นั่นก็แปลว่ามาแก้ตัว
ไม่ใช่เสนาบดี เสนาบดีต้องแก้ไข ไม่ใช่แก้ตัวท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น
ผมอยากให้ท่านพูดให้ชัด ให้สัมภาษณ์ทีวีเลขวันนี บอกว่าเด็กที่ตกค้างอยู่ที่ไหน
ให้บอกชื่อมา รัฐมนตรีสุขวิชจะไปจัดการต้องพูดอย่างนี้สิครับ มันต้องเด็ดขาด
ไม่เช่นนั้นแล้วมาเป็นนักการเมืองเวลาเราแค่ ๕ ปี ไม่ใช่เวลา ๖๐ ปี
ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นญาติมันถึงจะมีความหมาย ไม่เช่นนั้นก็พูดกันไป
ยกมือส่งไปให้รัฐบาลทำ รัฐบาลก็ เออ โลงใจแล้ว เพราะอะไร ตอบแล้ว
ตอบแล้วก็แล้วไปอย่างไรครับ น้ำลายมันเต็มสภามาหมดแล้ว ใครจะมาเช็ดละ
เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะให้สภาไทยเป็นเหมือนสภาฟิลิปปินส์ เดียวนี้เขาบอกว่า
ฟิลิปปินส์มีแต่พูดนะครับ ไม่มีใครทำ แล้วเราก็มียะแต่พูด แล้วไม่มีใครทำได้อย่างไร
เพราะฉะนั้นผมว่าวันนี้ท่านสุขวิชท่านเก่งในด้านธุรกิจมาแล้ว ท่านก็ต้องเก่ง
ในด้านการศึกษาด้วย แต่อย่าลืมว่าคน ไม่ใช่ชนชั้นไหนครับ คนไม่ใช่สินค้านะครับ
คนเป็นสิ่งมีชีวิต ใครจะเก่งธุรกิจด้านไหนมากก็ตาม มากกระทรวงศึกษาฯ
กระทรวงที่ละเอียดอ่อนมาก -----

ไม่เห็นนั้นแล้วคุณเล่าพอจะพูดผิดหรือว่า ดอกออกณะครับ กลัวขี้มันไม่ใช่
ออกดอกณะครับ ผมอยากจะพูดซ้ำตรงนี้ให้มันถูกต้องว่า ดอกออก ไม่ใช่ ออกดอก
เพราะฉะนั้นสรุปประเด็นชัดเจนเลยนะครับว่า ท่านรัฐมนตรีจะต้องแก้ปัญหา
แก้ปัญหาอันหนึ่งว่า จะต้องจัดการกับเรื่องเงินบริจาค เรื่องเงินปั๊เงียะ

อันที่ ๒ เด็กที่ค้างอยู่ทุกวันนี้ รัฐมนตรีต้องแก้ปัญหา ๒ อย่างนี้ให้ได้
๒ อย่างนี้ครับ ส่วนเรื่องงบประมาณนั้นท่านอย่ามาพูดกับพวกผม อย่ามา
พูดนะครับ ท่านเป็นรัฐบาล ท่านอยากได้อะไรท่านก็ไปเอาของท่านเองสิ
ท่านจะมาบอกพวกผมทำไม ถ้าบอกพวกผมก็ให้พวกผมไปเป็นรัฐบาลสิ แล้วผมจะ
เอาให้ท่าน ทลกคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ
มติทั้งสองได้เสนอมาเพื่อให้สภาได้พิจารณา ส่งเรื่องให้รัฐบาลรีบไปพิจารณา
ดำเนินการ ผมจะขอมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
ส่งเรื่องให้รัฐบาลไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นควร
ส่งให้รัฐบาลไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นว่า
ส่งให้รัฐบาลไปพิจารณา สำหรับวันนี้เราประชุมมาพอสมควรแล้ว ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๒ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

รายชื่อผู้จกรายงานการประชุม

กรุณา พิมพ์สุวรรณ

รัชนิพร มณีนิล

นันทลี พจน์ปัญญา

สุทธิกานต์ มั่นนุช

สารี สิงห์เมธา

เพทยา พันธุ์คุ้ม

วัชรวิ วัระกิจน้อย

นภัสสร มีคุณ

นภา วิรุญย์โกศล

เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

จินตนา โชติกะนาวัน

พุทธชาติ พรรณพราว

จิรภา เต๋ยวสกุล

อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์

จงอนอม พลัดเสนา

กัลยา พิมพ์เสน

รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์

ภาวดี วรรณสถิตย์

สะแกวรรณ คู่มีกิจ

รัตนา ลิ้มวิไลกุล

สุจิตรา อรุโณ

สาธิต ชล ไทยรวมมิตร

บังอร แก่นกุล

สาวิตรี อมรตานนท์

รัชมี บานเย็น

สันทนา ทริพย์พูนผล

พรเทพ ไชยสงวนสุข

วิรุภัย ผาสุขเวชพร

นิวรา คำงาม

วันทนา วงษ์ชมภู

นัยนา เปรมประพันธ์

สติมา จันทร์ไพจิตร

วชิราภรณ์ นันดิงค์

ปวีญา กองสงฆ์

ฐิติมา ทองมา

ปิรัชนภ วงษ์นิล

ชนิกา ศรีสมวงศ์

ประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา

อัมพา กันทิโกวิทย์

ศิริพร ดีภาพ

สุภาภรณ์ ละอองแก้ว

หทัยกาญจน์ คงแก้ว

วีรพร กิจกนกศรี

เสาวลักษณ์ พลัดเสนา

กนกวรรณ อรรถสิทธิ์

ประทีป รักเมือง

วิภาวรรณ นิลบรรจง

ศิริรัตน์ สมัครเขตการ

ตรุณี อ่ำเมือง

สมบัติ จันทร์ไพจิตร

อรปภา ชุนทองจันทร์

อุทัยวรรณ จานงค์ศาสตร์

อุษารัตน์ เกิดโสดศรี

ทัศนีย์ ชีรนนท์

เขาวภา เนืองพิมพ์

รัตนา ภูระหงษ์

ฐานิสสา แก้วสยิตย

จิราพร พจน์วิชัย

กมลมาศ ทั้งสุภาติ

วัฒน์ อุดมภักดี

สุกษากิพย์ ศรีทองอินทร์

พัชรีย์ ไซคำพา

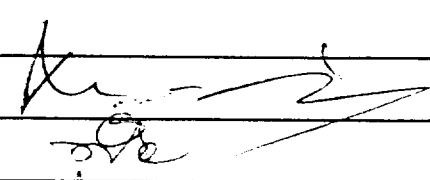
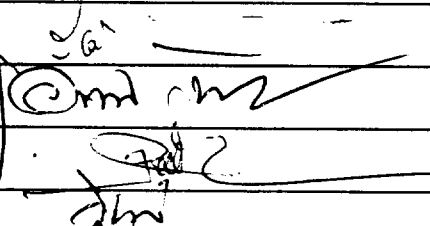
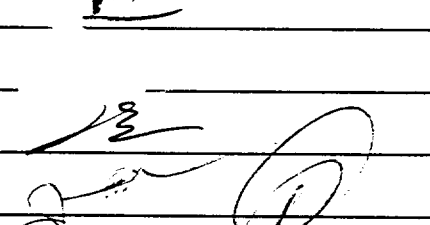
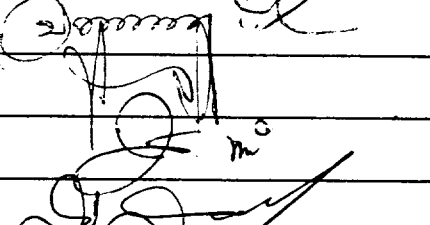
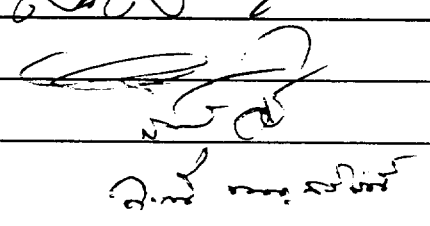
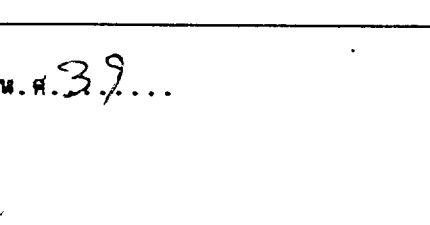
รสรินทร์ กนกอุดม

เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ

สุภาภา หนองพงษ์

ศูนย์ข่าว เลขและพิมพ์ดีด

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผสรายงานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุม

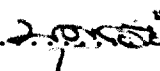
ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายบุญชู สงฆ์ประชา ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายคำรณ ฌ ลำพูน รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายนิธิ มงคลวิกรล รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายวิชัย วงศ์ไชย รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายเอกภาพ พลซื่อ โฆษกคณะกรรมการ	
๖.	นายทวีศักดิ์ สุภาศรี ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๗.	นายวิฑูรย์ ภูมิเหล่าแจ้ง ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๘.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	นายฉลาด ขามช่วง กรรมการ	
๑๑.	นายประทวน เขียวฤทธิ์ กรรมการ	
๑๒.	นายปัญญา ศรีปัญญา กรรมการ	
๑๓.	นายวิเชียร ขาวขำ กรรมการ	
๑๔.	นายสนั่น สบายเมือง กรรมการ	
๑๕.	นายอู่สำห สระมาลา กรรมการ	
๑๖.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล เลขานุการคณะกรรมการ	
๑๗.	นางวาณี หาญสวัสดิ์ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่... ๖... เดือน... พ.ศ. ๓๙...

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่... ๑... / ... / ...

วันที่... ๑๐... ๑๐... ๑๐...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประชุมครั้งที่ ..101,102...

ตรวจวัน..พุธที่ 5..เดือน..มิถุนายน..พ.ศ. ...2539.....เวลา.....09.30-12.00 น

พฤษภาคมที่ 6 ...มิถุนายน..พ.ศ... 2539.....เวลา.....09.30-16.30.....น

เริ่มตรวจหน้า.....1-70,71,143.....ตรวจรายงานครั้งที่...14...(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง.....)

วัน....พฤษภาคมที่ 18...เดือน...เมษายน...พ.ศ....2539...(รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร.....)

[illegible]